

പുരോഗതിയും സാഹിത്യകലകളും

ഗവധകത്താവും:
വകം അഭ്യന്തരവാദൾ.

പുരോഗതിയും സാഹിത്യകലകളും

ഗവധകത്താവും:
വകം അവേഴ്ത്തവാദൾ.

പ്രസാധകമാർ:
പി. കെ. ഗുഡൻസ്, ട്രാൻസ്ലേറ്റർ

ക്രൊന്പ് 1000

ഗ്രന്ഥകത്താവിജൻറ ഇതരകൃതികൾ:

വിഹാരവേദി— ശാസ്ത്രം, മതം, തത്ത്വചിന്ത, മിസ്റ്റിസിസ്,
മനസ്ശാസ്ത്രം എന്നിവയെ അധികരിച്ച അദ്യ
യീക പാനങ്ങൾ.

വിമർശവും വിമർശകനായം

‘ഈ’യും ഭാഷാകവികളും

ശ്രവംബന്ധം

സംഖ്യാജ്ഞാനം

ആലികാചിത്രങ്ങൾ

ചീതുംശീനി.

വിഷയസൂചി

ഭാഗം

ഭാഗം

കല: ചീറിത്രപരമായ സ്നാട്ടത്തിൽ	1
സാഹിത്യകലകളുടെ സ്വഭാവവും റിതിയും	3
ഗദ്ധവീം പദ്ധവും	7
ആധുനിക കാവ്യവും കലയും	17
കാവ്യകലയും ആധുനികദശയും	24
കലയും മതവും	28
കലയും സംസ്കാരവും	37
കലാസൗജ്ഞ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് സിഖാന്തരങ്ങൾ	45
കലയും സഭാചാരവും	49
സംസ്കാരത്യകലകളും പ്രചരണവും	57
കശ്മീരത്തെ വികലതകളും പരീമിതികളും	66
ഭാസ്ക്രീസത്തെ സ്വന്തായാ	74
കജയും ഡിഷണാപരങ്ങയും	81
കലയും പ്രതീയേ	87
സാഹിത്യകലാപരമായ പ്രതീക	94
സാഹിത്യകലാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ	95
കൂസിസം, ഭരാമാൻറീസിസം (കർണ്ണനീക്രപ്രസ്ഥാനം)	
സീംബോളിസം (പ്രതീക്രിപ്താനകത്രപ്രസ്ഥാനം)	
റിയലിസം (യമാതമപ്രസ്ഥാനം) ഏകാസ്‌പ്രശ്ന	
നീസം (ഭാവാനകപ്രസ്ഥാനം)	96—120
പുരാഗത്തി	121
ആധുനികസാഹിത്യകലകൾ	148
പ്രതീയ സാഹിത്യവും കലയും	150

അപീടിഷ്ടസാഹിത്യം, അമേരിക്കൻസാഹിത്യം,	
രഷ്യൻസാഹിത്യം, ഇറാലിയൻ സാഹിത്യം,	
ശ്രദ്ധ സാഹിത്യം, ജമ്മൻ സാഹിത്യം, ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യം	153—163
നാളിത്തണ കലാകാരൻ	163
പുരാഗതിയും കേരളവും	164
Bibliography	179
Index	184

പുരാതനത്തിയും സാഹിത്യകലകളിൽ

കല, ചരിത്രപരമായ ഭോട്ടത്തിൽ

പുരാതന കാലത്തെയും അന്നത്തെ യാഗരികതയെയും സംബന്ധിച്ച് അറിവ് അന്നത്തെ കുലാച്ചതികളിൽനിന്നാണ് മിക്ക വാദം നടക്കുന്നതുവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. പുരാതന ഇംജിപ്പ്, അസിരിയാ, ഗ്രീസ്, റോമൻ റാജ്യക്കാരുടെ ജീവിതത്തെയും സംസ്കാരങ്ങളെയും സ്പാദാവത്തെയും കുറിക്കുന്ന കണക്കുകൾ നടക്കുന്നു കിട്ടിയതു മുത്തണ്ണം ചെയ്തുപെട്ട പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നോ റീക്കാർഡ്യുകളിൽനിന്നോ അല്ല. മനഃപ്യചരിത്രത്തിന്റെ പരിണാമങ്ങൾ നാം പരിചയമിക്കുന്നതു കലകളിലാക്കുന്നു.

മനഃപ്യന്റെ കലാപരമും സാഹിത്യപരമും ആയ വ്യാപാരങ്ങൾക്കും അവന്റെ മഹില്ലാത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ളതും നേക്കാരാ കൂട്ടത്തിൽ പ്രായമുണ്ട്. പുരാതന ഇംജിപ്പ് തുകാൾ, ബാബിലോണിയാക്കാർ, പെർസ്യുക്കാർ, തെഹിയാക്കാർ, ഹൈന്ദവർ, ഹൈന്ദവക്കാരാ, റോമാക്കാർ മുതലായവരുടെ സാംസ്കാരികചരിത്രത്തെ നാം അറിയുന്നതും അവക്കെ കലാപരമും സാഹിത്യപരമും ആയ വ്യാപാരങ്ങൾ മുതൽക്കാണും കലകളിൽ എറ്റവും പ്രാചീനമായ രൂപം ആണിമെ വർഷക്കാരായ ഗ്രാഹാനീവാസികളിൽ ശീലാഭവകളാക്കുന്നു. പ്രാചീനന്റെ വികാരങ്ങളെയും ഭാവനയെയും അവൻ അവന്റെ ചുറവപാടുകളിൽ ശീലകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവ രേഖപ്പെടുത്തൽ പ്രത്യേകിയ അവനും രാത്രിയും

മവാസനയുടെ ഒരു പ്രകടനമാണ്. ഇന്നത്തെ കലയും ഇങ്ങെന്നുള്ള ആവിഷ്ടരണം തന്നെയാകുന്നു. കലയുടെ പ്രേരണകൾ അനും മതിൽകൾ ഇന്നോളം വ്യത്യാസമില്ല. ഒഴിച്ചുവെക്കവാനോ അമർത്തിവെക്കവാനോ കഴിയാതെ പ്രക്രിയയുടെ ഒരു ആവശ്യമായിട്ടുണ്ട് കലാപരിത്രം തുടങ്ങുന്നതും. മനസ്സുന്നേറ ആ ശയാവിഷ്ടരണം ആദ്യമായി നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കലയിലാകുന്നു. അവൻ്നേ സംഘത്തിനേംബോധം അഭ്യന്തരാനീച്ചുള്ളതാണ്. ഈ സംഘത്തിനേംബോധത്തിനേറ നാനാതരത്തിലുള്ള ആവിഷ്ടരണ ഒള്ളാണ് പുരാതനവർഗ്ഗക്കാരുടെ നാനാതരത്തിലുള്ള നാഗരികത കളിടുന്ന ഏറ്റവും മുഴുവൻ ലക്ഷിക്കണമെം. കലാപരമായ ആന്തരം പ്രചോദനങ്ങളിടുന്ന പ്രകടനരീതികൾ കാലാന്തരത്തിൽ മാറിവ നാനോട്ടക്കട്ടി മനസ്സുചരിത്രത്തിൽ നവീനാഖ്യായങ്ങൾ തീരുക്കുന്നതും. പ്രക്രിയ മനസ്സുന്നീൽ ചെലുത്തിയ പ്രേരണാശക്തിയാണ് കലയുടെ സാഹിത്യത്തിനേറയും ഉല്പത്തിയെന്നും ഉപാപ്തി ആവായാം. അതിശക്തവും അത്യുഗ്രാധിവും ആയ വികാരങ്ങൾക്കും ഭാവനയുടെയും വിവിധ ആപേണ്ണയള്ളു ആവിഷ്ടരണസ്വരൂപങ്ങളാണ് കലകൾ എന്നും അന്നത്തെയും ഇന്നത്തെയും കലകളെ നോക്കി പറയാൻ കഴിയും. ശിലകളിലും മരങ്ങളിലും കൊത്തുപണികൾ, നത്തനം, സംഗീതം, മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ, ആദായനകൾ മുതലായവയെല്ലാം പുരാതനന്നേരിക്കലാവാനും കലാവ്യാപാരങ്ങളായി, അവൻ്നേ വികാരഭാവനകളിലും ആ ശയംങ്ങളുടെയും ചലനങ്ങളായി വ്യാവ്യാനിക്കപ്പെട്ടാണ്. മുച്ചി ദക്ഷാലരത മതപരങ്ങായ ആചാരവിശ്വാസങ്ങളിലാണ് കലാ ആദ്യമായി പ്രകടിതമായതെന്നും ചില ചതീതുകാരന്മാരും ചണ്ണിതുകാരും അഞ്ചിപ്രായപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ മാതൊനി ചടങ്ങുകളെക്കാരം പുരാതനമാണ് കലാപ്രകടനങ്ങൾ എന്നും ചു ഭിക്ഷനും ചരിത്രകാരന്മാരും ഉണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെ പുരാതന വർക്കാക്കട ജീവിത സന്ധ്യായം ഇത്തരത്തിലുള്ള കലാവൃപാരണങ്ങളാൽ നീയമന്ത്രിതമായിരുന്ന പഞ്ചസ്ഥാപാദ്യാത്മക രാജ്യങ്ങളിലെ അട്ടിമനവിഭാസികളുടെ ജീവിതവും ഇതേ തരത്തിൽ അവക്കട സംഗമത്തിലോധനയും കലാവൃപാരണങ്ങളാൽ വ്യാകീണ്ടംായിരുന്നാവെന്നു് കാണാം.

പുരാതന ബാബിലോണിയാക്കാക്കട ദന്നാമത്രയും കലാവശിഷ്ടം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനുംതുറന്നു് കൊല്ലുക്കും മുമ്പുള്ള ഒരു കാലാവല്ലത്തിലാണെന്നു് ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അസീറിയാക്കാക്കടിൽനാനുന്നു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പലമാതിരീക്കലാസവും തത്ത്വത്തുകൾ പുരാതന നാഗരികതയുടെ സ്വഭാവത്രയും നീണ്ടയിക്കവാൻ സഹായകമാണു്. ബാബിലോണിയക്കാക്കട യും അസീറിയാക്കാക്കടയും കലാവൃപാരണങ്ങൾ മതാചാരങ്ങളുടെ ചീപ്പനങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ രാജ്യക്കാക്കടയും വർക്കാക്കടയും കലകരം അവർ പലത്തിയ സംസ്കാരത്തെയും നാഗരികതയെയും സ്വീച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു് മാറിമാറി വന്നു.

സാമിത്രകലകളുടെ സ്വഭാവവും രീതിയും

“മനസ്യനീറ ഏററിവും അശായമായ ആനന്ദരാഖവേണ്ടള്ളിട്ടുന്നവരമായ ആവിഷ്ടരാഖവാണു് സാമിത്രവും കലകളും അവ അവനീറ ആദ്യന്തരംഗങ്കതികളുടെയും കഴിവുകളുടെയും വീകാരപരവും ഭാവനാപരവും ആയ പ്രകടനവും പ്രകാശനവും ആകുന്നു. മനസ്യജീവിതത്തെയും പ്രപാദവത്തെയും അഡികരിച്ചു ഏററിവും പുണ്ണവും ഏററിവും ദുഡവും സമജസംഘവും ആയ ആവിഷ്ടരാഖവിലും സിഖിക്കുന്നതു സാമിത്ര കലകളിൽ

എക്കിനും മനഷ്യരിടെ വ്യക്തിഗതവും സാമൂഹ്യവും ആയ ഒരീ വിതാവസ്ഥകളിടെ പ്രാതിനിഖ്യവും റാഹിക്കേന്നതിൽ സാഹിത്യ കലകൾ അവണ്ണിര മരി വ്യാപാരങ്ങളെ കവിതയുന്നിൽക്കേന്നു. മനസ്സുില്ലെന്നു നിശ്ചിതമായ സക്ഷിപ്പാധിവസ്ഥകളെ ആവിജ്ഞാനിക്കുന്നതിനു് ഉത്തേക്കാഡിക്കുമ്പിയുള്ള ചില പ്രത്യേക ആളുകളുണ്ടോ. സാധാരണ ഭാഷയിൽ ഇവരാണു് കലാകാരന്മാർ ഏറ്റവും പേരിൽ അംഗീയപ്രകടനതു്” എന്നു് ക്രൂബേ പ്രസ്താവിക്കേന്നു. ഏററെപും ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ, സാഹിത്യവും കലകളും മനഷ്യരണ്ണ ആത്മാവിജ്ഞാനങ്ങളാക്കുന്നു. വികാര ഭാവനകളിൽ കൂടിയുള്ള മാനാശിക വ്യക്തിത്വരത്തിന്റെ പ്രധാനശക്തിയും പ്രകാശംനിധിയും സാഹിത്യകലകളിടെ ഉയരിയും ഉടലുമാക്കുന്നു. കലാകാരരണ്ണ വാക്കകളിലും വരകളിലും നിറങ്ങളിലും താഴെമേഘങ്ങളിലും വർത്തിക്കുന്നതു അവണ്ണിര ദർന്മങ്ങളും അനാഭ്രതികളും ആദ്യത്തെ കൂടിക്കുന്നു.

സമർപ്പിച്ചുമ്പോൾ ഒരു സാഹിത്യകൃതിയെ, ശാസ്ത്രം, തത്പരി, മതം മുതലായ വകുപ്പുകളിൽപ്പെട്ട കൂതികളിൽനിന്നും വേർത്തിരിച്ചു നിരുത്തുന്നതു പ്രതിപാദനരീതിയോ ആവിജ്ഞാനങ്ങളായമോ ആക്കിനും സാഹിത്യ കലാകാരന്മാരുടെ പ്രതിപാദനത്തിലാണു് അവരുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും പ്രതിഫലിക്കുന്നതു്. പ്രതിപാദനരീതി ഒരു കൂതിയുടെ പുരാണപ്രസ്താവി; അക്കിന്നും സ്വപ്നാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കലാപരതയാണു്. കലാപ്രയത്നിന്നും ഒപ്പുണ്ടാണു്. വികാരവും ഭാവനയും, സാമ്പത്തികവും മതത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും തത്പരിന്തയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അക്കാദമിയും കൊണ്ടും അവ സാഹിത്യകലകളിടെ സ്വപ്നാവത്തെ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടു്. വികാരഭാവനകളെയും സൗംഘ്യവോധത്തെയും ഭാവാനുകരപരതയും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിപാദനം അമുഖം ആവിജ്ഞാനരീതി സാഹിത്യകലക-

ശ്രദ്ധകാണ്ട്. മനഷ്യൻറെ ബുദ്ധിരേഖത്തിക്കു യുക്തിപരതക്കു കല ജനപ്പിക്കുന്ന ഗാനാഞ്ചക്കപ്പെട്ട ജനപ്പിക്കാൻ കഴിക്കയില്ല. ഡിമണാപരവും യുക്തിപരവും ആയ സംതൃപ്തിയെയല്ല നാം കലകളിൽ ആരാധനയ്ക്കും. ഗാനാമുത്തത്തിന്റെ മാധ്യമും നക്കഡവോരു നമ്മുടെ സഹായവോധത്തിനാണെന്നുന്ന ഉജ്ജീവ നത്തതയും സുക്ഷ്മവർക്കിൾന്നുത്തയും ഒരു ഡിമണാപരതകം സുപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഒരു കലാകൃതി? നമ്മിൽ പുന്നമായ മലഞ്ഞെ ചെങ്കുന്നോരു നാം നമ്മുടെ സാധ്യാരണ ജീവിതാവ സ്ഥക്കുടെ അതിന്റീകളെ അറിയാതെതന്നെ ദേശിച്ചും ആരു വിസൂചിയുടെ അനന്തതയിൽ ലയിക്കുന്നു. ഈ ഏററാവും സുക്ഷ്മമായ ജീവിതാവസ്ഥയെ സുപ്പിക്കുന്നതിൽ യുക്തി തികച്ചും അപ്രാപ്യമാണ്. അഞ്ചുക്കാണ്ടാണ് കല നമ്മുടെ മാനഷികഭവ സ്വത്തെ ശിമിലമാക്കി പ്രത്യക്ഷ ജീവിതസ്ഥിരകരകളളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ വേർപ്പട്ടത്തുനാവുന്നും ആൻവേംഗാഡെഗഡും അപ്പാവിക്കുന്നതും. ഒരു കലാകൃതിയെ നാം വേർപ്പട്ടത്തുവാൻ ശുമിച്ചും ആ ഗ്രന്ഥത്തെ പരാജിതമാക്കി നമ്മുടെ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട നിരംതരതിലുണ്ട്. അതിൻറെ കലാപരത അംബോ യിരിക്കുന്നതും. ഈ കലാപരതയെ ജനപ്പിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രിയ നിപ്പിക്കാറവും ഭാവനാശ്രൂവും ആയ പ്രതിപാദനങ്ങളിനും കഴിക്കയില്ല.

ഭാവനാജന്യങ്ങളായ തുതികൾ കന്നാംതരത്തിൽ പെട്ടവ തായിരിക്കുന്നവാഴ്സ്റ്റാതെ മഹാമനസ്സുകളെ ആകർഷിക്കുന്നീല്ല. താഴുന്നതരം സാഹിത്യത്തികളും കലാകൃതികളും പരിപക്വമായ മനസ്സുകളുടെ വിപ്രതിപത്തികളും വെരുപ്പിനമാണും വിഡേയ യമാവുന്നതും. പ്രത്യൂഢ ഡിക്കഡോട് വലിയ അഭിരച്ചി കാണിക്കാത്തവരുണ്ട്. കാരണം ഭാവനാപരവും വികാരപരവും ആയ തുതികളിൽ ഭ്രംഭാഗവും വികലമായ വിചാരത്തെ

പിം ആരോഗ്യമീല്ലാത്ത വീക്ഷണങ്ങളും അസംസ്കൃതമായ സന്ദർഭിമെൻസിനെന്നും വഹിക്കുന്നവയാണ്. പൊതുവേ പറയുകയാണെങ്കിൽ ഭാവനാപരമാരായ എഴുത്തുകാരം, വീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കും പലപ്പോഴും ആരോഗ്യവും ബാധിപ്പും ഇല്ലെന്ന് കാണാം. മീക്ക കലാകാരന്മാരും ആരതരം ചീതരോഗത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളവരാണ്. ചീനാധരമായ ഒരു നിയത്രണം അവക്കുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ കിട്ടാണ്.

യുദ്ധാവും സാഹിത്യം ചെയ്യുന്നതീനെക്കാരം ഗണ്ണിത ശ്രദ്ധപരമായ ഒരു പ്രശ്നത്തും തന്നെ വീക്കാരരീതിനാക്കുവാവെന്ന് ബഹിഭാന്തിരപ്പിലും പറയുന്നു, ഇതു തന്നെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു പ്രത്യേകതയാണെന്നും അപ്പേരും സമുത്തിക്കുന്നു.

മനഃപ്രാജ്ഞീവീതത്തിന്റെ ഭാവനാപരവും സൈംഗര്യപരവും ഒരു അവസ്ഥകളും ഗഹിക്കുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും സാഹിത്യത്തിന്റെയും കലാലൈറ്റും ആവശ്യം നമ്മക്കുള്ളിട്ടും ആ, ഭാവനയുടെ ജീവിതം പൂർണ്ണമായീ വീക്ഷണിക്കണമെങ്കിൽ ഉഹാത്തായ സാഹിത്യത്തെയും ലോകചരിത്രത്തെയും സംഗ്രഹിത തെരഞ്ഞെടുത്തും ചീതുകലയെയും സംബന്ധിച്ചു കിട്ടുമ്പോൾ അഭിഭ്രംബിക്കുന്ന അഭിഭ്രംബനാവും മനഃപ്രാജ്ഞന്റെ ഭാവനയിൽക്കൂടി മാത്രമേ അറിയുവാൻ കഴിയുള്ളതാണ്. ഭാവനയില്ലെങ്കിൽ ലോകപുരാതനത്തി ധാരാളിക്കമായീ പ്രസ്താവിച്ചും, ഏന്നെന്നു കൂട്ടിക്കാലത്തു ജോന്നാക്കിട്ടുന്നുവും ഭ്രംഗാലഭാരൂപം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഫൌംസ്, ജമ്മനി എന്നീ രംജ്യങ്ങളിലെ സാഹിത്യങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നതിനും അപേക്ഷിച്ചു എന്നീക്കുള്ളിട്ടും സാഹിത്യം നൽകിയിരുന്നു. ഇതു വ്യക്തിഗതമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. സയൻസിലും ലാജിക്കിലുംകൂടി സാഹി-

ത്രകലകൾ സമ്മാനിക്കുന്ന ആനന്ദാന്തരിയിലെത്താൻ നാശകൾക്കിയില്ലെങ്കിലും ബുദ്ധിശൈക്ഷിക്കുന്ന സൗന്ദര്യം സ്വഭാവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു.

ഗദ്യവും പദ്യവും

പദ്യത്തിനു ഗദ്യത്തിനുള്ളിടേക്കാഡ ഫ്രായഡണ്ട് മനസ്സുന്നേറ ആദ്യാവിജ്ഞാനാപാഡിയേന്ന നിലയിൽ ഗദ്യത്തെ പദ്യത്തിനു പിന്നിൽ മാത്രമേ നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഫ്രാചീന നിവാസികളുടെ ഭാഷ പദ്യത്തോട് കൂടുതൽ അടുത്തിരുന്നതിൽ നിന്നുന്നു പദ്യ ഫ്രാധാന്യത്തെ നാശക മനസ്സിലുണ്ടാണ്. ഭാവ നാപരവും ആത്മീയവുമായ ആവിജ്ഞാന സ്വന്താധാരയിട്ടാണ് പദ്യത്തെ നാം പ്രമാഥമായി പരിചയിക്കുന്നതു.

പുരാതന യവനനാർ എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആദ്യം പ്രതിപാദിച്ചതു പദ്യത്തിലായിരുന്നു. എംപിയോസിഡ സും പരാമരണെന്നും അവക്കുടെ ആദ്യങ്ങളെ പദ്യത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. സാഹിത്യഭാഷ എന്ന നിലയിൽ പദ്യം ഗദ്യത്തിന്റെ മുൻഭാബിതനും. ഭാവാനുക നാടകവുമായി ആവിർഭവിച്ച പദ്യത്തിനു ആവ്യാനപരവും വർണ്ണനാപരവും ആയ സ്വഭാവം കൂടിയിരുന്നു. ആദിമദ്ദേശയിൽ പദ്യം ആദ്യാന്തങ്ങളേയും അഭിപ്രാധാന്യങ്ങളും അപേക്ഷിച്ചു ഭാവങ്ങളേയും, സുകൂദ്രാജി ഉം അഭിപ്രാധാന്യങ്ങളും ആവശ്യമാണ് കൂടുതൽ ഉംകൊണ്ടിരുന്നതു.

ഫേറോഡാവും അരിഗ്രോട്ടലും പദ്യത്തെ അബ്ലൈക്കിൽ കാവ്യത്തെ—പദ്യം കാവ്യമാനന്നും ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല—വിക്ഷിച്ചതു രണ്ട് ഫ്രാദാന്തിലാണ്. അരിഗ്രോട്ടൽ പദ്യത്തി

നു' വിക്രാതിരമായ ഒരു പദവി കല്പിച്ചു. മനഃപൂർണ്ണ ആര്യമീചശക്തികളെ വൈളിപ്പുട്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിടെ കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചുഹം കാവ്യത്തിന്റെ ഫൂഡാനുത്തര ഘട്ടംപറിച്ചു. വീര ദാഖാതിരമെന്ന് അരിസ്തോട്ടൽ വാദിച്ചു കാവ്യപ്രധാനതയെ സമീപിക്കാതിൽ പ്രേരണാവിന്നു് ഷണ്മിജയം സിലബിച്ചില്ല കേവലമായ കാവ്യം വികാരപരമും താളമേളിക്കാട്ടുകൂടിയതും. ആയ ഭാഷയിൽ മനഃപൂർണ്ണിന്റെ ഫൂത്യക്ഷമമായ ആവിജ്ഞാൻമാക്കണമെന്നു് അരിസ്തോട്ടൽ വാദിച്ചു.

പദ്യസപ്ലാവത്തിൽനിന്നു് പലവിധത്തിലും വ്യത്യസ്ത പ്ലാവ് ഗദ്യത്തിന്റെ ആരംഭവും ഗ്രീസിൽനിന്നുന്നുണ്ടു്. ഇന്ന നാം പറഞ്ഞവയെന്ന അത്മത്തിലൂളു ഗദ്യത്തിന്റെ ഫൂരംഭം ബി. സി. അഥവാം ശതകം മുതൽക്കാക്കുന്നു. അതിനു മുൻപുണ്ഡായിരുന്ന ഗദ്യം വേർത്തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവയ്ക്കും അതു അവ്യക്തതും മുൻപുലവും ആയിരുന്നു. ഗീലാലിവിത്തങ്ങളിൽനിന്നു് ആദ്യമായി മുപ്പൊക്കെക്കുന്നു ഗദ്യം കുമേഖ ചരിത്രപരമും സ്ഥലവണ്ണനാപരമും ആയ റിക്കാവസ്കളായി വളർത്തുന്നു. ഹിക്കാറിസു്, ഹിരോഡാറിസു് എന്നിവയുടെ കാലമായപ്പോൾ ഗദ്യത്തിനു് സ്വത്രമായ നിലനില്ലു് ലഭിച്ചതുടർവാൻ. പ്രസ്തര ഏഴുള്ളക്കാരെ അണഗമിച്ച ഹൈപ്പനിക്കസിന്റെ ചരിത്രപരമായ ഏഴുള്ളക്കാരും ഗദ്യശാഖക്കു പ്രത്യേക പരിപ്രോച്ചനാം നൽകിയെങ്കിലും അവ അധികക്കാലം നിലനിന്നില്ല. യുറോപ്പൻ ഗദ്യ രത്തിന്റെ ആദ്യസ്ഥാരകം സ്ഥാപിച്ചു ആരം ഹിരോഡാറിസു് അക്കു. എന്നാൽ അയോനിയായിലേയും ഏഷ്യാററിക് പോപ്പ കളിലേയും തത്രചിന്തക്കാർ, നിരുപക്കാർ എന്നിവയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളാൽ അവിടങ്ങളിലാണു് ഈ ഗദ്യശാഖ പരിപൂർണ്ണമായതു്. തെയിൽസു്, അന്ത്സ്കീമാൻഡേർ, ചൈതന്ദഗാരാ,

എംപീഡോസിംഗ്, എന്നിവക്കുടെ ഏഴത്തുകം വളരെ വേഗ തതിൽ നഷ്ടപ്രായമായിരത്തിന്. ഗീസിൽ തത്പരതാനീയത്തിൽക്കൂടി ഗദ്യം സത്യമായി വളർത്തുന്നു. ഫൂറോ ഗീക്ക് ഗദ്യകാരന്മാരിൽ അന്ത്രസഹനായിരുന്നു. ഗീസിൽനിന്നും അതു ശോന്തരങ്ങളിൽ ഉത്തരസമലച്ചളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു

പദ്യമെന്ന് പഠിയോടു അതു കാവുമാണെന്നോ ഗദ്യമെന്ന് പറയുന്നോടു അതു കാവുമല്ലെന്നോ ഉള്ള വിവക്ഷയും അവയെപ്പറി പരിഗിക്കുന്നു അപകടകരവും അനുബന്ധവും. അതു ശോന്തരങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. പദ്യ (Verse) മല്ല; കാവുമാക്കുന്ന എന്ന് കാംറിയോജ് വാരിച്ചു. ‘എന്നാണോ ഗദ്യം അതു പദ്യമല്ലും, എന്നാണോ പദ്യം അതു ഗദ്യമല്ലും, എന്ന് പ്രത്യേകം നാടകകാരനായ മൊളിയർ തന്റെ ഒരു ‘മാപാത്രത്തെക്കാണ്ട് പറയിക്കുന്നു. പദ്യം കാവുമായിരുന്നു കൊള്ളണമെന്നില്ലും. ഗദ്യത്തിനു കാവുത്തെ സമീപിച്ചുകൂട്ടുന്ന നാമില്ലും.

‘ഇൻവെൻഷനാണ്’ കാവുത്തിന്റെ അപരിത്യാജ്ഞമായ അടിസ്ഥാനം എന്ന അരീസ്റ്റോട്ടിന്റെ അഭിമതത്തെ ആദ്യമായി എത്തിൽക്കൂടി നിത്രപക്കനായ ഡയിന്റിസിയസ് കാവുത്തി നീറു അധിഷ്ഠാനം ‘സാരം’ (Substance) ആണെന്നു വാരിച്ചു. ഈ ‘സാരം’ത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഘഷ്മമായി വന്നിട്ടുള്ള സിലുംത്രങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും മതി നടക്കുന്ന ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ സ്വദേശിയത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

പദ്യത്തിന്റെ കാര്യീകവ്യാപാരങ്ങളെ രോക്കയും നീയ ശ്രീകയും ചെയ്യുന്ന ചാന്ദശാസ്ത്രനിയമങ്ങളെ വക്കവുകൾവാൻ കൂട്ടാടില്ലാത്ത ആദ്യാവിജ്ഞാനാണും സംസ്കാരാഭ്യാസം ഗദ്യം. അതു മനസ്സുവർദ്ധിത്തിന്റെ സംസാര ഭാഷയാണ്. എന്നാൽ പദ്യം

സംസാരഭാവ എന്നതിൽ അടയ്ക്കുന്ന കമ്മലു. വസ്തുതകളെ സംബന്ധിച്ച സൗഗമ്യം ദിവ്യക്രമവും ഘട്ടതിച്ചുപ്പുകൾവും ആയ പ്രസ്താവം എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞാലും ശദ്യംകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകമായ അതിനും വെളിപ്പെടുകയില്ല. പദ്മത്തിൽനിന്നും ശദ്യം വേർത്തിരിച്ചു കാണിക്കാൻ, ശദ്യം ഭാവനാ രഹിതമെന്നോ, വികാരഭ്രംഗമെന്നോ പറയുന്നതു അധികംവും അഭിവുദ്ധം ആക്കന്നു. എന്നാൽ കാവ്യത്തെപ്പോലെ ശദ്യം ഭാവനയേയോ വികാരത്തേയോ പററിന്നിൽക്കുന്ന കമ്മലു. കാവ്യ അനീന്ന ഗാനാത്മകതപോലെ, ഭാവത്, വികാരം, സ്മശ്നിപരം എന്നീ വകുപ്പുകൾ ജീവിക്കുവാൻ. ശദ്യത്തിൻ്റെ കമ അങ്ങനെന്നയലു. ഘട്ടതിയേയും വസ്തുതകളേയും അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ടാവുന്ന ശദ്യത്തിനും വികാരത്തിലും ഭാവനയിലും ചരക്കാരത്തിലും താളമേ ഉണ്ടാക്കിയില്ല. ശദ്യത്തിനും വേണും ‘ഹാർമസ്’ യും ‘റിമ്മറ്റും’ മറ്റൊരും.

ശദ്യവും പദ്മവും തദ്ദീൻ വലിയ വൈദികളാണെന്നും റോസ്സാഡാഡാഡായിരുന്നു. ജീവചക്രതിയേയും കലാപരമയേയും ക്രാന്തിക്രമങ്ങളുമെന്തെങ്കും ത്രിട്ടർ അളവിൽ, ത്രിട്ടർ ആശ്രയിൽ ആവാഹിക്കുന്നതു കാവ്യമാണ്. സ്ഥാസികൾ സാഹിത്യത്തിന്നീനും പിന്നിയാർ, വെർജിൽ എന്നീ കവികളെ ഏറ്റുക്കാക്ക. പിന്നിയാറിൻ്റെ ഉജ്ജഞ്ചസപലതയും വെർജിലിൻ്റെ കലാപരതയും ‘അന്നനെത്തു ശദ്യകാരനാക്കണം അപ്രാപ്യമായിരുന്നു. മോരെൽ എസ് “ചിലേസ്” സോമോകാരാസ്”, ഭാന്തി, ഗമേ, ഷേക്സ്പീയർ, മീൽട്ടിൺ, കീററുസ് എന്നിവക്കുടെ കാവ്യപരമായ കഴിവുകളുടെ മുഖിൽ ചില പ്രകാരങ്ങളിൽ ശദ്യകാരനാർത്ഥിക്കുണ്ടാണ്.

പ്രദ്യുത്തയും ഗദ്യത്തയും വേർത്തിരിക്കുന്ന ഫൂറിവും അഡാന കാള്ളം അടക്കായിരിക്കുന്നതു് അവയുടെ ബഹുമുള്ളതി യില്ലെ. പദ്യം ജീവാസനനയിലും ഗദ്യം വാക്കുകളിലും ജീ വിക്കുന്നവുന്നു് ഒരു പ്രശ്നാവിമർഖകൾ പ്രശ്നാവിക്കുന്നു. ഗദ്യ തതിൽനിന്നു് നാം കേരാക്കുന്നതു എടുക്കും മുറയും വ്യവസ്ഥയും സംസ്കൃതമായ ഭാഷണങ്ങളിലും പദ്യത്തിൽനിന്നു് കേരാക്കുന്നതു് ആത്മാന്തരിക്കളിലും കുന്നുഭർന്നാണങ്ങളിലും ഉന്നം മയക്കുന്ന വച്ചൊവിലാസങ്ങളുടെ മധുര സംഗതിവുമാകുന്നു. വാക്കുകളുടെ മണിനാഭത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിൽ കാവ്യം ജീവിക്കുന്നു. ഗദ്യ തതിനു് വല്ല രഹസ്യവും ഉണ്ടകും എത്തു വാക്കിൽ, വാക്കുകളുടെ സമഞ്ജസ സംഘടനയിൽ അടക്കായിരിക്കുന്നു. “എല്ലാ കുലയും സഹജാവശ്യാധരത്തിന്റെയോ ആത്മാന്തരിക്കിയുടെയോ വ്യാപാരത്തിൽനിന്നുണ്ടവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സഹജാവശ്യാധരമോ ആത്മാദർന്നമോ വിജ്ഞാനവുമായി പരിണയിച്ചുംരിക്കുന്നു. മുസ്ത വ്യാപാരം മനസ്സിന്റെ ഏകാന്തരയുടെയോ തീക്ഷ്ണം നാമായ മാനസികാവസ്ഥയുടെയോ ഒരു സ്ഥിതി വിശദമാണു്. കാവ്യം ഈ ദർശനത്തെ അതിന്റെ നോഗാജനകതയോ എ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും അതിനെ മാറ്റു പേണ ആവിജ്ഞാന നാതിലും അടക്കായിരിക്കുന്നു.” അതുകൊണ്ടാണു് കാവ്യം സ്വാച്ഛിപ്പവും ഗദ്യം സംഘടനാപരവും ആണെന്നു് പറയുന്നു

കാവ്യം സ്വാച്ഛിപ്പംതലിൻ്തുടി കുതികൊള്ളിന്നും ഗദ്യം സംഘടിപ്പിച്ച കൊണ്ട് പോബുന്നു. “കാവ്യതതിൽ വാക്കുകൾ ജനീക്കുന്നു. വിചാരം പരീപ്പംശ്വമാവന്നതോടൊപ്പും വാക്കുകൾ കുവിച്ചുദയത്തിൽ പരിവര്ക്കൊള്ളുന്നു. മാക്കിന്റെയും വിചാ

രത್ನೋಗನೆಯಂತಹ ಖಚಿತವೇಂದು ಕಾಲ ಇಲ್ಲ. ವಿಶಿಷ್ಟರಮಾಣ್ಣ ಯಾ ಹಾ. ವಾಕಣಾ ವಿಶಿಷ್ಟ. ವಿಶಿಷ್ಟವು ವಾಕಣಾಕಣ ಕಾವ್ಯಂ.”

ಗಡ್ಡತತೀಗೂ ಉರಿಕಲ್ಲು, ಕರಿಸುಮಾವಾಗು ಸಪಾವಣಾತ್ಮಕಂ ಶ್ರಾವಣಾತ್ಮಕಂ ಕಾವ್ಯತತೀಗಳಾಗಿ. ಅವಯಿತೆ ಏಕಾರ್ಥ ಪ್ರಯಾಗಮಾ ಯತ್ತ ಜೀವಸಂಭಾಷಕಪರಮಾಣ್ಣ ಯಮಾತ್ಮೆ ಕಾವ್ಯತತೆ ಅನುಸಪತ್ತಿ ಕಣಬೊಂದು ನಾಂಕಣಾಂಕಾವುಗಾ ಅನಾಂತ್ರಿಕಿ ಮರಣಾಗುಂಬೆ ಸಮಿಪಿ ಶ್ರಾಧೆ ಉಣಾಂಕಣಾಂಕಿಲ್ಲ ರೆಡೆಂಡೀಗ ಜೀವಾಂತತೀರ ಕಾವ್ಯತತೀ ನ್ಯಾಯಂ ವಿಲಾಘಂತಿಲ್ಲಾಗ್ನಾ ನಾ ವಿಯಿಕಣಾಂವಹಕಾಿಲ್ಲ. ಅತ್ತ ಮಂಷ್ಯಾಂಶತತಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿತ್ಯಾಂತಾಲ್ಲಾ ಅತ್ವಾಂಶಲ್ಲಿಲ್ಲಾಗ್ನಾಕಣ, “ಕಾವ್ಯಂ ವೆಡ್ಲಂ ವಿಂಗೋಂತತೀಗನೆ ಸಂಖಾಗಾಲ್ಲೈ. ಅತ್ತ ನಾಯ ದ ಸಪಾಂಗಾವಿಕಮಾಯ ಅತ್ವಾಂಶತಿಗನೆ ಸ್ವಾಂತಿಕಾಗ್ನಾ. ಕಾಂಪ್ಯಾ ಶ್ರಿಕಾರೆ ಚಿಂತಕೆ ಉಯಾಕ ಸಾಯ್ಯಾಂತಾಲ್ಲೈ. ಅತ್ತ ಮಂಷ್ಯಾಂಶದ ಪ್ರಾಮಾಂತಿಕಮಾಯ ಪ್ರಯರ್ತಿಗಾ ಅತ್ವಾಂಕಣ, ಸಂಗತಿಕಣಲ್ಲ ಮಂಣಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾಕಣಾತೆ ನಾಂತ್ರಿ ಇನಾರೆತ ಅಂತಾಪಾಯಾಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಂಕಣಾತೆಗೆ ಮಂಷ್ಯಾಂ ಲಾವಾಪರಮಾಯ ಅತ್ವಾಂಶತಾಂತಿಕಣಾತೆಯಿತ್ತಾನ್ತಾಲ್ಲೈ. ಪ್ರ್ಯಾಕತ ಮಾಯ ಮಂಣಿಲ್ಲಿಕಾಣ್ಣ ಚಿಂತಿಕಣಾತೆಗೆ ಮಂಷ್ಯಾಂ ಅವಯಿ ತಣಿಗೆ ಅಂತಾಂಶಪ್ರೀಗಮಾಯ ಕಾಂತಾಂಶಲ್ಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಣ್ಣ. ಅಕರ್ತಿಪ್ಯಾಂತಾಲ್ಲೈ. ವಿವರಿಕಣಾಂ ಇತಕಣಾಗಾತೆಗೆ ಮಂಷ್ಯಾಂ ಅಭಾವಾಲ್ಲಾ ಇತ್ತಾನ್ತಾಲ್ಲೈ. ಸಾಕಾರೆತಿಕ ಸಂಜ್ಞಾಕಾರ್ತಿ ಇತ್ತಾನ್ತಾಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಣ್ಣ. ಅವಯಿ ಉಪಮಕಾಂತಾಲ್ಲೈ. ಪರಮಾಕಾರಾಂಶಲ್ಲೈ. ಉಪಯೋಗಾಂಶಾಂತಾಲ್ಲೈ.”

ಕ್ರಿಂತಾವಯಾ ವಿಪರ್ತಿಯಾ ಅಂತಾಂಶದ ಗಡ್ಡಪತ್ಯ ವಾಿಶಿಷ್ಟಣ ರಾಕ್ಷಣ್ಣ ವಿಕೋ (Vico) ಡಿಸಾಂತ್ರೀಗಿಸ್ತು ಏಂಣಾ ಚಿಂತಕಣಾರಕಣ ವಾಲಿರ ಕಟಪ್ಪುತ್ತಾಗಾಗ್ನಾ. ವಿಪರ್ತಿ ಗಡ್ಡತತಯಾ ಪತ್ಯತತಯಾ ಸಂಬಂಧಾಂಶ ಇಂಡಾಗೆ ಪರಿಷಾಗಾ:

‘ഗദ്യത்தில் கூடும் நியமனங்கள்’ திட்டத்தை வியேறும் ரயிறிக்கொ. அதையது “அது பாரவுண்மையை சிழுஷு பிரயோ டத்தின்” வியேறுமான்” எடுப்பத்தில் நாக்கை ஸாயாரளதெய விடுமானி நில்கவேணு. காவுப்பத்தில் கா. அபரிசித்தியிலே கலூஷ கூட பிரயாளதெத, அங்காயாரளாங்கவெதெத, அங்கே கொனா.

குக்கலூஷீயா. ஓவாறங்கமாள்ளா ஞாநிய ஸில்லானி கொ. ஸஂயிதம் நிரீநாதம் சிறுநெலை ராஶஷ்டிரமா வூநது. அவாடெட பாரமுத்திலான். ஗ட்டு ஜீவிக்கொன்று ஸாகாறுக்கட்டுத்திலை. அதின் ஸாகர்த்தின்ர சிருக்கலூஷீ. ஏற்று ஸழங்குமான ஓவந்துள்ளக்கிலை. அக்காரளை கூட சிருக்குதோ ஷேக்ஸ்பீயரோ அஞ்சிவான் காரீய மெங் விசுரிக்கொவாடெட நேக்ஷு ஞாசெவூடெ பரிஹா ஸுத்தில் நாக்கை பாக்கொலூஷங்கிவாடனா.

‘விசுராதெத புக்காபீஷுக்காளங்கு ஸ்ரீஸாஷு நியமா ஸபுதா. சமஞ்சொரபூஷ்டிவு. அது ஓப்பள்ளான்’ காவு. அது உமாக்கரவு. அஞ்சுமூரவு. அஞ்சுக்கா. ஸாக்கிதூதுபெல நா நிலயில் ஹதான் காவு. வாக்குபேள்ளுஷு அஞ்சிஷீ ரளமென்ற நிலயில் அதின்ர பரிமிதியை விடுக்கொள்ள லோக. நிரீநாத புக்காஶிக்கவு. நாநைடெ மந்தையை கோய தெய அவாபுமாய ஸெஷாஷு. கொஷு கொஷு. செஷுந ஸுக்ஷுமாய அஸாயிஷு. அஞ்சுமூரமாய வெக்ஷிஷுவு. ஏற்கா நிலயில் காவுப்பதெப்புரி சிறுக்கொவோடு அது அஞ்சுநாயின்ர ஸ்ரீக்கா நிலத்தின்ர கையை கூட்டுத்தின்ர கையை நாக்விலூஷு கெமமிஹிக மாய கூட, ஹாக்மளி’யாஷு. மதநதிலேக்ஷு கூட பேரளாயாஷு. கெத்திக்கட்டுப்பதெப்புரி அஞ்சுஸ் வீரளமாயு. காளாபூஷுக்கா.’

മന്ത്രപ്പുണ്ട് അന്നപണബുദ്ധിയേയും വിജ്ഞാനത്തുള്ളിൽ
ചോധും ഡിഷ്ടാപരമായ അടിനിവേശങ്ങളേയും മുള്ളമാക്കുക
കുണ്ട് ഗദ്യത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതല. നമ്മുൾ കാഞ്ഞങ്ങൾ അഭ്യ
സിപ്പിക്കും നമ്മുൾ പ്രസ്തുതകളെ അഡിക്കരിച്ച വിവരങ്ങൾ നൽ
കുകയും പഴിക്കാട്ടകയും ചെപ്പുന്നായ ഗദ്യമാണ്. കാവ്യം ജീവി
തത്തെ സ്വഷ്ടിക്കുന്നോരും. അതിനു ചുററിലും അതിനുള്ളിലും വാ
ഹാതിന്ത്രായ തേജഃപ്രസരംതെ ചെലുത്തുകയും വ്യാപരിപ്പിക്ക
യും ചെയ്യുന്നോരും ഗദ്യം മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾക്കു
ണ്ട് അതിന്റെ നാടികണാം കാവ്യം. ഭാവചാരതയിൽക്കൂട്ടി, ഗാന
ത്തിന്റെ അത്രാവിലാസത്തിൽക്കൂട്ടി നാശ കീഴടക്കുന്നോരും,
ഗദ്യം വാക്കുകളിൽക്കൂട്ടി ബുദ്ധിയിൽക്കൂട്ടി നമ്മുൾ ഉത്തരജീപ്പിക്ക
യും ഉല്ലരിക്കായും ചെപ്പുന്നു

ഗദ്യം പദ്യത്തെ അപേക്ഷിച്ചും കൂടുതൽ ആയാസകരവും
അധിനിവേശപ്രക്രിയയാണ് കൂടുതൽ വിശദമകരവുമാണ്. ഗണ്യമായ
പരിഗ്രാമത്തിന്റെയും നീസ്യമായ വാസനയുടെയും സഹകര
ണം കന്നാംതരം ഗദ്യത്തിന്റെ സ്വഷ്ടിക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാ. നംഖ്
വരി കവിൽ ഏഴ്ത്തീ കവിയാവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ആയിരം
വരി ഗദ്യമെഴുതിയാലും ഒരുപുന്നും ഗദ്യകാരനാവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ
പ്ലൈനും വരാം. അല്പപാനത്തെത്തയും വ്യക്തിപ്രത്യേകതയും ആറ്റു
യിച്ചിരിക്കുന്ന കന്നാണും ഗദ്യശ്രദ്ധ. ഗദ്യകാരൻ പുരോഗമിക്കു
ന്നോടും അവൻ ലാളിത്യുത്തിലേക്കും ലാളിവത്തിലേക്കും ഗമി
ക്കാം. ആർഡോന്റും അലങ്കാരവും കൂടുതിമത്പരവും എല്ലും അവ
ന്റെ ആദ്യത്തെ ദ്രുതാവാസം മാത്രമാക്കാം. ഗദ്യം പുരോഗമിക്കു
ന്നോടും അതിനെ നമ്മുൾ ഉപേക്ഷിക്കു വയ്ക്കാതായിത്തീരുന്നു.

ലോക നാഗരികതയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ചീനതാ
പരമ്പരാ ഡിഷ്ടാപരമായ ആയ മീക്ക അന്നപാലനേട്ടങ്ങളും ഗദ്യ

தனிக்கூர் நெடுங்கள்^o. கஷீஸ்த காலமைல்லை விஜ்ஞா~~~
வத்திக்கூர் ஏடுப்பியதோயும் சமூத்திரில் அந்தாயிரிக்கண.

அறுயுளிக்கமுய் காவுதெத் தழுவிமரிப்பிடிக்கொள்ள ஒன்றா
உவனிரிக்கியான்^o. மஹத்தமாய அப்பூக்கிற தீக்கு^o எதர
மாய விகாரமகொண்டு^o பாஜு சமூத்திர்களின வுதூஸ்
மாயிரிக்கிணதென்று ஹு விகாரம் காவுத்திர் பூத்ததாலு^o
தால்தாலு^o. தியஞ்சிமாயிரிக்கிணவென்று மீஸிரித்தின்மரீ
பிஸ்தாவிக்கண. * ஏங்கால் ஹுந்தெத் சமூ^o ஹுந்தெத் பஞ்
தெத் விகாரத்திர்போலு^o, பின்டிரிக்கியான்^o. அது மீ
ந்திக்கியப்பு உஜபலிக்கியான்^o செழுந்து^o. காவுதெத் அது
கன ஒபயிற் அடிரெப்புத்தக்கியிரிக்கிணவென்போலு^o. பர
யான் ஸாயிக்கண. அறுயுளிக்கமுயதெத்தப்பரீ சிதிக்க
வோச நா^o அறுயுளிக்கமுயதெத்தப்பரீ சிதிக்க ந. ஜ வாத
தனிக்கூர் ஏட்டுபா ஸாப்பூரிக் ரங்கணமைலிலு^o சமூத்திக்கூர்
பிவேஶதெத் நா^o பர்மிக்கண. ஹுந்தெத் ஏரிருபு^o ஸந்தக்கிழு
மாய விசாரணமை^o. விகாரலாவநக்கபோலு^o சமூவஶியா
ன்^o நடகல் லடித்தகொள்ளிரிக்கன்று^o. அறுயுளிக் ஸயன்ஸு^o
அது வழித்துந விஜ்ஞாநவுமான்^o அறுயுளிக் சமூஶாவதை
ஹுதெதூலு^o விக்ஸுப்பிக்கியு^o வெலப்புத்துக்கியு^o செழுந்து^o.
ஹுந கவிக்கபோலு^o சமூத்திலேக்க திரிதெநுவணன்.
ஏங்கால் காவுபரமாய விக்கிணதெத் சமூத்தின ஹுந^o
தில் பதிப்பிக்கான் கஷீஸ்திட்டிப்பு. அண்ணெக் கடியிழமக்கிற
ஜிவிதம் அப்புயானமல்லாத ஒ நஷ்டதெத் அணவீக்காதிரிக்க
யிழு^o. அறுயுளிக் சமூத்திர்களின கவி புதோன் வரிக்க
இல் காவு^o அறுயுளிக் சமூத்தின புஸரளா^o நஞ்சக்கியு^o
செழுந.

ഗദ്യത്തിന് കാവുത്തെ സ്പഷ്ടിക്കാൻ കഴികയീല്ല; ഗദ്യം എത്ര ഉയർന്നാലും ഗദ്യം അനുഭവം കാവാത്തുക തന്നെ അതിനു എത്രത്തിപ്പിടിക്കാൻ കഴിത്തുകയും അതിനു കാവുത്തിന്റെ സേവനം പൂണ്ടിയായി അനുഷ്ടിക്കാൻ കഴിക യീല്ല. കാവുത്തോട് മതിരിക്കും ബാൻ വന്നതുമുള്ള ഗദ്യരിതികളെ സ്ഥാപിക്കാൻ തോറു പിന്നെങ്ങാണി. “കാവും അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ യാതൊന്നിനായില്ല. ഒക്കെ നില്ലേ. അതു ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടാൻ കഴിയുന്നതാണെങ്കിൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടാൻ കഴിയാത്തതുമാണ്”. അടിനെ കൈക്കൊള്ളിവാൻ മാത്രമെ നടക്കു കഴികയുള്ളൂ. കാവും മനസ്യജീവിതത്തിലെ നിഗ്രഹവും അനീ സ്വാച്ചവും ആയ ഒരു വിശ്രാംഭാവമാക്കുന്നു.”

ഒരു ദിവാസപ്പൂർത്തിജീവന്റെ ഏദ്യത്തുപേണയുള്ള ധ്യാനത്മ വർക്കരണവും ചുഡിൾ, ടി ഓട്ടിനിവേശത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയും ഉപഭോധനയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആത്രഹരണ തുള്ളംക്കുന്നതിനും ഉദ്യ മവുമാണ് കാവും എന്നു് ഫ്രീസ്‌കോട്ടിന്റെ പ്രസ്താവം ഇവിടെ കാംക്ഷണം.

കാവുത്തിനു് സംഗീതവുമായുള്ള ആന്തരുക്കാവെത്തെ സി ഡീനിലെയു് നർ എന്ന അമേരിക്കൻ കവിയാണു് ശാസ്കൂയിയും സ സ്ക്രായത്തിൽ ആദ്യമായി വെളിപ്പെട്ടത്തീയതു്. സംഗീത തതിന്റെ സംക്ഷേപത്തികമായും പരമായ സംജ്ഞകൾക്കൊണ്ടു് കാവു തതിന്റെ സംഗീതം സാന്തുഷ്ടിയെ വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കു മെന്ന അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുന്ന * കാവുത്തിന്റെ ധിഷണാപരമായ ഉള്ളടക്കെത്തെ ആദ്യമായി ശാസ്കൂയിയും സ്ക്രായത്തിൽ വിവരിച്ചയാം ഫ്രീസ്‌കോട്ടാക്കുന്നു. കാവുത്തിനു് സാധാരണ

---

* Science of English Verse Poetry and Dreams.
Elizabeth Drew: Discovering Poetry.

വ്യംഗ്യാത്മപരമായും ഭാവനാപരമായും നൽകപ്പെട്ടുന്ന നീർവ്വചനങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മനഃപരമായിട്ടാണു് കാവ്യത്തകൾക്കിട്ടു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

കലകളം കാവ്യത്തിനും ഇക്കാലത്തു് നൽകപ്പെട്ടുന്ന ശാസ്ത്രീയനീർവ്വചനങ്ങളാണു് നുഴശക്ഷ കലാപ്രദയത്തിന്റെയോ കാവ്യപ്രദയത്തിന്റെയോ ഉള്ളിൽ ചെന്നെത്തുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ചുങ്കത്തിൽ വിവരണാംശുള്ളും നീർവ്വചനങ്ങളും നമ്മുണ്ടു് പലപ്പൊഴിം വഴിതെററിക്കുന്നു് ചെയ്യുന്നതു്. കുറീസ്ത്യിനാരോ സെററിയുടെ കാവ്യത്തപ്പുറി പ്രസംഗിക്കുവാൻ നിന്നപ്പോൾ വാഡ്കു റാലി ഇത്തന്നെ പറയുകയുണ്ടായും. “അമാത്മ കാവ്യ ത്തപ്പുറി നഥക്കു് ഒന്നും പ്രസംഗിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. രോസു റാറി എന്നെക്കാണു് ചെയ്യിക്കുന്ന ഒരു ഒരു തുട്ടും നിലവില്ല പ്രിക്കുന്നു്; പ്രസംഗിപ്രിക്കുന്നു്.” യക്കി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയുടെ ഉപരിയായി വത്തിക്കുന്ന ഭാഷയാണു് കാവ്യത്തി നേരം ഭാഷ. അതു ഉല്ലാഖിപ്രിക്കുന്ന മലും അതിന്റെതുമാനും. “നമ്മുടെ ബോധമനസ്സും ഉപബോധ മനസ്സും ഒന്നും പുണി പ്രതിഫലനം കാവ്യത്തിലാണു് നാാ കാണുന്നതു്. കാവ്യം ഒരു സ്ഥിരിട്ടിക്കുന്നു. അതു എവിടെ നിന്നും എത്തുനേരു വരുന്നവും നമ്മകൾക്കിഞ്ഞുകൂടാ. കാഞ്ഞംശുള്ളുടെ നിഗ്രഹപ്രതിയി ദെ അനാരംഗത്തിനു ലഭിക്കുന്ന ഒരു സഹജാവബോധമാണു് കാവ്യം.”

ആര്യനിക കാവ്യവും കിലവും

സാഹിത്യത്തിലെയും കലകളിലെയും ‘ആധ്യക്രിയ’ത്തെ കണ്ണിച്ചുള്ള പരിചിന്തനങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും സാഹിത്യകലാപരമായ പലിരീതികളും വഴിപാതയാണു് വഴിക്കുന്നും വിവാദിത്തിന്റെയും വഴി

കം തെളിക്കുന്നു. വ്യക്തികളും കക്ഷികളും അവരുടെ ഹിതസ്സുകളും വിശ്രാസ്ത്രങ്ങളും അനുസരണം കാരോ മാർഗ്ഗത്തെ പ്രവല്ലിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നു.

വൈക്ഷണങ്ങൾ, മനോഭാവം, പ്രവണതകൾ മൃതലായവയാണ് ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകലാലോകത്തിലെ വിവാദങ്ങളുടെ പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ. വികാരഭാവനകളാൽ പ്രമോഡിതങ്ങളാണ് സാഹിത്യവും കലയും എന്ന സിഖ്യാനത്തിനു് ഇന്നും ഉല്പ്പാറ്റിൽ തട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ സിഖ്യാനത്തെത്ത വിഭീന്ന പ്രസ്ഥാനക്കാർ ഒരു മീച്ചു് ശരീവെക്കണ്ണണ്ടു്. എന്നാൽ യുക്തിപരമായ ജീവിതാവലോകനസ്രൂപങ്ങൾതെന്നു സാഹിത്യത്തിലും കലയിലും മുൻനിര തത്ത്വങ്ങൾ ഒരു തീരുമാന പുരോഗത സാഹിത്യസ്ഥേളന്തിൽ (ലക്കനോ) അബത്തിന്നുമായ വസ്തു ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കൊണ്ടില്ല. പ്രസ്തുത സമേളനത്തിന്റെ കുമ്പസമിതി, സാഹിത്യകലാലോകം ശാസ്ത്രിയാഭിക്ഷേപിക്കുന്ന വളർന്നേതണ്ടെ ആവശ്യകതയെ വിവരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തിരുന്നു. സാഹിത്യകലാപരമായ പരിവർത്തനത്തിനും പുരോഗതിക്കും അന്യവിശ്രാസ്ത്രങ്ങളുടെയും അയുക്തിക്കുമ്പളായ ആചാരങ്ങളുടെയും വിനാശം അപരിത്യാക്കുന്നു. എന്നാൽ യുക്തിയുടെ അവിവിജം യുക്തിയുടെ സ്വന്ധായരത്തിനും സാഹിത്യകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും, പ്രമുഖരിഗണന നൽകണമെന്നാണ് ഈ നവീന സാഹിത്യകാരന്മാർ വാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ വാദം തീച്ചയായും ദിശ്യലമാണു്. വികാരവും ഭാവനയും രണ്ടുക്കാരുടെ യുക്തിയുടെ കണ്ണുപിടിത്തം അഭിലും പൊപ്പനവയല്ല. എററവും സമുന്നതന്മാരായ കലാകാരന്മാർ യുക്തിയുടെ പ്രവല്ലാധാരായ പിന്തുംകാരാനെന്നും യുക്തി അധികരിക്കാത്തതെല്ലാം അന്യമെന്നോ വർദ്ധജ്ഞമെന്നോ അവർ സിഖ്യാനത്തിക്കൊണ്ടില്ല.

ആധുനികസാഹിത്യകലകളിടെ വീക്ഷണകോടി സാമൂഹിക മായിരിത്തിന്റെതാഴ്ക്കിടി അവ പ്രചാരണപരമായ പ്രയോജനത്തെ സംബന്ധിച്ചേട്ടിരുത്തോളം ജനകീയമായിരിത്തിനു വെന്ന പറയും. എന്നാൽ ആധുനികത്തെതാഴ്ക്കളും ഒരുപ്പാർത്തിയും പ്രതിപത്തിയും പല ആധുനികക്കാരിലും പല വീക്കലത്താക്കണം ഹാനികരാക്കണം കാരണമാവുന്നു. ആദ്യൻ, ഡെലവീസ് തുടങ്ങിയ ഇന്നത്തെ നവീനകവികളെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ള ദോഷങ്ങളിൽ ചിലതു അവക്കു അശൈക്തമായ ചീലി പ്രവണതകളാക്കുന്നു. പഴയതിനെ ഭേദിക്കുന്നതിലും പുതിയതിനെന്തെല്ലാം പുനരുന്നതിലും ആധുനികർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന രംഗാഭാവം നിറ്റ്യാരംഘ്യാത്ത ദോഷങ്ങൾക്കം അനന്തമാണെങ്കിലും കാരണമാവുന്നു. വ്യാപ്തിഗതമായ മനഃശാസ്കരണ മൂലിയും കൂട്ടുക്കണ്ണം സമഖ്യിഗതമായ രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തിക പരിചിന്തനകളാൽ മാർക്കറ്റിനും അന്യായികളും ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനശക്തിക്ക് പുന്നീഥായി വഴുവുന്നതു നീമിത്തം നാം നമ്മുടെ നിലവെയും ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ഉന്നമിപ്പിക്കായും മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ അഡ്യാഗമിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതും ഇതു ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകലകളിലും വ്യക്തമാവുന്നു.

സമകാലീനസമുദായത്തെ പ്രവിപ്പിക്കുന്ന ഭാഖ്യാതകക്കളും വിഭാഗങ്ങളും ചെയ്യുകയും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് യമാത്മവിപ്പവരത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്ന് തമിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ വിശ്രസിക്കുന്നു. ഈ പുരോഗതിക്കുന്നതുക്കും സാങ്കേതികമായ അന്തമാണുള്ളിലോന്നാണ്. ഒരു വിധത്തിൽ ആധുനിക സാഹിത്യകലക്കാരാം അഴിമതിയുടെയും അന്തിമിയുടെയും നേർക്കുള്ള സൗഖ്യത്തായ ഒരു പ്രതിജ്ഞയുപരിയായി മഴങ്ങുകയാണ്. എന്നാൽ മുട്ടിട്ട്, ജയിംസ്,

ഹാൻലീ, വാൾട്ട്, ഗ്രീസ്റ്റുഡ് ദത്തായവകരെ നോവലുകൾ ജനകീയ സാഹിത്യത്തിൽ എറിവും മനിച്ചനിൽക്കുന്നതിനെന്ന് കാരണം അവർ ഇന്നത്തെ ദി:സ്ഥിതികളുടെ നേർക്കു കയർക്കു നാബുന്നതാണ്^o. ഇത്തരത്തിൽ ഇന്ന് എപ്പോഴും രാജ്യങ്ങളിലും നാടകത്തുകൾ നോവലുകളുടുകാർ, ചെരുക്കട്ടാക്കാരുകൾ, കവികൾ, വീമൺക്കാർ എന്നിവർ ഉഗ്രമണ്ണം നാടത്തി വരുന്നു. മീലിപ്പു് ഹൈഡ്രേംസണ്, * ഹാരോൺഡ് നിക്കൽ സണ് = മാക്സ് ഇസ്റ്റു^oമാൻ, * ആണ് ലേഹോമാൻ, * മതലായ വർ ഇന്നത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിലെ നവീനപ്രവണതകളെ ഏതുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാവ്യത്തെ കാവ്യമാക്കുന്നതു ആശയങ്ങളോ വിഷയങ്ങളോ അഭിജ്ഞപ്പെട്ടോ അല്ല. ഭാവനയുടെയും വികാരത്തിനെന്നും സൂഖ്യമായ സ്പൃഷ്ടിവ്യാപാരമാണ്^o. ഇതു സ്ത്രീരൂപത്വം കാവ്യം കാവ്യമാക്കുന്നു; കല കലാക്കരയില്ല. ‘നവീന കാവ്യം, മഹത്തായ കാവ്യം, കാവ്യത്തിലെ മഹത്പെ’ ‘ആധുനിക കാവ്യം’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകളിൽ കാവ്യവിചിന്നനും നടത്തുന്ന എഫ്. എൽ. ലൂക്കാസിനേപോ മുള്ളു വിചക്ഷണവിമർശകനാക്കം ഇതിൽ സ്ത്രീരൂപത്വം പറയുവാനില്ല.

ഇന്നത്തെ വീമർശകനായം തങ്ങളുടെ കാവ്യവിമർശങ്ങളിൽ സാരമായ തെരികൾ സാധാരണ ചെയ്യുവരാംണുണ്ട്^o. വിപ്പവകര മല്ലാത്ത കാവ്യത്തെ കാവ്യമണ്ണന്ന് പോലും വിധിച്ചതള്ളിവാൻ ചീലർ, മടിക്കുന്നില്ല. ഈ നയം തന്നെ വിപ്പവകാരികളുണ്ടായതു ചീല വിചർക്കമായം പുലത്തുന്നു. കാവ്യത്തെ സ്പൃഷ്ടിക്കുന്ന കലാ പരമയുടെ നേർക്കു അവർ കണ്ണടക്കക്കയാണ്^o ചെയ്യുന്നതു^o.

* Literature

= New Spirits in Literature

* Literary Mind

= New Writing in Europe

സുമിക്കൻ സ്വന്നിയർ ഇതെപറ്റി ഇങ്ങനൊ പറയുന്നു. “ആധുനിക കവിതയെക്കരിച്ചുള്ള മികു പസ്തുക്കണ്ണളിലും കവികളെ പഴമക്കാ ഏനും ആധുനികരെനും വിസ്തുവകാരികളെനും തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നതുകാണും. എന്നാൽ ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കവികളും അവരെ ഒരേ അവസ്ഥയിലാണു് കാണാനുത. അവരുടെ ചുമതല കണാണു്. പല മാറ്റുപ്പളിപ്പുകൾ അവർ അതിനെ സമീപിക്കുന്നവെന്നേയുള്ളൂ. അവർ പരസ്യരം ഭീനിച്ചു നിൽക്കുന്നവുകളിലും യമാത്മകവികളും ഇന്നതെത്ത് ജീവിതത്തിൽക്കൂടി സാമ്പത്തികമായ മനസ്സാവസ്ഥയെ അപഗ്രേഡ് ചെയ്യാൻ ശുമിക്കുന്നവരാണു്.”

“ബാഹ്യപ്രത്യേക സത്യസന്ധനായിരിക്കുവാൻ ഒരു കവി കണാമതായി അവൻറെ സ്വഭാവത്തോടും സത്യസന്ധനായിരിക്കുന്നും. തന്നെ യമാത്മത്തിൽ ആകർഷിക്കുന്നതു ഒരു പറ്റി അവൻ എഴുതുന്നും. അതു പരിപൂര്വതമോ അപരിപൂര്വതമോ വലുതോ ചെടുതോ നല്ലതോ ചീതയോ ആയിക്കൊ ഇട്ടു.....സദ്യാപരി അവൻ അവൻതന്നെയായിരിക്കുന്നതിനുള്ള കയറ്റു അവന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നും.” വിക്രിഡിതമാന പ്രക്രിയപെട്ട വിമർശകമായും കവികളും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അധ്യാത്മപ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാവിയാണു്. ഇന്നവിശയ തെരു പററിമാത്രമുണ്ടും, ഇന്നവിധത്തിലെ സാഹിത്യകാരൻ എഴുതാവു എന്നു് ഒരു കക്ഷി പ്രസ്ഥാവിക്കുന്നു. പുത്രത്തിനേക്കുള്ള സ്വന്നിപ്പാരും ഇംഗ്രേസനും റാജാവിനേയും പ്രത്യേകയും കരിച്ചുള്ള കാവ്യങ്ങളും തൻകിൽത്താവിന്റെ അഭിരച്ചിയന്ന സരിച്ചു് നല്ലതന്നോ ചീതയെന്നോ ചരയപ്പെട്ടുനു. അങ്ങനോടുതെത്തക്കരിച്ചു എഴുതാതെ അസ്ഥമന്നതെപ്പറ്റാറി എഴുതു

നാതുകൊണ്ട് പഴയകവികളെ യുവകവികൾ എതിർക്കണ.....
രാഷ്ട്രീയവാദങ്ങൾ കാവുതെന്തെ എതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകാൽത്തൊ
ടോ കമ്മിറോടോ ബന്ധിക്കണാം ചെയ്യുന്നതു്.”

ആധുനികകാവ്യം പ്രസ്താവ കാവുമായിരിക്കണമെന്ന ചീ
ല നവീനഗംഗാരായ കവികളും നിരുപകരായം വാദിക്കണ.
സാധാരണ ജനങ്ങളാക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തി
ലാളിരിക്കണം കാവുരച്ചു എന്നവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
1929 മുതൽക്കൂടും കാവുതെന്തെ തുടിയുള്ള രാഷ്ട്രീയസാമ്രാജ്യിക
പ്രചരണം ആരംഭിച്ചു. യുദ്ധകാലകവികളെ പ്രാർഥിസിസ്തൂ
ർഹി തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട് ആദ്ദേൻ, സ്റ്റോർഡ്, ഡോലവിസ്റ്റ്,
മാക്കനീസ് എന്നിവജ്ഞപ്പെടുന്ന ആദ്ദേൻകമ്മിറോടു് അട്ടത്ത
ബന്ധമുള്ള കമ്മിറോഡ് ഗ്രൈറ്റ്‌സൺറ നായകത്പരതെ ഫ്രീ
ത്രിക്കണ തുരന്നപദ്ധതകമ്മി. അവർ സാധാരണകാരക്കുടുംബം
യീൽ കാവുമെഴുതി ശാസ്ത്രീയ സന്തുഷ്ടിയെ കാൽങ്ങൾ
നേരെ, വകുത തുടാതെ, ആർഡാട്ടും ചമരിക്കാറവും തുടാതെ
വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഗ്രൂമിക്കണ്ണതു്. കാവുതെന്തെ അവർ പാ
ത്മാപ്രശ്നാക്ഷബാൻ യാഥിച്ചു. “നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സംസാരഭാ
ഷ്യംബാധുള്ള ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്” എൻ
എപ്പോഴും കാവുതെന്തെപ്പറ്റി വിഡി പറയുന്നതു് എന്നു് ഗ്രൈറ്റ്
സൺ പ്രസ്താവിക്കണ. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കമ്മിറോടും ഇം അഭിപ്രായത്തോടു് നമ്മക്ക തീക്കച്ചു്. യോജി
ക്കബാൻ നിപുത്തിയില്ല. ഭാഷാപരമായ ലാളിത്യവും സുഗ്രാഹ്യ
തയ്യാറാക്കാവുതെന്തീന്റെ ലക്ഷ്യമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ
ഭാഷാ സാധാരണ നാടോടി ഭാഷയാണെങ്കിൽ, അതു കാവു
തെന്തീന്റെ ശ്രദ്ധത്തെ പൂണ്ടുമായി അവലംബിച്ചുവെന്നു് വരുക

യില്ല. അതു മാത്രമല്ല, ഒന്നുംരാ മനസ്സിലാക്കി എന്ന കാരണം തന്റെ കാവ്യം കാവ്യമാക്കണമെന്നില്ല. പൊതുജനങ്ങളുടെ ഒപ്പിക്കയും മനസ്സിലാക്കയും ചെയ്യുന്ന അനവധി അസംബന്ധം ഏഴും വച്ചളിൽത്തണ്ണളിമണ്ട്. അവ കലാനേന്നോ കാവ്യമെന്നോ എങ്ങനെ വിവരിക്കാപ്പെടും?

ആധുനിക കവികളും കലാകാരന്മാരും ചെങ്ങുണ്ടെ എററ ചും പ്രധാനകൂദാശയും ജീവിതത്തേരുതോടും നിന്നുടെ ചുറവപാടുകളോടും നമ്മൾക്കും മനോഭാവത്തെ പരിവർത്തിപ്പിക്കായും ഇന്നത്തെ ദിവസ സ്ഥാകളോടും പട്ടവെട്ടുകയ്ക്കാണ്. “നിന്നുടെ കാവ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ മശലക്കമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്ന മശലക്കമായ മാറ്റങ്ങൾ നിന്നുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം എന്നിൽ.....കോക്കിലത്തപ്പറ്റി പാടുന്നതിനെക്കാരം ആകാശ ക്കപ്പലിനെപ്പറ്റി പാടുന്നതു തുടർന്ന് ആധുനികമാണെന്ന അഭ്യാസവിഹാരം ഇന്ന് പലക്കണ്ണം. എന്നാൽ കാവ്യം വിഹാര ഏഴുംനിന്നുനിന്നും അനുഭവത്തികളിൽനിന്നുമാണ് സ്വജ്ഞമാവുന്നത് അല്ലാതെ അവയെ ഉയ്ത്തുന്ന വസ്തുക്കളിൽനിന്നുണ്ട്. ആകാശക്കു പ്രലിനെസംബന്ധിച്ചണാവുന്ന മാനസീകാനഭവങ്ങൾ ഒരു പുൻ ആട്ടാനെന്നെയോ പനിനീകർ പുണ്ണംതെന്നോ അധികരിച്ചണാവുന്ന അനഭവങ്ങളിൽനിന്നും വിഭേദമല്ല”

ആധുനികകാവ്യം ഷൃംഗാരികം വിഷയഗത (objective) മായിത്തേരുന്നു. സൂക്ഷ്മജീവിതത്തെക്കാരം അതു സ്ഥലജീവിതത്തെക്കാരിപ്പാദിക്കുന്നതു. സാംസ്കാരികക്രമപ്രത്യേകതയും സൗജ്ഞ്യത്തേജസ്സിനേയും അതു സംരക്ഷിക്കാവാൻ തുടക്കാക്കാറില്ല. കലാപരതയെ തുട്ടപിടിച്ചിരുത്തുകയില്ല. വേണ്ടില്ല; അതിനും കാഞ്ഞും പരിത്യാസം മതി. ഘൃത്യാ മാസനീസും ആധുനിക കാവ്യത്തെപ്പറ്റി പരിയുന്നതു ശ്രദ്ധയമാണ്.

“തൊഴിൽ വിജേനം നമ്മുളായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.
നമ്മുടെ വേലക്കാർ വേലയിൽ ശുട്ടത്തു വേലക്കാരായിത്തീരി
യുന്നോടു നമ്മുടെ ചിന്തക്കാർ കേവലം ചിന്തക്കാരായിത്തീ
ങന്നു. കരം മസ്തിഷ്ഠുരെതു മറക്കുന്നു. മസ്തിഷ്ഠം കരത്തെതു മറക്കുന്നു.
.....എററവും സുക്ഷ്മമായ കാവ്യം സംഗീതമായിത്തീന്തിന് തലമു
റക്കാതോടും ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളെല്ല പാടുന്നതാണു.....ആധു
നീകു കാവ്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ തീച്ച്ചയായും സംതൃപ്തമല്ല. അതു
വിപരിക്കരമാംവെന്നും ചെറിയൊരു പുത്രത്തിൽ പരിമിതമാ
യിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സംസ്കൃതരായ അനവാചകരെ അതിനു
ആകർഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആധുനികകാവ്യത്തി
ന്റെ സാങ്കേതികമായും എററവും പ്രശ്നംസനീയമാകുന്നു.”

കാര്യക്കലയും ആധുനികപരിശൃംഖലയും

കാവ്യക്കല മരിച്ച കൊണ്ടിരിക്കയുണ്ടും മരിച്ചുകഴി
ഞ്ഞുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നവർ ഇന്നാണ്ടും. കാവ്യത്തിനും ഇതരക
ലക്കാക്കം ജീവിക്കുവാൻ പററിയ അവസ്ഥമല്ല ഇതെന്നും അവർ
കരുതുന്നു. ഇന്നുത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതപരിപാടിയിൽ കലക്കു
പദ്ധവി ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന വാദിക്കുന്നവർ കുറവല്ല.

നാം തന്നൊംചെയ്യുന്ന ആ കാലഹല്ലട്ടം ഫ്രാന്മായാ ചീ
ന്താരോഗ്യത്തിന്റെ വേദനകളുടെ ദശയാണുന്നും മനഃശാസ്ത്രപര
മായ അപലോകനം നമ്മു പഠിപ്പിക്കുന്നു. വ്യക്തിഗതമായും
സമയ്യിഗതമായും നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ സമന്വയ തെററിക്കുക
യാണും. അതിനാൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളംകൂടും വിചാരങ്ങ
ംകൂടും ആരോഗ്യമില്ലെന്നും മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വാദിക്കും.

സംവത്തിക്കേൾക്കുന്നത് മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ആരോഗ്യം നമ്മുപ്പെട്ടുന്ന ഒരുയാനിത്തന്നു് ദന്തത്പരാഗ്രജാ എൻ പറയും ഡനവിതരണപദ്ധതിയിടെ അധിക്ഷാനം ശരീപ്പട്ടാൽ ഇന്നത്തെ മിഡ്ല് കുറവുകളും നീകന്നു് കിട്ടുമെന്നു് അവൻ പ്രത്യാ ശിക്ഷാ. ഡാർമ്മികവും സൈംഗാർജ്ജപരവും ആയ ബോധത്തിനു നേരിട്ട് ഇടവും കോട്ടവുമാണു് ഇന്നത്തെ ഭരകളിടെ മെല്ലിക് മഹത്ത്വക്കേളണ്ടു് തത്പരിയിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്. ജീവിതത്തി നീറ ഉർത്തുപ്പുതരമായ സംസ്ഥാരിക്കുല്യങ്ങൾ പരിത്യജിക്കാപ്പെട്ട നാതകാണ്ടു്, കേവലം റാറണ്ട് ബുഖായിടെ നീയന്ത്രണത്തിനു് മനഷ്യജീവിതത്തെ വിഡ്യേയമാക്കുന്നതുകാണ്ടു്, ഭാവനയേയും വികാരത്തെയും സൈംഗാർജ്ജസ്പാദനത്തെയും ബഹിപ്പൂരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് ആധുനികദശ മുഗ്ഗൈമാണു് പാണിമാക്കുന്നവെന്നു് ജീവിതഫല്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുന്ന ഒരു തീർജ്ജം ചിന്തക നാർ വാദിക്ഷാ.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഭരകളെയും കെടപാടുകളെയും തീക്ഷ്വവാനു കാവുകലക്കരാക്കു വല്ല പകം നീഡ്യമിക്കാനണ്ണോ? ഉദ്ദേശഗവും വ്യത്യസ്തയിലും നീറുന്നതു ഇം കാലത്തിനീറ അടിനിവേശങ്ങളേയും നാല്പത്തിയും സംതൃപ്തമാക്കുവാനും സംസ്കാരിക്കുവാനും കലക റക്കു ഏതെങ്കിലും ചെയ്യാനണ്ണോ? ജീവിതചക്രവാളത്തിൽ നവീനമനഷ്യത്പരം ഉദയംചെയ്യാവുവാം ഉദയംചെയ്യു കഴി ഞയുവെന്നും ഉള്ള ആനന്ദാക്രമനങ്ങൾ നാാം കേട്ടതുടങ്ങിയാണു ക്ഷയാണു്. ഇം മനഷ്യത്പരതിനീറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നവ ലോകസ്ഥാപിക്കു വേണ്ട അഭ്യപാനങ്ങളുചെയ്യാവുകയെ പട്ടിക രീതിൽ കവിക്കണം കലാകാരനും സ്ഥാനമില്ലോ?

നവീനലോകസംബന്ധിയാനങ്ങളിടെ പരിഗ്രുമങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ബഹുമാനത്തിൽ കാവുത്തീർ ദത്തഗ്രുഖരായിരിക്കു

വാൻ നൃക്ക കഴിയുമോ? കയ്യപ്പെട്ടുകയും കമ്മനിരത്രായിരി അക്കണ്ണം ചെയ്യുന്ന കാവുകലകളിലേക്ക് തിരിയുവാൻ സമയ്, എവിടെ? മനസ്യസ്ഥായതെത്തു ഉദ്ദരിക്കുന്നതിലും ഒരു കാഡ് അട്ടതെത്തു അതിന്റെ വിപ്രത്രകളിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിയ്ക്കുന്നതിലും കലകൾ എത്രാണും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കാവുവും കലകളും മനസ്യജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാവശ്യം അഭ്യന്തരാണും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതോനും അഥവാ മനസ്യം ആടുക്കിക്കൂട്ടുന്നതും കോമളവികാരങ്ങളുടെയും വകയും ഗണാനും ഇതു വാദ്യകർത്താക്കരിൽ ആദ്യമായിയരീക്കുന്നും. ഭാവനകൾ വികാരത്തിനും സൈംഗാന്ത്രികവാദത്തിനും ജീവിതത്തോളം പദ്ധതിയെ മനസ്സിലാക്കാവാൻകുറഞ്ഞ കാവുത്തിന്റെയും കലകളുടെയും സ്വാഖാനക്രമങ്ങളിലും പ്രാഥാന്ത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിക്കാണ്ണും. മനസ്യത്തിന്റെ ഒരു അപ്രധാനമല്ലോ? ഏതു അപ്രത്യേകിച്ചുവരുത്തുമ്പോൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ കാവുവും തത്തിനും പദ്ധതി കരിക്കലും വിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും സാഹിത്യകലകളും തിരിപ്പരിക്കുക എന്നവെച്ചാൽ ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യം ഒരു സ്വാഭാവിക വശമാണും വാട്ടിക്കൂട്ടുകരുന്നാണും. ഭാവനയിൽ തുടരിയിം വികാരത്തിൽ തുടരിയും നൃക്ക ലടിക്കുന്ന ദർശനമുണ്ടും അനാട്ടിക്കുള്ളും ധാരാത്മ്യങ്ങളേയും സഭ്രാപനി ആത്മാവിന്റെ പരമാനന്ദത്തെയും പരിത്യജിക്കുക മാനസ്യീകരായ ഒരു മുത്രമല്ലോ. കാവുവും കലകളും അപകർഷ്ണനിലേക്കു നീഞ്ഞാംവകും മീല്ലാത്ത ഒരു ലോകത്രം ധാരാത്മ്യസംസ്കാരവും നൃഗരിക്കത്തും തിരക്കുകയില്ല.

ധാരാത്മ്യ മാനസ്യീകരപ്പത്തെത്തു ഇന്നും നേരിപ്പുകൊണ്ടാണി കുന്ന പദ്ധതിയും പർശന്നവിഹിതവും ധാരാത്മ്യവും ധാരാത്മ്യികപ്പത്തോടും

ഇട്ടുവരുമ്പോൾ വീക്ഷണങ്ങളോടൊപ്പം അടക്കാനേരും സാഹിത്യകലകളിടെ മനോഹരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വീട്ട് നാം അകലുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. കക്കരശാഖ ധാരാളിക്കപ്പെത്തെ കീഴടക്കവാസമുള്ള റമ്മുടെ ഏറ്റവും സുഖക്കുപും സുന്ദരവും മായ ആദ്യം ഒളിപ്പാം സാഹിത്യകലകൾ. “കണ്ടപിടിത്തരാണുള്ളിടെ കനത്ത ഭാഷയിൽനിന്നും സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും അറ്റവും ലതയിൽനിന്നും നീലപുരതയിൽനിന്നും ജീവിതം വരുന്നതിയിരിക്കുന്ന ഉന്നാർത്ഥ ധാരാളിക്കപ്പെത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട ജീവിക്കുവാൻ ക്ഷേമിക്കുന്ന മനസ്യചെതനയുടെ സന്ദേശത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്” കാവുത്തിന്റെ മുതല.

ഓസ്പന്നമായ ആധുനികഭാഗം അതിന്റെ പബ്ലിക്കേഷൻ പേരുകളും വികലകളും പരിഹരിക്കുവാൻ കലകളിൽനിന്നും മഹത്തായ സന്ദേശത്തെ പ്രത്യാഗ്രിക്കുന്നു. അടിമതികളാലും അധികം അമർത്ഥപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആധുനികചിത്രങ്ങൾം കാവുത്തിന്റെ കലകളിൽനിന്നും സ്പാതന്ത്ര്യത്തെയും അനുഭവത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്റ്റെൻഡേർ വിണ്ടേം പറയുന്നു. “കാവുത്തക്കരിച്ചു” ഗണ്യമായ പരിശ്രാനമുള്ള പല സമത്വമനാക്കം അതു നിങ്ങളിലെ വമായ ഒരു കലയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. കാവും മരാളുകളിൽനിന്നും കാവുപരമായ ജീവിതന്റെക്കണ്ണവും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നാം ഇന്ന് ഭാഗ്യത്തെ വികാരങ്ങളും ഭരിക്കുവാൻ ഒരു ശ്രദ്ധിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നും ജീവിതത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക നിയമങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽനിന്നും നാം പ്രാണമായി വേർപെട്ടത്തെപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വൊന്മാണ് ഇത്തോട്ട് സിലിക്കേറ്റ്. ജീവിതത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക നിയമങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നും ജീവിതവിമർശമാ ധാരാവലമെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.”

കലയും മതവും

കല എവൈക്കമായിട്ടുള്ളതാണോ പ്രകൃതിയുടെ ഒരു അംഗം കരണമാണോ എൻപറൻ്തെ പല കലാകാരന്മാരും കലാവിമർശക്കുമാരും സിലിക്കേറ്റിരുന്നു. “എവൈക്കമായ പരിപ്പൂർത്തിയുടെ പ്രതിഫലായാണ്” ഒരു യഥാർത്ഥകലാസ്ഥിത്യാണ് മെമക്കൽ എന്നിംജലോ പ്രവൃദ്ധിക്കാൻഡായി. ഇററാലിയൻ മഹാകവിയായാണെന്നും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നു. ഒരു ശൈലി തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുകരിക്കുന്നതുപോലെ, കലക്കുകഴിവുമുള്ളുണ്ടെന്നാൽ. അതു പ്രകൃതിയെ അനുകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കല ഇംഗ്ലീഷ് മാരിട്ടുണ്ടാണ്” എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വിധത്തിലുണ്ട് പല പണ്ഡിതന്മാരും വിമർശനമാരും കലയെ മതനേതാടം മതവര്ത്തി കലയോടും യോജിപ്പിക്കുന്നു.

കലയേയും മതനേതരയും സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളായ ഒരു കലാവിമർശകൾ ഇത്തരം ഏഴുതുന്നു.

“അത്രമീയജീവിതവുമായി കലയും” ബന്ധുക്കുട്ട്. കല ആജീവിതത്തിനു കൊടുക്കുകയും അതിൽനിന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും കലയും ചീലതെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കലാ

കാരന്മാർ കായ്യുംളിടെ ബഹിർഭാഗങ്ങളുമായിട്ടും ബന്ധപ്പെട്ട ടീരിക്കേണ്ടതു്.

“മതത്തെപ്പോലെ കല വികാരപരമായ ധമാത്മ്യതു് നേര ലോകത്തോടും വികാരപരമായീ മാത്രം പ്രാധാന്യം ഉള്ള ശൈത്യികകായ്യുംളിടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കേണു്. കലാകാരനു് എന്ന പോലെ മീറ്റുംകുറഞ്ഞും ശൈത്യികപ്രവശ്യം നിർവ്വാണത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാക്കുന്നു. വികാരപരമായ ഒന്നന്ത്യത്തെ ഉത്തരജ്ഞി പ്രീക്ഷനു പറമ്പായ ധമാത്മ്യത്തെയാണു് അവൻ എല്ലാറിലും ആരാധനയുന്നതു് പ്രപഞ്ചത്തിനേരു വികാരപ്രധാന്യാന്തരെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു വ്യക്തിക്കു് ഉണ്ടാവുന്ന അന്നദിവത്തിനേരു ആവിഷ്ണവരുമാണു് മതം. ഈതേ സംഗ്രഹത്തിൽ ആവിഷ്ണവനമാണു് കല എന്ന കാണാനതിൽ ഞാൻ ആശ്വാസ്ത്രപ്പെടുന്നില്ലെന്നു്. എങ്ങനെന്നും യിങ്ങനാലും കലയും മതവും വികാരത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.”

പറമ്പായ സത്യത്തെ സമീപിക്കുന്നതിൽ എററവും ദന്തിച്ചുനിൽക്കുന്നതു കലാധാരനാണു് പ്രഖ്യാതമായ ഒരു സിഖാന്തരജ്ഞാനി. ഈ സിഖാന്തരത്തെ ഉന്നായിക്കുന്നവർ പൊതുവിൽ മതപക്ഷക്കാരായ വീമർശകമാരു് ചിന്തകമാരമാണു്. ബുദ്ധി പരീക്ഷിതമാണുന്ന വികാരവും ഭാവനയും അപരിചിതമാണുന്ന ഉള്ള വാദം നീരർത്ഥകമായീ നീരാകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും. സത്യാന്ത്രണാർഥിക്കുമായ അനുഭ്യവും നിഃശ്വാസക്കും അവ നേരു വികാരത്തിനേരു പീനിലായിപ്പോവുന്നു. വികാരത്തിനേരു വിചാരപക്ഷക്കും വാദിക്കുന്നു. പറമ്പായ ധമാത്മ്യവുമായീ നേരിട്ടുകുന്നവരിനും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവകുപരിജ്ഞാനം ആശ്വാസ്ത്രപ്പെടുന്നതു് ഉള്ള കഴിവാണു് കലയുടെ എററവും മഹത്തായ കഴിവും.

ഈ പറമ്പായ ധമാത്മ്യത്തെയും കല നൽകുന്നതായീ പറയപ്പെടുന്ന പരിജ്ഞാനത്തിനേരു സാധുതയേയും അധിക

രിച്ചും ഇന്ന് ഗഹനവും ചിന്താപ്രധാനമായ അഭിപ്രായവും
തന്മാസങ്ങളാണ് വിചാരണയോക്കരുതുണ്ട്. ദിക്കാലങ്ങളെ വക്കെവ
ക്കാതെ അവക്കെ അതിജീവിക്കുന്ന എക്സ്പ്രസ്സും കലയുടെ
ദേശ്വരിയിൽ മാത്രമെ വെളിപ്പെട്ടുകയ്ക്കുമെന്നും കാവുമാണ്
അതു സത്യത്തെ എല്ലാകാലത്തും. എല്ലാസ്ഥലത്തും. വെളി
പ്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നും ഒരു ചിന്തകൾ ദേശസ്പരശത്തിൽ
പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുന്ന. * കലാപരമായ പ്രഭ്രാജനവത്തെ സംബന്ധി
ച്ചേടുതോളം ഹയർ സയൻസിന്റെ ഉപയോഗം അതിന്റെ
ബൈരിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെങ്കിലും എന്ന കലിവർലാസ്സിന്റെ
പ്രസ്താവം ഇന്നും ആരംഭിക്കപ്പെട്ടുന്ന. “ചിത്രതാഴ്ജീവനത്തു
ന്റെ നിർവ്വചനം ഇന്ന് അവധുക്തമാണെന്നീങ്ങനാലും അതു ഒരു
യാത്രമുഖ്യമാണെന്നും ഞാൻ പറയുന്നു. ഒരു വെദിക്കസ്ഥാപന
വും ഇതു പദ്ധതിനും ഇന്നു പ്രഖാണികമായ ഒരു നീറ്റുചനം നൽകു
കിയാട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവ്” വളരുവുന്നതോടും ചിത്രതാഴ്ജീ
വനത്തിന്റെ അത്മവും വിപുലതരമാകയും അതിനു തുടക്കം നീ
ശ്വിതമായ ഫുവം സിലബിക്കും ചെയ്യും. ഹയർസയൻസ് പ്ര
കാരിപ്പീക്കനാ അറിവ്” ആംഗീകവും അപൂർവ്വവും അങ്കിനു.”*

തന്റെ സാഹിത്യനീതുപണിസില്ലാന്തപ്പളിൽ എണ്ണ. എ. റി.
റിച്ചൻഡ്, മതത്തിന്റെ അധിക്ഷാനമായ വെളിപ്പാടി
(Revolution) നെ സംബന്ധിച്ചു സിലബാന്തത്തപ്പറ്റി ചെച്ചു
നടത്തുന്നവുകളിലും അദ്ദേഹം പദ്ധതമീറ്റുമായ വീക്ഷണത്തെ
വിട്ടുമാറുന്നു. വെളിപ്പാടിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഇം കാവുവിമർശന
സിലബാന്തത്തെ റിച്ചർഡ് ശുരീശാസ്ത്രത്തുപരംകൊണ്ട് അസ്ഥാ
രപ്പെട്ടതുവാനും ശ്രൂക്കുന്നതും. ശുരീശാസ്ത്രസ്ഥിരായ
തന്റെ വീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അദ്ദേഹത്തെ കാവു

വിമർശനിൽ വളരെ മും കടന്നപോവാൻ അനവദിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത റിവിലേഷൻ സിഖാന്തം പഠനത്താവതാം ശ്രദ്ധാബൂദ്ധത്തിലെ രോഹാന്തറിക്കുന്നു കവികൾ എടു ത്തുപിടിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും അവക്ക് മുമ്പുതന്നു അതിനു പ്രചരണവും സ്ഥികരണവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ഗമേ ഈ സിഖാന്തത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം പ്രണാ താവായിരുന്നു. ട്രൂട്ടിനസിൽനിന്നും ഈ സിഖാന്തത്തിനു സു ശക്തമായ വീഞ്ഞം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘കാവ്യം ചരിത്രനേതരക്കാരാം കൂടുതൽ തത്പരിയിൽപ്പരവും ആക്കം, ഏന്നും അരിഗ്നോട്ടനു പ്രവൃത്തിക്കാണായി. ഘക്കിപരമായ തന്റെ കാവ്യാപത്രമന്ന തനിൽ കവിയും വിമർശകനും തത്പരിയിൽക്കൂം ആയ സന്ദർഭ ഇപ്പോൾ പറയുന്നു: “വിമാരശത പ്രകടിപ്പിച്ചകൊണ്ടുള്ള ചരിത്രാനു നിയമാന്തസ്തവും ചമൽക്കാരപ്പണ്ടിവും ആയ ഭാഷ യാണും കാവ്യം. വാഗ്മിപ്പേണയുള്ള ആവിശ്വരണമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ പരിമീതിയെ വിട്ടുകൊണ്ട് ലോകം നിറഞ്ഞു പ്രകാശിക്കയും നന്നുടെ മനസ്സിന്റെ ഭോധത്തെ അഭാച്യമായ സംശയംകൊണ്ട് സ്വർഖിക്കയും ചെയ്യുന്ന സുക്ഷ്മമായ അശ്വിയും ആനന്ദമായ ചെളിച്ചും എന്ന നിലയിൽ കാവ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണ്ണോടു അതു ആത്മാവിന്റെ സ്ത്രീനേത്രത്തിന്റെ യോ ക്ഷപ്തത്തിന്റെയോ നടവിലുള്ള നൈമിഷകമായ ഒരു ‘ഹാർമസി’യായും മതത്തിലേക്കളുള്ള ഒരു പ്രേരണയായും ശേരുക്കുന്നതിന്റെ ഒരു സീഹുരണമായും കാണാപ്പെടുന്നു.”

ഉൺതുവും കലാകാരന്മാരോ കവികളോ മതഭോധത്തിന്റെ സംരക്ഷകന്മാരായിരിക്കുന്നതു ഇക്കാരണത്താലാക്കുന്നു. ശവക്കു രണ്ടുംഡ അപൂർത്തുള്ള പ്രഭാപൂരണത്തയാണും കാവ്യത്തിൽ അതാവും പർശിക്കുന്നതെന്നും ജാക്സൺ മാരിട്ടയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.

ന. നമ്മുടെ വിചാരം നമ്മുടെ മാംസത്തിന്റെ അതിന്തിരയെ ഉപ്പം ലഭിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കാവധി നമ്മുടെ ചലിപ്പിക്കയേണ്ടും യീറാംസ് സിഖാന്തിച്ചു.

പില പ്രകാരങ്ങളിൽ മതത്തെയും കലയേയും തമ്മിൽ ഒരു ടിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു് വന്നാലും അവ രീക്കലും വേർത്തി രീക്കബ്ദിക്കാൻ കഴിയാതെ ഒണ്ട പ്രസ്താവനങ്ങളില്ല. കല കലയും മതം മതവുമാകുന്നു. മനസ്സിന്റെ വികാരപരവും ഭാവനാപരവും ആയ അനാവേണ്ടള്ളെന്ന നിലയിൽ മതത്തിനും കലക്കും നാടകക്കാരും സാമൃതകളുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രയോജനത്തിലും സാക്ഷതികമായുള്ളും അവ വേർത്തിരിഞ്ഞുതന്നെ നിൽക്കുന്നു. കലയുടെയും മതത്തിന്റെ പ്രാരംഭക്കാലത്തു അവ ഒന്നിച്ചുചേരും വളർന്നിരുന്നവും ഇംഗ്ലീഷ് സാമൈപ്പവും സഹായസഹകരണങ്ങളും കാലാന്തരത്തിൽ വ്യത്യസ്ഥായിട്ടുണ്ട്.

ആധുനികനായ ഒരു കലാനിത്രപകൾ കല മതമാണെന്നോ അതിന്റെ അവസ്ഥാനന്തരമാണെന്നോ രീക്കലും സിഖാന്തിക യില്ല. കലയുടെ വളർച്ചയിൽ അഞ്ചു അക്കില്ലാനമായ പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദിമദശയിൽ കലക്കും മതത്തിനും സുദിയമായ കൂട്ടകെട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പരമാർത്ഥത്തെ ഇന്നും സുസ്ഥിതമായ ഒരു കലാവിമർശകൾ ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്നു. “കഴിഞ്ഞ കാലത്തേക്കു നാം തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നോരും കലയും മതവും ചരിത്രാതീതകാലത്തിന്റെ ഒരു കോണിൽ നിന്നും ഒന്നിച്ചു ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്നതായി കാണാം. വളരെ ശ്രദ്ധാഭുട്ടങ്ങളോളം അവ പരസ്പരം വേർപ്പെടാതെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അനന്തരം അഞ്ചുംകൊല്ലുങ്ങളും കുറുപ്പും”, യുറോപ്പിൽ ആദ്യമായി കലയും മതവും തമ്മിൽ അകലുവരുള്ള ലക്ഷ്യ

ണ്ണമും കണ്ടുടക്കാം. ഈ അകർച്ച ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചവനു. നവോത്തരാന്തഗയോടുള്ള സ്വന്തമായിരത്തീർന്ന ഒരു കലയാണ് നമ്മകൾ സിഖിക്കുന്നതു്. തന്റെ സ്വന്തം വ്യക്തിപര രത്നനിതീതമായ സംഗതികളെ വിച്ഛേക്കാണ് കലാകാരൻ അവൻ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളേയും ആശയങ്ങളേയും മാത്രം ആവിശ്വരിച്ചു. നവോത്തരാന്തഗയുടെ ശ്രേഷ്ഠമുള്ള പാശ്വായുകലാമ രിതും മന്ദിരപ്പൂജ്ഞമാക്കുന്നു.”

മതത്തിന്റെ ചുമതലയും കലയുടെ ചുമതലയും ഒന്നല്ല. കല എപ്പോഴും ആനന്ദത്തേയും സശന്തയ്ക്കേതേയും സ്വശ്വിക്കുന്നതു് തു വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു. അതു ആകാരങ്ങളിൽക്കൂടി ഭാവങ്ങളെ സ്വന്നാനിക്കുന്നു. ഭാവനയിലും വികാരത്തിലുംതുടി കലാകാരൻ ഷരംമായ സശന്തയ്ക്കേതു സമീചിക്കുകയും പ്രഖ്യാതിന്റെ രഹസ്യാത്മകപത്രത അഭിഭൂതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവി തത്തേയും വിശ്രദിതേയും സംബന്ധിച്ചു് കലാ മഹത്തായ ഒരു ശത്രുവും ഭാവനയിലെക്കാണിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥകളിൽ മതം കലയോടു് വളരെ അടുത്തവരികയോ അതിനെ കവിതയുപോകയോ ചെയ്യുന്നു. അപക്രമണാതീതമായ ആദ്യ യൂമനോഭാവത്തേയും എന്നെന്നനിസ്സാത്ത ഒരു അവസ്ഥപ്പീനേയും പരിത്യേജിച്ചുകൊണ്ടു് കലക്കോ മതത്തിനോ വളക്ക സാഖ്യമല്ല. ആന്തരമായ അനുഭ്രതികളിൽ കലയും മതവും ഒരേ സറ്റിയിൽ കൂടിയല്ല പരിക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരു രഹസ്യാത്മകപത്രത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അവ ഒരു ക്രമമിച്ചുകൂടുന്നു. പ്രക്തിയുടെ മുഖത്തോക്കുന്നും മനഃപ്രാണി അനുഭവിക്കുന്ന എന്നെന്നനില്ലാതെ ആദ്യയുംവും അവസ്ഥപ്പുമാണു് എററവും യധാത്മവും എററവും സ്വക്ഷുവും ആയ മതമനോഭാവമനു് അൽവുവസു് ഹക്ക് സഹി പ്രവൃംപിക്കുന്നു. ഈ മനോഭാവത്തെ ചിന്തിക്കുന്ന ഏക

യാദിക്ക് പരിത്യജിക്കവും. കാരണം യുക്തിയുടേന്തോ ശാസ്ത്രി അവിധാരണക്കുടേന്തോ പിടിക്ക് അമരാത്തകാളും ഒരു കാരണം മുപ്പെട്ടതിലും പലതും. യുക്തിക്കപ്പേറുതു പലയു മുണ്ടനു സമ്മതിക്കുന്നതിലാണ് ശരിയായ യുക്തി അട ഞായിരിക്കുന്നതനും ജോഡും മുസ്ലിംക്കും. മതവും കലാ യും അവയുടെ ചാരംമൃതത്തിൽ യുക്തിയുടെ പരിമിതിയെ തരണം ചെയ്യു അതിനുപുറത്തു കടക്കും. ഭാവനായുടെയും വികാരയും റംഗിലും സ്ഥാപ്തമായിരിക്കുന്നും അനന്തതയിൽ അവ അഭ്യം തേ ടുനു. ദൈവൻ എക്കാക്കിയായിരിക്കുന്നോടും അവനും മുപ്പെട്ടുതോടും തോന്നനു മനോഭാവമാണ് മതമനോഭാവമെന്നു ഒരു ദഹനം മുവുച്ചാവിക്കും. ചേതനയുടെ ലോകത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാളും ഒളിപ്പുള്ളിയും നിലയിൽ കലക്കം മതത്തിനും വേർത്തിരിക്കപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത അട്ടപ്പുമുണ്ട്. മുക്തതീയ നോക്കി അശ്വയുംപ്ലുടന്തിനേക്കാം അഖാരക്കുന്നതിനേക്കാം മഹത്തരമായ ഒരു അഖാരമായെ മനസ്യുനും മുഖപിക്കുവാൻ കഴിക്കും എല്ലനു ഗമേയുടെ മുവുച്ചപന്നത്തെ കലാകാരനും മതാധിക്കരം ശാസ്ത്രജ്ഞനും തത്പര്യിനുകൂടം കന്നപോലെ വിലവെക്കും. “കലായും മതവും തത്പര്യിനുകൂടം എക്കമാണോ, ചേതനയുടെ മുനും വ്യത്യസ്തരക്കികളാണോ” ചിലപ്പോരാം അവ കന്നായിരിക്കും. മറ്റൊരു ചിലപ്പോരാം അവയിലേക്കും കനും എററും. ഉന്നതഭാവത്തെ അവലംബിക്കുന്നോടു ശ്രദ്ധിച്ചുവ അതിനോടു പക്കുമ്പോൾ. ഇവിടെ നാം ഭാവനയുടെ ശാസ്ത്രത്തിനും സാങ്കു ജ്യുതിയും; ഭാവനയുടെ സാംഗ്രാജ്യത്തിലാക്കും. ഭാവന അതി നുറി സാംഗ്രാജ്യത്തെ സ്വയുക്തിക്കുന്നു അനുഭവത്തികളുടെയും അശ്വയ ഔദ്ധീകരണയും വിവിധാലടക്കങ്ങളിൽ നിന്നുക്കും. ഇത് രഹസ്യാന്തര കമായ ശക്തി ചിലപ്പോരാം മുഖ്യാഗ്രികമായും മറ്റൊരു ചിലപ്പോ

ഈ സിഖാന്തപരവും പ്രായോഗികവും ആയവജ്ഞനു ഇടക്കണ്ണു മാർഗ്ഗമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്.

ഇന്നവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിശ്വപരിവ്യാതനാരാധ മിസ്റ്റ് കലാകാരന്മാരും കവികളും കാവ്യകലാനിപ്രകടനമായും മതമനോഭാവത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ഈ ശാസ്ത്രീയയഗത്തിലെ ഏററവും ഉന്നതനാരാധ കലാകാരന്മാരും കവികളും ശ്രദ്ധിക്കുകയും പ്രചാരകന്നാരല്ല. അവരെ മതദാനത്തിനും വിളിച്ചു കുടക്കിൽ മതമനോഭാവത്തിനും വൈരാക്കിളിനാം വിളിച്ചുകൂടാം.

ടാഡ്രൂയി, കലയെ റണ്ടായി വിജേചിച്ചു, നല്ല കല'യെ നാം 'ചീതു കല' എന്നും. നല്ല കലയെ അഞ്ചേഹം വിശ്വം വിജേചിച്ചു; 'മതപരമാധ കല'എന്നും, 'സാമ്പത്തിക കല'എന്നും തന്റെ മതപരമാധ കലയുടെ സ്വപ്നാവത്തെ വിവരിക്കുന്നതിൽ ടാഡ്രൂയി മതവിശ്വാസത്തെ അല്ലെങ്കിൽ മതമനോഭാവത്തെ അശായമായി അനുഭവിക്കുന്നു. യുക്തിപരതയെ അവിശ്വസിച്ചു അഞ്ചേഹത്തിനും ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞുണ്ടു്. ബുദ്ധിയിൽനിന്നും സിഖിക്കുന്ന അറിവിനും സ്ഥാധുതയെ അഞ്ചേഹം ചോദ്യം ചെയ്തു. അതിനെ പരിവഞ്ചിച്ചു ഇംഗ്രേസ്രെനു സമീപിക്കുന്നതിനും അവനെ ആർജജിക്കുന്നതിനും കലാകാരൻ ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട് ടാഡ്രൂയി തന്റെ മതപരമാധ കലയെ അടക്കുന്നതു. എന്നാൽ പല ആൺ അഡ്രൂയാത്മകികച്ചിനക്കായുടെ മതപരമാധ സിഖാന്തങ്ങളെ ടാഡ്രൂയി നിറീക്കിയാണുണ്ടായതു്. എന്നിട്ടും കമ്മ്യൂണിറ്റുംകൂൾ ടാഡ്രൂയായിയിൽ വേണ്ടിന്ത്യോളം ആശ ദർശിച്ചിട്ടില്ല. ‘നമ്മുടെ കാലത്തെ കലയുടെ ലക്ഷ്യം അതിനെ യുക്തിയുടെ റംഗത്തുനിന്നും അനുസ്ഥിതയിൽ ഒരു റംഗത്തിലേക്ക് നീക്കും ചെയ്യുകയാണു്. സത്യം ഇംഗ്രേസ്

സാമ്രാജ്യത്തിലാണ് സ്ഥിരതെച്ചുന്നതു്. അതായതു് മേഖല
ത്തിൽ-മനസ്യജീവിതത്തിൻറെ പരമോദ്ദേശം. അതാണെന്നു്
നാം അംഗീകരിക്കുന്നു.”

കലയിൽ ടാംസൂയി കടത്തിട്ടുള്ള മതബോധവും ഇംഗ്ലീഷ്
രബ്ബോധവും അദ്ദേഹത്തിന്റെയുമാത്രമാണ് ആധുനികസാഹി
അക്കലകളിലെ മഹാമാസ്തുകളിൽ ഒരാളായ ടാംസൂയി കേവ
ലം ഒരു ശ്രദ്ധത്തികവാദിനോ സ്ഥാപിക്കമ്പണ്ണങ്ങൾടെ പ്രിയാർഥാര
നോ അല്ല. മതഞ്ഞർഥം ഇംഗ്ലീഷ് സംബന്ധിച്ചു് ടാംസൂ
യി ഇങ്ങനൊ പറയുന്നു. “എന്നാണ് മതപരമായ അവലോകനം
എന്നാവെച്ചുതു് അതു ജീവിതത്തിൻറെ അതിമുതൽ മനസ്സിലാം
കൈകയാണ്” അതു പ്രതിനിധിയൈകരിക്കുന്ന എറാറുവും ഉന്നതമായ
പദ്ധതിയേ എത്തു കാലഘട്ടത്തിലേയും മഹാപുരാണങ്ങൾ അവലും
ബിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സമുദ്രാധികാരിയിൽനിന്നും പരമോന്നതമായ നന്ദിയുടെ ല
ക്ഷ്യമാണു്.” സാഹിത്യകലക്കരക്കു് മനസ്യചേതനയുടെ വ്യാ
പാരങ്ങളേയും അവയുടെഫല്ലുംജോലിയും പതിനൃജിക്കാൻകഴിയാ
തെളുകോണ്ടു് അവ മതത്തിൻറെ ചാലി പ്രത്യേക അവസ്ഥകളും
മായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മതം ജീവിതത്തോടുള്ള മനസ്യ
ൻറെ മനോഭാവത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ കലയും അതി
നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മതാവബോധത്തിലും ആത്മാർഥനത്തിലും
എറാറുവും പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള കവികളെയാണ് സന്തയന
എറാറുവും ശ്രദ്ധയാരായ കവികളായി ഗണിക്കുന്നതു്. മതാന്ത്ര
തീക്കരി സപ്പള്ളാണും അയമാത്മാന്ത്രാണും അപ്പുനോമനോവിജ്ഞാ
നായിൽനിന്നും തത്പരിന്തയും അനേപാശ്വനാംജി. പറഞ്ഞ
ഒഴിപ്പുള്ളതുനുണ്ടു്. ആധുനികശാസ്ത്രത്തിനപോലും ക്ലാ
പരതയേയും മതാന്ത്രത്തിനേയും നിഖേലിക്കവെയ്യു. മതം വികാ
രസ്യർന്നും എല്ലാനു സദാചാരമാണെന്നും മാത്രം ആർന്നോടാവിൻറെ

സില്ലാന്തം എററവും ദേശമായ ഒക്സത്യേരത്ത് പ്രവൃപ്പിക്കുന്നു. മന്ത്രജ്യവികാരത്തിന്റെ ശാഖാധത്യിലും അവൻറെ ഭാവനയുടെ ഒന്നന്ത്യത്തിലുമാണ് മതം ജീവിക്കുന്നതു് മതം അവയുടെ അംഗങ്ങളിലും ദർന്നവും ആകുന്നു. സൗംഘ്യത്തെ തന്റെ കാരണവരെന്ന നിലയിൽ കലാകാരനം മതസ്ഥിതിഞ്ചു് എററവും അടക്കതു വര്ത്തിക്കുന്നവർ. “കല എററവും സ്മൃദ്ധമായ സത്യത്തെ പ്രവൃപ്പിക്കുന്നോരും ആഭ്രാസനായ അജ്ഞന്റെ അതിനെ നീംഹൈ ഡിക്കുന്നു്” എന്നു് ക്രൂഞ്ഞ സില്ലാന്തിക്കുന്നു.

“മതത്തിന്റെ പരമമായ മുല്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ വിശ്വ കരുന്ന് ഒരു ലോകമുത്തു, അതു മുല്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരിച്ചവാൻ കാവു തത്തിനകഴിവുണ്ടോ...പരമമായ മുല്യങ്ങളെ നീംശ്വയിക്കുന്നതുപണം വും അധികാരവും ആകുമണബും ഭൗതികമേഖലാവിത്പച്ചമാണെന്നു് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന കവി നീൻഭാഗ്യകരമായ ഒരു നിലയിൽ ഭവത്തവാൻ നീൻബുദ്ധിമുട്ടിനുണ്ടുണ്ടോ. ഇത്തരം മുല്യങ്ങൾ കാവു തത്തിന്റെ നീംശ്വയമാണു്.”

കലയും സൗംഘ്യവും

നമ്മുടെ സൗംഘ്യവോധത്തിനു ഉദ്ദീപനം നൽകാത്ത ധർമ്മത്തിനും കലയല്ലോ. സൗംഘ്യാന്തരാന്തരിയിൽ നീന്താണു് കല. സംജാതമാവുന്നതു് സൗംഘ്യം കലാകാരനേയോഅല്ലോ കലാകാരൻ സൗംഘ്യത്തേയോ സ്മശ്നിക്കുന്നതു്? ഈ പ്രശ്നത്തിനുത്തരം കാണ്ണവാൻ സൗംഘ്യം. എന്നാവെച്ചാൽ എന്താണെന്നു് ചൊതു വിൽനാം. അാരിയേണ്ടിരുക്കുന്നു.

എന്താണു് വള്ളു്, എന്താണു് മാധ്യരും, എന്താണു് സംഗീതം. എന്താണുക്കു ചോദിക്കുന്നതുപോലെ എന്താണു് സംഗമം.

എന്നു ചോദിക്കുന്നതും എന്നു കലാപ്പുറി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു വിമർശകൾ പ്രസാദിക്കുന്നു. ഈ പ്രസാദം ഒരു നീറത്തിൽക്കൊള്ളണമെ യുക്തിപൂർവ്വമോ ആയ ഒരു നിർവ്വചനത്തിനു പുന്നംഥായി വഴിയുന്ന ഒന്നും സംബന്ധിച്ചു വിവരങ്ങളും വിശദിക്കരണങ്ങളും നമ്മുണ്ടും അഭ്യർഥജനങ്ങളിലേക്കും അസംബന്ധജനങ്ങളിലേക്കുന്നയിക്കാവാൻമതി. നിങ്ങൾ ഭാഷാപരമായ പരിമിതികളെയെല്ലാം പരിഹരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ധമാത്മമായ കരന്തവമാണു് സംബന്ധിച്ചു. ആസ്പദം ദശയിന്നല്ലാതെ വിശകലനത്തിനും വിവരങ്ങളും അതു വഴിയുന്നതിനേക്കാൾ വച്ചണാതിരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. സൗംഖ്യം തുറത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒന്തു് മാതിരി സിന്താലഭജ്ഞണ്ടു് ഒന്നു ധമാത്മനിഴ്വും (Objective) മരുന്തു കർത്തുനിഴ്വും (Subjective)

എതെങ്കിലും ഒന്നിന്നറ സംബന്ധിച്ചു് എന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നതു അതിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാക്കുന്നു. ആ വസ്തുവിനെ അവ ലോകനും ചെയ്യുന്ന മനസ്സിനെ അതുവും ആക്ഷണിക്കായും അന്തോടുവരുന്നു. അതുകൂടം വസ്തുവും വസ്തുവും എന്നും ശ്രദ്ധമായിരിക്കുന്നവോ അതുതോളും ആ വസ്തു സ്വന്ന മായിട്ടിള്ളതാണു് വിധിക്കുന്നു. സ്വന്നമായ ഒന്നു മനസ്സിനെ പകാരനിരോഗക്കി ആനുഭവത്താൽ ആപോളനും ചെയ്യിക്കുന്നു.

സംബന്ധിച്ചുന്ന ഒന്നിൽ ഇത്തരം എഴുതുന്നു:

“ധിയന്മാരുടെ അവക്കുവും നിശ്ചിതവും ആയു ആയാസം തീടാതെ തന്നെ ഒരു പാഠാത്മികവസ്തു അതിന്നറ ബാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ സംബന്ധിച്ച ധ്യാനംകൊണ്ടു് നമ്മിൽ അനുനാശം അനീപ്പിക്കാൻ മുഖ്യമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു വിധത്തിൽ അംഗ സ്വകാര്യം മരുന്തരത്തിൽ ഞാൻ സ്വന്നമെന്നു് വിളിക്കുന്നു

കല സംഘയ്ക്കുവോധനയീൽനിന്ന് ഇനിക്കുകയും സംഘയ്ക്കുതെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയതിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വാഗ്മി പേണയുള്ള കലമാതൃമല്ല പ്രവൃത്തിയുപേണയുള്ള കലകളും ഇതുനെന്നയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കലാകാരൻറെ സംഘയ്ക്കുന്നതീക്കളുടെ സഹജസംഭായ ത്രപ്പവൽക്കരണമോ ആവിഷ്ടുകൾനിന്നുമോ ആണു് അവൻറെ കലാസ്ഥാപ്തി. സംഘയ്ക്കുതെ പ്രത്തി ആവിഷ്ടുകൾനിന്നുവെങ്കിലും കലാദയ സ്വീകരണതു മനസ്സും മാത്രമാകുന്നു. അതായതു് സ്വീകരിയിൽ സംഘയ്ക്കും ഉണ്ടെങ്കിലും ആ സംഘയ്ക്കുതെ നാം കലാദയനും വിളിക്കുന്നില്ല. കോടാനകോടിനക്കിട്ടുന്നവരും നീറഞ്ഞു നിശ്ചാരാദ്ദേശിൽ സംഘയ്ക്കും വഴിഞ്ഞെന്താഴുകുന്നു. പ്രഭാവപൂർണ്ണമായ പ്രഖ്യാപനവേളയിൽ പ്രതാപംകൊള്ളുന്ന സംഘയ്ക്കുതെ പുത്രാംബരത്തിൽ നാം ഒൻ്റെക്കുന്നു. അസ്ത്രമയകാലത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും മനോഹരമായ പ്രത്തിവില്ലാസതെ പദ്ധതിമചക്രവാളത്തിൽ നാം കാണുന്നു. ഇത്തന്നെ എത്രദൈത്യം ആനന്ദംനീനാസ്തിഷ്ഠായി ആകാശങ്ങളിൽ സംഘയ്ക്കുതീന്നു അനേകം രംഗങ്ങളാണും കാണുന്നു. അവരെ നാം കലാദയനും വിളിക്കുമോ? ഇല്ലെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ നാം മാത്രമേ കലാദയ ഉല്ലാശിപ്പിക്കാൻ കഴിക്കും. കലാകാരൻറെ സ്വർഖവുഡി (Creative Genius) യുടെ വ്യാപാരമാണു് കലാസംഘയ്ക്കുതീന്നു സംഭാവന. എത്ര മനോഹരമായിരുന്നാലും ഒരു ചരാചരാചിത്രത്തിനു് ഉണ്ടു ചുമ്മായ കലാസ്ഥാപ്തിയാവാൻ കഴിയാതെയും അതിൽ സ്വർഖവുഡി യുടെ വ്യാപാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു്. പ്രത്തിയിലെ എററാവും സുപരമായ ഒരുക്കാഴ്ചയെ കൂടാതുകൊണ്ടു പകർത്തുക, അബ്ദി കുറിപ്പുണ്ടാണെന്നുവെണ്ണുന്നും ഉപയോഗിച്ചു വരച്ചേട്ടക്കുക; എന്നാൽ അതിനെ കലാകൃതിയെന്നു വിളിച്ചു തുടങ്ങം. കാരണം അതു തീക്ഷ്ണംനെന്നരമല്ല; ഉജ്ജപലതരമല്ല; അതു

സൃം ചാത്രരിയെ ചാത്രന്ന് സ്ഥി. അതുകൊണ്ടാണ് ഉൽക്കച്ചേര്യം രായ കലാകാരന്മാർ കേവലം പ്രതിഫലയകളിലും പ്രതിഫലനങ്ങൾിലും പക്ഷത്തലുകളിലും അംഗം തുപ്പം ചുരുക്കിക്കൊണ്ടു. ഒരു വരകളിൽനിന്ന് ശ്രദ്ധയും ചലനത്തേയും സ്വയ്യീകരണം, കനാം തരം സംഗീതം, രാഗവീചികളിൽകൂടി മുപ്പെന്നും സ്വയ്യീകരണം, സംഗീതം കലകളിലെ സംഗമ്യത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ ദർശിക്കുവാൻ നാശം പ്രാപ്തരാക്കുന്നവും അവരണ്ണമുള്ളടക്ക അടക്കിയിൽ നിന്നും ഹനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അംഗം സംഗമ്യം എറിവും സമുന്നതമായ കലയിൽ ചോറു വൈഴ്സുവും എല്ലും. അല്ലോണ്ടർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

കലയുടെ സംഗമ്യാവാദാധിപരമായ സിഖാന്തരാക്കണം കാരോ കാലാവാടത്തിലും മാറ്റണമുള്ളണായിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തത്പരാജ്ഞാനയൈത്തിന്റെയും തണ്ടലിൽ അഭി അഭിപ്പൂർണ്ണമായ ഒരു നിലവെ പ്രാപിച്ചിരാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രായോഗികജീവിതത്തിനു പ്രയോജനമില്ലാത്തതല്ല. അഭ്യന്തരിക്കും ആയ കലാസ്പദാവത്തു പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഫേറോ, ചില്ലർ തുടങ്ങി കെ. ലാഡ് വരെയുണ്ട് എഴുത്തുകാർക്കലയെ ഒരു മാതൃരി കളിയായിട്ടാണ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗമ്യാവാദത്തുന്നി വഹർബന്ധർ ഉന്നയിക്കുന്നും വേർന്നോൺലീ മുതബാവർ വ്യാവസ്ഥാനിക്കും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സിഖാന്തവും കലയുടെ സംവിധാനപദ്ധതിയും സംബന്ധിച്ച ആധുനികപരിക്കണ്ണത്താർ ചിതറിപ്പോകയാണും ചെയ്യുന്നതും തത്പരാജ്ഞാനയൈത്തിന്റെ ജീവൻ സംഗമ്യാവാദമായിരിക്കുന്നതുപോലെ കലയുടെ ജീവനും സംഗമ്യാവാദമാണും എന്നാൽ കലയും തത്പരവിച്ചാണും വിഭിന്നപദ്ധതാവന്നും കൂടിയിരിക്കുന്നതും വിജ്ഞാനശാഖകളാണും. സംഗമ്യാവാദത്തിന്റെ പരിത്രം തത്പരാജ്ഞാനയൈത്തിന്റെതീരെ

ൽനினை வழரை, டீங்மலூ. யேக்கார்ட்ரேயில்களின்⁹ அலுவனிக்கு
ஏட்சுப்பதையீடுமேடு கற்றுக் கூடுமாய் மனோஞ்சாவ். ஸங்கண்
த்தப்பதைப்பூரித் தெப்பங்களும் நடந்திருக்கின்¹⁰ பேருக்குமாயிருத்தி
ஏன். ஜிலோரோவு¹¹(Giotto) அடுக்குத்திள்ள அனங்காமிக்கூடு
பய்துதலைத் தன்கூட்டுத் திருத்தில் புகாரைப்புத்திருக்கின்¹² கே
ப்பமான்¹³ அவும் மனஷுவும் முறைகளைக் கூட்டுகின்¹⁴ தீட்டுத்தல் அதுக்கு
கண்ணலையிட தோன்னபூர்த்து¹⁵. குலாத்தப்பதைப்பூரியலூ எந்தீ
க்கும் சாஸ்ராத்தக்கரித்துவான்¹⁶ புராத்தநயவநகை¹⁷ ரோமாக்காது¹⁸
புராநமாயிட சிரித்து¹⁹. குலயேது²⁰ ஸங்கண்ணத்தை²¹ ஸ்
புராயிது²² முங்கூ²³ வேற்பூர்த்திருக்கின்கூடுதை ஸிரிதாலுண்ணதை அடுக்கு
மாயிட தமுகில் உள்ளக்கியறு பூர்த்திருக்கின்கூடு. பலாத்தவிழுனா
நீயவு²⁴ அதுயூத்திக்கரையுவு²⁵. அதுயிக்கு புதாத்தநத்தப்பதிடி
நக்கு குலயேது தத்தப்பதிடி அங்குத்தமாயிட தோன்னியின்
கூப்பு. ஸுவுசிது²⁶ விகாரவு²⁷ குமுகில் வேற்குதிரித்துப்பூ
ர்த்து உருவாலியின் நவோத்தமாகாதுகூலையிலுள்ளன்²⁸. காயிகாக்கு
யைகவின்கை கை ஶக்குதையை அய்விஸ்தாநமாக்குவைக்காள்ளான்²⁹
ஸ்கூலைத் தலையை விமர்ணித்து. யேக்காஞ்சியுடையு³⁰ அ
பேருத்திள்ள அனாயாயிக்கூட்டுத்தை³¹. பேருள்ளாக்குத்தியாக்கு
'காஞ்சிஸியாநிஸ்'³² காவுத்திள்ளியு³³ லோவாயுதெயு³⁴
ரோக்கு³⁵ ஶந்த புகக்கிப்புத்துவைக்கிழு³⁶. யேக்கார்ட்ரேயுடைய
கட்டுத் திண்ணக் கூக்கு³⁷ அது வாஷனைக்கூட்டுத்திலூ. குலயு³⁸
ஸங்கண்³⁹ தத்தப்பதிடுமாயை ஸயங்கு⁴⁰ கை பு
தேங்க பத்துவோதாக்குத்து விண்ணம் நாக்குங்குவென்⁴¹ காங்கு⁴²
காஞ்சிப்பித்து⁴³ ஸங்கண்வெபாய்த்தில் காங்கு⁴⁴ வழரை
தீரும் முனோத்துபோவாக் காஞ்குத்திலைக்குத்திலு⁴⁵ அடுக்குமா
மாலுக்குஸிலுங்குமைதா ஹங்⁴⁶ பூத்துமாயிட உலங்குதிரிக்குயான்⁴⁷.

കല തത്പരിപരയോ സംഭവമോധനായ തത്പരിപരയോ (Aesthetic Philosophy) ആണെന്ന ഒരു ചിന്മാരം പത്രത്വാർപ്പണം ശത്രുവിന്റെ ഫുമാർല്ലഡിവറെ ആദിശാമകവും സംഭവമോധനായപരവും ആയ തത്പരിപരയോ യിൽ വീണ്ടും പ്രതിഫലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭാവനാപരമായ ചിന്മാരും പൊതുവിലുണ്ടായ പുനരുത്ഥാനം ഇങ്ങനെയും ശത്രുവിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സംഭവത്തത്പരമോധനയ്ക്കും മഹത്തരമായ വിജയം കൈവരിക്കുന്നു.

കലയേയും സംഭവത്തേയും അധികരിച്ച പുരാതനക്കുടെ പരിപരയുടെ പുനരുത്ഥാനം സിലിച്ചുതു ഇററലിയിലാകുന്നു. എന്നാൽ തദ്ദേശവിഷയകമായി പതിനേട്ടാം ശതാബ്ദി തത്തിൽ മരിരായ രാജുവും ഇംഗ്ലീഷിനെ കവിത്തുനിന്നുന്നു. ഡേനീസ്, ഹാഫ്‌റിസൻ, ഹൈ, വോഗാർത്ത്, ബർക്ക്, റയിനോഡിസ്, അലീസൺ, ഹൈസ് എന്നിവർ സംഭവത്തുനിന്നും പരിപരയുടെ പരിപരയുടെ വ്യാപൂതരായിക്കുന്നവരാണ്. (Bosanquetis) എം സംഭവമോധനയ്ക്കുന്നിചരിതം (History of Aesthetics ഇംഗ്ലീഷ്) ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏതുപെഖ്യകമായ ഗ്രന്ഥ ഒളിൽ എറവും പ്രധാനമെന്നു ഗണിക്കുപ്പുടുന്നു.

കവിയുടെ സംഭവമോധനയേയും സർവ്വജീവയേയും സംബന്ധിച്ചും ഇവിടുലിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന യമാണ്. “സംഭവം മിനക്കിവെളിപ്പുട്ടായു കവിയുടെ യുദ്ധിലാകുന്നു. അവൻ അവലോകനത്താൽ സൗംഘ്യായി കൂടിയിരുന്നു. വല്ലിക്കുന്നു. അവൻ ഗാനാലാപ തതാൽ പ്രതികരം പ്രേമഭാജനത കൂടിയായി സിലിക്കുന്നു. ....അവൻ ജലനിലപ്പെംബക്കടിയിൽ കുറും കരയും

ஒன் குலாக்னர் குலாஸுஷ்டி நடத்தும் கூவற்று^० தான் அரோவிக்ஷன் விகாப்பராபு^० ஓவராப்பராபு^० ஆறு அவசம யேது^० கவனர் ஸாபஞ் வோய்க்கிள்ளாவு^० அவைக்வண்டலேயு^० அவுக்கு யிஹ்லீபரமாயு^० அவையிலீபு^०; தனித் ஸாவைக்ஷன் குலாவுபாரமைக்க அவுக்கு ரேஷிட்டுமத்திலுபிலாக்கக்கூடிய அவசய சுரைபு^० வோய்முறைவராயிரிக்கூடிய வெறுக்கூடியு. ரீலூக்

വരൈലേയും പ്രതീമാഗീല്ലയ്ക്കിലേയും സാഹിത്യകലയ്ക്കിലേയും ഉൽക്കശ്യത്തിക്കളെല്ലാം ഇങ്ങനെന്നാണ് വെളിക്കുവന്നിട്ടുള്ളത്.

1892-ൽ വെളിക്കുവന്ന വന്ന പ്രസ്താവനമരത്തിന് 130കൊല്ലി നോക്ക് മുൻപാണ് ബഹർക്കരിക്കുന്ന 'Sublime and Beautiful' എന്ന പ്രശ്നപ്പായ ഫാസ്റ്റ് അദ്ധ്യാഖ്യാപിച്ചതു്. 1896ൽ ടാരസ്സുര ഡിയോട് what is Art എന്നതനും Sense of Beauty എന്നും ഗുണമാറ്റം. 1900ൽ ബൈൻഹസൻ 'Le Rive' എവ ഉക്കുവന്നതോടുകൂടി കലയേറും സൗജയ്യഭോഗമാറ്റേണ്ടും സംബന്ധിച്ചു് എതിരെ വീക്ഷണങ്ങൾ പ്രചരിച്ചു്. ഈ ഗുണമാറ്റം , മുൻപ് പ്രചരിച്ചിരുന്ന കലാപരമായ ഭാരതീക്കവീക്ഷണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുവെച്ച ഗ്രന്ഥിച്ചു. കാമ്പുന്നതിലെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രതിപാദനത്തോടുകൂടി പ്രചരിച്ചു. അതിന്റെ പ്രചരിച്ചിരുന്നതോടുകൂടി കലാപരമായ ഭാരതീക്കവീക്ഷണങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഒരു മേരുദേശം ലാഡ്‌സിൻറയും കലാവിമർശങ്ങളും. കലാസിലും നത്യങ്ങളും. ഈ വിശ്വാസത്തിലുണ്ടായിരുന്ന തള്ളരതകളും പുണ്യവികാസങ്ങൾക്കും ഉദ്ദീപനവും നല്കി. എന്നോടുകൂടി ആട്ടിന്, അമേരിക്കൻ, ഫ്രാൻസ് ജമ്മനി, റഷ്യാ എന്നിവിടങ്ങളിലെ കലാപരമായ പ്രസ്താവനങ്ങൾ ഒരു നാഭാത്മാനരം അഭിക്ഷേഖിക്കി. ഒക്കാക്കെ, ലാഡ്‌സ് എന്നിവകും കലാപരമായ വിചാരങ്ങളേയും പ്രവാതകളേയും ജമ്മനിയിൽ മോറിന്ജർ, റിഗേറ്റ്, പുരാഡ്‌ലിൻ എന്നിവർ എത്രിക്കണ്ണാണെന്നു്. കലയേറും. സൗജയ്യഭോഗമാറ്റേണ്ടും. അഭ്യര്ഥിയുടെ തത്പര്യം ചാരന്തെയും. പാറി ചിന്തിച്ചു് ജമ്മൻകാരുടെ തുട്ടത്തിൽ ശമേഷിപ്പേർ, മഹർജ്ജൻ, ചെഫ്പുരീ, ഹാപ്പൻഹെപ്പർ,

എന്നിരെൽ, നീചേ എന്നാവിവക്കട പേരുകൾ മുത്തേകും ഓർമ്മീക്കി ഘൃത്യേണാവയാണ് തത്തപചിന്താപരമായ അവലോകനത്തിലും ചിമർശനത്തിലുംകൂടി കലങ്ങേയും സംഗമത്തേയും സമീപിച്ചു ഇംഗ്ലീഷ്‌കാരിൽ മുധാനികൾ മുൻ, അലക്ട്രാണ്ടർ, കൊള്ളിസ് പുഡ്, ചെറി, ലയർഡ്, ഡേവി, റോസ് എന്നാവിവരാണ്.

ഭാര്യായി, ബൈൻഹ്‌സൺ, സാതുര, ഗ്രോഡ്‌ലീ, ക്രൂ ടെ, ലീഫ്‌ എന്നാവിവക്ഷ് മുൻപുതന്നെ റംസ്‌കീൻ, അത്രംനേര റഡ്, ഫോളിബർട്ട്, പേററർ, മോറീസ് ഹാൻസ്‌ളീകു, ഡിജ്‌സാഡ്‌ട്രിസ് മുതലായവക്കട വീഥിന്റെഒളിൽ സംഗമത്തു തത്തപാവഭോധാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് സിഖാന്ത്രങ്ങളും പുനരുദ്ധാരണം ലഭിച്ചിരുന്നു.

കലാപരവും സംഗമത്തുംഭോധപരവും അതു സിഖാന്ത്രങ്ങളും സംബന്ധിച്ചുടെത്താളിം നാം ഒരു നവയുഗത്തിൽ മുഖ്യരാജീവ് കഴിഞ്ഞതിട്ടു് അംഗരതാബൃത്തിൽ കൂടുതൽ കാലം കഴിഞ്ഞു.

കലാപാശംഗങ്ങളുടെ സംബന്ധിച്ച് സാന്താലുംദിവാരി.

കലാകാരൻ ദർശകനാ സംഗമത്തെ സ്വപ്നിക്കന്നു അഥവ ദിനാ മനസ്സാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കലാകാരനെ തുടാ തെ സംഗമത്തിലെപ്പോന്ന് വരുന്നു. അതായതു് കലാകാരന്നു മനസ്സിനു് വെളിക്കു് സംഗമത്തിലുണ്ട്. എവിടെ സംഗമം ഉണ്ടെന്നു് പറയുപ്പെടുന്നവോ അവിടെ ആ സംഗമത്തെത്തന്നുപ്പെട്ടിക്കുന്നതു കലാകാരനാണ്. കന്നിനോടും ബന്ധപ്പെടാതെ റാഡാറുയമായി എവിടെയും കന്നിലും സംഗമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ പറ

മാന്ത്രംരെത ഒന്നിട്ടി വ്യക്തമാക്കുന്നതായാൽ സൗജയ്യം കർത്ത്രി നിലുമാണുന്നോ ആത്മഗതമാണുന്നോ പറയാം. പ്രപഞ്ചം നാശംടെ ബോധത്തിൽ മാത്രം. നിലനില്ലുന്നവുന്നോ നമ്മുടെ ചിന്തയുടെ സ്വഷ്ടിഖാണുന്നോ പറയുന്നതുപോലെ സൗജയ്യം കലാകാരന്നീർ അനുഭ്രതിയിൽ മാത്രം വർത്തിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

ഷിഖല്ലേൻ്റെ കലാലാഖണ്ഡത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ സിദ്ധാന്തി കണ്ണാ: “കാച്ചുപ്പേജൈക്കുവിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണത്തിൻ്റെ ഫലമാണ് കല. ഈ നിരീക്ഷണത്താൽ കലാഭ്യര്ഥി വിശയം അംഗീക്കേരിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. അപൂർവ്വതയിൽ പരിപൂർവ്വതയുടെ അവ ലോകനമാണ് സൗജയ്യം. അഭ്യന്തരാധ്യാത്മായ അനന്തതയും ഓ കലാകൃതിയുടെ പ്രഭവലക്ഷ്യം. തന്റെ അറിവോ സാമ ത്രമ്യമോ കൊണ്ട് കലാകാരന്മാരുടുമരായതിനെ സ്വഭാവിക്കുന്ന അംഗത്വം കൊണ്ട് അവനില്ലെങ്കിൽ അശ്വയമാകുന്നു.”

കലാവിമർശനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പല കിഴങ്കു പ്രശ്നങ്ങളും കാണ്ട് വിട്ടുകളിഞ്ഞതിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സൗജയ്യത്തെ ശാസ്ത്രത്തിനും അദ്ദേഹം അഭിസ്ഥൂരണായമാണു ഉത്തേജിക്കാം. നല്ലീ യിട്ടുണ്ട്. എത്തപ്പിശയകമായി കാണ്ട് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള സേവനം. കലാവിമർശകനുംകൂം. തത്പച്ചിന്തകനുംകൂം. ട്രാൻസ് ത്രിപ്പണിയും നവീനമായ നവീനമായ നിരീക്ഷകും ഇന്നുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സൗജ രഹായിട്ടുള്ളതിനെ (Beautiful) യും കലാപരമായ പ്രതീക (Artistic genius) യെയും. സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹം അശ്വയിച്ചും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മനസ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ രേഖപ്പെടുത്തി.

ക്കു വസ്തു സൗജരമെന്നും നാം പറയുന്നതും, ഭാവന സ്വത മുായി അതിന്റെ ത്രാപണാളെ സംഘടിപ്പിക്കുവെ ക്കു പ്രതി സാമ്യത (Symmetry) പ്രഭർശിപ്പിക്കുന്നോണും. ഈ ഭാവന

യെ തുപ്പേട്ടത്തുന്ന കരത്തെ ഒരു ദിവസിക്കൽ ചീയ ശ്രീകമയാഖ്യാനം തോന്നാം. സംസ്ഥാനം അതിനെന്റെ എറിവും വി ശ്രദ്ധാലുമായ അവസ്ഥയിൽ വിഷയഗതമായ മുള്ളു എല്ലാറിനെന്റെ സ്വാധീനശക്തിയേയും വികാരത്തേയും ആത്മിയേയും ഉദ്ദീപി പ്പിക്കുന്ന എല്ലാറിനേയും—എറി തള്ളിനാ. വസ്തുവിനെന്റെ തുപ്പ മാണ് പ്രാഥമികമായി സംസ്ഥാനത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതും. ഭാവന അതിനെന്റെ ഘടകങ്ങളെ സംശയാജിപ്പിക്കുന്നോരും, അഹി കഴവാനുള്ള ശക്തികളോടും അനാരജിക്കവാൻ അതു മുന്നോട്ടു കൂടിച്ചുചാട്ടുന്നു.' പ്രത്തിസംബന്ധത്തേയും കലാസംബന്ധത്തേയും സംബന്ധിച്ചു കാണുന്നു ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'പ്രത്തി ഒരു കലയെന്നോണും വിക്ഷിക്കുപ്പേട്ടുന്നോരും മാത്രമേ അതു സൂന്ദരമായി തോന്നപ്പെടുന്നുള്ളൂ. കല, കലയാണോന്നു നടക്കുന്നോരും മാത്രമേ അതു നടക്കുന്നോരും പ്രത്തിയെന്നോണും നടക്കുന്നോരും '

സംസ്ഥാനം എന്നതും ഭാവനയേ വികാരത്തിനെന്റെ വിശയ ഗതമായ ആവിശ്വരണമോ ആണെന്നു തന്നെ സിഖാന്തത്തെ നോക്കുവെ അനന്തരകാലത്തു ഭേദപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു. കലയെ ശാ സ്വന്തിക്കുന്നിനും തതപചിന്തയിൽനിന്നും എങ്ങനെന്നവേർത്തിരിക്കാം മെന്നും ജീവനിയിന്മോടിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിന്തക്കാതൊരുവോധമില്ല. എല്ലാം ചിന്തയുടെ സ്വയ്യീകളാണും. ചിന്തയിൽ സ്വയ്യീലപ്പാത യാതൊന്നുമില്ല. സംസ്ഥാനമെന്നോ കലയെന്നോ പറയപ്പെട്ടാവുന്ന നൂൽബന്ധകീൽ അതു ചിന്തയുടെ സ്വയ്യീയാണും. കലയില്ലാത്തതാ യിഞ്ഞാല്ലെങ്കിൽ സൂന്ദരമല്ലാത്തതായി യാതൊന്നുമില്ല. യാമാത്മമാ യിട്ടുള്ളതിനെന്റെ ഒരു അവസ്ഥാന്തരമാണും കല അല്ലെങ്കിൽ സം സംബന്ധം. അതു അനന്തത്തിയുടെ ഒരു അവസ്ഥാവിശ്വാസമാണും. ഒരുവൻ തന്നെ ചേ തന്നയെ അവൻറെ ചിന്തയിൽ കടത്തുന്നതിനെന്നയാണും ഇൻറെ

രാം കലയെന്നോ സംഗമ്യമെന്നോ പറയുന്നതു്. “കല അന്തിമിച്ചടക്ക പ്രകടനമുണ്ട്. അതു അന്തിമിയാണോ. അതു അന്തിമിയുടെ ഫുറതിലുള്ള വിചാരമാണോ. അതു വിചാരത്തിനേൻ്റെ അവിഭക്തമായ ശരീരമാണോ. ചെതന്യപരമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അന്തിമമായിരിക്കുന്നതുപോലെ സൗഖ്യമാണോ. സംഗമ്യത്തെ വേർപ്പെടുന്നിൽക്കുന്ന യാമാത്മ്യമില്ല. എല്ലാ ധാരാത്മ്യവും കലയാക്കന്നു. അന്തിമി കൂടാതെ വിചാരമില്ലാത്ത തുപോലെ കർത്താവിനെ കൂടാതോടെ പദ്ധതിമില്ല. കലയേയും സംഗമ്യത്തേയും കവിതയെ സുഖമായ ധാതോടെ യാമാത്മ്യവമില്ല”

സംഗമ്യസാന്ത്വനയുടെ കലാകാരൻറേണ്ടു കലാപ്രേക്ഷകൻറേണ്ടു ചുരുക്കിയിലും വിധത്തിലുള്ള മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ഇടക്കളുള്ള ഒരു ബാലൻസാണോ “എ.എ.റിച്ചേസ്” സിലും നിക്ഷേപം. “നാം ഒരു ചിത്രത്തെ നോക്കുന്നോടൊഡ്റെ ഒരു കാവ്യം പാരായണംചെയ്യുന്നോടൊഡ്റെ സംഗീതം ശ്രദ്ധിക്കുന്നോടൊഡ്റെ നാടകം അനിഷ്ടപ്പെട്ട കമ്പള നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ആ വിധത്തിൽ നാടകംഡാവുന്ന അന്തിമി വ്യത്യസ്തവും കൂടുതൽ സംഘടിതവും കൂടുതൽ സക്രിയവുമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ മനോവ്യാപാരം മാലികമായി വ്യത്യസ്തവിധത്തിലുള്ളതല്ല.”

ഒരു വസ്തുവെ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കാഞ്ഞത്തെ അവലോകനം. ചെയ്യേംവാം മനസ്സുലൈജാവുന്ന പ്രതികാണംമാണോ സംഗമ്യമെന്നും ആ വസ്തുവെന്നോ കാഞ്ഞത്തെന്നോ അതു അധിക്ഷാനമാക്കുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സംഗമ്യം. ഒരു കലാകൃതിയുടെ സ്വത്താണും. അതു രഹസ്യാനുകമോ അവസ്ഥമോ അല്ലെന്നും. ഉള്ള വൈക്ഷണത്തെയാണോ എന്നു ഉന്നയിക്കുന്നതു്.”

എല്ലാറിന്നും മഴലികമായ ആശയമെന്ന നീലയിൽ
ഒപ്പുംതുന്നുടൻ്റെ സോജഗർ സംസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങ
നെ പ്രസ്താവിച്ചു: “മഴലികമായ ആശയത്തിന്നും വികലഭ്രം
ബദളം ഭാവഭദ്ധം നാം ലോകത്തു പരിചയിക്കുന്നു. എന്നാൽ
കല ഭാവനക്കാണ്ട് അതിനെ ആശയത്തിന്നും പരമോന്നത
പദ്ധവിയിലേക്കയത്തുന്നു. അതിനാൽ കല സ്വജ്ഞിയാണു....അ
തിനാൽ പ്രത്യക്ഷിച്ചായ വൈകല്യഭദ്ധം അഭ്യരജ്ഞനയോടുകൂ
ടിയ ത്രിക്കിയിണക്കലിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണു കല. ഈ സമാജ
സംഘടനയാണു സംസ്ഥാനത്തു.....”

കലയും സഭാചാരവും

കലയെയും സഭാചാരത്തെയും സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വളരെ
വശങ്ങളും ശ്രദ്ധകളും വിമർശനത്തിന്നും ലോകത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്.
അവ ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഇന്നും തട
ന്നാക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. സഭാചാരസ്ഥാപനം അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനം
സ്വീകാര്യാഭ്യർഥിപനം കലയുടെ ചുമതലയാണുന്നും ആ കട
മരയ വിച്ഛക്കാണ്ടു കലക്കു് പുണ്ണ്ണവിജയം നേടുക സാഖ്യമല്ലെ
നാം കലയിലെ സഭാചാരവാദികൾ സിലംനിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷി
ത്തിലോ അപ്രത്യക്ഷത്തിലോ കലാകാരൻ സന്നാർഗ്ഗബോധത്തി
ന്നും ഉദ്ദേശകനായി വര്ത്തിക്കുന്നും. മനഷ്യരുടെ കാര്യക്രമവും
മാനസികവും ആയ വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം നല്ല വഴിക്കു് നീയത്രിക്കു
നും, വിചാരവീകാരങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നല്ല വ്യക്തി
കലെല്ലാം നല്ല സമ്ഭാധത്തെയും സ്വജ്ഞിക്കുവാൻ അതിക്കാത്ത
കല പുണ്ണമായും കലയാക്കുന്നില്ല. ലോകോദ്ധാരണ ശ്രൂമണ്ഡ
ളിൽ കലാകാരൻ നിന്നുമായ ഒരു പക്കു് വഹിക്കുന്നും. അവൻ
വ്യക്തിയുടെയും സമ്ഭാധത്തിന്നും ലോകത്തിന്നും സേ

വകനായിരിക്കണം. അവൻ തിന്മുടിടെ സംഹാരകൾം നന്നായുടെ സംരക്ഷകൾം ആയിരിക്കണം. കലക്ക് സദാചാരപരമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടാക്കുന്ന വാദിക്കുന്നവക്കുടെ വാദമുഖ്യങ്ങളിൽനാണ് ചോദിക്കുന്നതു.

സദാചാരസ്ഥാപനം കലയുടെ കടമയല്ലെന്നും അതിന്റെ ഉദ്ദേശം കലാപരം മാത്രമാണെന്നും ഉള്ള സിദ്ധാന്തത്തിൽനാണ് കൊണ്ട് പ്രസ്തുത വാദങ്ങളെ മററിയ കൂട്ടർ എത്തിക്കുന്നു. ആചം തുനോ അല്പും പക്കനോ ശാസ്ത്രാവോ അല്ല കലാകാരൻ. കല അതിന്റെ സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കുന്നു. കല അതിന്റെ രീതി യിലും ഭാവത്തിലും സന്തുഷ്ടായത്തിലും മാത്രമെ ഇടപെടാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങനെന്നെല്ലാം ഇക്കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു.

കലയും സദാചാരവും പുരാതനങ്ങുടെ പരിഗണനയിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ട നിന്നിരുന്നീല്ല. അവയുടെ സ്വഭാവത്തെയും അവയുടെ തമിലുള്ള ബന്ധത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവർ ചി എന്തിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. കലാകാരന്മാക്കുന്ന കവിക്കരണക്കു പ്രേരണ ആരു രണ്ടിയമായ പദ്ധവി നൽകാത്തിരുന്നതു അവക്കുടെ ഭാവനാപരവും വികാരപരവും ആയ ദോഷങ്ങളെ ചിന്തിച്ചിട്ടിട്ടുകൊണ്ടുണ്ട്. കവിക്ക രീക്ക പ്രേരണ തന്റെ റിപ്പബ്ലിക്കിൽ സ്വീകരണം നൽകായില്ല. ഒരു തിന്മാരണന്ന ഭോധനയോടുകൂടി അദ്ദേഹം കലയെ അകറ്റിനിരത്തിയതും. പ്രേരണ കലയെ ധനംസിക്കാതെ തന്മുകളെ ചെയ്യുവെന്ന ആരോപണം ചില പ്രകാരങ്ങളിൽ നിരത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്മുക്കു നിന്നിപ്പുത്തും കലാകാരന്റെ തിന്മാരണയാണ്. സദാചാരവുമായി അകന്ന അവൻറെ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളെല്ലാണ്. അന്തിയന്ത്രിതമായ ഭാവനയുടെ ഒരു വികാരത്തിന്റെയും പ്രകടനത്തെ പ്രേരണ നിന്നിക്കുകതു ചെയ്തു. ധമാത്മകത്തിന്റെയും സന്ധ്യാദ്വൈതാധനാഭ്യാസം നിന്നിക്കുകതു

യും അധിക്ഷാനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കലയേധിം കാവ്യരേതയും വിക്ഷിച്ചതു്. മോഹരിന്റെ കാവ്യരത്തിൽ പ്രേരണ, സത്യവിജ്ഞാനഭാര്യ പ്രസ്താവണമേളയും ചെലവണ്ണഭടക നേർക്കണ്ണു നിന്നേക്കതികളേയും കണ്ണത്തിയീങ്ങനു. ഭർവ്വികാര ഒപ്പെല്ല കിരതിയിൽക്കൊണ്ടുവെന്ന കാരണത്താൽ പ്രേരണ, ഭാവനാ പരമായ സാഹിത്യരേതയും കലയേധിം നിക്ഷാഹപ്പെട്ടതാണ്.

സാഹിത്യരത്തിന്റെയും കലയുടെയും നേർക്ക് പ്രേരണ ഫുക്കിപ്പിച്ചിക്കുന്ന ഇം മനോഭാവം മധ്യകാലരേതയും നവോത്ഥാന കാലരേതയും സാഹിത്യകലാ വിമർശനമേളു അനല്ലമായി സ്വാധീനപ്പെട്ടതിലുണ്ടു്. മേൽപ്പറത്തകരുത്തിലുണ്ടു് മാനദണ്ഡം വെച്ചുകൊണ്ടു് കാവ്യം യദ്മാത്മമാണെന്നും കപ്തമാണെന്നും വിഭിക്ഷണപ്പെട്ടിരുന്നു. നമ്മയേഹോ സദാചാരരേതയോ സംബന്ധിച്ച സിന്താലും ടേയും വിക്ഷണമാം ടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് മധ്യകാലം ഭാവനാപരമായ തുതികളെ വിശദിച്ചതു്. സംശയമുണ്ടായശാസ്ത്രത്തിന്റെ അധിക്ഷാനത്തെ പുനഃ സ്ഥാവികരാനും മനസ്യജീവിതത്തിലും കലയിലും സംസാരം തിന്നിനു് അതർഹക്ഷണ പദവി കൈവക്കരുത്തവാനമായിരുന്നു. നവോത്ഥാനമിലെ വിമർശം പ്രയതിച്ചതു്.

കാവ്യം മനസ്യജീവിതത്തിനു് മാർഗ്ഗദർശനവും ആനന്ദവും നാൽകണമെന്നും അതു ചരിത്രത്തിലെ നാഗരികതയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നും ഏഹാറാസു് (Horace) സിഖാന്തിച്ചു്. ആഗ്രഹ്യന്തരം മുതൽ നമ്മയോത്ഥമാനമിലും കലയിലും സംസാരം വസ്തിച്ചു് ഏഹാറാസിന്റെ പ്രസ്തുത സിഖാന്തം വസ്തിച്ചു് പ്രമാണമായി നീലനില്ലുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇം വാദരേത അത്രാം ശതകത്തിൽ സെവിലിയിയിലെ ഇസിഡോരം പ്രഞ്ചാം ശതകത്തിൽ. സാലിസ് ദിയിലെ ജാനം പതിനാലാം ശതകത്തിൽ ഭാഗിച്ചും ഇന്നയിക്കുണ്ടായി

മനച്ചുവൻറെ സ്വപ്നാവസ്ഥംസ്തരണത്തിനും അനുനാസിന്മുക്തിക്ഷേഖനം ദിനപോലെ ഉതകന്നതായിരിക്കും കാവ്യം എന്ന വീക്ഷണ രെതയാണ് നവോത്തമാനങ്ങൾക്കിലെ കാവ്യവിമർശം പ്രചരിപ്പിച്ചതും. ‘കാവ്യം മാർഗ്ഗദർശനംചെയ്യുന്ന ഒക്കെരം തത്പച്ചിന്തയാണ്’ സ്വപ്നാവം, വികാരം, അപ്പത്തി എന്നിവയെ അഭ്യസ്തരിച്ചുകൊണ്ട് അതു ആളുഹം താഴും പ്രാന്തം ചെയ്യുന്ന’ എന്നും മുള്ളുംബോ കാവ്യശാഖ നിർവ്വചിക്കായണായി.

നവോത്തമാനങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭത്തിൽ പാളിസിയാനോവും സാധനരോഗായും കാവ്യപരമായി രണ്ട് വിഭിന്നസിഖാന്തങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞയിച്ചു. പാളിസിയാനോ സൗഖ്യനത്തായ മുന്നായുവും പ്രമീയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാവ്യപ്രോക്തതു പുരാതനസംസ്കാര മേഖലകളും ഭക്തിയേജിലും സ്കൂളരേതയും പ്രചരിപ്പിക്കാൻആമിച്ചു. കാവ്യംതന്നെ പ്രസ്തുതസംസ്കാരത്തിനെന്നു ഒരു അവന്നമയാണെന്നും അദ്ദേഹം ഗണകിക്കായണായി. സാംഘാരപ്രശ്നാഭ്യക്കായ സാഹിത്യരോഗാലാവന്നയും സ്വത്താനുമായ വിഹാരത്തെ കാവ്യകലയും തിരട്ടുവാനാണും ഉദ്ദേശിച്ചതും. അദ്ദേഹം പ്രഭോധനംചെയ്യുന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റെമാണും ആക്രമിക്കിനാസിനെന്നു സിഖാന്തത്തെ അഭവലംബിച്ചുമുള്ളതായിരുന്നാവെക്കിലും കാവ്യത്തിനെന്നു സാരം തത്പച്ചിന്തയോടാണും ക്രിക്കറ്റിൽ അനുനാസിനും അരിപ്പേരും ലഭിക്കുന്ന വീക്ഷണാന്തരയാണും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചതും താഴുന്നതരം കാവ്യത്തെ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിപ്പാണും. ഇക്കാൽത്തീരുക്കുന്ന അദ്ദേഹം പ്രേരണാരൈ അഞ്ചലമിക്കാണണംഡായതും.

സന്ധാർഥത്തെ ഉപദേശിക്കയും ആനുഭവത്തെ പ്രാന്തം ഏവ മുകളിമാണും കാവ്യകലയുടെ കടമരൈനു മോറാസിനെന്നു വീക്ഷണാന്തരയിൽ നവോത്തമാനങ്ങൾക്കിലെ മീക്ക വിമർശകമായും ഒരപ്രകാരത്തിൽ അപ്പേക്ഷകിൽ മരൊരായപ്രകാരത്തിൽ അംഗീകരി

ചു'ങ്ങ. അവരിൽ ചീലർ കാവുത്തിന്റെ കടമ ആഹ്ലാദിക്ഷ കയാണും ചീലർ നമ്മെയു ഉപദേശിക്കകയാണും മറ്റ് ചീലർ ഇതു രണ്ട് കൂത്യുമെല്ലാം. ശത്രീന്റെ കടമയാണും വാദിച്ച.

ബുദ്ധപരമായ ശ്രീനാഥമാണ് കോമളകലകളുടെ ലക്ഷ്യ മെന്നു് അരിപ്പോള്ളുടൽ സിഖാന്തിച്ചു. ഡാറിയേപ്പിന്റെ ദേഹി യിൽ കവി മാര്യോപാദശവും ആഹ്ലാദവും നൽകുന്നവനുണ്ട്. ആനന്ദത്തെ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം കാവുത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേദനില്ലെന്നും അപ്പെന്നു നിറവേദവാൻ കാവും സംസ്ഥാനത്തെ വല്ലീക്രണമെന്നു് സാർവത്രികമായ ആദശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കണമെന്നും ഫ്രാക്കാസ് ടൊറാ വാദിച്ചു. ജീറാഡഡിസ്റ്റിന്റെയാവിന്റെ സിഖാന്തം ഇതിനെക്കാം പ്രാഥ്യാഗികമാണ്. കവി തിരുച്ചാ ഹിന്ദിക്രണമെന്നും നമ്മെയും വാഴ്ക്കാമെന്നും സിഖാന്തിച്ചു കാവും മനഷ്യന്റെ മനസ്സുണ്ടെന്നു് പ്രായാജനപ്പുടണമെന്ന വീക്ഷണത്തെ മസിയോ പരിപോഷിപ്പിച്ചുള്ളൂ. മനഷ്യാത്മാവിനെ പരിപൂണ്ണതയിലും സൗഖ്യത്തിലും എത്തിക്കവാനമുള്ള എല്ലാകൂത്യങ്ങളും. കാവും അന്നഘ്യീകരണമെന്നു് വാർദ്ധി വാദിച്ചു. പാശ്ചാത്യം ആനന്ദപ്പിച്ചിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ കാവുകൾ മനഷ്യാത്മാവിനെ ചലിപ്പിക്കുക തുടി ചെയ്യുണ്ടാമെന്നു് മിന്തകർണ്ണാ സിഖാന്തിച്ചു. സൈനക്കായും ഒരു വീക്ഷണത്തിൽ കവി മനഷ്യരെ നമ്മുടിലേക്കു നൽകിക്കുന്ന വാഹനപരിലാസത്തോടു തുടിയവനായിരിക്കണം. തന്റെ ബുദ്ധം മായ വാചേചാവിഭാഗസത്താൽ അവൻ മാത്രകാപുരുഷന്മാരായ വീരാഖ്യാക്കണ്ണെല്ലു വിചാരിക്കണം. ഇതേ സിഖാന്തത്തിനെന്നായുണ്ട് ചെയ്യുണ്ട് അവലംബിച്ചുള്ളൂ. കവിയോ കലാകരനോ സദാ ചാരത്തെ ഉർജ്ജവായിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിനെ അവർക്കന്ന

പ്രവൃത്തിയിലും പ്രതിഫലിക്കണമെന്നു് മിൻകർണ്ണോ അറീരാജ് കർശനമായ നിയമം കൊണ്ടുവന്നു.

കഴിഞ്ഞതകാലങ്ങളിലെ കലാകാരന്മാരുടെയും കലാനിരു പകരാക്കേണ്ടയും ഔടയിൽ സൗഖ്യമായി വളരുന്ന ഈ സദാചാരം ദാഡം ആധുനികക്കേട ഇടയിലും പല മുഹമ്മദിൽ പല ഭാവങ്ങളിൽ നാം പരീചാരിക്കുന്നു.

ദോസ് നാർഥ്യം മറ്റ ഫ്രൈം ഇൻഡിയൻ എഴുത്തുകാരം ഉത്തരം വാദങ്ങളെ ശക്തമായി ഉന്നതിചൂപരാണു്. സദാചാര പ്രഭോധനം കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും കത്തപ്പുമാ ചെന്നു് സിഖാന്തിച്ച അംഗ്രേഷരിൽ മുധാനികളാണു് ബൊൺ ആണ്ടിസ്റ്റ്, മിൽട്ടൺ, ഷാഹ് റബ്ബറി, കരാറിയും, ഷാഹ്ലീ, അർജോഡാഡ്യു് മുതലായവർം.

മനാശ്ചലോകത്തിന്റെ നാഗരികതയുടെ പുരോഗതിക്കു് അനുബദ്ധിശ്വരിയമായ സ്വപാവത്തുപബ്രംഖണാഡു് സാംസ്കാരിക പ്രശ്നങ്ങളും സാഹിത്യത്തിനും കലക്കം വിശ്വാസിക്കുവാൻ കഴി കൂടിപ്പെടുന്നു് വിന്റെ സിംഗിൾസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞത ദശകളിലെ ഒരിഭാഗം സ്വപാതകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും ഇന്നത്തു സെ മുന്നതന്നുരായ കലാകാരന്മാരേയും കലാവിമർശകന്മാരേയും ഓറി ചൂണ്ടുകിൽ അഭ്യന്തരം പ്രത്യക്ഷിത്വിലപ്പെടുകിൽ അപ്രത്യക്ഷിത്വിൽ അപ്പെടുവാൻ സന്ദഹ്യിക്കുവായതെന്തു ഉജ്ജപലിപ്പിക്കുവാംരാണു്.

എന്നാൽ കല കലാക്കുടെ സമ്പ്രദായത്തിലപ്പോരത അതും യുദ്ധങ്ങളും അനാഴ്ത്തികകളും അവിഷ്ടാച്ചുകൂടിയാ ഏറ്റവും അങ്ങെനെ കലാപരമല്ലാത്ത സാങ്കേതികമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രകടപിക്കുന്നപ്പെട്ട കന്ന യാതൊന്നും കലയപ്പെട്ടും ഈ കാലഘട്ടം കൂടുതാം, കല പ്രതിപാദനരീതിയാണു്. കലയുടെ അന്തരംഗത്തിൽ സുഷ്ടുപിക്കുന്നതു പ്രതിപാദന സമയത്തുമാകുന്നു. ഒരു യാമാത്മകലാകാരൻ

ഉപദേശ്യാവായോ ശാസിതാവായോ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവ നായോ പ്രത്യക്ഷിതരിൽ വർത്തിക്കുന്നവല്ലെ. സദ്ഗൈപരി അവൻ കലാകാരനായിതനെ നിർക്കണാ. കലാപരമായ അനുഭവി അനുറിൽ അക്കരീപ്പിക്കുകയാണ് അവൻറെ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യം പഴിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തെയും അവൻ അവലംബിക്കുന്നു. ഒരു കലാകാരൻ കലയിൽ ഏതുതേതാളം ശ്രദ്ധാമായിരിക്കുന്ന വോ അതുതേതാളം അവൻ സദാചാരഭോധമുള്ളവനായിരിക്കും. സദാചാരഭോധമായത്തിനാം സൗജ്ഞ്യത്തിനാം അഭദ്രമായ ബന്ധമാണുള്ളതു്. അവൻ അട്ടറ്റിലവികാരങ്ങളേയും നികുണ്ണവിചാരങ്ങളേയും വികൃതമായ താല്പര്യങ്ങളേയും ഇനിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും വളരെ വിച്ഛരിസ്ഥമനാണു്.

എല്ലാ ഉൽക്കുഷ്ടകലാക്രതികളിലും നാം ഒരു സന്ധ്യാരീക ഭോധമായത്തിന്റെ തീര്ണിതയെ അഭദ്രവിക്കണാ. ഉജ്ജപലതയെ ദർശിക്കുന്നു. നമ്മൾക്കുള്ളിച്ചുജ്ഞ മഹത്തായ ഒരു ഭോധം അവയുടെ കലാസ്വഭാവികളെ ഏററിവും സൂന്ദരമായീ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കാണാം. അവൻ പാലിക്കുന്ന സദാചാരം പഴയതോ പുതിയതോ എന്ന പ്രശ്നത്തിനു് ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ലെ. നമ്മൾക്കുള്ള അചാന്വേലവും അത്യന്തവും അത്യന്തവും അവയുടെ കലാവഭോധമായിരിക്കുന്നതു കരത്തിക്കാഴ്ചനാ. ശാമെ, ഹിരേപ്പുൻ, ഷൈലീ, മിൽട്ടൺ, ആധുനികരായ ടാബിന്റൊക്കെ, ഇബ്രുസെൻ, റോമാൻ"ഭോളായു് തോമാസുമാൻ മതലായവയുടെ കൃതികൾ ഉദ്ഘാഷ്ടാണു്.

പ്രായോഗിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുടന്തോളം കലാകാരന്മാരിലും കവികളിലും സാഹിത്യകാരന്മാരിലും പലയുടെ യും സദാചാരത്തിന്റെ കൂടു ദയനീയമാണു്. വാക്കുളിൽ സംഭന്ധമായീ കാണപ്പെടുന്ന പല സാംഗ്രാഹിക പ്രഭോധക

ನೂತಂ ಸರ್ವಾಚಾರೋಪದೇವಿಷ್ಠಾಕ್ಷಿಂ. ಪ್ರಸ್ತಾರತ್ತಿಯಿತಿ, ಸಪಕಾಂತಿ
ಜೀವಿತರಥಿತಿ ಅವಳಿದ ಸರ್ವಾಚಾರಾಪರಮಾಯ ಮಣೋಭಾವತೆತ
ವಣವಿಶ್ವಿತ್ವಿಂಗೆ. ಪೊತ್ತಾವ ಪರಿಷ್ಕಾರಾಯಾತಿ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ
ಹಳ್ಳಿನ ಪೇರಿತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಅರೀಯಪ್ರಸ್ತಾಪನ ಈ ಕ್ಷಿಂಜದ ಸಪ
ಕಾಂತಿಜೀವಿತರಥ ನಯಿಶ್ವಿತ್ವಿಂಗೆ ಸರ್ವಾಚಾರಸಿಲುಗಂ. ಅವಳಿದ
ಮಾತ್ರಂ ನಿಯಮಣಿಂ. ನಿಖಿಲಗಂಕಳ್ಳಿಮಾಯಿತನ. ಸಾಧಾರಣ
ಲೋಕರಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯ್ಯಿತಿಯಿತಿ ಸರ್ವಾಚಾರಗಿಯಮಣಿಂಭಾಯಿ ಅರೀಯ
ಪ್ರಸ್ತಾಪನವಯ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಕಿಹಿ ಲಂಘಿಕಣವಾಗಿ ಮಡಿಶ್ವಿ
ತಿಂಷ್ಟಿ. ತಣಾಳೈ ನಯಿಕಣ ವಿಶ್ರಪಾಸಾಚಾರಣಾ ಅವಳಿದ ಸಪ
ನಿ. ವಿಶ್ರಪಾಸಾಚಾರಣಿಂಭಾಗಣ ಬೋಯಂ ಅವರಿತಿ ಹಾಣಾಷ್ಟ
ನಾತಾಗಂ. ಇತ್ತ ಅಯಿತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಕಳ್ಳಿ. ಅಸಾಯರಣಾತಕಳ್ಳಿ.
ಉತ್ತ ಈ ವರ್ಣಿ. ವೆಗಿರ್ಯಾಲ್ಪಿ. ಪ್ರಾಬಲ್ಯಾಪಳಿದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಾ
ಅವರಿತಿ ಕಲಂಗಿರಿಕಣಾವೆಹಕಿತಿ, ತಽಂಬಳ್ಯಾಲ್ಯಾತಳಿದ ತಽಂಬ
ಷ್ಯಾಲ್ಯಾಷ್ಟಿ. ಅವರಿತಿ ಕಲಂಗಿಶ್ವಿಂಗಣಾ ಹಾಣಾ. ತಣಾಳಿ ಏತಿಗ್ರ
ಸಮರ್ಥತ್ವಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಯಿತನಿಶ್ವಿ. ಚಿಲ ನ್ಯಾತಕಾಳೈ, ಅಂಶಕತಿ
ಹಳ್ಳಿ, ವಣಾಳಿತರಣಾಳೈ ಅವಕಂ ಪರಿಹಾರಿಕಣವಾಗಿ ಕಣಿತತ್ವಿತ
ನಾಲ್ಪಿ. ಅರೀಂತಿ. ಅರೀಯಾತೆಯಂ ತಣಾಳಿದ ಶಕತಿಹಳ್ಳಿನ
ಪೋಲೆ ಅಂಶಕತಿಹಳ್ಳಿಯಂ ಡೋಷಣಾ ಉಯಂ ಪುಲತ್ತಿಯಿಶ್ವಿಂಭಾವ
ರಾಣಾವರ. ಪಲ ಪ್ರಮಿತಮಣಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಯಿ. ಅಗ್ನಿಯಾತ್ಮಿತಮಾಯ ಪಲ
ಅಂಶಕತಬಿಕಾರಣಾಂಶಾಂಶಾದಯಂ ಚಪಲಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾದಯಂ ಅಡಿ
ಮಹಳಾಯಿ ವಲಣತ್ವಿತನಾವೆಗಾ ಅವಳಿದ ಸಪಕಾಂತಿಜೀವಿತಂ
ವೆಹಳಿಪ್ರಸ್ತಾಪತ್ತಾಗಂ. ಸಂಸ್ಕಾರತ್ವಿಗಳಿರಿಯಂ ಕಲಾಪ್ರಾಂತಾವರತ್ವಿಗಳಿರಿ
ಯಂಚಿತಾಮಹಿಮಾಯಿದಯಂ ನಾಯಕಣಾರಾಯಿ ಲೋಕಂ ಅರೀಯಾಗ
ಪಲತಂ ಕಳಿತ್ವಪರಾಯಕಾಯಂ ಮೋಹಣಿಕಣಾಯಂ ಅಗ್ನಿಯಾತ್ಮಿತಾಂವಿಯಂ
ಲೆಲಂಗಿಕವ್ಯಾಪಾರಣಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾಂಶಾದಯಂ ದ್ಯಫಕ್ಕಹಾಯಂ ಮೆಹಣಿತನ. ಕಳ್ಳೆಂಬ
ಮೋಹಣಿಕಣಾಗಂ ಪ್ರೋತಿತಾಯಿತನ. ಪ್ರತಿಭಾಸವಣಾರಾಿತಿ ಏತಿ
ರಾಧು ಸಂಸ್ಕಾರಗಾಯ ಸಂಸ್ಕಾರಚಿತಾಗಾಯ ಗಮದ ಇರೆ ಕಾಲತ್ತ

ആരോഗ്യ മീറ്റും റസ് കളി മായി നിഗ്രഹബന്ധം പുലത്തിയിരുന്നു. അനുച്ചിതമെന്നും അധികമെന്നും നാം വിഡിക്കേണ തരത്തിൽ മറ്റൊപ്പല സാഹിത്യകാരന്മാരും കവികളും കലാകാരന്മാരും ലൈംഗികബന്ധവ്യാപാരങ്ങളിൽ പതിവായി എപ്പോഴുണ്ടിയെന്നു. ശ്രദ്ധംഹാകവിയായ വെർലദിൻ അനേകം സ്കൂൾകളിലും മാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളാം എടുത്തുകൂടാനിക്കുന്ന കഴിയും.

സാഹിത്യകലകളിലും പ്രചരണവും

കല കലയായി നിന്നുക്കാണ്ഡപ്പും തന്നെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് ആധുനിക കലാവിമർശകന്മാർ സിലബാന്തിക്കേണ. കലകൾ എന്നെങ്കിലും ഉദ്ദേശമോ പ്രയോജനമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കലാപരം മാത്രമാണ്. ഒരു പ്രവാരകന്നീറയോ അല്ലെങ്കിൽ പക്കൻറയോ പദ്ധതിയ്ക്കു കലയിടുന്ന പദ്ധതി. പ്രചരണത്തെ പരമോദ്ദേശമാക്കുന്ന കല കരിക്കലും നേനാം തനം കലയ്ക്കു. സംസ്കാരത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന കലാപരമായ വികാരഭ്യവാക്കളും അനിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നതിൽപ്പരം കലകൾ ഒരു സേവനം അനേ സ്കൂൾക്കാനില്ല. കലാപരമല്ലാത്ത വികാരവും ഭാവനയും ആക്കരിക്കുന്ന സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങളും കലകൾ നിത്യപരമായി പ്രസ്താവിക്കേണ.

“മരിയായം സത്യസന്ധമായും പ്രതിപ്രാഥിക്കു, അല്ലെങ്കിൽ ആവിജ്ഞരിക്കുക എന്നതല്ലാത്ത തല്ലാം മഹാജനക്കുണ്ടും. ഉണ്ടായിരുന്നതുടാ.....യടാക്കം കലയുടെ സ്വീകരിക്കുന്ന മായി പ്രവർത്തിക്കേണ കാരണങ്ങളിലാണെന്നും പ്രചരണത്തിലും പ്രചരണാദ്ദേശത്തെ മുന്നനിരത്തുന്ന കലകളുടെ കലാപരമകൾ മുൻ

గණന നൽകുന്നില്ലെന്ന അധിക്ഷേപമാണ് ഈ നിത്യപക്ഷം കൊണ്ടുവരുന്നതു്.

പ്രചരണം എന്നതുകൊണ്ട് നാം എന്താണോ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ? കലക്ഷിം പ്രചരണപരമായ ഉദ്ദേശമുണ്ടോ എന്ന ഫോട്ടു തതിനു് മധ്യപട്ടി പറയുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രചരണം എന്നു് വെള്ളു ലൈറ്റാബ്സിനു് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. ഒരുവൻ തന്നെ വ്യക്തിഗതമോ സാമ്പത്തികമോ ആയ ഉദ്ദേശം സാധിക്കാൻവേണ്ടി പ്രത്യക്ഷത്തിലോ അല്ലതുക്ഷയത്തിലോ ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ ഒരു വിവക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ നാം പ്രചരണത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയപ്രചരണം, മതപ്രചരണം, സാമൂഹികപ്രചരണം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അവ എന്താബ്സിനു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ നമ്മകൾ തേരിക്കുന്നതില്ല. തുടർപ്പം പ്രചരണത്തിനു് നൽകപ്പെടുന്ന ബാധ്യവും സാധാരണവും ആയ അതിമാക്കനാം. അതിനു് സൂക്ഷ്മമായ മരീറാറ്റമുണ്ടോ.

മനസ്സുന്നു കായികവും ഭാനസികവും ആയ എല്ലാത്തരം വ്യാപാരങ്ങളും ഓരോ ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരിക്കും. ബുദ്ധിയുടേയും എഴുപ്പയത്തിനേറിയും അറിവോടുകൂടി നടക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ഉദ്ദേശപരമായ പ്രേരണകളുണ്ടായിരിക്കുന്നു ചെയ്യും. അപ്പോൾ കലാവ്യാപാരങ്ങളുടെ പിന്നിലും എത്ര കുറിച്ചും ഉദ്ദേശത്തിനേരി പ്രേരണ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാജൂതിൽ സന്ദേഹമില്ല. എന്നാൽ ആ പ്രേരണ സാധാരണ അതിന്റെ ഒരു പ്രചരണത്തിനേരത്തിലും എന്നവരാം. എററവും സൂക്ഷ്മവും വിശ്വാസവും വിശ്വാസവും ആയ അവധിത്തിൽ നോക്കുന്നോരാം എല്ലാത്തരം കലാകൃതികൾക്കും പ്രചരണാദ്ദേശവും ഉണ്ടെന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ പ്രചരണത്തിനേരി സ്വദേശവാദം വും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. രാഷ്ട്രീയമോ സാമൂഹികമേം

ക്ഷेपोളം കലക്ക് ഉദ്ദേശമോ പ്രശ്നങ്ങനുമോ മുല്യമോ ഇല്ലെങ്കിൽ സിലുന്തിക്കാൻ വഴിയില്ല; നൃായമ് ല്ലെ. പിന്നുയിള്ള പ്രചരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളാണ്. ഒരു റാഷ്ട്രീയക്കാവുത്തെന്നു പ്രചരണകാവ്യം എന്ന് വിളിക്കുന്നില്ലതെന്നെന്ന്. ഏന്നാൽ കലാകാരൻറെ ആര്ഥാവിപ്പുരാണം എററവും സൂക്ഷ്മാധിക്രമത്തിൽ കലാകാരൻ അവ പ്രചരണമല്ലോ? യഥാമ്മത്തിൽ കലാകാരൻ അവ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും. ആ പ്രചാരവേലയെ അവനോ നമ്മളോ നേരിട്ടറിയുന്നില്ലെന്നാൽ വൃത്യാസങ്ങൾും. മഹത്തായ കലാകൃതികളുടെ സൂച്ചി നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നോടു കലാകാരൻറെ വികാരത്തെയും ഭാവനയേയും അനുസൃതികളെല്ലാം അവൻ അറിയുന്നില്ല. തന്നെ അഭ്യാസമന്മുഖിയെന്നു വ്യാപാരങ്ങൾ അ അവസരത്തിൽ അവന്ന് അജ്ഞാതമായിരിക്കും. കലയിലെ ആനന്ദബാദികളുടെതന്നെ കല ജീവിതത്തിനും വേണ്ടിയാണെന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. കാരണം സംസ്കാരം പറവും അതിൽകൂടിയിള്ള ആനന്ദാനുഭവത്തിലും ജീവിതത്തിലെ പൂർണ്ണതകൾും ഒഴിച്ചുകൂടിവുന്നവയല്ല. ഏതെന്തുനിന്നും ജീവിതത്തിൽ ഇത് സംസ്കാരാനുഭവത്തിൽ പ്രത്യക്ഷി പ്രാധാന്യം നാം കല്പിക്കുന്നില്ല. മനഷ്യമേതനയുടെ വികാസത്തിനും പുരോഗതിക്കും ആനന്ദപരമായ നാർപ്പതി ഏതുനേരംാളും സഹായകമാണെന്നും ഇതുവരെ നാം വേണ്ടംപോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മനസ്സിക വളർച്ചയുടെ ആവശ്യമാണ് കല. അതുകൊണ്ട് അതു ജീവിത തത്തിന്നും ആവശ്യവും ജീവിതത്തിന്നും സേവകനും അതേസമ യത്തു ജീവിതത്തിന്നും അധികനും.

എററവും ശക്തമായ പ്രചാരവേലകളും എററവും അശായ മായ ആനന്ദാനുഭവത്തികളും നോപാലെ അടക്കിയിരിക്കുന്നതു സാഹിത്യകലാപരമായ കൂത്തികളിലുണ്ട്. പിക്കാലഭേദമെന്നു

വിശ്വസാഹിത്യത്തിലുള്ള എല്ലാ ഉൽക്കച്ചുത്തടികളും ഈ സത്യ തന്ത സമാപ്പിക്കുന്നു. പുരാതന കാലം മുതൽക്കേ ഇന്നവരെ ഈ സത്യത്തിന് വ്യതിയാനമില്ല. സാഹിത്യകാരന്മാരെയും കലാ കാരന്മാരെയും വിജയിച്ചുനിൽക്കുന്ന പ്രചാരകമാരോ അനുഭവ ദാതാക്കണ്ണോ ഇല്ല. അവർ വ്യക്തിക്കും സ്ഥാപായത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും ലോകത്തിനും പൊതുവെതന്നും, അതായതു മനസ്സുറ ശിക്ഷംവേണ്ടി, അവക്കട കാര്യക്രമം മാനസികമാം ആയ ഒരു വശ്യദാക്ഷവേണ്ടി വേല ചെയ്യുന്നവരാണുവർ.

പ്രചാരവേലകളിൽനിന്നും വേർപ്പെടാൻ കഴിയാതെ ഒരു അഭ്യന്ധരയില്ലാണും അധ്യനകിക സാഹിത്യകലാകാരന്മാർ ജീവി ക്കുന്നതും. മന്ദശകളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പാദായികമാം റാഷ്ട്രീയമാം ആയ പരിവർത്തനങ്ങളെ തയ്യാറു മഹാസംരംഭങ്ങളിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും ഏററെവും സജീവവും അഭ്യന്ധരയും. ആയ പക വഹിച്ചിട്ടുണ്ടും. തങ്ങളിട കാലത്തി നേരം മെല്ലാക്കലുംനാണും എല്ലാം രാജ്യങ്ങളിലെയും പ്രലാ ന കവികളും കലാകാരന്മാരും സമാധാനം പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചും കൂടണ്ടും.

ഇംഗ്ലീഷിൽ പഞ്ചിമതക്കാരുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ട ഒന്ന സ്പാതന്ത്ര്യം തെരിഞ്ഞപ്പോൾ വില്പം ലാജ്‌ലൻഡ് പ്രത്യേകം നായി. ‘പിയേർസ് പ്ലോമാൻ’ എന്ന അദ്ദേഹത്തിനേരം തുടി മഞ്ചിത ചിത്രങ്ങളാക്കി ഒരി മഹനീയാനന്തരമായി ഭവിച്ചു. ഓ ഡേപ്പർഡ മുന്നാമനേരയും റിച്ചേർഡ് റണ്ടാമനേരയും ഭരണകാ ലത്തും സാമ്പൂദ്ധമായും മതപരമായും പാരതത്തും അനുഭവിച്ചു അന്ന ഇംഗ്ലീഷിലെ കീഴോവദ്ദക്കാക്സ് ലാജ്‌ലൻഡ് ഉജ്ജീവനം നൽകുന്ന ഒരു പിന്തുംഖായായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനേരം സമകാ ലാകനായ ഭാഗി ഇററാലിയൻ സാഹിത്യത്തിലെ സ്പാതന്ത്ര്യ /

സമർത്ഥിന്നു പൂരംമെട്ട്. അതീവദയകരമായ മധ്യകാലത്തിൽ
ഞൻമുഖം നവീനപ്രവാക്കത്തിന്റെ ഉദയവേളയുടെയും ഇടക്ക് നീ
ഞ്ചുന്ന ഭാഗത്തി തന്റെ വിത്രുതമായ ഡിവൈൻ കാമഡി'യിൽ
മധ്യകാലത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം നമ്മുടെ കാട്ടിൽത്തയന്ന. മധ്യകാ
ലത്തെ മനോഭാവത്തോടുള്ള തന്റെ ഏതിൾപ്പും വിഹ്രപാസത്തെ
സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തിപരമായ സ്പാതരും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ
നാളു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചീറ്റും പരത്രുക്കും ഒരു അനുഗ്രഹ
മായിരുന്നു. ഭാഗത്തിൽ മുഴുവൻ കാവുംപോലെസ്തുന്നുന്നിന്റെ
'മയറികപ്രീൻ' എന്ന തൃജീ നന്ദയും തിന്ദയും തമ്മിലുള്ള പോ
രിന്റെ വ്യാഘ്രയാനമായ ഒരു പ്രകാശനമാണ്. ഷേഷപ്പും
യങ്ങൾ ചരിത്രപ്രധാനമായ നാടകങ്ങളിൽ സാത്രന്മാർഗ്ഗം
തന്ത്രിന്റെ ശക്തിമത്തായ വീച്ചികൾ അലങ്കുന്ന പല ഭാഗങ്ങളിൽ
ഭിന്നം. വ്യക്തിപരമായ സ്പാതരും സ്ഥാപിക്കവാനുള്ള അനുസ്ഥാ
നമായ ഉദ്യമങ്ങളുടെയിൽ ഒന്നാണ് 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കാം
ലററു' സേപ്പ്ലാസിപ്പത്രത്തിന്റെ കീഴിൽ വർദ്ധിച്ചും ജനക
കളും സ്പാതരുമില്ലാതെ വീപ്പുമുട്ടി ഭരിയിക്കാറത്തോടു കലഹി
ചുകൊണ്ടെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരിലീ കലഹങ്ങൾ ജാണിക്കാം എന്നുണ്ടായിരുന്നു
ആക്കികളിലും വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിച്ചുകാണാം. ചാരൺസ്റ്റു
വാർട്ടിന്റെ സേപ്പ്ലാസിപ്പത്രത്തിന്റെത്തിരായി ജനങ്ങൾക്കു നട
ത്തിയ കലഹത്തിൽ പാങ്കുള്ളുകൊണ്ടു മിൽട്ടിന്റെ ഇരുപത്തു
നൂ കൊള്ളുകാലം അന്തിരം രാജ്യത്തിന്റെ സ്പാതരുത്തിന്നായി
പ്രവർത്തിച്ചു. 'മനസ്സാക്ഷിക്കണസരണം രൂപിക്കുന്നതിന്നാം പറ
യുന്നതിനാം അറിയുന്നതിനാം എന്നുക്കു സ്പാതരും നാഞ്ഞക്'
എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തനം ഇന്നും കോടീക്കണ്ണക്കാരു
സ്പാതരുമുള്ള ക്ലേഡ് അന്തരംഗത്തിൽ പ്രതിയപനിക്കുന്നു.

മിൽട്ടിന്റെ സേവനങ്ങളെ അംഗകരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്നു
ശേഷം ജാനാതണ്ണ സ്പാംഗറും തന്റെ തുലാികയെ പ്രയോ

గියු. අලුහතිගේ ‘මූල්‍යවන සභාරණය’ යෙහි
රියෝ සපාතකුත්‍ර සංඛ්‍යාවියු ලඟුපත්‍රිකක්ද. මරද
ඉතික්ද. මහයුදෙවගතිගේ මහත්‍ය සාමානුශ්‍රාක්ෂණීය.
ඇත්‍යිසඳ්, යුදීම ආගිරිවත් සාමුහ්‍යසපාතකුයාපා-
තම්. තණෑස සාහිත්‍යපරාමාය ක්‍රියාකෘති වැනුවාසය
ඩීම ප්‍රකාශිතියු. තාන් රජිත්‍රික්‍රියා සෑර සෙ ගාංචියා
ඉතියිලේ ක්‍රියාත්‍රමාය කුරාගෙරා තෙක්ර සපාතකුසම
රතිගිනික්‍රියා නඩත්‍රණ ප්‍රසංගයට පතිගෙනවා. ගෙතාවු
තතිලේ ග්‍රෑතාකාශෙහියු. සෞඛ්‍යප්‍රවාහනයියායා. පති
ගෙනවා. ගෙතාවුතිල් අමෙරිකාන් කාලුනිකෘති සිතුවා
ක්‍රියාත්‍රිය වැයුම්. බැරක්කාලිනිගා වැයුමියු. අලුහතිගේ
අනුවෙශ්‍රාක්ෂණීය ප්‍රසංගයට පතිතකුරාය වසුදෙස්ස්. පෙන
තක්ද. කාම්බියුනාකාශයිරික්සා.

గର୍ବ୍ୟକାରିତାକୁ ପ୍ରସଂଗକର୍ଣ୍ଣାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲା
ଏହାକିମ୍ବାନୀଙ୍କ ଡିଗରିଯ ସରଳୀରେ ପ୍ରାପିତ୍ତ କୋଣକାଣ
ପ୍ରାପିତ୍ତ କରୁଥିଲା କବିକର ଧ୍ୟାନସେବକ ଚମ୍ପାଳ
ରଂଗରତିରକ୍ଷିତାକୁ ପ୍ରାପିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି^୧. ଫ୍ରଣ୍ଟ୍ ବିପ୍ରାଵ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରିଣ୍ଟ ବିରାପିତ୍ତ
ପ୍ରାପିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରାପିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି କବାଟ ତୁଳନା
ମଲତିରେ ପରକାର ବିଶ୍ଵାସିକାମାପ୍ତି. ବିପ୍ରାଵ ଏହିପ୍ରାପିତ୍ତ
ଅଟିମକାଳେ ମୋହିପ୍ରାପିତ୍ତ. ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ନୀରୋ ସମର
ବିରଳ, କେହତି ଯିରି ନୀରୋ ବ୍ୟକ୍ତିକାରକ ରିପ୍ରୋବ୍‌ଲିକନ୍
ସମ୍ମାପିତ୍ତ. ଏହାକେଳ୍ପିବର ଭାବେ ନାହିଁ. ନ୍ୟୁରିଗାରୀ
ଅତି ଯୋହାବାବିରେ କରିପ୍ରାପିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି. ବୈଷ୍ଣବ ପରତ୍ତ
ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିତ୍ୟତିର କାହାର ଗୌତମରେ ଉତ୍ସବର
ପରିଯାନ.

കാക്കരക്കവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്ന ഫ്രീയേറും കാററിനേയും താക്കരാ പിന്നിട്ടപോയി.

മാങ്കരൻറു 'ഒരു ചലനംപോലും താങ്കളെ മറക്കയില്ല'.
താങ്കൾക്ക് ഉന്നതരായ ബന്ധുക്കളുണ്ട്. ഉർക്കുചുപദവികളും
ആത്മവ്യമകളും സ്നേഹവും മനഷ്യരൻറു അജയുമായ മന
സ്നേഹാശ താങ്കളുടെ സ്വന്തത്തിൽക്കാം.

രണ്ടാമൻറിൽ കവികളായ റായറനും ഷഡ്പ്ലിയും ദേശാടി
ജാനത്താൽ തീണ്ണുചിത്രത്താരായിരുന്നു.

ഇന്തനിയിലും കവികളും സാഹിത്യകാരരാജും സപാത
അധികാരിൻറു പ്രഖ്യാപികളായിരുന്നു. അവിടെ പതിനേട്ടാം
ഒരു ഭാവുത്തിൽ ചിന്താസപാതരുത്തിനും സമരങ്ങൾ നയി
ചെയ്ത ലെസ്സിപ്പാണ്. അദ്ദേഹം സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു
അസപത്രമായ ലോകത്തിൻറു അസപാന്നമുണ്ടാക്കിലേക്ക്
കുറിച്ചുചടി സർവ്വോപരി, സാർവ്വലൈഞ്ചകികാദർം. പഠിപ്പി
ചെ. വർദ്ധിക്കുന്നും രാജ്യങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിപ്പിക്കാനായി
രണ്ടും അവയ സപാതരുത്തെത്ത സ്ഥാപിക്കാവാൻ ശേഷയും അല്ലപ്പാ
നില്ല. ഹിന്ദ സപാതരുസമരങ്ങളിൽ വാക്കക്കാക്കാണ്ട് മാത്ര
മല്ല പ്രധിതിക്കാണ്ടും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഷിഡ്ഗുർ മനഷ്യരൻറു
ചിന്തയേയും പ്രധിതിയേയും മനസ്സിനാക്കിയുടെ മത്തന്ത്തിൽ
നിന്നു കണ്ണിക്കാവാൻ യഥാർത്ഥ. തന്റെ കാലങ്ങൾ സാമൂഹ്യാവ
സ്ഥി ഒരു കാരാക്കാരംപോലെ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെട്ടതി. 'കൊള്ളുക്കാൻ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിൻറു നാടകം. ലോകത്തെ
വിസ്താരാന്വാദംഭാരം ചലിപ്പിച്ചു. 'വില്യും ടെൻ' എന്ന തന്റെ
മരണാക നാടകം മനഷ്യസമൂഹത്തിൻറു സപതരുജിവിൽ
തന്ത്രയാണ് അവശ്യപ്പെട്ടതാതു. നികോളസം മുരിയേവ് എ
നാ പ്രധ്യൻ പോസ്റ്റ് സിംബാളിസ്റ്റ് കവി ഓനാം ലോകമഹാ
ജുലൈത്തിൽ ചേര്സ് പോരാട്ടക്കയ്യിണ്ടായി.

ഇവയുടെയെല്ലാം കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വന്തമന്നുത്തരി നീറം ജീവിതസന്ദേശങ്ങളുമായീ കമാൽത്തുക്കിടം റംഗപ്രവേശം ചെയ്യു. കീഴക്ക് റഹ്മയുടെയും പടിഞ്ഞാറും കാലിപ്പോർണ്ണി യായുടെയും ഇടക്ക് ജനങ്ങളെ ശ്രദ്ധയാളിലും അടഞ്ഞുപാടുള്ളിലും പ്രസ്തുതരാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതു നോവലെഴുത്തുകാണാം. ഇന്ത്യ ദേശിൽ ഡിക്ഷിണർസ് പാവഞ്ഞളുടെയും മർദ്ദിതരക്കുടെയും കൂടു പരഞ്ഞ. മുൻസിൽ ബൽസാക്ക് ഏതൊപ്പിഷയകമായീ വാദി ആ സേവനങ്ങൾ അനുജ്ഞിച്ചു. ‘അക്കിലികാംസ് കാബിറ്’ അടി മകളിടെ മോചനത്തിനായി അമേരിക്കയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. കൂറ കാലം കഴിഞ്ഞും ഇന്ത്യാണ്ടിൽ ഹാർഡി സാമൂഹ്യസ്വന്തമന്നു തത്തിനാവേണ്ടി വാഴിച്ചു.

റഹ്മയിലാണ് നോവലെഴുത്തുകാരുടെ ഏററവും തിരുമായ സംരംഭങ്ങൾ നടന്നതു്. അവിടത്തെ റാഷ്ട്രീയാധികാരികൾ അനവർത്തിച്ചു ആരവും അധ്യാത്മികവും ശ്രദ്ധ നയങ്ങളെ ഏററവും ശക്തമായി പ്രതിശേഖിച്ചതു സാഹിത്യകാരാംഘരായിരുന്നു. റഹ്മയിലെ ഉദ്യോഗിക്കലോകത്തു നടത്തപ്പെട്ട അഴിമതിക ക്ലേയും അന്യായങ്ങളേയും വെളിപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ടു്, ഇൻഡസ്ട്രിൽ ജനറൽ’ എന്ന നോവൽ എഴുതിയതിനു കൊസാക്ക് വർദ്ധകാരായനു നിക്കാളസ് ഗോഗോളിനെ അവർ നാട്കക്കത്തി. റോമിൽ ഒരു പ്രവാസിയായി താമസിക്കുവെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഏററവും വിശദിച്ചുത്തിയായ ‘മരിച്ച അത്മാക്കിടം’ എന്ന നോവൽ എഴുതിയതു്. അന്നത്തെ റഹ്മൻ കർഷകരു അടിമകളാക്കി അപേജിടെ കളിപ്പാർക്കളാക്കുന്ന ഭർന്നൈരിയുടെ ഒരു കാശനമാണ് ഇതു നോവൽ. ‘അപ്പുനായം പത്രനായം’ എന്ന നോവലിലുന്ന കൂത്തുപാടും കൂത്തുപാടും ജീവിവാണ് ഗോഗോളിനെ അനഗ്രമിച്ചും. ടാബ്ലൂയായിയുടെ സേവനങ്ങൾ വീംടം സാഹിത്യത്തിലെ വന്പിച്ചു പ്രചരണാധിക്കാരിക്കുന്നു. പ്രക്ഷേപ്പ്

മായ തന്റെ ഏഴുത്തുകൾ നീമിത്തം സാർദരണകാലത്തു യോ
ഗ്രൂവിന്റെ വസ്തുവിരിയായിലേക്ക് നാട്ടുകടത്തപ്പെട്ടു. മാക്സ്
സീംഗാർക്കിയുടെ കമകളും നോവലുകളും അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ
രാക്ക് ശക്തമായ പ്രേരണകളാണ്. ആത്രയേവ് റഷ്യൻ വിപ്പ
വത്തെ സഹായിച്ചു.

ആധുനിക ഭാഗങ്ങിൽ, അമേരിക്കയിൽ തിരുന്നേഡാർഡേലു
സർ, സൈക്കിളർലൂയി, അപ്ടിനിസ്സൈക്കിളുകൾ, യൂജിൻ ഓന്റീൻ,
ചാൾസ്ഗ്രീൻ, സിഡ്നി ഹോവേർഡ്, യൂറോപ്പിൻ ഹാ, ഗാ
ൾസപ്രത്തി, ഏർബേന്റു് ടാബ്ലേർ, സൈൻ ഓകാസി, ഹോളി
കോവ്, ഏവിയാ ഏഹ് റിംബർഗ് മുതലായവർ മനസ്യസമുദ്ദോ
ഡാലൂറണാത്മം പ്രയതിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.

ഭാരതീയ സാഹിത്യകലകളിലും പ്രചരണവേലയുടെ ഒ^ഒ
ക്കമിന്ത്യായ സാക്ഷാത്ത് അടിച്ചുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഹിന്ദി, ഉഡ്ദി, ബങ്കാളി മുതലായ ഭാഷകളിൽ വിപ്പവകവി
കളും വിപ്പവ സാഹിത്യകാരന്മാരും ഇന്ന് സജീവമായ പ്രച
രണവേലകൾ നീറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1936ൽ ലക്ഷ്മേ
വിൽ സമേഴ്ചിച്ച ഇന്ത്യൻ പ്രഭാഗമന സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ
കാണ്ഡഫൂസ് ഭാരതീയ സാഹിത്യലോകത്തിൽ നവോത്ഥാന
ഘടിന്റെ പ്രാരംഭം നൽകി.

കൂദാശിതപരതിന്റെ വികലപതകളും പരിമിതികളും

രാജ്യീയകാര്യങ്ങളേയും സാമൂഹ്യഭ്രംസമിതികളേയും സാ
മ്പത്തീകരണപ്പുത്തലേയും മുതലാളി ടതാഴിലാളി പ്രയോഗങ്ങളേ
യും തന്മുഴുവും വിശ്വാസമാക്കാവുന്ന അക്ഷമരാവുന്ന നവീന ക

ലാകാരമാരുത്തേയും സാഹിത്യകാരന്മാരുത്തേയും ഇടയിൽ പുതിയ രോച്ചുള്ള ഭൂമി അവരെ പല അബവലുങ്ങളിലും അധികമായിലും ചാടിക്കാവണ്ടോ; അവലോകനപരമും ചിന്താപരമും ആയ ഒരിനസികാരോഗ്യത്തേയും ഇം ഭൂമി ഹനിച്ചുകളിയാവണ്ടോ. പഴയ തെസ്റ്റാം ചീതു, പുതിയതെസ്റ്റാം നല്ലതു് എന്ന മനോഭാവം അവരെ പല പ്രകാരത്തിലും വണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇന്ന തെരു പുതിയക്കാരുമെരുപ്പും അധികരിച്ചു് ഫാസ്റ്റർ ഇൻഗേനീയർമാരുമെരുപ്പും ഇൻഗേനീയർമാരുമെരുപ്പും കൈകുട്ടർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “രണ്ട് മാതിരി വിസ്തീരിക്കുന്നോ; ഒരു കുട്ടർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു” ഇതു പഴയതാണോ; അതുകൊണ്ടു് ഇതു കുട്ടർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു” ഇതു പഴയതാണോ; അതുകൊണ്ടു് ഇതു കുട്ടത്തിൽ നല്ലതാകുന്നു” ഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ട് കുട്ടയും അബവലുത്തില്ലാണെന്നു് തെളിയിക്കുന്ന മുന്നാമതൊരു കക്ഷിയുടെ പ്രാബല്യത്തെയാണോ സംഗ്രഹിക്കുന്ന നീഡ്രക്കും മായി പാരിക്കുന്നും ചീനത്തിനും പരിശോധിക്കുന്നും ചെയ്യുന്ന വർഷത്തിനും.

പ്രകൃതിയേരോ പ്രേമത്തേരോ വ്യഞ്ജിഗതമായ ചേരേം വികാരങ്ങളേയോ സാഹിത്യകലകളുടെ വിശയങ്ങളാക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ ‘പുരോഗമനാദർശത്തിനേരി’ മുമ്പിൽ പാതകമാണെന്നു പോലും പുതിയക്കാരിൽ ഒരു കുട്ടർ വിചാരിക്കാവണ്ടോ. പഴമയുടെ ഭജകമാരിൽ തീരുവാഡികളായിട്ടുള്ള ഒരു കുട്ടം സാഹിത്യകളാലും പ്രചാരകമാരാൾ പുതിയ ആവേശപ്പീക്രമനതിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത അപരാധങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാവണ്ടോ; പ്രോളിറററിയൻ സംസ്ഥാനത്തെ സാഹിത്യരാജ്യത്തിനേരോ സാഹിത്യകലകളുടെരോ പ്രചാരകമാരിന്നുണ്ടോ” ഇതു ചുമ്പും കുട്ടതലായി പുരപ്പെട്ട കാണുന്നതു് തൊഴിൽ പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെയും രജപ്പീയ സംസ്ഥാനത്തായി പ്രധാനമായി ഗോപ്യലിസ്റ്റ് ദക്ഷിം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ദക്ഷിം പിടി സാഹിത്യത്തിലും കലാരിലും

മുണ്ടാക്കം വകരതിയിട്ടുള്ളതുപോലെ കേട്ടപാടുകളും ദോഷങ്ങൾും വകരതിയിട്ടുണ്ട്.

ഉദാഹരണത്തിന് റഷ്യൻ മൃച്ചരിസം സാഹിത്യകലാ രഖാകളും നടത്തിയ കാരിവും ശ്രദ്ധവും അതു വിധം സന്ദരം ഒരു ഏടുത്താൽ മതി. മൃച്ചരിസും കലാകാരരാജാർ അധികാരി വർഗ്ഗത്തെ നോക്കി ചെയ്യുന്ന അട്ടഹാസങ്ങൾ അതിന്മാറ്റം കുലം ജനസാമാന്യത്തെയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തെയും നോക്കേ കൊണ്ടുള്ള അവകാശ പ്രസ്താവങ്ങളിൽ പലതും നിരത്തിക്കമാണെന്നും ഭാസ്ത്രി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും വന്നിൽ തോതിൽ പട സ്ഥപിടിക്കുന്ന വ്യവസായവർക്കരണത്തിന്റെ മുണ്ടാക്കലെ ഗണ്ണിക്കുന്നതിനും അതു വ്യാപാരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് മുഴുവൻ മുഴുവൻ തോതിൽ വ്യാപിക്കുന്ന ക്ഷതിരം മുഖിയതയെയും ബർഡാൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് എടുത്തുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. സാബ്ലാറിക്കൂലും പാരിഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മനഷ്യരിംബിതം മുഖിയതയിലേക്കു തരം താഴുതപ്പെട്ടും; അംഗ്യരിംബിതം മനഷ്യരിംബിതമല്ലാതായിരത്തീരും. നവീനമനഷ്യത്വം മുഖ്യരഹിതമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ സാഹിത്യകലകളിൽ വ്യാപ്തി ഇം വക മുല്യങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അതു തീക്കച്ചും പ്രതിശ്വേച്യാർഹമാണും. “നമ്മുടെ കാവുത്തിന്റെ സ്പാവത്തെത്ത അല്ലിക്കമായ? പരിവാരത്തിലും പ്രസ്താവനയായ മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണീയും.....കോക്കിലുത്തെപ്പുറ റോ പാടന്തിരെക്കാരം അക്കാദമിമാനത്തെപ്പുറാറി പാടന്തരു ശ്രീതരം അധ്യനികമാണുന്ന അബലവിച്ചാരം ഇന്നും പലക്കും ണ്ണും. ഏന്നാൽ കാവും വിചാരങ്ങളിന്തനിനാം അനാഞ്ഞികളും താനിനമാണും സ്വജ്ഞമാവുന്നതും; അല്ലാതെ അവരെ ഉയരത്തിന

വസ്തുക്കളിൽനിന്ന്. ആകാശക്രമപ്പെലിനെ സംബന്ധിച്ചണ്ണാവുന്ന മാനസികാനഭവങ്ങൾ ഒരു പുതിയാട്ടാനേന്തോ പാനിനീർപ്പുജ്ഞത്തോ അധികരിച്ചണ്ണാവുന്ന അനാഭവങ്ങളിൽനിന്ന് വധുത്യുമ്പു.”

ആധുനികകവികൾചെയ്യുന്ന ഏററവും ഫ്രഡാനമായ തൃപ്തി ജീവിതത്തോടും നമ്മുടെ ചുറുപാടുകളോടും നാടുകളും മനോദാഖനത്തോ പരിപൂരിപ്പിക്കായും തുന്നാത്ത ദിനമിതികരാക്കും ഫ്രിവിയിനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഫ്രഡാനികളായ ആധുനികകവികളിൽ പലരുകളും ഫ്രാദ്ധത്തനീതിയും സാമ്പ്രദായവും വൃത്തിസ്ഥാപനങ്ങളിൽക്കിലും പൊതുവിൽ ഒരു ആദർശഗ്രാമക്കും അവരിൽ കാണാനണ്ട്. ആദ്യൻ, ദ്യോദായിസ്, സ്കൂൾദ്യർ എന്നിവർ സമകാലീനപ്രശ്നങ്ങളും കൈകൊണ്ടു ചെയ്യുകൊണ്ടു സമൃദ്ധിയത്തിലെ വിശ്രദാസാധാരങ്ങളാക്കും പുതിയെയായ പദ്ധതി ത്രാവലം ഒക്കണ്ണോഡു ഇലാഡ്രൂട്ടിനെപ്പോലുള്ളിവർ വൃക്ഷത്തിലും പുതിയ പുതിയ പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്രദാസാധാരങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികവിശ്രദാസാധാരങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികവിശ്രദാസാധാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച ഫ്രശേരുകളും പരിപീഠികളും. “തൊഴിൽ വിജ്ഞനം നമ്മുണ്ടു രണ്ടായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വേദക്കാർ വേദയിൽ കൂടുതൽ വേദക്കാരായിത്തിരിയുന്നോഡു നമ്മുടെ പീതക്കൂർക്കേവലം പീതക്കൂരായിത്തീരുന്നു. കരം മസ്തിഷ്കത്തെ മറക്കുന്ന മസ്തിഷ്കം കരത്തെ മറക്കുന്നു. ഏററവും ഗുക്കുമായ കാവും സംഗീതമായിത്തീന്നും തലമുക്കംതോടും ജീവിതത്തെ ഗാനം ചെയ്യുന്നതാണും ആധുനിക കാവുംതുണ്ടി. നിരു അവ്വംബര തീമുഖ്യായും സംത്രിപ്പുമുണ്ട്. അതുവിപരിക്കരമാണ്വന്നും ചെറിയെയായ വൃത്തത്തിൽ പരിമിതമായിരിക്കുന്നു. അതിനും സംസ്കൃതചിത്രരായ അനാവാചകരം

ആകർഷിക്കവാൻ അതിനു കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആധുനിക കാവ്യത്തിൻറെ സംഖ്യകമായും എറബും അഭിനന്ദനയുണ്ട് ”

നീക്ഷിപ്പ് താല്പര്യങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടും അപേക്ഷയും അനുഭൂതി മല്ലാത്ത ഏതിനെയും വെച്ചിനാക്കണമെന്ന ശാസ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കണ്ണിത്രത്തിൻറെ വലയത്തിൽ കലാകാരൻ വീണു ചുഞ്ഞിക്കിടക്കാതെന്നു് പറയുന്നോടു അവൻ എപ്പോഴും സാധ്യതയിൽ പുൽക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നല്ല വിചാരിക്കുന്നതു്. കലാകാരനു് തദ്ദേശവൈയ മുഖ്യന്നാശഭ്യൂഹി ചിന്തിക്കാം. റാഷ്ട്രീയ_സാഖ്യത്തിക_സാമ്പാദ്യിക കാര്യങ്ങളിൽ തലയിടാം. അവനു് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും ചെയ്യാം. എപ്പും പറയാം. താൽക്കാലികസംഗ്രഹത്തികളിൽ അവൻ പ്രവോഗിക്കാതെന്നും മുകളിൽ രാജകീയശാസനത്തെയും അവനു് ത്രിശാഖക്കാഡമ ലംഗ്വിക്കാം. ഒരു ഉൽക്കുഷ്ട കലാകാരനാം സാഹിത്യകാരനാം അവൻറെ രാജ്യത്തിന്റെയോ വർദ്ധനയും വിജയയും സുഖദായകതയും സംശ്ലിഷ്ടി അവൻ ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൻറെയോ സജീവപ്രശ്നങ്ങളെ സന്തുജിക്കാൻ കഴിക്കയില്ല. എന്നാൽ അവൻ പറയുന്നോടു, അവൻ എഴുതുന്നോടു സീമകളെ അതിലൊലിക്കുന്ന ഒരു ചെവതനും അവനിൽനിന്നു് വ്യാപരിക്കണം. അവൻ ഇന്നത്തെത്തിൽ നോക്കുന്നോടു ആ നോട്ടം നാളത്തെത്തിലും പതിയണം. ഇട്ടണിയ ഇരുട്ടുവരീൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടാലും അവൻറെ ഒൻ്റെനും ചക്രവാളത്തെയും കടനു പോവണം. ആ യഥാത്മകലാകാരൻ ഒരു മണ്ഠതരിയിൽ ശ്രദ്ധ ചെല്ലുത്തുന്നോടും അവൻ ബുദ്ധവിസ്തി ആ മണ്ഠതരിയിലേക്കു ചുഞ്ഞാകയില്ല. സമ്പ്രാണീശ്വരമായ സത്യദർശനത്തിൻറെ അനന്തവൈപുല്യം യഥാത്മകലയുടെ ലക്ഷ്യമാണു്. കലാകാരൻറെ പരപ്പിനെ

സംഖ്യാചൈത്യന്തരാളി ഒക്കാശം അവൻറെ എദ്ദേഹത്തിന്റെ അ മുലയിൽ കുമണിപ്പോവുന്നു. അവൻ അല്ലെന്നു ഫൈഫായ സത്യത്തിൽ മട്ടിക്കട്ടി മിച്ചുന്ന ഏറ്റവും സൗന്ധര്യമായ ധാർമ്മാ തമ്യമാണ്. ശാംഡിയ്യത്തെയും പ്രഭാവത്തെയും പരിഗണിക്കുന്നും ദഹാണ്ണിവും ഏറ്റന്തു കലാകാരന്റെ ഫുവിൽ മുകമായ ഒരു മണിയുള്ളിയാണ്. അവൻറെ വികാരഗഹനത്തെ മുക്കണ്ണാണ്. കൊട്ടക്കാറൻ കലാകാരന്റെ ചെറിയെങ്കിൽ എദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരതമാകുന്നു. മരണത്തെ കീഴിട്ടുന്ന അവൻറെ ഫുവിൽ മാത്രമേ ജീവിതം തുടക്കം ജീവിക്കുന്നുള്ളൂ. താൻക്കാലികമോ പരിമിതമോ ആയ കന്ധു കല. “ഒരു ധമാത്മ കലാകാരൻ രാത്രിയെ ചിത്ര കുറിക്കുന്നോരും ആ ചിത്രകുറണ്ടത്തിൽകൂടി അവൻ സുഞ്ചാദയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പകലിനെ ചിത്രകുറിക്കുന്നോരും പകലിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കലവിമോചനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനാണ്. കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന ഒരു തടാകത്തെയല്ല, ഏപ്പോഴും ഒരു കൈകാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നാഡിയേരും അതുശായമായ സാഗരത്തെയോ കാണുകയും അനുഭവിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നോഴണാവുന്നു ഒരു പ്രതിരിച്ചെയ്യാണ് കല നുഠിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതു.” തന്റെ പരിസരത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഒരു ധമാത്മ കലാകാരന്റെ സംപ്രാപ്തി അതിന്റെ അതിന്റെ ക്ഷേമുള്ളായിരിക്കുന്നീല്ല. അവൻ അതിനുത്തിന്മായി ഉയൻപോവുന്നു. പരിമിതിയെക്കറിപ്പുള്ള ബോധമല്ലോ, അപരിമിതിയെക്കറിപ്പുള്ള ബോധമാണോ അവൻ ദാക്കുന്ന സമ്മാനക്കുന്നതു.

ജീവിതത്തിന്റെ അഭ്യാസ്യമായ സത്തുഖ്യസംഘട്ടത്തെ നക്കാവാനും ജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ മുല്യങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ക്ഷവാന്നഴുള ഏററവും വിശാലമായ മാസ്യമാണ് കല. അതു ജീവിതത്തിൻറെ ഒരു വശത്രോട് മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ബന്ധിക്കേണ്ടതും. അതു എപ്പോഴും ജീവിതത്തിൻറെ നടപിലേക്ക് നമ്മുടെ വലിച്ചുകൊണ്ട് പോവുന്നു. കല ജീവിതത്തിൻറെ പ്രതാപത്തെ ആരാഞ്ഞുനടക്കുന്നു. അതു പ്രഖ്യാവത്തിൽനിന്നും പ്രഭാവത്തെ സ്വഷ്ടിക്കുന്നു. അതു അശക്തിയുടെയും പാരവദ്ധ്യത്തിൻറെ യും ഗതിക്കലെ മുട്ടിക്കൊണ്ട് കഴിവിക്കുന്ന ഉത്തരംഗമായ ദീപ സ്ഥംഭങ്ങലെ കെട്ടിപ്പോകുന്നു. കലയുടെ പാപോതത്താൽ നീം അജീവമായതു ജീവിക്കുന്ന കൊണ്ട് കല്ലു തുക്കുന്നു. അതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നും ജീവിതവീചികരിക്കുന്നും അലറി മറിയുന്നു. കല അനന്തരയിൽക്കൂടി നീങ്ങുന്ന ധൂമകേരുവാണുന്നും അതിൻറെ പിൻബലം അനന്തരയാണുന്നും രോമാണും രോളായും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു..

‘നവീന മനഷ്യവർദ്ധിം സാധ്യതയുടെ കമായിരിക്കും. അതായതു’ അതു കലാകാരന്റെ മനോഭാവത്തയായിരിക്കും അംഗീകരിക്കുന്നതു’ അതായതു’, അതു മനഷ്യജീവിതത്തിൻറെ അന്ന ഫുമായ മുള്ളുത്തെയും സംഘാത്യങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കും. മാധ്യമം മോ പ്രകാശമോ അല്ല കല. എന്നാൽ അതു ഭ്രാഹ്മതിക്കുന്ന കൂദത്തിക്കും അനധികവും ആയ മനോരാജ്യവും.....’

എത്ര മാതരി കല (വിപ്പവകരമോ അല്പാത്തതോ)യായി അന്നാലും അതിനും നീല്യമാക്കുവാനുള്ള ആദ്യത്തെത്തും. ആവസായത്തെത്തും ആയ കടമ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻറെ അധിപനമാരാക്കുകയാണും.

വിപ്പവത്തെ സ്വഷ്ടിക്കുവാൻ വെന്നുന്ന നവീന കലാപ്രേമി. കമ്പക്ക് കല പ്രത്യുഷത്തിലോ അല്പത്യുഷത്തിലോ ഒരു പ്രചരണാധികാരിണാം. ഈ നവീനത്താർ പ്രധാനമായി രണ്ട് തരക്കാരാക്കുന്നു. ഒരു ക്രമം എത്തെങ്കിലും കമ്പിത്രത്തിൻറെ ഒക്കൽക്കു

இல்லைப்படுத் திடக்களும் மரிய தீங்கின் ஜீவித ஸங்களத்தை வகைப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். தாழ்வூடு, இவர்கள், ஸ்டெல்லாவுடையோ, அவர்கள் எதுவும் வரிவதற்காக நான் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் வரிமீதீயுடைய காலை நாள்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன்.

இங்கு என்றும் அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன்.

ஈடுபாடு நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் நான்களுக்கிடையிருக்கிறேன்.

മല്ലാത്തവക്ക് വേണ്ടതു സഹായമോ സംഗ്രഹിയോ നൽകി നിറപ്പ.

മാർക്ക്കിസത്തിന്റെ സന്ധ്യാദായം

കലയെയും സാഹിത്യത്തെയും മാർക്ക്കിസത്തിന്റെ വിജ്ഞാനങ്ങളും കൗൺസിലിന്റെ സന്ധ്യാദായങ്ങളും വിഡിയോകൗണ്ടിംഗും അനുഭവം അല്ലെങ്കിലും അപൂര്യാനമല്ല. ഇന്നത്തെ ഭാഷിച്ച സാമ്പത്തിക ഘടനയെയും സാമൂഹിക ഭാഷിത്തിയെയും തകർച്ചവാൻ കലാകാരൻ തുടർന്നു ഉഭയായിരുന്നു. മാർക്ക്കിസ വിപ്പുവത്തെക്കാാം അഭാധ്യാത്മകായ ഒരു ദിവസിക്കവാനുള്ളതും. എന്നാൽ അവക്കുടെ വിചാരപലതകിക്കും മുഖ്യമായ തീരുമാനം സാരമായ അനുഭവംമുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റത്തിന്റെ തത്പര്യിനാഴാവും ശാസ്ത്രജ്ഞാനം, മായ വിചാരപലതകിക്കും ഇന്നത്തെ തത്പര്യിനയിലും ശാസ്ത്ര തത്ത്വം പരിയത്തക്കു പദ്ധതിയില്ല. മാർക്ക്കിസ്റ്റരും ഫൂണ്ടിഷൻസിന്റെയും കാലത്തെ പ്രക്ത്തിശാസ്ത്രമല്ല ഇന്നത്തെ പ്രക്ത്തിശാസ്ത്രം. മാർക്ക്കിസ് ശ്രേഷ്ഠമാണു് ശേതികശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഫൂററ ചും പ്രധാനമായ വികാസവും കണ്ടെപ്പറ്റിത്തന്നെല്ലാം സംഭവിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രിയപ്പറാഗതി തത്പരശ്രാന്തിയ രഥിൽ പതിയ മാറ്റുങ്ങളെല്ലാം തുറന്നിരിക്കുന്നു. മാർക്ക്കിസ്റ്റരു കാലത്തെ ഒരു ജീവശാസ്ത്രവും മനഃശാസ്ത്രവും ഇന്നത്തെ നീലവൈ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നും വളർന്നിരുന്നില്ലെന്നതനെ പറയാം. മുഹമ്മദാബിയാനത്തെ അധികരിച്ച മാർക്ക്കിസ്റ്റരു ചിന്തയുടെ അടിത്തനെ തകർച്ചപോയിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിയെയും സൗഖ്യാദായതെന്ന സംബന്ധിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉന്നയിച്ച സീഖാനന്തരമല്ല.

പഴക്കിപ്പുായി. അതു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പരിത്രനയിൽനിന്ന് ഭൗതികസില്ലാന്താ ഇന്ന് ഒരു പഴവൈരക്കു് മാത്രമാണ്. മാർക്സി യൻ ധനത്തപ്രശ്നാസ്തികൾപോലും ഇന്ന് തീരുത്തണം. ഭേദഗതികളും ആവശ്യമാണെന്നു് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കഴിങ്ങു.

മുഴുണിസം കെട്ടിപ്പട്ടക്കവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ജനസാമാന്യ റത്തിന്റെ സംസ്കാര(Proletarian culture)തെക്കു പുറവക്കു കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു തുടരുന്നു. പ്രാപ്തമായിരിക്കുന്നും സംഹിതയുകളും ഏന്നു് അതിന്റെ രാധക്കും സില്ലാന്തിക്കുന്നു. ജനസാമാന്യ റത്തിനു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവയെയും അവക്കു് താഴു തുമ്പിലുാത്തവയും കമ്മൂണിസിത്തിന്റെ സംഹിതയും കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു വരുന്നു. അവക്കു് കയ്യും മാർക്സിസ്റ്റും മാർക്സിസ്റ്റും ആവശ്യമില്ലാത്തവയും കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു വരുന്നു.

ജനസാമാന്യ റത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു് ആവശ്യമില്ലാത്തവയെയും ശാസ്ത്രജ്ഞിതിനും തത്ത്വജ്ഞാനിയങ്ങളിൽ നിന്നും നിമ്മാജ്ഞനും ചെയ്യണമെന്നും അവയെ, ജനങ്ങളാക്കി സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമാറു് പരിവർത്തിപ്പിക്കുമെന്നും ബോഗദാനോഫ് (Bogadanoff) എന്ന റഷ്യൻ സഖാവു് പ്രസ്താവിക്കുമായി. ഭാവിയിരിക്കു ജനസാമാന്യ റത്തിനു് കലയുടെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ചോദിക്കുന്ന തീരുപ്പോലും ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് പക്ഷപാതയിൽ സന്നദ്ധനാഭുന്നു. ഈ സഖാവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കല ഭേദവർത്തിക്കുന്നും വിശയാട്ടും കലഹത്തിൽനിന്നും ഇരിച്ചു”

സ്ഥാപിതകാല്പര്യം കുക്കിത്പരത്തിന്റെ കമ്പ്പരിപാടികളും സില്ലാന്തങ്ങളും സംഹിതയുകളാലോകത്തു നിമ്മിക്കുന്ന സീമകളുടെ സ്വഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

“സമ്പ്രാത്മകനായ കലാകാരനു മാർക്കുസിസം യാദാത്മ്യത്വം എൻ്റെ താങ്കോൽ നല്ലോ. ഓരോ വ്യക്തിക്കും അതിലുള്ള നില യേയും സ്പാദവന്തെയും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് മാർക്കുസിസം അവനു് കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അങ്കെ സംഗ തയ്യാറു അഞ്ചു മനസ്സുണ്ട് അവൻറെ പുസ്തകമായതുല്യമാണെങ്കിൽ നല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അമ്മത്തിൽ മാർക്കുസിസം ലോകവിക്ഷണങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മാനസികമായിട്ടുള്ളതാണ്.”

“സാഹിത്യത്തിനെറ്റുന്നതെ വിപ്പൂരാകരമായ ചുമകൾ എതിനെറ്റു മഹത്യം പാരമ്പര്യത്വത്വം വിശ്വാസിക്കും കൂട്ടരു നിലുപ്പമായ ആദ്ദോന്തെയും സംഖ്യാത്മകരായ പ്രത്യേകവർക്കിൾ സംതോഷം ഭേദിക്കുകയും സത്യതേരേയും യാദാത്മ്യതേരേയും സംബന്ധിച്ച അറിവിനെ കരസ്ഥമാക്കുന്ന പ്രധാന ചുമകൾക്കുമായി സമ്പ്രാത്മകനായ കലാകാരനു ഔദിച്ചവീകരിപ്പീകരിക്കുമ്പോക്കുന്നു.”

യധാത്മ ലോകത്തെ നീറിക്കുമെന്നതിനാം നാഡിയുന്നതിനാം ഇഷ്ട ഏഴുത്തുകാരൻറെ മാപ്പും മാർക്കുസിസംതനന്നായിരിക്കുന്നു.

ഇതെന്തെന്തിലുള്ള തത്ത്വചിന്തയെ സ്പാക്രൈക്കുന്ന ഒരു കൂടായില്ലോ സിഖാന്തങ്ങളേയും മനസ്സിലുംകുന്നതിനാം കഴിവുള്ള അതുനിലയിലുണ്ട്. അതു യാദാത്മത്തിൽ ഒരു മനസ്ഥിക്കലയുണ്ട്. അതു കൊണ്ടാണ് ഒരു സോജ്യലിപ്പും കലാപ്പും മാത്രം യാദാത്മ്യവുമായുള്ള തീണ്ണുസമരത്തിൽ ഒരു പ്രവർത്തകനു ഒരുക്കിക്കവാൻ അവവെളിക്കുന്ന തീകച്ചും പദാത്മനിലുപ്പമായ ആദ്ദോന്തത്തിനു് കഴിവുള്ളിവെനു മാർക്കുസ്കും ഏഴുത്തുകാർ അവകാശപ്പെടുന്നതും”

വിപ്പൂവകാരിയായ ഒരു ഏഴുത്തുകാരൻ കക്ഷിപ്പത്തിനെറ്റു ഒരു ഏഴുത്തുകാരന്നാണ്. ഒരു പുതിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി ചെയ്യുകയിക്കവാൻ കേണ്ടിക്കുന്ന വ്യക്തതിനെറ്റു വിക്ഷണമണം ചുറ്റു വിക്ഷണമണം.....അതു പുതിയ സാഹിത്യം സൗഖ്യക്കുന്നവ

நென்ற ஜாலி கொள்க் கூவங் அவை ஒரு க்கணியட இதிலைத்த நீர் வெரங்க.....யமாத்துத்தீர் குற மாற்றி பீஜ்¹ அதிரிக்காதை அவை² தென்ற மிருதெத குற யமாத்துமிருதுக்கவாங் கஷீக விழ்.”

குலயெழு ஸாக்கிதூதெழு ஸாபென்யிது ஹற்டி நென்ற யு வென்னின்றெழு அடிப்புராத்துக்கோடு³ பூஷ்டிமாயி யோஷிது கொள்க் குவாயை புகாஸ்பீதுக்குல லூகாகான்ஸ்திதுக் குவம எதிர்க்கினா சில டாக்கால்துடி உலந்துகொல்லுதே

“ஸாக்கிதூத க்கணியட ஸாக்கிதூதுக்காலனா வூஷ்சாஸ்ருபாயத்தினா வூஷ்சா புவரங்காத்தினா அவைதெத ஸாக்கிதூதுத்தினா வருக்குதெதெழு புதுவின்றெழு அாராஜக வாத்தினா அதுபாயத்துக்குவாக்கு அவைதெத ஞும்பைக்கு ஏதிர்க்கு ஸோஷுலிதூ⁴ ப்ரூக்கிரோரியிரு⁵ க்கணி ஸாக்கி தூத்துக்கெல ஸிலுங்குத்துக்கொள்ளுவரிக்கு அவையை விகூஷிப்புக்கெழு பரிசூஷ்டிமாய ஒப்பத்திரு அவையை நகப்பு லாக்குக்கெழு பெற்றுள்ளன..... க்கணி க்காரல்லாதத ஏஞ்சுதுகார் நாலி க்கெடு ஸாக்கிதூதுத்துக்கெல அதிமாங்கணால் நாலி க்கெடு ஸாக்கிதூது ஜாஸ்மாங்குத்துக்கென்ற குற ஏடுக்கமாயிரிக்களா ஸஂஷ்டிதவு ஸஂஷ்டிதவுமாய ஸாதுரு புஜாயத்தக்கணி வேலுதெத அவைத்துக்குப்படக்கமாயிரிக்களா ஸாக்கிதூத்” (வெள்ளின்)

“கமந்துளிஸுத்துக்கென்ற மஹநீயதாய அதுஶயத்துக்கோடு நெ கமந்துளிதூ⁶ ஸாபூத்துக்கணாபூதெத ஸுஷ்டுக்குநாத்துக்கெல பரிதுநதோடு ஸுபங்குப்புக்குவாங் கஷீயாதத குறதாத்துக்கெல

¹ibid P 23

²ibid P 92

கலைமிழு, ஈயங்குமிழு ” (Communist Party and its Resolutions, Moscow 1932)

“ஸாக்ஷிக்யபரமாய புவர்த்தனைத்திற்கிண்” அநெடோ சிக்மாய குமண்ணேயு. அப்ருவத்தமாய உதோகங்குமபுவர்த்தனைத்திற்கு. எல்லா வியத்திவு. நீக்கா. சென்னதான்.”¹
(Resolution of the Central Committee of the Communist Party, July 1925)

ஹூலிரெரியரிடீக்கிள் ஸங்கூரபஞு. ரஷ்டியவுமாய புவர்த்தனைத்திற்கு நங்கமான் கல.

ஹரத்திலும் யாராகு. விக்கிண்ணத்தேயு. அதிப்ராய நைதேயு. கும்புள்ளிஸு. புலத்திவகை. அவரை ஒரு யமை த்திக்கலாவிமர்க்கா” பிரதாநாவாகு வழு. ராமாங்கிதீக்க தெயு. ‘வூந்ஹா’யுடையு. கலாஸிலாநாக்கு. ஹதபோல சிற்புலங்களான்.

காக்கிடுத்தீலையு. ஸாக்ஷிக்யத்தீலையு. விழுவபுந்தாந்தை கூக்கு. கரே குபமோ கரே டாவமோ அல்ல உண்டு. ஸாக்ஷி லிஸ்வு. கும்புள்ளிஸ்வு. அவற்றை ஸிலாந்தாக்கு பூரை சிக்காக்கவானு உபாயமாயிட்டான் ஸாக்ஷிக்கலக்காக பரீ வத்திப்புக்கவாகு குமிக்காத். தனைத்தை விழுவகரமாய விக்கிண்ணத்திற்குடி அவர் கலாயேயு. ஸாக்ஷிக்யத்தையு. நிழ்சிக்கலை. வழாவழாக்கிசெயு. சென்ன. அவற்றை கும ணாக்கிற்குடி கலாயு. ஸாக்ஷிக்யவு. இன் நஷ்டை பூரைச்சிக்க ஜீவிதமெடுத்த திட்டத்தை அடித்திட்டான்.

A. V. Lunacarsky: Lenin on Art and Literature P 45

Ibid P 80

Ibid P 82

Ibid P 87

റഫുൻ വിപ്പവരത്തിനാദ്ദേശം വ്യാപിച്ചതുടങ്ങിയ റവീന്
കലാലൃസ്ഥാനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറയപ്പെട്ടു വിപ്പവകല
ആനമായി രണ്ടുതരം വിപ്പവകാരികളെയാണ് കലാലോക
എന്ന സ്വജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവക്കുന്നപുള്ള വിപ്പവകരമല്ലാത്ത സാ
ഹിത്യം റഫുയിൽ അസ്തമിച്ചപോയി. ഇതരരാജ്യങ്ങളിലും
ധാരാസ്ഥിതികസാഹിത്യവും കലയും ഇന്ന് പിന്നവാങ്ങിക്കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. വിപ്പവരത്തിനുംപേ റഫുയിൽ സൗഖ്യം,
കുറഞ്ഞതാനുപത്രത്തിലെ മഹമിൽക്കുൻ ഏഴുള്ളകാരുടെ യാ
മാസ്ഥിതികസാഹിത്യം മുതൽക്കു് അരിസ്റ്റോക്രാററിക്കളായ
ഭാവാന്തകകവറികളുടെ സാഹിത്യവരെയുണ്ടായിരുന്ന സാഹി
ത്യസന്തുലായമാണ്. ക്ഷയിച്ചപേണ്ടി.

കലയിചെവ വിപ്പവകലാസ്ഥാനമായ മൃച്ചറിസ്റ്റ് റാസ്
പട്ടിനു് എതിരായി മുഖമികസഡരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്ക
യി, 1917ലെ മഹാഭാരത വിപ്പവരത്തിനു് ഒരുക്കണ്ണം കൂടുക
യും വെള്ളവന്ന സമ്മാനത്തിലുണ്ട് ജനിച്ചത്. ഈ മുഖ്യാനം
രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധ
പ്പെട്ടിരുന്നു. പത്രത്താൻപതാം ശതാബ്ദിത്തിനും മധ്യഘട്ടത്തി
ലുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഖ്യകാസങ്കളെ മൃച്ചറി
സം കലയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു. അമേരിക്കയിൽപ്പോൾ ജമ്മനി
രാജാവും അല്ലെങ്കിലും ഇററാലിയിലുമാണ് മൃച്ചറിസം
എററവും ഉജ്ജപലമായി വെളിപ്പെട്ടത്. ഇററാലിയൻ മൃച്ച
റിസം മാഡ്സിസത്തിനും പ്രവാഹത്തിൽപ്പെട്ട മരണങ്ങൾ. ബോം
ഹീമിയൻ കലാപമാണു് ഫ്രാംഗത്തിലും റഫുൻ മൃച്ചറി
സം. വാമപഛിയൻതിനെന്നതിരായി അവരിലുണ്ടായ അല്പദക്ഷി
ണപക്ഷക്കാർ തുടങ്ങിയ ഒരു മുഖ്യാനമാണു് അതു എന്നും
ഈരാജാം

മൃച്ചുറിസക്കാർ കമ്മൂണീസ് റൈകളായി തിരിഞ്ഞു: അതോടുകൂടി മന്ദിരങ്ങൾപരവും കലാപരവുമായി അവരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സാരഭായ ഉടവുകൾ തട്ടി. പഴയസാഹിത്യ കലാസ്ഥാനങ്ങളെ ധ്രോഗ്രാഫിക്കേണ മൃച്ചുറിസം വിപ്പുലതോ തിലുള്ള ഒരു വിപ്പുബ്രത്തയാണ് “ഉന്നമാക്കന്തു” മൃച്ചുറിസ്സ് കല നവീനിക്കായ ഒരു ആരമ്ഭവോധത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വെന്നീ. അതു മൃച്ചുറിസിസത്തിനും വിഷാദാത്മകത്പരത്തിനും ഏതിരാണും.

വിപ്പുബക്കാരികളുടെ ദശയിൽ കല പ്രചരണമാണും; പ്രചരണമല്ലാതൊന്നമല്ലും; സജ്ജഭാധനത്തിനേൻ്തും രാഷ്ട്രത്തിനേൻ്തും ജനത്തുടേയും സ്വീകരണാണും കല. ഈ പ്രചരണസിദ്ധാന്തത്തെ അപടക്കണംസിന്ത്യയർ എഡിഷൻ ഒന്നായിച്ചുതീരുന്നുവെന്ന കാണക്ക്. “എല്ലാ കലയും പ്രചരണമാകുന്നു. സാമ്പത്തികമായും അന്നാ വാരുമായും അതു പ്രചരണമാകുന്നു. ചീലപ്പോൾ അറിയാതെയും പച്ചപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകാണ്ടും നടത്തപ്പെട്ടുന്ന പ്രചരണമാണുതും”

അനുഭ്രതീകളിലും വിശ്വാസത്തിലും പ്രൂത്തികളിലും മാറ്റംവരുത്തുവാൻ ആളുകൾക്കു പ്രേരണനൽകിക്കാണ്ടും അവരുടെ പരിപ്പൂരിക്കുവാൻ, കലാകാരന്നും വ്യക്തിത്പരത്വാർ പരിപ്പൂരിക്കുവാൻ ആവാദിക്കാക്കാണ്ടും നടത്തപ്പെട്ടുന്ന പ്രചരണമാണുതും.

മഹത്തായ കല എന്നാബെണ്ണാണും? സാങ്കേതികമാർപ്പുപരമായ മുഖ്യത്ത്വങ്ങളാണെന്നും? ശക്തമായ പ്രചരണം കലയും സോജാണും മഹത്തായ കല ജനിക്കുന്നു

മനസ്യന്നും കഴിവുകളുടെ പരിപോഷണത്തുയും ജീവിത സാധ്യതകളിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളുള്ളും ഉദ്ദേശമാക്കുന്ന ഒരു വിനോദമാണും കല.

കല ജനവാസനാപരമായിരിക്കുവോളം അതു കൈ
വിനോദമാണ്. അതു പകപവും ബോധുവ്യക്തിയും ആയി
തൊഴിവോടു പ്രചരണംകുന്നു.”

കലയും ഡിഷണാവർത്തയും.

കലയെ ഭരിക്കുന്നതു മുഖ്യിയേ ഡിഷണാപരതയോ അല്ല. എന്നാൽ ഡിഷണയുടെ സ്വാധീനശക്തിയിൽനിന്ന് കലയും
സാഹിത്യവും സപ്തരണമല്ല. ഏററുവും സൗന്ദര്യത്വാരായ കലാ
കാരനാഞ്ചം സാഹിത്യകാരനാഞ്ചം ഡിഷണാപ്രഭാവത്തിൽ ഒഴും
അപ്രധാനനാല്ല. പുസ്തകവിജയം നേടിയിട്ടുള്ള സാഹിത്യ
കലാനായകനാരിൽ എന്തെന്തിനേരിയും മുഖ്യിയുടെയും ഏററ
വും സമാജസമായ വികാസത്തിനാം ദർശകനും. ഡിഷണാ
പരമായ മഹത്പത്തിൻ്റെ സഹകരണംഎടക്കാതെ ഒരു കലാകാ
രനും അവൻ്റെ വ്യക്തിപ്രതെ സൗന്ദര്യത്മായി സംവിധാനം
ചെയ്യുവാൻ കഴികയില്ല, കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കലയുടെ ഭാവാത്മ-
കത്പവും സംഗമ്യവും യുക്തിയുടെ സ്വയ്യിയല്ല. യുക്തി കലാപ
രമായ വ്യക്തിമുദ്രയുടെ അവിഭക്താലപടകമാണെങ്കിലും ആ വ്യ
ക്തിമുദ്രയുടെ ഫ്രാഡോനാപാധികരം വികാരവും ഭാവനയും ആക
നു. ഒരു കലാകൃതിയിൽ കലന്തിരിക്കുന്ന ലാവണ്യവും വണ്ണി
ജജപലതയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നവും കലാകാരൻ്റെ മുഖ്യിയുടെ വകയപ്പെ,
വികാരഭാവനകളുടെ വകയാക്കനു. തന്റെ ക്രാന്തികളാണെങ്കിലും
യും അനാഭ്യതികളുടെയും അഘായതയിലേക്കു കലാകാരനെ നയി
ക്കുന്നതു അവൻ്റെ മുഖ്യിയല്ല, എന്തെന്നും അഭ്യന്തരം
കൈകളെ സൂക്ഷ്യപ്പാക്കരിച്ചു” അംഗീക്കും ശാന്താത്മകപാഠം നൽകി
നമ്മുണ്ടായിരുന്നു മോഹനവിദ്യേയക്തിക്കപരിചിതമാ
ണും. നീറിവും സ്വന്വേഷണം നമ്മുണ്ടായിരുന്നു.

ഒൻ്റെ സാധാരണരംഗങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായത് അണ്ണഭരിയുടെ അഭി റഹസ്യത്തിൽ കടത്തിവിട്ടു ഇതുജാലത്തിന്റെ അഭിപ്രാ വിലാസങ്ങൾ ബുദ്ധിയുടെ പിടിക്കത്തിൽമാകുന്നു. കലയെ യുക്തി കൈകയിലുക്കിയാൽ അതു കലയല്ലാതാവുന്നു. കല വിഹരിക്കുന്ന നോക്കേതെന്നതു അധികയിൽ യുക്തിക്കു കയറിച്ചെല്ലും വാൻ കഴികയില്ല. കലയുടെ അട്ട്യാസങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിക്കും മിച്ചിക്കുന്നു. കലയുടെ വിസ്തൃത്യങ്ങളെ നോക്കി യുക്തി അഭിപ്രാക്കാം.

യുക്തിയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും വികാരഭാവനകളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും കൂൺല്ല. അവ രണ്ടുവീഡിയത്തിൽ രണ്ടുവീഡിക്കു പോകുന്നു. കല കലയിൽനിന്നു അകലുന്നോടു അതു യുക്തിയുടെ വഴിയിൽ വാന്നചേരുന്നുകൊം. കലു കലാപരമതയിൽനിന്നു അഭിപ്രാതിക്കന്നോടു അതു യുക്തിയുടെ രീതിയെ അവലംബിച്ചുകൊം. എന്നാൽ ബുദ്ധി ഏതു ഉന്നമിച്ചാലും, അതിന്റെ ബുദ്ധിപരതയെ മാത്രം വികസിപ്പിച്ചാലും കലയുടെ ഭാവത്തെ കൈകൈക്കാളികയില്ല. “കലാപരമായ സ്വഭാവി ബുദ്ധിപ്പൂർവ്വകവും നിർവ്വികാരവും ആയ പരിഗണനയുടെ ഹലകളും. അതു വികാരനാഭത്തിയുടെ ഒരു വിത്തുല്യികരണമാണു്” കലാകാരന്മാർ വികാരപ്രധാനനാം. ദൈവങ്ങളുപോലെ അവർ സ്ത്രീയും ആരാധനയിലും ജീവിക്കുന്നു. ആരാധനയിൽപ്പോകിൽ ഒരു വഞ്ചളില്ല.”

കല യുക്തിയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന യുക്തിയിൽക്കൂട്ടാണു ശബ്ദിക്കുന്ന കണ്ണില്ല. അതു നിറ്റിക്കാരബുദ്ധിയോ ബുദ്ധിയുടെ നിറ്റിക്കാരത്തോ അല്ല. അതു ധാന്തിക്കത്തപ്പല്ല; തന്നെത്തുറഞ്ഞ ധാതോനാല്ല അതു. ധ്യായവാദത്തിന്റെയോ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ നിരീക്ഷണത്തിനും പ്രതിപാദനസമ്പ്രദായത്തിനും കലയുടെ രഹസ്യത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴികയില്ല. കല യുക്തിയോ

ബുദ്ധിയോ അവധിട ഗ്രന്ഥങ്ങളോ അപ്പുന്നിങ്ങനാലും സാഹിത്യകലകളിലെ വിചാരപരമായ ഉള്ളടക്കാത്ത സ്വഭ്യിക്ഷണത്തിൽ അഖക്ക്^o അപ്രധാനമല്ലാത്ത പക്ഷങ്ക്^o. കല യുക്തിപ്രധാനമല്ലെന്ന പറയുന്നതുകൊണ്ട് അതു അന്യവിശ്രപാസത്തിലും ബുദ്ധിഹീനതയിലും അടങ്കിയിക്കുവെന്നല്ല അത്മമാക്കേണ്ടതു്.

ഇററാലിയ നവോത്തരാനത്തിൻറെ കാലഘട്ടത്തിൽ കാവ്യം തത്പരതാനീയത്തിൻറെ ഒരു വകുദ്ദേശമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നു് ബുദ്ധിയുട വ്യാപാരങ്ങൾക്കാണു് കാവ്യത്തിൽ പ്രാഥമ്യം നൽകപ്പെട്ടതു്. ന്യായശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും വ്യാകരണത്തിൽനിന്നും അകന്ന കാവ്യത്തോ കാവ്യമല്ലെന്നും കാവ്യം കാവ്യമാക്കവാൻ യുക്തിപരമായ പരിജ്ഞാനം അതിൻറെ നിംബാനത്തിൽ കലന്നിരിക്കുന്നെമെന്നും സാവനരോധി സിദ്ധാന്തികയുണ്ടായി മധ്യകാലത്തെ കാവ്യവിചിന്നനതെന്ന നയിച്ചിരുന്നതു വിജ്ഞാനപരമായ പരിശൃംഗകളായിരുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രത്തിൻറെ ഒരു വിഭാഗമാണു് കാവ്യമെന്നു സിദ്ധാന്തത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവൈരോസായിരുന്ന പ്രടമമായി പണിപ്പെട്ടതു് നവോത്തരാനദിയിലും ഈ മാതൊരി കാവ്യനിത്യപണം പ്രഖ്യാപിപ്പെട്ടിരുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രജ്ഞന്മല്ലാത്ത ആക്ഷം കവിയായിരിക്കുന്ന കഴികയിപ്പെന്നു വാദിച്ചു വാർച്ചി കാവ്യം യുക്തിവാദമാണെന്നോ തക്കശാസ്ത്രമാണെന്നോ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന അമാന്തിച്ചിരുന്നീല്ല.

ആധുനികദശങ്ങളുട പ്രാരംഭത്തോടുള്ള കലയിലെ യുക്തിവാദം അസ്തമിച്ച്. കലാപരതയെ സ്വഭ്യിക്ഷണ വികാരത്താണെന്നറും ഭാവനയുടെയും ക്രാന്തിയാനത്തിൻറെയും തത്പരാശംശയാത്മകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അപഖ്യാപതയും ജീവിതവര്ത്തയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിയുട സഹായം ഒഴി

ஆக்டாத்தாய்தினால் கலைத் யிழ்ணாபரதக்கு பலவிடு என்று. அது மாண்புமிகு வழக்கிமாண்புமிகு என்ற ஒரு பூர்வ நூலாக எடுக்கப்பட்டது.

கலை ஶாஸ்திரம் மாண்புமிகு வழக்கிமாண்புமிகு என்ற ஏற்றவும் உலகத்திலே பூஜைகளான். கரே வழக்கிமாண்புமிகு என்ற ஒரே அவசியமாக கூடிய வெளியிடுவது. “யிழ்ணாபரதவு ஸஹஜாவ வோயபரவு அது அரிவிலீன்ற ஏற்றவும் ஸத்தாமாய அவசியமாக கூடிய நூல் அரிவியுமானாலும் அவு பரஷ்பர வெளிக்கூடிய பூஜைகளை. ஸங்குஷேஷாயபரமாய கை வாந்திடி அவு தூதிடிடுகினா. ஏழூ ஶாஸ்திரத்தியும் காரோ கலாத்திரியாகினா.....” ஏனால் ஶாஸ்தி கரிக்கலும் அது சுதாயிருக்கின்ற அவு பூக்குவது அது மாரிபோகுகின்றது. வூலிரக்கு வெளிக்கூடிய பூக்குவது கரிக்கு ஏற்ற நூல்திடும் அது. யிழ்ணாபரதத்தில் அந்தியிரிக்கினா. கல அதின்ற விகாபரமாய அராயத்திடும் ளாவாபர மாய சென்றத்திடும் யுக்தியுமானாலும் வெளிக்கூடிய பலபூஷ்டும் வேற்பெட்டு. யுக்திக்கு கீர்க்கான கஷ்டியாத கலைத் தொ ஸ்வாதந்திரப் பூயியில் விவரிக்கூடு, ஹமீ'க்கினான் லடி கூக்கு. ஹமீ'த்தென் கலைதீல மானஸிகோஜிஜிவிக (inspiration)த்தின்ற உழைத்தியும். ஹமீ'த்தென் கேவல் யானு கமல் உணைமனைவத்தில்போலும் அதின்ற வழாபாரதை கடக்கவெழியுகினா நைவை ளாவாயேயும் விகாபரதையும் பேரா அஜபலிப்பிக்கூடு “வழுத்தை அதுராயிக்க ஏன்ற கை அது நீக்கமானாவுமான்” அது ஶாஸ்தாரையானாபூம் வா தூதி அமாத்மஸ்யான்ஸ் கைதரம் காவழுமாக்கூ. அது ஒரு

ഒരുന്നും പാരമായ ഒരു പ്രപഞ്ചവും പാരായണമാണെന്നു. സാധൻസ് എന്നും നാം സാധാരണ പറയുന്നതു എഴുതിക്കൂട്ടരോഗതീയുടെ യാദ്രിക്കപ്പമാണ്. ഇത്തരത്ത്? ദളം സാധൻസിന്റെ കൂത്യും പ്രപഞ്ചത്വത്വാട്ടിലും നാഡുകൾ അശ്വം മനോഭാവത്തെ കെട്ടതിക്കൊള്ളുകയാണ്. ചുററിലും വന്ന ക്രിക്കറ്റ് അനുഭവകാരത്തിൽ കാരാ നവീനമായും തെളിയും കൊണ്ട് നാഡുകൾ അശ്വം മനോഭാവത്തിനു അച്ചുട്ടുകയാണ് യഥാത്മശാസ്ത്രം ചെയ്യുന്നതു.”

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിലെ കലാകാരന്മാരിൽ ഭരിഭാഗവും ശാസ്ത്രജ്ഞരും വേർപ്പെട്ട നില്ക്കിയാണാണോയതു. ഇന്ന് ആ സാമ്പത്തിക പാട പരിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ കലാകാരൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നേക്ക് തിരിയുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം സാങ്കേതികകാര്യവിഭാഗങ്ങാം കലാകാരന്റെ നേക്ക് തിരിയുന്നു. ഇവക്കുടെ സംരക്ഷിപ്പിക്കിനിന്നപ്പോരുതെ പൂർണ്ണജീവിതം തലപൊക്കുകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം സാംസ്കാരികസേവനങ്ങൾ ഭിന്നപ്പെട്ടുവരുത്താനും സപകാരുത്തുരതകൊണ്ട് പതിനേഴം നൂറോളിൽ ശാസ്ത്രത്തിനു കൂസിസ്തേതാട്ടം വേണ്ടുന്നതിനും അധ്യാത്മശാസ്ത്രത്വത്വം മതസ്ഥിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രം കേവലം ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ, സംഗതികളിൽ പ്രായോഗികതയിൽ മാത്രമല്ല വ്യവസിതമായിരിക്കുന്നതും. കാഞ്ഞങ്ങൾ എല്ലക്കാണ്ഡും എന്തിനും സംബന്ധിക്കുന്നവും, അവൻ ചിന്തിച്ചുതടങ്കിയിരിക്കുന്നു. റാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലും സാമ്പദ്ധകാര്യങ്ങളിലും ഇരുന്നു വരുന്ന ശാസ്ത്രം നില്പുക്കുന്നില്ലയാണും അവലംബിച്ചുപോന്നതും.

ശാസ്ത്രിന്റെ പ്രധാനമായ വിഷയ പതിനേഴം ശൈക്ഷണ്ടതിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഡോക്ടർ, അതിനുശേഷം ശാസ്ത്രത്വം Arthur Symons: Studies in Prose and Verse.

സമീപിച്ചിട്ടുള്ള മരീറായ കവികൾ ചെയ്യാൻകഴിഞ്ഞതിട്ടില്ലാത്ത പിഡി ശാസ്ത്രിയമനോഭാവത്തെ തന്നെ കാവ്യങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ശരീരംശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേംക്രാന്റു തയാറായുള്ള ഉന്നതെത ചുരുക്കം കവികളിൽ എങ്കിലും ശാസ്ത്രിയ മനോഭാവത്തിൽ ദോശിയെ കടന്ന നീള്ളുന്നില്ല. ശാസ്ത്രിയകാൽങ്ങളെ സാധാരണഭാഷയിൽ പറയുന്ന വ്യാലവിസിനപോലും ശാസ്ത്രം മുത്തിക്കെട്ട് ഒരു ലോകമാക്കുന്നു. മനഃ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശാസ്ത്രിയല്ലവർത്തനങ്ങളാക്കുന്നു താൻ എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരുന്നവും ഇന്നതെത പ്രശ്നങ്ങളവൈനകവികളിൽ പെട്ട എന്നും, സ്രാഷ്ടാവിന്റെ സ്ഥാരണക്കായി എഴുതിയിട്ടുള്ള കവിതയിൽ പറഞ്ഞതിട്ടണെന്നും. കവികളെ അനേപാശിച്ചു ചിത്രകാരന്മാരും പ്രതീമാഗ്രാഫിലുക്കായും ഇന്നു ശാസ്ത്രിയമനോഭാവത്തെ തങ്ങളിടെ കലാകൃതികളിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുവരുത്തിന്നുംവിശദിച്ചു സി. എച്ച്. വാഡ്സ് ടന്റ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. *

കലാവിമർശനത്തിൽ ടാംഗ്രോയി ഒരുപ്രകാരത്തിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പീഡിണ്ടുന്നതെത ബലമായി ഉന്നയിക്കുന്നണ്ണങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ മാർക്കറ്റിയൻ കക്ഷി അവക്കുടെ ക്രിത്യത്തിൽ ചേർക്കുന്നില്ലെങ്കാരുമല്ല അദ്ദേഹത്തെ എതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെ കലാവിജ്ഞാനക്കാണ്ട് ടാംഗ്രോയി കലാവിമർശനത്തിൽ വിജയിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതും. പലപ്പോഴും കലാപരമായ സിലവാന്തത്തിൽ അദ്ദേഹം സങ്കച്ചിതവും അനാശാസ്യവും എന്ന നീലയെ അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിനഞ്ച് കൊല്ലുന്നതെ തന്നെ നീറന്തരാലുപാനത്തിന്റെ ഘലമായി അദ്ദേഹം സ്ക്രിതിയും കലയും എന്നാലുള്ളു? എന്ന കൂതി നീശ്വിത്തമായ വിമർശനത്തിനും കാരണമാവുന്നു.

‘നല്ല കല’ ‘ചീത്ത കല’ എന്നും ലഭ്യ ടാംഗ്രോയി രണ്ടായി വിജേക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ല കല അസം.

സൂതരായ ഭരിപക്ഷ (കർഷകർ) തതിനം ‘ചീത കല്’ അവക്ക് അതുതേതാളം മനസ്സിലാവാത്തതും മതാന്ത്രകിഴക്കെട പറത്തുനാഡിന ആലസക്കം ദനീകരം ആയ വർത്തതിനമുള്ളതും ആകുന്ന തന്റെ നല്ല കലയെ ടാംഗ്രൂയായി ‘മതപരമായ കല’ എന്നും ‘സാമ്പത്രിക കലയെന്നും’ വീണ്ടും തരം തിരിക്കുന്നു. ഈ സാമ്പത്രികകലയാണു് കർഷകരെ കലയെന്നും അദ്ദേഹം അടിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ കല വെലക്കാരരെയെല്ലാം കനായി സംഖ്യാജീപ്പിക്കുന്നവെന്നും ഇത്തന്നെയുള്ള ഏക കിരണമാണു് അതു നേരു ലക്ഷ്യമെന്നും അദ്ദേഹം സില്ലാന്തിക്കുന്നു. അസംസ്കൃതഭൂരിപക്ഷക്കാരായ വെലക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെന്നാണു് ടാംഗ്രൂയായിരുന്നു കലയുടെ നല്ല കലയുടെ ഗ്രന്ഥം അത്രയിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതായതു നല്ല കലയെ മനസ്സിലാക്കുവാനമുള്ള സംസ്കാരം കീഴ്ത്തിരം ബുദ്ധിയുള്ള വെലക്കാർ മാത്രമാണുള്ളതെന്ന അദ്ദേഹത്തു നേരു അഭിപ്രായം വെറും അസംബന്ധമാകുന്നു. മേൽത്തരം ബുദ്ധിയുള്ളവരെന്ന ടാംഗ്രൂയായിതന്നെ സമൂത്തിക്കുന്ന അലസക്കം ദനീകരം ആയ വർത്തതിനും അതിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതു അധ്യക്ഷതികമാണു്. ഈ വിധത്തിലും കലാവിജ്ഞവും അതിൽക്കൂടിയുള്ള വിമർശനവും ടാംഗ്രൂയായിരുന്നു കലാപരമായ വിക്ഷണത്തെ വളരെ ഇടക്കിക്കൊണ്ടു.

കലയും പ്രതിഭയും.

കല പുരുഷഗതമായ ഒരു കാഞ്ച്ചമാണു്. കലകളിൽ എറ്റവും ചുങ്കൾമായിട്ടുള്ള കാവ്യമാക്കുന്നു. സാമൂഹ്യമാണു് കല എന്ന ഇന്നത്തെ സില്ലാന്തംകൊണ്ട് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു കലയുടെ സാമൂഹ്യപ്രയോജനത്തെന്നാണു്. സാമൂഹ്യജീവിക്കോഡാരന്നത്തിനും കലയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു കഴിയും

മെന്നും അങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും പറയുന്നു കൊണ്ട് കല വ്യക്തിഗതമല്ലോ അതുമും സിദ്ധിക്കേണ്ടില്ല. വ്യക്തികളുടെ വ്യക്തിഗതമോ സാമൂഹ്യശേഷ ആയ ആശയങ്ങൾ ഭരികളുടെ ആവിശ്വരണമാണോ എല്ലാ കലകളും. കലയുടെ ഗ്രേഡുകൾ കലാകാരൻറെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. വ്യക്തിപ്രമില്ലാത്തവർ കലാകാരന്നല്ല. വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിൽ ഒരു കലാകാരൻ എത്രതോളം ഉന്നതനായിരിക്കും വോ അതുതോളം. അവൻറെ കലാസ്വഭാവിയും സമൃദ്ധതമായിരിക്കും.

എല്ലാവർക്കും ആസ്പദമിക്കവാനും എല്ലാവർക്കും പ്രവേശിക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒന്നല്ല കല. സമുദായമോ ജനസാമാന്യമോ ഒരു കാലത്തും കലയിൽ കടന്നിട്ടില്ല; അതിനെ ആസ്പദിച്ചിട്ടില്ല. ജനകീയകലയെന്നോ ജനകീയസാഹിത്യമെന്നോ പറയപ്പെടുന്നതിന്റെ അതുമെന്തൊന്നും? വിശ്വരത്തിലും ആശയം തത്തിലും ജനസാമൈപ്പെത്തെ സാധ്യമാക്കുമാണോ പരിവർത്തിക്കുന്നോഭാവതോടുള്ളടക്കിയ സാഹിത്യകലകൾക്കും ഇത് പേരു പറയുന്നതും. അവയിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നതു ജനാഭിരാഗവിധി. ജനകീയ താല്പര്യങ്ങളുമായിരിക്കും. ജനസാഹിക മനസ്സിലാക്കുന്ന കൂദാശാരീരി, പ്രതിപാദനസ്രൂലായം, ആശയപ്രകാശനം. എന്നിവയുടെ പൊതുജനസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിബലക്ഷണം ഇത് സാഹിത്യകലകളുടെ വീക്ഷണകോടി വ്യക്തിഗത മായിരിക്കുന്നില്ല. അവ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതു സാമൂഹ്യഭ്യാസങ്ങളും ജനാധിപത്യസ്ഥാപനത്തിനും വിഘ്നതമായ എല്ലാറീതേയും ജനകീയസാഹിത്യകലകൾ എത്തിക്കുണ്ടാ. വ്യക്തിപ്രതീക്ഷയും അതു സംഹരിക്കും. സാധാരണ അതുമത്തിലുള്ള പ്രാഞ്ചാഗികളിവിത്തതിൽനിന്നുണ്ടോ ജനകീയസാഹിത്യകാരന്മാർ അവരുടെ വിശ്വരാജ്യത്തെ തീരംഭരിക്കുന്നതും.

കലാപരതയെ ആസ്പദിക്ഷവാൻ കലാപരന്മാക്സ്റ്റൂട്ടുവരുതു കഴികയില്ല. ഒരു ജനസൗഖ്യം ദന്താടു ഒരു കാലത്തും കലാപരതയെ ആസ്പദിച്ചിട്ടില്ല. കലാസ്പാദനം അവരിൽ അംഗ്കൾ വ്യക്തികരക്കേ സാധ്യമാക്കുന്നതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കല ഒരു പാര (learning) മല്ലെന്നും അഭ്യാസവാദത്താർ ദാരാസ്പാദനത്തെ സാധ്യമാക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നും കലാരസിക തന്നെ ആജന്മസിദ്ധാത്മിക്കളും അവർ ക്രോംബി സീ ഡാന്റിക്കാന്തും. ജനകിയസാഹിത്യം കലാപരതയിൽ ഒരു ദ്രവ്യം ബല്പഹിനവുമാണ്. കലാത്മകതപ്രത്യേകിൽ സന്ദര്ഭവും സുശ്രക്കുമായിട്ടുള്ള തുടക്കര പൊതുജനങ്ങളുടെ ആസ്പാദന തത്തിൽനിന്നും വിക്രിസ്ഥമായിരിക്കും. തന്ത്രംകു മനസ്സിലാവുന്നതിനെ മാത്രം അവർ ആസ്പദിക്ഷാണും; അഉന്നിനും അവക്കണ്ണാണും മനസ്സിലാവുന്നതും? എന്തിനെയാണും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതും? അവർ എന്തിനെയാണും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതും? എന്തിനെയാണും ആസ്പദിച്ചിട്ടുള്ളതും? ജനാദിപ്രായം എന്ന പരായപ്രേരിക്കുന്നതു വെറും അസംബന്ധമാണും. അംഗവാദാരയാനാണോ? വ്യക്തികര സ്വയ്യിക്ഷനാണിപ്രായപരായക്കുല്ലപ്പേരും ജനാദിപ്രായം എന്ന പരിയന്നതെങ്കിൽ പൊതുജനാദിപ്രായം എന്നുള്ള ഒന്നാംതരം അസംബന്ധമാണും. വല്ല കാലത്തും എവിടെനെക്കിലും ബഹുജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ചിന്തിക്കാതെ ഒരുപിശ്ചായം പഠിയുന്നതെങ്കെന്തെന്തോ? ചിന്തിക്കാവാൻ ബഹുജനങ്ങൾക്കു് വ്യക്തിമീരാത്മയുണ്ടോ? അവ കൈന്തനക്കിലുംഉണ്ടെങ്കിൽ അനഭ്യസമായ വികാരങ്ങളും സെൻറീമെന്റും അസംസ്കൃതമായ അഉധ്യമങ്ങളും രൂപമെടുക്കാതെ വികാരങ്ങളുമാണും. ഇവക്കുള്ള സാഹിത്യകലകളുടെ സ്വഭാവം എങ്ങനെയായിരിക്കുണ്ടോ? അവരുടെ ചേരോവിക്കാരങ്ങളുംയും പിച്ചാരങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും സംസ്കരിക്ഷകയും പരിവാരത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യകലാത്തികളെ അവർ ഇഷ്ടം

නුවුත්‍රිකාරීයෙන කාරණාතාර් තිරසුරිකාමො? බඟහුණ සංඛ්‍යා වැඩපාසිකයු. අඹරිකයු ටෙටුන ආසංඛ්‍යා නේ පෙර පෙර මෙයික්ස්පික්සන ක්‍රිකිංක් අඩුතික්ස්කා සාහිත්‍යාත්මක සෑමාගමුනේ?

ඇතක්‍රියාත්‍යාහිතුකළක්‍රීද උච්චංගාතිගායී ප්‍රය තිරසුරිකාරී ඡය තුෂ්‍ර පරියෙන ආසංඛ්‍යා පෙරාක් අ කිරීපු. සාහිතුකළක්‍රීදාතිගා ටුක්කිව්‍යාත්‍යා වු ක්‍රිගත්‍යා මෙනාවුපාරාත්‍යා තුෂ්‍ර ටුක්කිව්‍යාත්‍යා වාස් පෙවර ගේරිමයනා ටුක්කිව්‍යාත්‍යා පෙවරුන්. ඇත්‍යා පාඨ තිරි තුහිරිකාරාත්‍යා. පෙවක් මෙනුව්‍යාවාත්‍යාත්‍යා පුද්‍රා රැංගෙයු. තිරසුරිකාමෙනා ඡය තුලුමෙනාභාවත්‍යා පෙවර සායාරා උක්කිපුද්‍රාකාමෙනා. සාමුහ්‍යාක්ෂිඛීවා තතිලේ, 'යාමාත්ම්‍ය' පෙන්නේ නුතුකිරීගා මාරිගෙයා අිශ්‍රා ලාවගායුදෙයු. සපුදුපෙන්නේයු. පෙවෙයාගිකාරා මෙනාරාජුපෙන්නේයු. ලො කුතු තිබුනුපුද්‍රාකාමෙනා සාහිතු කළක්‍රීදායු. සංහරිකාරානු අභ්‍යන්තරයෙන් පෙවරින් ගිගා පතිචාරී කෙරාකා. උතුක්ෂිඛීවිත්‍රුම්පෙන්නේ ගිගා යිවාග්‍රම ගෙන්තුක්‍රියා ඇඩිගිත්‍රුමරාග්‍රහණ තිරිකයු ටුක්කියා සාහිතුකාරායාරෝයු. කළාකාරායාරෝ යු. පෙවර පුද්‍ර ග්‍රුකාණිකා, 'යාමාත්ම්‍ය' පෙන්නේ, 'ඇඩිගිත්‍රුමරා' පෙන්නේ. පෙවර පුද්‍ර මාණ්‍ය යාමාත්ම්‍ය පෙන්නේ. ඇඩිගිත්‍රුමරා මාණ්‍ය යාමාත්ම්‍ය පෙන්නේ. පෙවර පුද්‍ර මාණ්‍ය යාමාත්ම්‍ය පෙන්නේ.

කමුදු ගිසත්‍රීන්දයු. ගොඩුව්‍යා පිශ්චි තිරීදයු. ගා රුවු යිවෙශුවා යෙන්නේ. සාක්ෂි කාදු යෙන්නේ. සාහිතුකළක්‍රීදා නිරි කිතිකායාරූපාත්‍රකාගේ ඇතක්‍රියාත්‍යා ටුෂ්‍ර.

യുദ്ധിവന്ന അടിപ്രായത്തിനും ഇന്ന് പ്രമരണം ലഭിക്കാം. തീച്ചുംബായും ഒരു യാമാത്മകലാകാരനോ യാമാത്മകലക്കോ അങ്ങെനെ ചെസ്റ്റുവാൻ. സാഹിത്യത്തിലെ മാർക്ക്സിയൻ സന്തുഡായണ്ണൽക്കാനുമായി എതിരെത്തിരെന്ന ടാസുക്കാഡൈ കമ്മുണിസ്റ്റുംസാഹിത്യകാരനും നിശ്ചിതമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെൻഷവിക്ക് എന്ന കാരണത്താൽ ടാസുക്കാഡൈ അവർ പരിന്തരിച്ചുന്ന കലയിലെ കമ്മുണിസ്റ്റും റീതികളെ ടാസുക്കാഡൈ പരിഹരിയായി എതിരെത്തിരെന്നവെക്കിലും അദ്ദേഹം വിസ്തൃതവെച്ചതനുത്തരതെ വെടിഞ്ഞതിരിന്നില്ല.

“കല, നേരിട്ടോ അപ്പാതെയോ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്ന പ്രതിക്രിയം പ്രേമരത്തിനും സൗഖ്യാധികാരത്തിനും ചെവി തന്നുത്തോട് ബന്ധമില്ലായിരുന്നവെക്കിൽ ഭാവാത്മകകാവ്യം എത്രയോ മന്ത്രപേതനെന്ന നശിച്ചപോക്കായിരുന്നു.” സാഹിത്യകലകളിലെ യാമാത്മ്യവാദീകൾ പ്രേമാന്തരത്തിക്കരിക്കാം പ്രക്രിയയെ തിരുത്തു സംബന്ധിച്ച ഗാനാലാപനങ്ങൾം ധാതൊരു പ്രാധാന്യവും കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രേമരെയും പ്രതിയേയും അഡിക്കറ്റീച്ചുള്ള സാഹിത്യത്തെ പൂശ്ടിക്കുക എന്നതു ഇന്നത്തെയും പുതിയ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ചിലരുടെ പതിവാണ്.

“കേവലം ബുദ്ധിപരമായ ഒരു പരിശോധനയോ നിരീക്ഷണമോ കലയുടെ അപരത്തു സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെത്തു നശിപ്പിച്ചകളിയുണ്ട്. യുക്തിാകാണ്ടപ്പ്, മനസ്സുകൊണ്ടാണുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിനും തീരുമാനം വരുത്തേണ്ടതും. കാവ്യം ബുദ്ധിപരമല്ല. അതുവികാരപരമാണ് ജീവിക്കാനുപരമായ സ്വത്തെരക്കുത്തെ ഒരു റാഡിയോട്ടിച്ചുള്ള മനസ്സുമനസ്സാണും കാവ്യത്തെ ആരംഭിപ്പെറുതയിൽ ലഭിപ്പിച്ചും സ്വത്തിനേറിയും ഗാനത്തിനേറിയും ആപ-

ത്രിൽ കലാപരമായ വാക്കുകളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. തൊഴിലം ദിവസ്യത്രിൻറെ ലോകത്രിലെ ഭരിപക്ഷം അച്ചകളും ഇവ പ്രശ്നത്രിൽ ഫല്ലരല്ല.”

“എന്നുണ്ടുണ്ട് ആപേക്ഷിക്കുംഡിഡാനത്രയും ആയി ഡിന്റെ മാനസികാപദ്ധതിക്കുംഡിഡാനത്രയും സംബന്ധിച്ചും പ്രോളിഭ്രാംഗം ശാസ്ത്രകാരൻ എന്തു പറഞ്ഞും? എന്തു പറഞ്ഞും തന്ത്രിക്കണം? അവ ഒരു ത്രിക്കത്രയോടും കൂടി ഉദ്ദേശ്യവും പ്രശ്നങ്ങളും സഹായങ്ങളും കലാപരമല്ല; സാമ്പത്തികമാണ്. ഒരു കവി തൊഴിൽശാലയിടെ പുക്കഡിലീന വല്ലിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ചെയ്യുന്നതാക്കം അഭ്യക്താശമില്ല. അവൻ വിശ്രാസറ്റും ഇഷ്ടവും തോന്തരം എത്രിനേക്കറിച്ചും പറയാവുന്നതാണ്.”

വിശയങ്ങൾ നിന്നുണ്ടാക്കുന്നതു അവയ്ക്കുന്നുണ്ടോ സാഹിത്യകാരന്മാരേയും കലാകാരന്മാരേയുംകൊണ്ട് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക ആക്ഷം സാധ്യമല്ല. വ്യക്തികളോ സംഘടനകളോ ഭാണ്ഡിട്ടണ്ണലോ ഇങ്ങനെ ശ്രമിച്ചാൽ ആ ശ്രമത്രിൽ അവർ തോജ്ജ്വലയേണ്ടി.

ഒന്നക്കുറഞ്ഞാണും അവയുടെ നായകന്മാർ സ്വഭാവികമുണ്ടും മുല്യങ്ങളും തോതുകളും പലപ്പോഴും വളരെ പരിശീലനമുണ്ടും ഉൾക്കൊള്ളുകയെല്ലാം സംതൃപ്തമാക്കുന്നതിനും അപണ്ടാണ് മുകളാം. ഒപ്പിത്തത്രിൻറെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ മുല്യങ്ങളെ അഡിക്കരിച്ച് ഒന്നൊവ്വലാപാരങ്ങളിടെ കലാസ്വഭാവികളിൽ സാധാരണ ലോകം ഒരിക്കലും താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. അവ പ്രത്യേക തരത്രിൽ പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ മാത്രം ആകർഷിക്കുന്നു. നീറാത്മകാഡിക്കും സാധാരണനായമങ്ങളുകും നിബന്ധനകൾ ചെയ്യും പ്രതിഭാശാലികളും അതിമാനപ്പെട്ടും ഇന്ന്

പ്രദായന്നെട്ടു ബലുവെവരികളാണ്. ജനങ്ങളെടുത്തോ സമാധാനത്തിന്റെയോ ജീവിതത്തേരാതുകളിലേക്കു തന്നെള്ള താഴ്ന്ന ന വരല്ല. ജനകൈലോകത്തിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളേയും അ ഭീതചീകളേയും വിക്ഷണങ്ങളേയും അവർ സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വെളുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; അനുത്തലിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രതിക്രിയിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവൻ നില്പുഹിക്കുന്ന ജനസേവനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അവക്കട വ്യക്തിമാഹാത്മ്യ തത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും തോതുകളും മായിരിക്കും. ഈ മഹാമതിക ദ അവരിലേക്ക് ലോകത്തെ ഉന്നമിപ്പിക്കുവാനാണ് ഉദ്ദമിക്കുന്നത്. നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യ നിയമങ്ങളേയും ജീവിത വ്യവസ്ഥിതികളേയും അവർ എത്തിക്കുകയും നിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ചീനക്കന്നായ നിശ്ചയ സോഷ്യപ്രിസ്റ്റുതയും ജന പ്രഴപ്പത്തേരയും അതി കാറിനമായി വിമർശിക്കുയും ആകുമിക്ക യും ചെയ്യു. അവ ജീനിയസിന്റെ വികാസത്തെ ഹനിക്കുന്ന വെന്നും മനഷ്യകട വ്യക്തിപത്തെ സ്വപ്രത്രമായി വളക്കുവാൻ അഭിവാദിക്കുന്നില്ലെന്നും ഉള്ള കാരണങ്ങളുകൊണ്ടാണ് സാധാ രണ്ട് മനഷ്യൻ്റെ ദിഷ്ടിയിൽ ഒരു കുറങ്ങിന്നുള്ള പദ്ധതിയാണ് നിശ്ചയുടെ അതിമാനംയൻ്റെ ദിഷ്ടിയിൽ ഇന്നത്തെ മനഷ്യക്ക് ഇല്ലോ. ലോകത്തേഴും അവക്കട മാർഗ്ഗങ്ങളേയും വെളുക്കുന്ന ജീ നിയസുകളുടെ ലോകവും ജീനിയസുകളേയും അവക്കട മാർഗ്ഗ ഞങ്ങളേയും വെളുക്കുന്ന സാധാരണകട ലോകവും ആദ്യയാദർശ ഞങ്ങളിലും വികാരവിച്ചാരങ്ങളിലും മംഗലികമായി ഭീനിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഈ ഭീനകതയെ ഒരു യോജനപ്പിലവസാനിപ്പിക്കാൻ നമുക്കു കഴിവുണ്ടാവുണ്ട്.

സാഹിത്യകലാപരമായ പ്രതിഭ

എറീവും ഫ്രെഞ്ചുമായിട്ടുള്ള സാഹിത്യകലാപരമായ സ്ഥിക്കലെല്ലാം അവയിലെ പ്രതിഭാശാലികളുടെ സ്വധീനകളാകന്. അവയുടെ ആവിഷ്കരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവക്കുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം പ്രതിഫലിച്ച കാണാം. ഈ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം എത്രെത്താളം. അസാധാരണമായിരിക്കുന്നവോ അതുനേരാളം. ആ കലാസ്വഭ്യുമികൾ. അസാധാരണയുണ്ടായീരിക്കും. മഹത്തായ കലയേഴും മഹത്തായ സാഹിത്യത്തേയും സമീപിക്കുവാനും അവയെ ആസ്പദിക്കുവാനും സാഹിത്യകലാപരമായ വാസനയും കഴിവുകളും. ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുപോലെ ആ ജീനിയസിനെ മനസ്സിലാക്കുവാനും അസാധാരണമായ കഴിവുകളുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും. ഇന്ത്യാമാനും ഈ റണ്ടുകാരന്മാരുടെ കൈപ്പള്ളിവരല്ല. യഥാത്മതതിൽ സാഹിത്യകലകളുടെ രസാന്തരിക്കുന്നതും പ്രതിഭാശാലികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആസ്പദിക്കുന്നതും വ്യക്തികളുണ്ടും. അതുകൊണ്ടാണ് അവ വ്യക്തിപ്രധാന ഘാളായിരിക്കുന്നതും.

പ്രേക്ഷപ്പെടുവന്നു ദാനിയേരുന്നു ഗമ്പേരുവന്നു ഒരു സംഭാവനും അനസാമാന്യവും മനസ്സിലാക്കായിട്ടില്ല അവരെപാശ്ചാത്യിന്റെ അപൂർക്കാരം. ഇന്ത്യൻ മാരുക്കുന്നതും സാഹിത്യകലാപരമായ അതിമാനപ്പെട്ട ജനസാമാന്യത്തിന്റെ തോതുകൾക്കും മുകളിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. പ്രതിഭാശാലികളുടെയും സാധാരണ ലോകത്തിന്റെയും ഇടക്കും അനല്ലെങ്കിലും അകർച്ചയുണ്ടാക്കിലും പ്രതിഭാശാലികളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുത്തിന്റെ അടുത്തെത്തു ഏറ്റവും വികാരത്തിലുന്നതും അഭിലഘിച്ചിട്ടുള്ളവരാണും. മനസ്സിലെ അവക്കുടെയും സേവകും അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഫ്രോജപ്പാലിക്കുന്നതും പ്രതിഭാശാലികളിലാകനും. സാഹിത്യകലകളെ അവക്കുടെ ഏറീവും പ്രഭാവപൂർണ്ണവും ആക്രമണപ്പെട്ടവും ആയ ത്രാ

ഭാവങ്ങളിൽ നാം പരിചയീക്കുന്നതും പ്രതിഭാഗാലികളിലുണ്ട്.

‘ഉർത്തുശ്ശ കലാകാരന്മാർ നമ്മുണ്ടുകുറ്റനെ വെളിപ്പേട്ടു തകിതകനും. പ്രതിഭാഗാലി സ്പർശ്യത്തിൽനിന്നും നിങ്ങളിലെ സ്ഥിരപ്പുനും അഭിന്ന മനസ്യവർദ്ധനയിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ളതാണെന്നും വിശ്വരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മനസ്യവർദ്ധനയിൽനിന്നും വിശ്വരിക്കുന്ന വർത്തകമനുംവെന്നും. നടക്കുന്ന പ്രതിഭാഗാലിയുടെ നില അധിക്ഷേപാർമ്മാണും. കലാപരന്മായ പ്രതിഭാഗാലികളും ആവശ്യമുള്ള ഒരേ ഒരു കാര്യം. ചിന്താപരമായ ബോധമാണും. ചരിത്രകാരനും വിമർശകനും ഉള്ള ബോധത്തിന്റെ ആവശ്യം പ്രതിഭ്രംബിപ്പും’.

‘പ്രതിഭേദ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെപ്പറ്റി ക്രോമെ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ‘മനസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നാലുപ്രകാരത്തിലാണും; പ്രതിഭേദങ്ങളും പ്രകാരങ്ങൾ നാലാണും. കല, സയൻസും, സഭാചാരം എന്നിവയിൽ പ്രതിഭാഗാലികളായിട്ടുള്ള വർദ്ധനപ്പോഴും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടണും’.

സാഹിത്യകലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ

എതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷിയേയോ സംഘടനയേയോ നയിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സിഖിംഗത്തിൽ അല്ലകിൽ പ്രസ്ഥാനത്തെ യേറ്റു കരിക്കുന്ന ദന്താണും ‘ഇസം’ ഇതിനും നാം പ്രസ്ഥാനമെന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നു. നമ്മുടെ അഭിപ്രാധാരം, വികിംഗങ്ങൾ, അഭിരച്ചവികാരം മുതലായവ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യകലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രധാന ഉത്തരവസ്ഥാനം മുൻഗാമിസംബന്ധം, ഇററലി, റഷ്യ, ജർമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടും ചെയ്തിട്ടണും. സാഹിത്യത്തിലേയും കലയിലേയും ഓരോ മാതൊരി താല്പര്യങ്ങളേയും വിചാരങ്ങളും മാണം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതും

ჰ්‍රාසිසිසිසං

හරිකළුව් නැංකාරතෙටේ ප්‍රාකිපුළාකාරතෙටේ අතුරු කොළඹ හ්‍රාසිසිසිසං ආගාම ගෘන ගම්මිල් පළයෙන යරිඡුවෙ ඇඟුරුණේ. අතු ඔිකාලාතිවත්තියාගොන්වර් බිජපෙෂා සංගා. ඩුටු චලතිගාම ඩුටු පෙශෙතිගාම ගරෝවිසෙතිල් අංගීකරිකාන් සායිකොන සාම්බිතු කළාතුතිකර හුඩු ගාගා පරියාමා. ගමුඛ මාරිව්, මොයා, පිළිත, තා පුරුං ඉතුලායව පරිවත්තිකොන්ටෙකාපු. සාම්බිතු කළක ලිඟු. පරිවත්තන සංඛෝධනයා. හූ පරිවත්තන ලෝකා රාජී ඉතුරුක් තුදර්ගාවයානා. කාරෝ කාලයභුතිතිල් කාරෝ පෙශෙතු පරමෝත්තුව්වෙමාන් පරිග්‍රෑනිකොපුට්ටිජුවූ පළ සාම්බිතු කළාතුතිකුඩා ගැලයු. ටිලයු. ටිලයු. පැංකාලංඡලිල් යුතුසුපුට්ටිජුන් හ්‍රාසිසිසං ආගාම සාංස්කීර්ණ ගොං කිඳයිලුහුවූ. ඕප්පාලකාල. ගැලයාලිඳු තෙකුතු. අතුරු සාම්බිතුමාන්.

පුරාතන යවතින උරාමාකාරායමාය ඇඟුරුකාර හ්‍රාසි අංශේ සාම්බිතුකාරනාරායිංචාන් බාං කැතිවතෙනු. අවය ඇඟ රීතියෙයු. පිළිතයෙයු. අවබ්‍රංඡිජු. අඛවක්ෂෙෂයු. ප්‍රවත්තිඡුජුවයු. හ්‍රාසිසිසකාරාකානා. මොමේර්, තුස් යෙදුළු, සොයොකිරාස්, මාරිපුළායයිල්ස්, මාරිපුළා මිල්, පුරෝග ඇගාවතිවතෙක ඇඟුරුකුඩා හ්‍රාසිසිසත්තිගේ අගජ්ජාසුජාසුවතුකුඩාකානා. ලිඛි, තාස්ටිරාස්, බෙංජිල්, සෙනකාසිසිලා ඉතුලායවර් ලාරිල් හ්‍රාසිකිං ඇඟුරු මුතුකායඟ ගොනයයිල්පෙදුනා. අවබ්‍රංඡ පිළිතා ඩිජියෝ, පොතුව පරිජ්‍යනාතායාත් මෙහුදුජිවිතවූ. මෙහුදුසංඛ මායාවූ. අතුරු මායා. මාගවලොකත්තිගේ යාම්බිකවූ. සංඛ

ചാരപറവും ആദർശപറവും ആയ ഒരു അടിത്തിന് സ്വഭ്യക്ഷന്ന
തിലാനും അവക്കുട സേവനങ്ങൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്നതും. മന
ശ്ചവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രധാനവും അദ്ദേഹവും ആയ ജീവിത വശങ്ങൾ
ഒള്ളിയറ്റുക്കുത്തിലും നിയമവിഡ്യയുമാക്കുന്നതിലും ക്രാസി
സത്തിനു കഴിഞ്ഞിക്കൊബ്ബന്നതാണും. അതിന്റെ സ്വപ്രത്യോഗവും
മായ പ്രത്യേകത. ഇന്ന് പറഞ്ഞു ചുണ്ടാ അർത്ഥത്തിൽ ഉള്ള സാ
ഹിത്യത്തെമാത്രം സ്വർഖിക്കുന്നില്ല ക്രാസിസിസം.
മനശ്ചവർഗ്ഗത്തിനു അഭിചുവികരിക്കുന്ന നൂഹ തിനക്കളുംസംബ
ദ്ധ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളോളം ക്രാസിസം പരിചിനിച്ചിരിക്കുന്ന
ആദ്യത്തെമായ സംസ്കാരവും ബാഹ്യമായ നാഗരികതയും കന്നു
കിത്തിന് അവസരത്തിലും നാഗരികത സംസ്കാരത്തിന്റെ
സ്ഥാനം ക്രൈസ്തവത്തോടു സമർപ്പിതതിലുമാണ് ക്രാസിസി
സം സാഹിത്യത്തിൽ കുറഞ്ഞതും.

ഇന്ന് ക്രാസിസിസത്തിന്റെ വിലയും നിലയും ഇടിത്തു
പോയിരിക്കുന്നും. അറിവിന്റെ പരിവർത്തനത്തിലുള്ള നമ്മു
ടെ വിശ്വാസമാണ്ടാതിന്റെ കാരണം. ക്രാസിസിസത്തിൽനിന്നും
മഹത്തായ ശക്തിയേയും പ്രചോദനത്തേയും വരിക്കുന്നാണ്
ഈ. സാഹിത്യം ഇന്ന് ക്രാസിസിസത്തിന്റെ വഴിയിൽക്കൂടിയല്ല
മരിക്കുന്നതും. ക്രാസിസിസത്തിന്റെ ഘോതനയെ സൗഖ്യരിക്കു
വാൻ ശ്രമം നടത്തുന്ന ചീല മഹാമതികളും ഇന്നുതെന്ന സാഹി
ത്യലോകത്തും ചീനാലോകത്തും ഉണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾവിടെ വി
സ്ഥിക്കുന്നില്ല.

രാമാന്തരിസിസം (കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനം)

രാമാന്തരിസിസത്തിനു നിശ്ചിതമായ ഒരു നിർവ്വചനം
നടക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഏറ്റവും അതിനു പലമാതിരിയിലുള്ള
വിവരങ്ങളും പലരിന്നുനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കല്ലുനാലും

വും പ്രായോഗിഗജീവിതത്തിൽനിന്നും അകന്ന സാഹിത്യ കൃതികൾക്കാണ് പൊതുവിൽ റോമാൻറിക് കൃതികൾ എന്ന പരിഗണിക്കുന്നതും. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇന്നത്തെ റീയലിസ്റ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നും വളരെ ഭീമമാണ്. സാധാരണ വ്യവഹരിക്കുന്ന ജീവിത-ധാരാത്മ്യങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവത്തോടെ ചുക്കാശിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തോടു റോമാൻറിസ്റ്റിസ്റ്റത്തിനും ബന്ധമില്ലെന്നതെന്ന പറയാം. കെട്ടകമകൾ, കടം കമകൾ, കല്പിത കമകൾ എന്നെന്നാക്കു പറയപ്പെടാവുന്ന കമകളിലെ അന്തരീക്ഷവും അഭിരചച്ചിയും ഭാവനാപരമായ വ്യാപാരങ്ങളുമാണ്. റോമാൻറിസ്റ്റിസ്റ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതും. ഡിവോദാത കമകൾ(Adventurous Tales)നീതി കമകൾ(Chivalrous Tales)എന്ന കമകൾ(Love Stories) ഇവയുടെയെല്ലാം സമേളനങ്ങളായ കല്പിത കമകൾ(Fairy Tales) എന്നിവയാണ് റോമാൻറിക് സാഹിത്യത്തെ വളർത്തിയിട്ടുള്ളത്.

പതിനെട്ടാം ശതാവുംതുടർന്നു അവസാനപ്പെട്ടത്തിലാക്കുന്ന, യുറോപ്പൻ സാഹിത്യത്തിൽ റോമാൻറിസ്റ്റിസ്റ്റത്തിനു നിവിച്ചായ ഉത്തരാനം ലഭിച്ചതും. സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും പഴയ ഡിവിണാപരമായ വീക്ഷണങ്ങളെല്ലാം അഭിരചച്ചിക്കളെല്ലാം അടിച്ചുകറി, വികാരം, ഭാവന, മീറ്റുറി എന്നിവയിൽ പ്രചോദിതമായ ഒരു ജീവിതാവലോകനാത്തയാണ് റോമാൻറിസ്റ്റിസം. ഉപ്പിക്കവാൻ ഉദ്യമിച്ചതും. റോമാൻറിസ്റ്റിസം സ്വീകരിക്കുവെച്ചതുന്നതിനും ഭാരിനിയിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള സ്വംഖ്യ, ഇററാലിയൻ, സ്കാന്ധിഷ് എന്നീ പ്രധാന ഭാഷകൾക്കും ഇതു സാമൂഹിക സംജ്ഞ റോമാൻസ് ഭാഷകളുണ്ടാണ്. മധ്യകാലത്തെ യുറോപ്പൻ റോമാൻറിക് സാഹിത്യം പെട്ടതും

സാഹിത്യത്തിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെയും പേര് സ്വാക്ഷരങ്ങളും അവബികളുടെയും പലതരത്തിലുള്ള ഭാവനാ പരമായ കമകൾ യുറോപ്യൻ സാഹിത്യലോകത്തെ അനുസ്ഥിത ആശായിനുപെട്ടതുകയുണ്ടായി. യുറോപ്പും തന്റെ മതത്തിനു എപ്രകാരം ജൂഡാസിനോടുകൂടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവോ അപ്രകാരം തന്റെ ഗാമാൻസിനു അവബികളോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവോ നു മെക്കാൽ ആസിനു എന്ന പ്രസ്തുപദരസ്യുഗവേഷകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. * എച്ച് എ. ആർ. ഗിംഗ്രേം എന്ന പ്രമാണികനായ മരീറായ പൊരസ്യുകാഞ്ചപണ്ഡിതൻ ആസിന്റെ പ്രസ്താവനയോടു പുന്നമായി ദോജിക്കുന്നിരുന്നുണ്ടില്ല. പാരസ്യു ഒട്ട ഗാമാൻസ് പാശ്ചാത്യരു അദ്ധ്യയിക്കുന്ന സ്വാധീനപ്പെട്ട തീയിത്തന്നവന്നതിനു ധാരാളം തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിമൂന്നാം ശതാബ്ദിയൈൽ യുറോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഗാമാൻഡിക കമകളിൽ പലതിന്റെയും ഉല്ലത്തി പാരസ്യുകമകളും ഭാരതീയകമകളുമാണെന്നു പ്രമാണികനാരായ സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാരും സാഹിത്യഗവേഷകരായും ഒന്നാംപാലെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്ന ബാധകാശിയോ അനേകം പൊരസ്യുകമകൾ ശേഖരിച്ചും തന്റെ ‘ഡിക്കാമറോണി’ൽ ചേത്തിട്ടുണ്ട്.

പതിനൊന്നാം ശതാബ്ദിത്തിന്റെനും യുറോപ്യൻസാഹിത്യത്തിൽ ഗാമാൻഡിക തൃതികളുടെ സ്പഭാവത്തിലുള്ള ഭാവനാ പ്രധാനങ്ങളായ (Fictions literature) തൃതികളുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ ലഭ്യതാ, ത്യാഗവിജ്ഞാനങ്ങൾ (The Saints Lives) (2) Norse Sages (3) The French Chairous de geste (4) ഇംഗ്ലീഷിലെയും ഇൻഡോനൈജിലേയും പുരാതന കമകൾ (5) ആർത്തറിനെന്ന സംബന്ധിച്ച കമകൾ (Arthurian Tales) (6) ക്രിസ്തീയ പുരാണങ്ങളും അലക്സാണ്ട്രിന്റെ ചരി-

ആക്മൈകളും അവലംബിച്ചുണ്ട് പലമാതിരി ക്രമകൾ(7) എല്ലായിൽക്കൂടി ചീവന പാരസ്യക്രമകൾ എന്നവയാണ്.

ആധുനിക ക്രമാശാഹിത്യത്തിൻറെ വഴിയ്ക്കുന്ന റോമാൻറി സീസമാണ്. ആധുനിക നോവൽപ്രസ്ഥാനം റോമാൻറിസി സത്തിൻറെ സന്താനമാണ്. സാഹിത്യത്തിൽ റോമാൻറിസി സത്തിൻറെ വകയായി അത്യന്തർഭവമായ നേട്ടങ്ങളുണ്ട്. ഇ നോളം അതിൻറെ സ്വാധീനത തിലച്ചിട്ടില്ല. ഏന്നാൽ ആ ധൂനികസാഹിത്യം റോമാൻറിസിസത്തിൻറെ വീക്ഷണക്കോടീ യെ അതേ വിഭദ്ധതിൽ സ്പീകരിക്കുന്നില്ല. ഡിഷ്ണാപരതയു ദു ശത്രുവാണ് റോമാൻറിസിസം. ഡിഷ്ണാപരത സാഹിത്യത്തിൻറെ സംഘത്തിന്റെ ഫനിക്കും. ഭാവനയും വികാരങ്ങളും ബഹിപ്പൂരിക്കുന്ന സാഹിത്യം ശാസ്ത്രീയസ്വരൂപായ രേതാട് അടക്കണ സാഹിത്യം ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അധിവേഷകരിയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സിംഖോളിസം (പ്രതിഗ്രംപാത്മകത)

ശാസ്ത്രീയമോ കേവലം ഡിഷ്ണാപരമോ ആയ അവലോകനസ്വരൂപായങ്ങളുടെ പരാജയത്തിൽനിന്നാണ് സിംഖോളിസത്തിൻറെ ഉത്തേം. അതു യൂട്ടിപരമായ അവലംകാരത്തിൻറെ നേർക്കൂട്ടു ഒരു അവശ്യതയാണ്. നമ്മുടെ ഉപഭോധമനസ്സുണ്ടിന്നു നോക്കിരത്താത്ത അഗാധതയുടെ ആവിഷ്ടരാണമോ പ്രവൃത്തം മോ ആണത്. മഹിരായ ആവിഷ്ടരാണസ്വരൂപായം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആശയങ്ങളേയും അനുഭവത്തിക്കളേയും സിംഖോളിസം ആവിഷ്ടരിക്കും. പ്രതിഗ്രംപക്കണ്ണ കേവലം പ്രതിഗ്രംപങ്ങളും. അവ സംഘത്തിന്റെ പ്രാതിനിധിയും വഹിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളാണ്. മനസ്സുണ്ടിന്നു എറിവും സമന്നതമായ ആത്മഭാവത്തെ ഉഭയക്കണ്ണങ്ങളാണ്.

മനസ്സും ലിംഗവാക്കാലിന്റെയും ആവിഷ്ണവന്നറ്റീതിയുടെയും പരമാന്തരപദ്ധിയാണ് സീംബോളിസം.

മനച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ ഭാഷ എവിടെ തോട്ടുനാവോ അവിടെ സീംബോളിസം ഒരു ക്ഷണം. എറിവും സൃഷ്ടിവും അപാരമന്ത്രിനു വഴിക്കാത്തതും അതു മനച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ വൃക്കിച്ചു അതിന്റെ അവിഷ്ണവന്നറ്റിൽ സീംബോളിസത്തിലാണ് എറിവും സംത്ത്വഷ്ടിക്കുന്നത്. ജീവിതംതന്നെ സീംബോളിസമാശണന്നാളും ഉന്ന സീകാപാരമന്ത്രക്കാരുടെ നീറിക്കണം സീംബോളിസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്ടിൽ വളരെ ഉന്നതിപ്പിക്കുന്നു.

സീംബോളിസത്തിനു ജീവത്തത്തിലുള്ള വസ്തുത സ്വാധീനം ചെയ്യും പ്രാധാന്യത്തെയും പ്രേണംപോലെ മനസ്സും ലിംഗവാക്കാൾ നാം ശ്രമിക്കാറില്ല. നവീന മനങ്ങാസ്ത്വത്തിലെ അപാരമന്ത്രം പ്രസ്ഥാനക്കാർ സീംബോളിസത്തിന്റെ അത്മാഖലേ തങ്ങളുടെ സ്വപ്നവ്യാവഹാന്താളിൽകൂട്ടി വിവരിക്കുന്നു. അവക്കു എറിവും അടിനാടനീയമായ സ്വപ്നവ്യാവഹാനും സീംബോളിസത്തിന്റെ ഒരു ഒരു വിവരണം തുടിയാശണനും പറയാം. സീഗർമൺഡ് ഫ്രായിസ് മനച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ വൃക്കതിന്ത്വത്വവിഹിക്കണ്ടതിലും അപാരമാക്കിക്കൊന്നതിലും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറിവും അനാർഥമായ സേവനം സ്വപ്നവ്യാവഹാന്തിനും മുറിനിട്ടുള്ള പതിയ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് സീംബോളിസത്തിന്റെ അത്മം മനസ്സും ലിംഗവാക്കാതെ സ്വപ്നവ്യാവഹാന്താളിലും ചെയ്യുന്നതും ശ്രമം നീഡ് ചലമാക്കുന്നു.

എല്ലാ കലകളും സീംബോളിസമാശണനും Fenchtorsleher അവ്യാപകമാണ്. എന്നാൽ ആനന്ദജീവിതത്തെ പ്രതി

Symbols are sensible signs final, indivisible and above all unsought impression of definite meaning. A symbol is a trial of actuality that for the seriously alert man who has an immediate and inwardly same significance and that is in commicable by the process of reason.

— Oswald Spengler.

ആവശ്യകരിക്കുന്നത് എന്നെന്ന് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമുന്നുമാണ്” എന്ന് ഒരു കുലാകാരൻ നിലയിൽ എ ഷ്ടൈൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഭാഷ, ആചാരവിചാരവിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നിയുഹനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് (cryptic) സിംഗോ ഓസമാക്കുന്നു.

ദ്രോഡചോദ്ദീൻ പാഠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കുതികളും വിശദിച്ചു, ‘വാക്കുകൾ കൂടാതെ ഭാഷ’ (Languages without words) എന്ന കുതിയിലും സിംഗോളിസത്തിന്റെ അത്മത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെക്കാതെ, സിംഗോളിസത്തിന്റെ വ്യാപകമായ അത്മത്തെ സ്വത്തുമായി വ്യാവ്യാനിക്കയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി സ്വത്തുമായി ചിന്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽ ഡാക്ടർ വിൽഹെം ഗൂഡേൽ, റിക്രൂം എന്നിവർ ഏറ്റവും മനീച്ചനില്ലുന്നു.

സിംഗോളിസത്തെ പരിത്രകാലം എന്ന് മനസ്യജീവി തത്തിന്റെ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും നാം പരിചയിക്കുന്നു. ജനതകളുടെയും വർദ്ധാദ്ധുടെയും മതകാരാട്ടേയും പരാബന്തി ഹാസങ്ങൾ, കല്പിതകമകൾ, കാവ്യകലാസ്ത്രികൾ, വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം സിംഗോളിസത്തിന്റെ ആദ്യിപത്രം സ്വന്ധക്തമാണ്. വധുഗതെ സമരത്തിന്റെയും പുഞ്ചത്തെ പ്രതിഭാവുടെയും മിനാലിനെ ദിവ്യത്പരത്തിന്റെയും ചിഹ്നങ്ങളാക്കുന്ന ശൈലം ഇന്നും നമ്മിൽനിന്നും പോയിട്ടില്ല

ആത്മരികമായ അഭാദ്രതികളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും ലാതിനിയുംവഹിക്കുന്ന സിംഗോളകളുടെ പ്രധാനം ഏറ്റവും സൗഖ്യമായും ഏറ്റവും ഉയർന്നപടിയിലും നാം കാണുന്നതു സാഹിത്യകലാവ്യാപാരങ്ങളിലാക്കുന്നു.

1880-ൽ പ്രഖ്യാകവീക്ഷണ ഇടയിൽ ആവിഭേദിച്ച ഒരു കാവ്യപ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ് “അധ്യനകീക സിംഗോളിസത്തെ നാം പരിചയിക്കുന്നത്”. നാലുറവിസം എന്ന അഭിയാനത്തോടു കൂടി നിലനിന്നിരുന്ന ശാസ്ത്രിയ സാഹിത്യരാജിയിടയാണ് പ്രകിഷ്ട ധമായിട്ടാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം ആദ്യമായി തലപൊക്കിയത്. പതിനേഴാം ശതകം മുത്തും പ്രഖ്യാകാവ്യത്തെ കാർഷികവും (Agricultural), വസ്ത്രഘാപരവും (pictorial), ഗാനപരവും (Musical) എന്നു മുന്നായി മുണ്ടാക്കിയ (Bruntier) തരംതിരി ആട്ടിട്ടണ്ട്. ബഹിരിയർ, ബിൽവില്ലിജറിനെർവർ, എന്നീ വരാണ് പ്രഖ്യാ സിംഗോളിസത്തിന്റെ മുന്നോട്ടികൾ. 1880-ൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം ആൺസിൽക്കച്ചത്തുവളർന്നു. റാഡിയൻ ബാക്ക്, വൈർഹരേൻ, ജീൻജോറ, ലിഡ്യാർഡ്, എച്ച്. പിരേ ജീനേർ, ഗ്രാമിൻ എന്നീവിയങ്ങൾ സിംഗോളിസ്റ്റും തത്തിക്കളും തുടർന്നു റെമിറ്റില്ലർമാൻം, മാറൻലീൻകു, സ്റ്റാബേൽ, റിംബാദ് വെർലഡ്യൻ, മല്ലർമെ എന്നീവർ കാരാ കാലഘട്ടത്തിൽ സിംഗോളിസത്തിൽ കടന്നു ആപ്പുത്തിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളവരാണ്.

റിയലിസ്റ്റ് (യമാതിമപ്രസ്ഥാനം)

ഈതു അത്മകരിപ്പുണ്ണഡം വിവാദങ്ങളാക്കിം കാരണമായി ടീജ്ഞ മരുരാജു പ്രസ്ഥാനക്കിലുണ്ട്. സാഹിത്യകലാചരിത്രകാരന്മാരെയും നിറുപക്രമാരേയും വളരെ വിശദമില്ലാക്കുന്ന കനാണ് റിയലിസം. റിയലിസത്തിനു പൊതുവെ പരിയക്രാന്തികളിൽ കാലപേരുണ്ടാക്കുന്ന അനുസരണമായ അത്മവും വ്യാവ്യാനവുമാണ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടിള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷ് റിയലിസം, പ്രഖ്യാ റിയലിസം, ജർമ്മൻറിയലിസം, റഷ്യൻറിയലിസം ഇങ്ങിനെ റിയലിസത്തിൽ പലവക്കേണ്ണേണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പഴയറിയലിസമെന്നാം പുതിയറിയലിസമെന്നാം നിറുപ്പനസ്ഥിതിയിൽ പരിയ

ആവശ്യകരിക്കുന്നത് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനത്തുകൂടും” എന്ന് ഒരു കലാകാരന്റെ നിലയിൽ ഹീ സ്വീത് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഭാഷ, അതുവാരവിച്ചാരവിശപാസംഭാ എന്നിവയെല്ലാം നിള്ളുഹനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് (cryptic) സീംബോളിസമാക്കുന്നു.

ദ്രോഡം സ്ഥിരം പാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കുതികളിലും വിശിഷ്ട, ‘വാക്കുകൾ കൂടാതെ ഭാഷ’ (Languages without words) എന്ന കുതിയിലും സീംബോളിസത്തിന്റെ അത്മത്തെ വിവരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെക്കൂടാതെ, സീംബോളിസത്തിന്റെ വ്യാപകമായ അത്മത്തെ സ്വന്തമായി വ്യംഖ്യാനിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കുന്നു. ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽ ഡാക്ടർ വിക്രഹേം സുരൈകെ തും, റിസ്റ്റിന് എന്നിവർ ഏറ്റവും മുന്നിട്ടുനില്ലെന്നു.

സീംബോളിസത്തെ ചരിത്രകാലം താഴെയാണ്. മനസ്യജീവി അത്തിന്റെ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും നാം പരിചയിക്കുന്നു. ജനതകളുടെയും വർണ്ണങ്ങളുടെയും മതക്കാരങ്ങുടും പുരാണത്തീ ധാരാസംഭാരം, കല്പിതകമകൾ, കാവ്യകലാസ്ഥികൾ, വിശപാസാചാരങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം സീംബോളിസത്തി ന്റെ ആദ്യിപത്രം സുവ്യക്തമാണ്. വഡ്ഗത്തെ സമരത്തി നേരിയും പുണ്ണംതെ പ്രക്തൃതിയുടെയും മിന്നലിനെ ദിവ്യത്പരത്തി നേരിയും ചിഹ്നങ്ങളാക്കുന്ന ശൈലം ഇന്നും നമ്മിൽനിന്നും പൊയിട്ടില്ല.

അത്യന്തരീക്കമായ അഭാദ്രതീക്ഷ്മിയുടെയും അഞ്ചയണ്ണക്ഷ്മിയും മൂന്നിന്നിയുംവഹിക്കുന്ന സീംബോളിസത്തെ പ്രധാനം ഏറ്റവും സൗംഖ്യമായും ഏറ്റവും ഉയൻപടിയിലും നാം കാണാനു സാഹിത്യകലാവ്യാപാരങ്ങളിലാക്കുന്നു.

1880-ൽ പ്രഞ്ചുകവികളുടെ ഇടയിൽ ആവിഭവിച്ച ഒരു കാവ്യപ്രസ്താവനമായിട്ടാണ് അധ്യനിക സിംഗോളിസത്തെ നാം പറിചയിക്കേണ്ടത്. നാഥുലഭിസം എന്ന അദ്ധ്യാനത്തോടു കൂടി നിലനിന്നിയെന്ന ശാസ്ത്രീയ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രതിഫല ധമായിട്ടാണ് ഈ പ്രസ്താവനം ആദ്യമായി തലപൊക്കിയത്. പതിനേഴാം ശതകം മുതല്ലും പ്രഞ്ചുകാവ്യങ്ങൾ കാർഷികവും (Agricultural), വസ്ത്രാവരവും (pictorial), ഗാനപരവും (Musical) എന്നു മനസ്സായി മുന്നതേ (Bruntier) തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബദലിറയർ, ബിൽവില്ലിജിൻറൈനർവർ, എന്നീ വരാണ് പ്രഞ്ചു സിംഗോളിസത്തിന്റെ മറ്റൊടികൾ. 1880-ൽ ഈ പ്രസ്താവനം ഫ്രാൻസിൽക്കുഴച്ചവളർന്നു. റോഡേർ ബാക്ക്, വൈർഹഡൻ, ജീന്റ്മോറാ, ലീഫ്രാൻഡ്, എച്ച്. ടിരേ ജീനർ, ഗ്രാഫീന് എന്നിവക്കെ സിംഗോളിസ്റ്റുകളുടെ തുടക്കമാണ് എമിഡിപ്പൂർമാണ്, മാറ്റൻലീൻക്, സ്കാഡേർ, റീംബാട് വെർലഡൈൻ, മല്ലർമെ എന്നീവർ ഭാരത കാലാല്ലുക്കുന്നതിൽ സിംഗോളിസത്തിൽ കടന്ന് ആപ്പുത്തിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്.

റിയലിസ്റ്റ് (യടാത്തപ്രസ്താവന)

ഈതു അത്മക്ഷാപ്പങ്ങൾക്കും വിവാദങ്ങൾക്കും കാരണമായി കൂടിച്ചു മരാറായ പ്രസ്താവനക്കില്ല. സാഹിത്യകലാചാരിത്രകാരന്മാരെയും നിയുപകരണമാരേയും വളരെ വിശദിപ്പിക്കേണ്ട കണാണ് റിയലിസ്റ്റ്. റിയലിസ്റ്റുക്കു പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ കാലപ്രേശങ്ങൾക്ക് അനുസരണമായ അത്മവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷ് റിയലിസ്റ്റ്, പ്രഞ്ച് റിയലിസ്റ്റ്, ഇംഗ്ലീഷ് റിയലിസ്റ്റ്, റഷ്യൻറിയലിസ്റ്റ്, ഇംഗ്ലീഷ് റിയലിസ്റ്റ്, റഷ്യൻറിയലിസ്റ്റ് ഇങ്ങനെ പലവക്കേണ്ടുള്ളണ്. ഇപ്പോൾ പഴയറിയലിസ്റ്റുമെന്നും പുതിയറിയലിസ്റ്റുമെന്നും നിയുപകരണസ്വഭവിത്യുത്തിൽ ചെറു

പ്രൗഢകളും പാഠ്യനാട്ട്, നബാതസ്ഥതിശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനമായി സംബന്ധിച്ചതിനു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതനെ പറയാം. “കലയിൽ റിയലിസം എന്നുള്ള ഒരു സ്വന്മായമല്ല, ഒരു പ്രവസ്തര (tendency) യാക്കണം. അതായത് നിശ്ചിതചായ ഒരു തോറുവെച്ചുകൊണ്ട് അളക്കുവാൻ മുഖ്യാസ്ഥാവിരിക്കേണ്ടതും വിവിധ രൂപങ്ങളാട്ടിട്ടായതും ആയ കണാന്തരം”¹⁸.

“കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും റിയലിസം എന്നുള്ള പല അനുഭവങ്ങളിലും ആദർശപാരാ (idealism) ഒരു ഏതിരാക്കനാം. സൂര്യം മുഖത്തുമായതിൽനിന്നും തന്റെ വിഷയത്തെ തിരഞ്ഞെടുച്ചുകൊണ്ടിൽ മനഃചൂഡ്യമായ മുഹൂര്ഷക്കാനിക്കേന്നവനാണ് റിയലിസ്റ്റ്. അവൻ വൈത്രുപ്യത്തെ വിവരിക്കുന്നു, അഹോഹകമായ തിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദവിവരങ്ങൾ നൽകുന്നവനാണവൻ. കനിനെ അതേ വിധത്തിൽ അവൻ മുകാശിപ്പിക്കുന്നു.”¹⁹.

സാഹിത്യത്തിലെ റിയലിസക്കാരൻ²⁰ വസ്തുസ്ഥിതികളെ അവധുന്ന അതേ സ്വഭാവത്തിൽ, അതേ നിറത്തിൽ എററക്കര ചുരുക്കിട്ടാതെ പകത്തുകയേ വേണ്ട എന്നൊരു ധാരണ സാധാരണ സാഹിത്യലോകത്തു പരന്നിട്ടുണ്ട്. സംഗതികളും അപൂട്ടി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരോക്കു റിയലിസക്കാരാണെന്നു പലതു വിശദസിച്ചപോരുന്നു.

സാഹിത്യത്തിലേയും കലയിലേയും റിയലിസ്റ്റ് നേരം സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തം മോ (Somerset Mangham) ഇങ്ങനെന്നും അംഗീകരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വെന്ന നടക്കാനു റിയലിസക്കാരൻ ജീവിതത്തെ സമ്മാനിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവൻ ശരീരായി, അവികലമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവനും ശക്കിക്കുപ്പുടനു ലോകം വാസ്തവത്തിൽ

18 Emilie Legoimis: A History of English Literature P. 1199

19 Encyclopedia Britanica 14th edition Vol 19, P. 6.

കൂതുമാലോകമാണ്. തന്റെ വീക്ഷണത്തിനും വിശപ്പാസത്തിനും അനുയോഗത്തിനും ഒരു ലോകത്തെ നികുതിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്യുന്നതു് ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അവൻ അവന്നെന്നതെന്നയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്ന പറയാം. അവൻ പലപ്പോഴും യഥാ ത്രംലോകത്തുനിന്ന വളരെ അക്കലേയായിരിക്കും.

‘എററവു്, റൈലിപ്പുഡിക്കു’യു ഒരു ഏഴുത്തുകാരൻ തന്റെ താല്പര്യഗതിയുംസരണം തന്റെ കമ്പാപാത്രങ്ങളുടെ സ്പാദവ തെരു മാറ്റിമറിക്കുന്നു. തന്റെ സ്പന്തം കണ്ണിൽക്കൂടിയാണ് അവൻ അവരെ കാണുന്നതു്. ഉള്ളതിൽക്കൂട്ടതലായി അവൻ ഓ വരെ സ്പാതമബോധാനപ്പിതരാക്കുന്നു. തന്റെ ആളുകളെ സാധാരണക്കാരാക്കിവാൻവേണ്ടി അവൻ അവക്കുന്നതെന്നെടുത്തിൽ ചെന്ന കയറുന്നു. എന്നാൽ തിരുപ്പുമത്തിൽ അവൻ വിജയിക്കുന്നീല്ല. തനിക്കു സാമർത്ഥ്യംനൽകുന്ന തന്റെ പ്രത്യേകത, സാധാരണക്കാർ ആരാൺകരിയുന്നതിൽനിന്ന അവന്നെ തടയുന്നു. അവൻ ആഞ്ചേരി, കുന്നതു് ധാമാത്രമ്പുമല്ല തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനാണ് ഒരു അവ സ്ഥാനത്തും മാത്രം. അവന്റെ കഴിവു് എത്രതോളം ശ്രദ്ധ മായിരിക്കുവോ അതുതോളം. അവന്റെ വ്യക്തിക്കുപറയും (personality) ശ്രദ്ധമായിരിക്കും; അവൻ സ്വഭാവിക്കുന്ന ചീതു ഒളിഞ്ഞും അതുതോളം സാങ്കല്പികമായിരിക്കും ’’20

ഈനു് റൈലിസത്ത് (യമാതമ്പു) ഒരു പുത്രൻചരക്കു നന്നാഡിയിൽ നോക്കുന്നവയും നമ്മിലുണ്ടോ പത്രതാൻപത്രം ശ്രദ്ധവുത്തിനെന്ന് പ്രീതിയാലുംഭയയിൽ ബർസാക്കി (Balsac) സ്കീനു് ഫൌംബാബേർട്ട് (Flaubert) ലേക്കും ഫൌംബാബേർട്ടിൽ നാിനു സോള (Zola) യീലേക്കും കടന്നതോടുകൂടി ആപവുണ്ടു് ഫാപിച്ച ഫ്രൈംസാഹിത്യത്തിലെ നാച്ചുറലിസ് (Natural-

Iism) തെരുവിലും കൊണ്ടോനോ ഇന്ന് നാം റിയലിസമെ നാപറയുന്നതോ? അന്നതെത്തു നാശറലിസത്തിനും ഇന്ന് പറയു പ്രകടന റിയലിസത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമോ സാമ്യമോ ഉണ്ടോ? ഇംഗ്ലീഷ് സംഖ്യകളും കുറിക്കുന്ന അതിർത്ഥനയോ? നാശറലിസത്തിനോ റിയലിസത്തിനോ ആധുനികകലയിലും സാഹിത്യത്തിലും തത്പരതാനീജത്തിലും ഉള്ള സ്ഥാനമെന്തോ?

റിയലിസത്തിൻറെ കൈകും മട്ടം അതിൻറെ തീക്കണക തു പത്തിലും തീക്കണക ഭാവത്തിലും നാം കാണുന്നതോ എമിലി സോളായുടെ നോവലുകളിലാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ മെരലികസില്ലാനും ഭേദത്തികവും യുക്തികൾമാത്രം ചേരുന്നതു മായിക്കുന്നു. 1911-നു മുമ്പുവരെ വെറും ഭേദത്തിനാണിവേണ്ടതിൽ മുകുയിയിരുന്ന പ്രഞ്ചംസാഹിത്യത്തിലെ റിയലിസം അമവാ നാശറലിസം അവിടെത്തെ തത്പരതാനത്തിൽപ്പോലും കൈക്കടത്തിയിരുന്നു. Paul Bourget, Barres മുതലായ നോവലുകളും Henri de Reginer ഷപ്പോലും കവികളും Remy de Gourmont, Charles Maurras, Andre Gide എന്നിവരെപ്പോലും വിമർശകനാമങ്ങളും ആ സ്വീസാഹിത്യത്തിലെ ചിന്താഗതിയെ പരിവർത്തിപ്പിച്ചത്. സയൻസിനു നമ്മിലുള്ള അടക്കപ്പും അകർച്ചപ്പും എന്നാണു നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിപ്പോരുന്ന സാഹിത്യത്തിലെ ചിന്ത ഒരു നമ്മുട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. പ്രതിഭാഡായിയ Jules Henri Poincaré സയൻസിനേയും അതിൻറെ സന്തുഃഖ്യങ്ങളേയും അധികരിച്ച വിശ്വാസങ്ങളേയും ധാരണകളേയും പരിപ്പൂരിക്കുന്നുണ്ടായി. ബൈൻഹാസൻറെ കൃതികൾ ആത്മകിയമായ ഒരു ഐതിയ ഉണ്ഠവിനും കാണുമായി. Paul Bourget, Maurice Barnes എന്നിവരും തുടർവന്ന മന്ദാന്ത്രപരമാരായ എഴു

അതു കാർ നോവലിനെ സാമ്പാദിക്കും ലൈറ്റിക്കും ആത്മയേയ വുമായ ജീവിതത്തിനെന്ന പൂസ്റ്റിപ്രതിഫലനങ്ങളാക്കിവാൻ അനന്തര വുമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ടിച്ചു.

ഹോളിയൈൽ ഉന്നയിക്കിപ്പുട്ടിരുന്ന ഫ്രെഡ് സാഹിത്യത്തിലെ നാശുറലിസ്റ്റത്തിനെന്ന കാലത്തെ അടക്കിരോച്ചിക്കുന്നത് സയൻസായിരുന്നു. മനസ്യനേയും ജീവിതത്തേയും സംഖ്യാ തു ഒരു ശാസ്യാധികാരിയും ഏന്ന നിലയിലും അന്നത്തെ റിയലിസ്റ്റത്തെ ഇന്ന് നമ്മകൾ വികസിക്കിവാൻ കഴിയുന്ന ബഹിസാക്ക, ഫോളാബെർട്ട്, സോളാ എന്നിവരിൽക്കൂടി വളർന്ന ഇതു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം പല പ്രകാരങ്ങളിൽ ഇന്നും പല രാജ്യങ്ങളിലും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അന്നു സാരംസ് പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന മനോഭോദപ്പെട്ടു ഇന്നത്തെ സയൻസ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന സംഗതി പ്രത്യേകം കാണ്ടിക്കണം.

റിയലിസ്റ്റക്കാരെന്നു് ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കരത്തിൽ പറയപ്പെട്ടുന്ന ഇടക്കാലത്തേയും ഇന്നത്തേയും സാഹിത്യകാരക്കാരെപ്പറ്റി പഠനത്തിനുള്ളപ്പെടുത്തിക്കാക്കുന്നത്, ഫോളാബെർട്ട്, സോളാ എന്നിവരാം അധികരിച്ചു് ചില കാഞ്ഞങ്ങൾ നമ്മകൾ അനുസൃതിക്കാം.

സമുദായത്തെ ബാധിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടേയോ വ്യക്തിയെ ബാധിക്കുന്ന സമുദായത്തിന്റെന്നേ കരണ്ണഭളിലും പ്രതികരണ (action and reaction) അളളിലും വിശ്വസിച്ചു് ശാസ്യാധികാര പാനത്തിൽക്കൂടി അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും നാശുറലിസ്റ്റത്തിനെന്ന ഏററുവും പ്രധാനസ്വഭാവം. കലാപരമായ ഗുണത്തെ സംഖ്യാശൈഖ്യത്തോളം ഇതു ഒരു പ്രതിപാദനസ്രൂതയാണ്. മാത്രമാണു്.

ഫ്രെഡ് വിപ്പവകാലത്തു് ശാസ്യം ഒരു ദഭവമായി ആരാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, ഇന്ന് തെപ്പോലെ സയൻസ് അന്നു് ജന

അഡിക്ക് ദിപ്പിവും കൂർഗ്ഗാഹ്യവും ആയ കനായിക്കനില്ല. അ സ്വദിപ്പിവത്തിൻറെ കാലത്ത് സയൻസ് ബഹുജനങ്ങളിൽ ആരാധനാരൂത്തിയായിരുന്ന 1790ൽ പഞ്ചിയിൽ പോകുക എന്നതു ഫ്രാൻസിലെ മാനംകെട്ട് ഒരു പണിയായിട്ടുപോലും ഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ധിക്ഷണാശാലികളിൽ ഭരിംഗാവും മതവിശ്വാസങ്ങളേയും മതാചാരങ്ങളേയും വലിച്ച ചീയുന്ന അവിശ്വാസികളും ബ്ലൂപ്പോടിക്കുള്ളമായിരുന്നു. പരതാൻപതാം ശതകത്തിൻറെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ മുവേദനം ചെയ്ത ഒരു കനീ റോമാൻറിക്സ് കോവലിന്റൊരു ജാളിജ്ഞാനി (George Sand), ഡാർവിൻ (Darwin) കോംപ്ലൈ (Compte) തെയിൻ (Taine) എന്നിവരുടെ കൃതികളിൽ ആകൃഷ്ണരായ വിപ്രാന്മാരുടെ ഗതിയെ മുടക്കിവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ വെച്ചുകൊണ്ട് നോവലെഴുതിയിരുന്നു.

സോള്ലാ അദ്ദേഹത്തിൻറെ കാലത്തെ സയൻസിൽ തന്റെ എല്ലാ വിശ്വാസത്തെയും ആശയങ്ങളും സമുപ്പിച്ച ആളായിരുന്നു. ഡാർവിൻറെ സിഖാന്തങ്ങൾ അടക്കാലത്തു ഫ്രഞ്ച്‌സാഹിത്യത്തിൽ ചെലുത്തിയിരുന്ന സപായീനങ്കൾ അനല്ലമായിരുന്നു. തന്റെ യെശ്വരത്തെയിൽ സോള്ലാക്കിനു മതപരമായ ശാഖ സന്നം വേണ്ടുംപോലെ ലഭിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ അതിനെ അദ്ദേഹം വലിച്ചെത്തുറിയുകയാണ് ചെയ്തത്. സപാക്ക മുദ്രയെയും ചിന്തയെയും തകയുന്ന അധികാരിവർത്തിൻറെ ഒരു ധിക്കാരമെന്നനിലയിലംണ് കത്തോലിക്കാമതത്തെ സോള്ലാഗണിച്ചിരുന്നതു. സയൻസ് സോള്ലായുടെ വികാരവിചാരങ്ങൾക്കും താലുക്കുങ്ങളും പുന്നമായി കീഴടക്കക്കയ്ക്കാതെയി. അന്നത്തെ അക്കാദമിശാസ്ത്രത്തിനനുയുക്തമായ ഒരു തത്ത്വവിനിയേയാണ് സോള്ലാ, തന്റെ എല്ലാറംിനും അധിക്ഷാനമായി അംഗീ

കരിച്ചിരുന്നത്. ഇത് പരമാത്മം അദ്ദേഹംതന്നെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ട്. “സയൻസിൽനിന്ന് ഞാൻ അതിനെന്റെ വിശദാലമായ ചതുവാളത്തെ കരസ്ഥമാക്കണം..... ഞാൻ ഒരു പുതിയ ഘൂക്കാഡിയസ്സും ആക്കന്നതാണ്.”” സോളോ സ്പൈകരിച്ചിരുന്ന ജീവിതത്തിനെന്റെ തത്പരിയിൽനിന്ന് അനന്തരത്തെ സയൻസ് പ്രചരിപ്പിച്ചു തത്പരിയിൽനിന്നും എത്രയുംലഭിക്കിന്ന് എന്നിക്കും ഒരു പുതിയ ചീസ്റ്റാവ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണം..... അതെന്നതാണ്? തന്നേരു സയൻസിൽ വിശ്രപസിക്കുന്നു. എന്തോടുതിരിക്കുന്നതാണും ഞാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയല്ലാതെ കാണുന്നില്ല. സീംബോവ് (Sainte Beuve) പോലും ഇത്തന്നെ ഫ്രഞ്ചുപീഡിക്കയുണ്ടായി: ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ശൈത്യികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, നീണ്ടഭേദങ്ങൾ ഞാൻ എല്ലായിടങ്ങളിലും കാണുന്നു.” ലാമാർക്ക്, ഡാർവ്വിൻ, ബൈർന്നാർഡ്, ടെയിൻ എന്നിവരുടെ നായകത്പരത്തിൽ അന്ന് പരന്നിക്കുന്ന ചീറ്റയെ അനന്തരത്തെ ചീറ്റക്കൂർ ദിസാത്സാഹം പരിശോധിക്കയുണ്ടായി. എമിലീ സോളോ, അവകാട ശൈത്യികത്തുണ്ടാക്കുന്ന പുസ്തകമായി കിഴടങ്ങിക്കൊടുത്തു. സോളോ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ഞാൻ ഒരു പരിണാമവാദിയാണും ശൈത്യികവാദിയുംകുന്നു..... ഞാൻ ജീവിതത്തിനെന്റെ ഒരു ചീതുകാരനായിരുന്നു അതും അതു ജീവിതത്തെ എന്നില്ലെങ്കിലും വിവരിച്ചുതകയവാനം അതു എന്നാണെന്നും എബനു പഠിപ്പിക്കാനും ഞാൻ സയൻസിനോട് അല്ലെന്നീക്കുന്നു.” എന്നെന്നു തുടർന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞനും അനന്തരക്കൂമാരായിരുന്നു. ഞാൻ ശരീരശാസ്ത്രപരന്നായ മനസ്സുനെ ചീതുകാരിക്കാൻ പോവുന്നു. ഇതാണ് എന്നെന്നു പരിപാടിയിലും അതു മററില്ലാറിന്തെയും അപേക്ഷിച്ചു മഹത്തരമായിരിക്കുന്നതുക്കാതെ ഒരു പുതിയ കലാഭ്യം ഒരു പുതിയ ശാസ്ത്രവംകൂടിയായിരിക്കും. അതു എന്നെന്നു സ്വന്നം സ്വന്നം

തൃഖും സ്പന്തം ക്രയമായിരിക്കും. ഞാൻ, ഞാൻ മാത്രമാണു് നാഥുാവിസം.” “ലോകത്തെ അന്തേ വിധത്തിൽ പാലിക്കുകയാണു് എന്നറ തൊഴിൽ ഞാൻ വസ്തുക്കുള്ള മാത്രം മുകാശീ പ്രിക്കും, ഫതിപാദിക്കും”

സോളായുടെ ജീവിതപാനവും ചരിത്രവും നമ്മെ ആക്കഷി ക്കും അപ്പുള്ളപ്രക്രിയകളും ചെയ്യാംവെക്കില്ലും അദ്ദേഹത്തി നീറി ജീവിതനിരീക്ഷണാവും ആത്മദർശനവും ഒരു ക്രാക്കാരന്നറ നീരീക്ഷണവും ദർശനവും എന്ന നിലയിൽ നമ്മെ ആക്കഷി ക്കുകയോ മുച്ചാടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തി നീറി ചക്രവാളം നാം ഇരിക്കുന്ന മറിയുടെ ഭേദത്തി ചെയ്യു നാളുപോലെ മാത്രമെ ആക്കഷിക്കുന്നാളില്ല. ആ ചക്രവാളത്തിൽ വണ്ണാജജപലതയില്ല. പ്രഭാവത്തിനീറി പ്രദിപ്പിയില്ല. പണ്ട തെരു വരങ്ങു ശാസ്ത്രിയമുണ്ടി സോളായെ ചതിച്ചുകളുണ്ടു. സോളാ ജീവിതത്തിനീറി വൈവിധ്യത്തയും വിശാല നയേയും അടിനാടനയിമാംവിധിയം കണ്ണുവെക്കില്ലും അടിനാടനനീയമാംവിധിയം അഃാദ്ധ്യഹത്തിനു ജീവിതത്തിനീറി ആഴ്ചത്തിലേക്കീറിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിനീറി പുറമേന്തിനു ജീവിതത്തിനീറി പുറവഗ്രാഹങ്ങളും നോക്കി; പുറവഗ്രാഹങ്ങളും ചീത്രീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആ ചീത്രീകരണക്കു് ജീവന്നേം? അവക്കു നിരവും കൊഴുപ്പും ഉണ്ടോ? ഇല്ല. അവക്കു സ്വയ്യീപരമായ തീക്ഷ്ണനാകയും പരസ്പരസംസക്തിയുണ്ടോ? ഇല്ല. ക്രാക്കാരൻ നീറി നായന്തിനും സംസ്കരഘമായ വികാരവും വിഭാവനയും ചൗഢിന്ത്യിന്ത്യലും അദ്ദേഹത്തിനീറി സ്വയ്യീകളിലില്ലും. സോളായുടെ തുതികളിൽ ജീവിതം ജീവിക്കുകയല്ല, ചതുരകീടക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു. വികാരപരവും ബുദ്ധിപരവും ആയ സുക്ഷ്മതകളും (subtilities) അദ്ദേഹത്തിനീറി തുതികളിൽ നാാം ആരാണ്ടുനോക്കുക. അവിടെയും കണ്ണുള്ളകയില്ല സോളായ

எட தொகையாமாத்துவதை ஒன்பில் நூக்க பதராதெ டா? இல்லைதை நீண்டாய்வானில்லோன் கஷியு. ஸாலேவா நமை வகுடிசூறு, நமை ஏராடுத்தியால் வீழினாது ஸாலேவாதென யாகிரிக்கு. ஸோலா ஜீவிததெத் திறுக்கிரைவோல் ஜீ விகு. ஸாலேவாரேத்தொலி, நமேந்தொலி வழிரை செரிய கை ஸாய்நாமாவெனை நூக்கு தோனிப்போவுன. ஹவிகெயான் ஸோலாயுடை செடிப்புதெத் தாங் காளங்கத். கலாபற்மாய கை ஜீகியல்லுகென ஸமீபிக்கவேலை நாங் ஸாலேவிக்கென அவ்விக்கவு. ஸாலேவியு. ஸோலாகிள்கீன நூக்கு லடிக்கீனி பூ. ஸாலேவத்தீவீன்ற ஸபுதாயு. கலாயுடை ஸபுதாயம்பூ. ஸாலேவத்தீவீர ஜாஜ்ஜப்புமாகமாய காந்திப்புசுரளவு. எந்தெல்லாத்தீவீன்ற அதுத்தீல்கீரை கேஞ்சனை ஹடிழுக்கவு. ஸோலாயிலில்லை. ஸோலா கை ராதுகியல்லைக்கில்லை. கை பகல பூ. மாக்காற் டுகிய அதுகாமைதெத் காளிக்கென கை அந்தெத் பக்கு; நிற்ஜஜிவமாய பக்கு. எதுதில்லாந்தொராய ஹனு. கலாகாரமாகவேயு. ஸாலீதூகாரங்காரயு. தீக்கத்தீல் ஸோலா நியீப்புதொயி நில்லை.

வத்ஸாக்கு ஸோலாயுடை spiritual father அதை ராணிக்கைப்பூதை. அதுபாரவிஶப்பாஸ்தாதேயு. ஸாலேவத்தெயு. பரிசுளிக்கைதை ஸமகாலின்ஸுதாயத்தீவீன்ற மிதுஷாலா ய ஸோவலுக்கை அதேயு. ஸ்ரீதீசுத் வத்ஸாக்காயிதை. ஶாஸ்திரம்தொலைவதை அவ்வால்வித்திகீனகொள்ள ஸாலேவா ஸாதுநாயிக்கு ஜீவிதப்பிறுகிறவைபியத்தீல் பத்தாங்கு தாங் ஶதாஷ்டுதைகீ மாத்தே. தெல்லித்துக்காட்டுது. ஸூர்யாவத்தே, பள்ளக்காற், வேலக்காற், புரோவிதமாற், கலாகாரமாற், வே ஶூக்கா, ஏதம்மாடக்கால ஹபைகென பலதமக்காரேயு. ஹந்தைரே யு. வத்ஸாக்கு சிறுகிரியு. வத்ஸாக்கீவீன்ற ஸோவலு

കു ത്രിചതൽ സാമ്പദായികവും സോംഖ്യാധിക നോവലുകൾ ത്രിചതൽ ശാസ്ത്രീയവും ആകുന്നു. ബർസാക്കിൽനിന്ന് നാളുകൾും ശ്രദ്ധാരവാിശപാസങ്ങളുടെ ഒരു ചൈറ്റിൽ ലഭിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നെറ്റ് തൃതീകരാ തന്നെറ്റ് സമകാലീനസ്ഥലായത്തിനെറ്റ് ജീവിതം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവഭാഗങ്ങൾ. ബർസാക്ക് ചെയ്യുന്നതു പോലെ ഉന്നഷ്ടങ്ങൾ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിധികളിൽക്കൊ പാഞ്ചാലോചനന്തത്തിലും സോംഖ്യാ മതത്തിനില്ല.

സോംഖ്യാധിക ബർസാക്ക് അതു വികാരഭ്രംഗയും നോവലുകളും അല്ല. തന്നെറ്റ് തൃതീകളിൽ നമ്മു അടക്കപ്പെട്ടതുന്ന കലാത്മകതപ്പേം കത്തിജ്ജപലിക്കുന്നില്ലെന്നാലും അവയിൽ വിശാലതരമായ അവലോകനവും ഗമ പരമായ വികാരവും നാം അനുഭവിക്കുന്നു. ജീവിതത്തെ അദ്ദേഹം ഇടക്കിക്കളിലുകയോ ജീവിതത്തിൽ അതെപ്പോം ഇടങ്ങിപ്പോകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സോംഖ്യാധിക നാശുറലിസമ്പ്ലേജ് ബർസാക്കി നെറ്റ് നോവലുകളുടെ സ്വപ്നാവം. ബർസാക്ക് ജീവിതത്തിനെറ്റ് ഒരു തത്പരിക്കുന്നതുകൊണ്ടിരിയായിരുന്നു. സുഖ്യിപരനായ ഒരു കലാകാരനുന്ന നിലയിൽ ബർസാക്ക് സോംഖ്യാധിക അപേക്ഷിച്ചു വരുന്ന മികച്ച നില്ക്കുന്നു. സാധാരണ ജീവിതത്തെ ചീതുകിരിക്കുന്നും അംഗീകാരം അംഗീകാരം അസാധാരണനാനായി അപരിമിതനാനായി കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു കവിയുടെ സർപ്പചാത്രരി അദ്ദേഹത്തിനും വിശാലതരമായ ഒരു പദ്ധതി നൽകിയിരുന്നു. ബർസാക്കി നെറ്റ് പ്രതിപാദനം കലാപരമായി അവികലമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതിൽ വികാരം നിരത്തുകാണാം. ജീവിതനീരീക്ഷണ ത്രിക്കിന്നാണ് ബർസാക്കിനെറ്റ് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിനീക്കിത്തനു പ്രതിപാദനം സംഭവരിക്കുന്നു; ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ വന്നുചെങ്ങുന്ന നോവലുകളുടെ ശാസ്ത്രീയസ്വ്യാധികവും

അദ്ദേഹം വിശ്രസിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ സോളായും ബർസാക്കും വ്യത്യസ്തരല്ല; റണ്ട് പ്രേക്ഷിം നിമ്മാണഭായകവും ഉടനെന്ന് ലഭിക്കുന്നതുമായ ഫ്രേഡാബനാഡായിരുന്നില്ല.

മുളാബൈറ്റ്രിന്റീ (Flabert) ‘Madame Bovary’ റിയലിസത്തിൻറെ സന്തുംഭായത്തിനു വിശ്രദിക്കും ചാത്തി. അദ്ദേഹത്തിൻറെയും ഗ്രൂംബാണ്ടിൻറീ (Gourmont) യും വാക്കും ഒരു സോളായുടെ വാക്കും ഒരു പ്രസ്താവനയല്ല. അവ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആ ശ്രദ്ധിക്കും നമ്മുടെ ഏദിന്യാനത്തിലാഗത്തു വന്നതട്ട് മിഥ്രകയും ചെയ്യുന്നു. ബാക്കി സാക്കിൻറെ പ്രോക്രിറ്റും കടക്കുവോരും നാം ജീവിതം ദിനിൽ നാനാവിധമായ വസിച്ചു ബഹിരാജാഭാരതത്തിൽ നിന്നും നാനാവിധമായ താഴൊന്നും നാനാവിധമായ ശ്രദ്ധയും, മഹാനഗരങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയും വരിതമായ തെരവിമീകരിയാണു് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നാം കാണുന്നതു.

ജീവിതചീതി കിരണ്ണങ്ങൾ നൽകുന്ന മാപ്പസാമു് (Maupassant) ഒരു റിയലിസ്റ്റുണ്ണോ? സോളായേയും അപേക്ഷിച്ചുണ്ണോക്കുവോരും മാപ്പസാമു് ഒരു റിയലിസത്തിൻറെ സന്തുംഭായം നാച്ചുവിസത്തിൻറെ യോ റിയലിസത്തിൻറെ സന്തുംഭായം അല്ല. എന്നാൽ ഒരു റിയലിസ്റ്റുണ്ണീരിക്കുമെന്നീകളും മാപ്പസാമുഡിലുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചിത്ര കിരണ്ണങ്ങൾ നിർജ്ജീവങ്ങളോ അനാക്ഷിക്കുവോളാ അല്ല. എന്നാൽ ഒരു വലിയ കലാകാരന്റെ സ്വർഗ്ഗം തുള്ളുകയററാണും കൊണ്ട് നിരത്തിട്ടുള്ളവയാണു് അദ്ദേഹത്തിൻറെ തുടികളിൽനിന്നും പറത്തുകയാണു്. മാപ്പസാമുഡിന കീഴ്ത്തൽ ആകഷിച്ചതും നയിച്ചതും ആശയങ്ങളില്ല; സംഭവങ്ങൾ

ഈണ്ട്. പ്രമമപരിചയത്തിൽ ജീവിതം അതിന്റെ പുണ്ണത യോദ മാപ്പസംഖിന്റെ കൂട്ടികളിൽ പ്രതിഫലിക്കണമെന്ന നടക്കം തോന്തിയേക്കാം. അഡിന്റെ എല്ലാ നീറങ്ങളിൽ എല്ലാ സ്വന്നങ്ങളിൽ എല്ലാ സ്വന്നങ്ങളിൽ അവയിലുണ്ടെന്ന് നാം വിശ്വസിച്ചുപോവുന്നു. എന്നാൽ മാപ്പസംഖിനെ നാം ദാഖിലുന്നോക്കുക. അതുപേരുതുണ്ടെന്ന് സ്വഭ്യകികളിൽ ജീവിതത്തീ ന്റെ പുരംപുത്ര് പുണ്ണമായി കലന്നകാണ്ടാം. എന്നാൽ നാം ധ്യാത്മജീവിതമെന്ന് സാധാരണ പരിഞ്ഞാട്ടുത്തിൽനിന്നും അ ദേഹം അകന്നനീളുന്നിട്ടുകില്ല. അതിനുതീരമായി നീല്ലുതീ രിക്കന്തമില്ല. മാപ്പസാംഖിനുള്ള എററവും പ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥം, തന്റെ സാധാരണ അനുവാചകനും അവർററിയാതെ ആകർഷിച്ചു തന്നിൽ ലായിപ്പിക്കുന്നും എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തി ന്റെ കമകൾ കമകൾക്കാവേണ്ടിയുള്ള കമകളാണും അവ ഇ കിായ്യുത്തിൽ അദ്ദേഹം വലിയൊക്കെ കലാകാരന്നും. അദ്ദേഹ തതിന്റെ വിക്ഷണം വേദനിപ്പിക്കുന്നും വിരക്തിജനിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്യുന്ന ‘സിനാസിസം’ ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ ഒരു ഭാർഡി മോപ്പാസംഖിനും ഇല്ല. ഒരു human personality യെന്ന നീലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം അഭ്യന്തരമാണും. മഹാത്മകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ അഡിനാപ്പുചത്തിയിരുന്നു. ഭിന്നപ്പും സുശക്തവുമായ sentiments അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിയിരുന്നു; അദ്ദേഹം സ്വത്രപ്പവും ഭാർഡിയുവും അത്മവുമില്ലാത്ത അനേകം വികാരങ്ങളുടെ അടിമയായിരുന്നു. വശം തെററിക്കാണകയും വശം തെററി പരിയകയും ചെയ്യിരുന്നവകുടെ കൂട്ടിൽ മാപ്പസാംഖിനും പ്രധാനപദ്ധതിയാണുള്ളത്. വിചാരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അപ്രധാനനം വികാരാലുക്കേണ്ടതിൽ പ്രധാനനംതന്നെ തന്റെ ചിത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം നീറിത്തപ്പെട്ടു. കൊഴുപ്പും വൈഭിയും കലന്ന നീറങ്ങളിൽ പ്രവഞ്ഞിച്ചു. നൽകി

യിങ്ങനെതിനാൽ അവയെ നടക്കുന്ന വേഗത്തിൽ വേർപ്പെട്ടുനില്ലോ എന്ന കഴികയില്ലെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിൻറെ അവലോകനം ഒരു മാനസികരാഗിയുടെ അവലോകനമായിരിക്കും. അതിൽ മുച്ചുന്നില്ലെന്ന തരക്കേടുകളും തകരാറുകളും ഉണ്ട്.

റിയലിസത്തെ വീണ്ടും കുറതിപ്പൊക്കവാനുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾ സാഹിത്യലോകത്തു നടക്കുന്നുണ്ട് ‘Scientific Realism’, ‘New Realism’ എന്നം മറ്റൊരു സംഘടനകളിൽ ഈ പ്രസ്താവനയെ ഉത്തരവാദം നൽകവാനുള്ള ശ്രമം നിശ്ചിതമായ വീംഗ്രനത്തിനു വിഷയമായിട്ടുണ്ട്.

ശാസ്ത്രീയസ്വന്പനയത്തോടു ഇണങ്ങിപ്പോവുന്ന തത്ത്വത്തിലും വിഷയഗതമായ (objective) ജീവിതവീക്ഷണവും ജീവിതചിത്രകരണവും ജീവിതത്തെ മുഴുക്കുന്ന പരസ്യാഭ്യർഥ്യാശ്വരം ദ്രശ്യവിശ്രാബം തന്ത്രചിത്രയിൽകൂടിയും സയൻസിൽകൂടിയും ഇവ സാഹിത്യലോകത്ത് പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വെറും ആദർശപരതയിൽകൂടിയും കാലുനികപ്രസ്താവനത്തിൽകൂടിയും ഉള്ള ജീവിതവൃപ്പാവാരപ്രകാശനത്തെ ആധുനികസാഹിത്യം സ്വാഗതംചെയ്യുന്നില്ല. ധമാത്മജീവിതം അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതയാമാർത്ഥ്യം ഏറ്റവും ജീവിതത്തിൽ മാത്രം അടങ്കിയിരിക്കുന്നവനു ധാരണയിൽ ജീവിതപാനത്തിൽ അവഗാഹിച്ചുള്ളവരിലാരിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. മനസ്സുന്നേറു എല്ലാം അവന്നെന്നു പരിസരത്തിൽ അവന്നെന്നു ചുറുപാടിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നവനു അനവധാനമായി വിശദിച്ചുകൊണ്ടു എത്ര ചുറുപാടുകളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതു തന്നെയും ഒരു പ്രസ്താവനക്കാരെ പൊതുവിൽ നാം ഇന്നും റിയലിസ്റ്റുകൾ എന്ന വിളിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽനിന്നും അകന്നവയെന്നു

പറയപ്പെടാറിള്ളു, സപ്ലീഷ്യലിൽനിന്നും, സക്ലു'ന്തിൽനിന്നും അഭിരച്ചികളിൽനിന്നും സാഹിത്യകലകളെ ‘ധാമാത്മ്യ’ തോണി ലേക്ക് തീരിച്ചടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നായിട്ടാണ് ഇവർ വിവരിക്കു പ്പുട്ടന്നത്. സോളാ അദ്ദേഹം കണക്കും കേട്ടതും അഭിന്നതുമെ സ്ഥാം ശാസ്ത്രീയസ്വരൂപം ഉത്തരിൽ ആവിഷ്ണവിച്ചു എന്നിട്ടും ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിനു “വൈളിക്കു” കീടക്കാം. ‘‘സോളാ മലിന വാചിയിൽ മുഖ്യക്ഷേഖരിക്കണമാൻ കൊതിച്ചു നോൻ അതിൽനിന്നും പേരുപെട്ടുനില്ലാനാശിക്കണാ.’’ 21 എന്നും ഇവിംഗം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നും റിയലിസ്ക്കാരാൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ട നൂഹവീംഗം ഒരു റിയലിസ്റ്റാനെന്നും പറയുവാൻ ആക്കം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

റിയലിസം ഇന്നുത്തു യുറോപ്പൻ സാഹിത്യത്തിൽ കൊതിക്കപ്പെട്ടനു ഒരു പരിപ്പൂരമായി ആരാധിക്കപ്പെട്ടുനില്ലെങ്കും ബും അതിന്റെ സ്വരൂപം യങ്ങളെ കെട്ടിപ്പെട്ടതുകൊണ്ടിരിക്കണമാൻ പല മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കാരന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും ഉത്സാഹിക്കാണെന്നോ. വ്യക്തിക്കും സജ്ജായത്തിനും തമിലുള്ള സംബന്ധങ്ങളും അവരുടെ പരസ്പരസ്വാധീനങ്ങൾക്കും ഒരു കുറഞ്ഞ ജീവിതചിത്രത്തിൽ റിയലിസത്തിനും ഇന്നും പ്രസക്തിയുണ്ടോ ഫ്രഞ്ച് സാഹിത്യത്തിൽ ആദ്യം പരിപ്പൂരിച്ചുമായ റിയലിസം അമുഖം നാലുംബിസം കാലത്തിന്റെ അഭിരച്ചിക്കന്നസരണം മാറിക്കാം റിപ്പോക്കയാണണായത്. ജീവിതയാമാത്മ്യങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രകാശിപ്പിച്ചു സാരൂപ്യാലൂരണവേല അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടും നൂമിയ (Breuix) മോളിയർ (Molier) എന്നിവർ സോളായുടെയോ ഹോബെൻട്ടിന്റെയോ റീതിക്കുള്ള അവലംബിച്ചിട്ടും റിയലിസറുടെകളില്ല.

കേവലം ശാസ്ത്രത്തു മാത്രം അധികാരിക്കുന്നതു അഭിന്നരും മനോഭാവത്തു മുന്നോടിയത്തിക്കൊണ്ടും ജീവിതത്തു ചിത്രീകരി

ചുമക്കവക്കട റിയലിസത്ത യാമാസ്ഥിതീക സാഹിത്യത് അപകരാർ കണക്കിന ശക്തിക്കണ്ണ. ആദ്യം സാഹിത്യത്തിൽ പകരാരിലെബാരാം സാഹിത്യത്തിലെ നാച്ചറൽ സിസ്റ്റത്തപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്ന :

‘French realists have given us in their frightful creations literary-fungi, begotten of the social rottenness, morbid and fantastic growths engendered by that loss of faith in human nature which is also a loss of human conscience.’²¹ ആദ്യം സാഹിത്യത്ത സംബന്ധിച്ച മാത്രം ആർനോൾഡ് (Mathew Arnold) വിമർശനത്തിൽ ഇന്ന ആദരണിയമായ പല ഭാഗങ്ങളിൽ.

അമേരിക്കൻ തിയോഡോർ ഡോറയും സിൻക്ലീർ ഘുക്കി, അപോട്ടൺ സിൻക്ലീർ, ഹോമിലോപേ എന്നിവർ എതിയ റിയലിസ്റ്റ് റഡക്കളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. യാമാത്മ്യ ക്ഷേമ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവുന്ന കാരണത്താൽ ഡോറയും ഘുക്കി, ടോരുപ്പും ഇബോസൺ, ചൂ തുടങ്ങിയവരെ റിയലിസ്റ്റ് റഡക്കളും വിളിക്കാമോ? ഇവിടെ നമ്മുൾ അഭിരുചികൾക്കനു ഒരു കഴപ്പുത്ത വിശ്വാസക്കാർ നിലുത്തിയില്ല.

റിയലിസം കലാപരമായ ഒരു സാമ്പ്രദായശാഖക്കിൽ, അതു കലാപരമായ ഒരു പ്രതിപാദനമാണെങ്കിൽ, കല കലക്കം വേണ്ടിയെന്നും സില്വാന്തത്തിൽ അടിയറച്ചുനീണ്ടുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനമാണെങ്കിൽ മേലുന്നത്തവരില്ലാതോ റിയലിസ്റ്റ് റഡക്കളും. മുച്ചരണപരമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നും റിയലിസം സ്വതന്ത്ര മാണഞ്ചിൽ ഇന്ന നാം റിയലിസക്കാരെന്ന പറയുന്ന സാഹിത്യ

കലാകാരന്മാരിൽ ഭരിംഗവും റിയലിസ് റക്കിള്ളു. മാക്സിം ഗോക്കൻ റിയലിസ്റ്റ് എന്ന വിളിക്കുന്നതിന്റെ അത്മമെന്തു? അദ്ദേഹത്തിന്റെത്തുംതു സന്തുദായത്തെ അവലുംബിച്ചിരുന്ന ചെഹാവും റിയലിസ്റ്റുണ്ണാണെന്ന പറയപ്പെട്ടുന്നു. വസ്തിച്ച ഫു രണ്ണാധ്യാവുമായിനിന്നും പയറുന്ന ടോഡസ്റ്റുയി, ഇബു്-സൻ, ഷാ, ഗാർസപത്രി എന്നിവരും റിയലിസ്കാരൻ! ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ ഒരുപ്പാറുണ്ടായാൽ ഒരു വിധി ഫ്ലാവിക്കാതെ അവരെ കലാപരമായി പകർത്തിക്കാണുകൊണ്ടുവരും റിയലിസ്കാരൻ! ആദർശപരമ (idealism) യിൽനിന്നും അക്കന്നതിനുണ്ടാക്കാണ്ട് യാമാത്മ്യ ഒരുപ്പെല്ലാം ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ അനേവിയത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവരും റിയലിസ് റൈറ്റുകളുടെ അനുസ്ഥിതിയിൽ ഒരു നിയ്യത്വന്തരിനും ഒരു അത്മമുണ്ടെന്ന പറയാം. എന്നാൽ ഇത്തരിനെയുള്ള റിയലിസ്റ്റുണ്ടുനിക്കാണുഹിന്തുലോകം അംഗീകരിക്കുന്ന ഒന്നല്ല.

യാമാത്മ്യങ്ങൾ (realities) എന്ന പറയപ്പെട്ടുന്നവയെ സംബന്ധിച്ചു് നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഭീമമായ തന്ത്രിഖ്യാനകളും അബദ്ധവിച്ചപ്രാസം ഇപ്പോഴും നിലനില്പിനും. സാങ്കേതികമായ ഒരുമിയ്യിലുണ്ടു് ഈ യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ സാധാരണ വിവരിക്കപ്പെടുന്നതു്. സ്പഷ്ടം ഇന്ത്യൻ ഉർത്തുവും തന്മാരായ ഒരു യാമാർത്ഥ്യമാണെന്നും മാനസികാപരമാണും തെളിയിക്കരിക്കേണ്ടു് അവർ യോജിക്കുന്നോ? മാനസികവും ആത്മാവും ആയും അതു ഫ്രെണിയലും അയാമാർത്ഥ്യങ്ങളുണ്ടു് വിധിച്ചു് താഴീവാനും നീരും അടിസ്ഥാനമാണുള്ളതു്? മിസ്റ്റീസിസം ഒരു അയാമാർത്ഥ്യമാണെന്ന തീരുമാനിക്കാൻ എത്തു തെളിവുകളാണുള്ളതു്? സഹജാവഭോധം ബുദ്ധിയുടെ ഉർത്തുവുമായ ഒരു അവസ്ഥ (Intellect is the higher form of intellect) എന്ന ബർഗ്ഗ് സംഭവം സിലുന്നതെത്തെ നിംബരം എന്നുന്നെന്ന വണ്ണിക്കണം? ആത്മ

വാദത്തിന്റെ കാരണം ശരീരത്തിലെ ഗ്രന്ഥികളിലും മാനസ പേരികളിലും കാണബാനാണുഹീക്ഷനു ശരീരധാന്വാദത്തോടു ഒരു തോൽവിയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എത്ര വിചാരിക്കുന്നു ?

മനഷ്യന്റെ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളേയും പ്രപഞ്ചത്തേയും നിരീക്ഷിക്കുന്നതിലും ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലും സ്പീകർക്കുപെട്ടു നി ഒരു പ്രത്യേക സന്ദേശാധികാരിയാണ് റിയലിസം. ഒരു പ്രകാര തത്തിൽ അതു കേവലം സാങ്കേതികമായും മാക്കുന്നു. എന്നാൽ റിയലിസ്റ്റാണു കലയെന്നം കലയാണു റിയലിസമെന്നും ഉള്ള പ്രസ്താവം അതുമുന്നുന്നുമാകുന്നു.

ഭാവിയിൽ സാഹിത്യം നാച്ചുറലിസമായിരിക്കുമെന്ന സോജ്ലാ ടീർഡാർനും ചെയ്തിരുന്നു. അതായിരിക്കുവാനേ പാട്ടിളിഡൈവൻഡം അദ്ദേഹം ശാച്ചിച്ചിരുന്നു. ആ ടീർഡാർന്നും ശാംഗും ഇപ്പോൾ എന്നായി? മനഷ്യവർദ്ധത്തിന്റെ സുവർത്തനം നാം സ്വന്നരമായ ഉദയത്തിനാം ഉതകുന്നതു റിയലിസം മാത്രമാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം സിഖാന്തിച്ചിരുന്നതു. ആദർശ പരതയെ അടച്ചുടക്കുയും അതു മറച്ചപിടിക്കുന്നതിനെ എടുത്തു വെളിക്കിടക്കുയും ചെയ്താണു റിയലിസത്തിന്റെ ചുമതലയെ നാപോലം അദ്ദേഹം പ്രവൃംപിക്കുവാനും. നമ്മൾ ഈന്ന ആ പഴയ ആദർശപരതയും വേണ്ടാം, ആ റിയലിസതും വേണ്ടാം; എന്നാൽ ഈന്നു പുതിയ റിയലിസത്തിനവേണ്ടി പാർട്ടി സാഹിത്യകാരന്മാർ ബലമായി വാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാണീ ട്രാഡിഷൻ റിയലിസം? സാമാന്യജനസംസ്കാരത്തെ (Proletarian culture) ഉന്നമാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പരിപാടി? റാഫ്റ്റ് ഫോക്സ് (Ralph Fox) നോവലുകളും ജനസംസ്കാരം (Novel and the people) എ.വി. ലുനാകാർഡ്സ്കുയിടുടെ (A. V. Lunakar-sky) (Lenin on Art and Literature) മതലായ കുതികളും

ൽക്കിന പാർട്ടിസാഹിത്യം അവഗ്രഹപ്പെടുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നടക്കാം തന്റെ ലിലാക്കാം.

എക്സ്‌പ്രൈസിസം (ഭാവാത്മകപ്രസ്താവനം)

നാച്ചറലിസ്റ്റുടെ നിരയോ റിയലിസ്റ്റുടെ നിരയോ വാക്കണക്കേടിയെ എതിക്കുന്ന കമാണ്ട് എക്സ്‌പ്രൈസിസം. കേവലം ദുര്ഘാമായ ജീവിതത്തിന്റെ വശങ്ങളെ പകർത്തുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം എക്സ്‌പ്രൈസിസം തുപ്പിയെന്നില്ല. മനോവ്യാപം റംഗം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിലാണ് എക്സ്‌പ്രൈസിസം തത്തിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവം അടങ്കിയിരിക്കുന്നത്. 'റിയലിസം ഉപരിപൂബമായ ഒരു നിരക്കുണ്ടാണ്'— വെറും ഒരു പ്ലായാച്ചാം താഴെയായിരുന്നു. 'എന്ന റിയലിസ്റ്റുടെ അധിക്കേപിച്ചുകൊണ്ടും എക്സ്‌പ്രൈസിസ്റ്റുടെ പോലെയാക്കാം.' എന്ന റിയലിസ്റ്റുടെ അധിക്കേപിച്ചുകൊണ്ടും എക്സ്‌പ്രൈസിസ്റ്റുടെ പോലെയാക്കാം മീ. ജെ. ഡബ്ല്യൂ. മാരിയററ് ഫ്രണ്ടാവിക്കുന്നു.

കൈ സംബന്ധത്തിന്റെ ഒരു രംഗത്തിന്റെ അതേ വിധത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക എന്ന നിയമത്തെ എക്സ്‌പ്രൈസിസം ശക്തമായ എതിർപ്പോടുകൂടി ലംഗ്ലാക്കുന്ന മനസ്സാനുപരമായ നിരക്കുണ്ടു് അവലുംബിച്ചുകൊണ്ടു് എക്സ്‌പ്രൈസിസം നമ്മുടെ അപ്രത്യക്ഷജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളെ സൂക്ഷ്മജീവിതത്തിൽ നിന്നും അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നാണ്' ചെയ്യുന്നതു്. റിയലിസം വിഷയത്തിനായിരിക്കുന്നും എക്സ്‌പ്രൈസിസം അതുകൊണ്ടും. ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് അന്തരം മനസ്സിലംകാം. മന ചുണ്ടിന്റെ മനോഭാബങ്ങൾത്തെയും അതിൽ നടക്കുന്ന വ്യാപാരങ്ങൾ ഉള്ളമാണ് എക്സ്‌പ്രൈസിസം. വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു വ്യക്തി

കളിൽക്കട്ടി ഭാവാത്മകസാഹിത്യകാരന്മാർ സാമ്പ്രതികമായ .സത്യത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഇങ്ങനെന്നുള്ള സത്യപ്രകാശനത്തിനു വേണ്ടി അവർ പലപ്പോഴും ഉദ്യോഗായ സീംബലുകളെ ഉപയോഗിക്കാറണ്ട്

ജമ്മന്നിയിൽ ജാജിഃ് കൈസർ, എൻഡോസ്കൂ് ടാബ്ലർ സോംജിഃ്, ബ്രൂഫീററിഃ്, കോൺഫീറിഡിഃ്, ഗ്രോറിഓ് എന്നിവരും ഈം പ്രോണിൽ സീം ഒ കാസി, സീ കെ. മൺറോ മതലായവരും അമേരിക്കയിൽ യുണിൽ കാന്റിൽ തുടങ്ങിയവരും ആധുനിക സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനമായ എക്സ്-പ്രശസ്തിസത്തിന്റെ നായകന്മാരാണ്.

പുരോഗതി

ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചൗപ്പക, സ്റ്റേഹിക്കുവാൻവേണ്ടി വെട്ടക്കുക, കെട്ടിപ്പട്ടക്കുവാൻവേണ്ടി തട്ടിപ്പോളിക്കുക എന്ന തീർജ്ജുചിത്കരായ ഒരു വിപ്പുവകാരി (ഫോലോവോ) ഇന്നനെത്ത വിപ്പുവലോകന്റെചുള്ളൂം അടച്ചുവിളിച്ചു, അതെല്ലാം തന്ന പരിഞ്ഞതിലാണ് നമ്മുടെ പുരോഗതി അടങ്കിയിരിക്കുന്നതു എന്ന ലഹരികേരിയ വേഠായ ലഹരിക്കാരൻ. ഇന്നനെ എറ്റവിനൊരിക്കൊള്ളിക്കുന്ന പോർവ്വിളിക്കിൾ ധാരാളമുണ്ട് യഥാത്മ പുരോഗമന്നത്തിന്റെ ചില പ്രധാനമായ അധിക്ഷാനസില്ലാൻ ഒരുപ്പെല്ലായും തന്ത്രങ്ങളെല്ലായും സമീപിക്കുന്നതിനു ഇന്നനെത്ത പുരോഗമന്നത്തിന്റെ ഇങ്ങവശങ്ങളെല്ലായും നാം അവധാനതയോടെ വികാരങ്ങളും കൂലിഞ്ഞു പരിശോധിക്കണം. വളരെ കയൽല്ലം, കാര്യം ബോധവും, ക്ഷമയും സഹനശക്തിയുമില്ലെന്നതവർ അപകടങ്ങളിൽ ചാട്ടവാനും, ഭൗതികരായി അപചമനംഖ്യാരികളാക്കവാനും പറ്റിയ ഒരുസരമാണിതു് വിഷയമിക്കുന്ന സ്ഥലംയും, അന്ധാരമായ പരസ്പരവിദ്വേഷവും കൂർന്നും, അസുരയും, സത്യം

ମୁହଁମାର୍କିଳୋଟିଷ୍ଟ ଡୁଆନକମାର ଫଳାଦରବୁ । ଦତ୍ତାନ୍ୟତରୁ । ଏତେ ମାତିରିଯତ୍ତିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତିବାଦିବୁ । ଜୀବିକରଣଟିଗୁ ଯାତୋତ ନିଲାଯ । ଧୂପ୍ରବୁ । କଲ୍ପିକାରତ ଯାତ୍ରୀକସାଙ୍ଗ୍ଲାବାଦାପତ୍ରକୁ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀଯବୁ । ଶାଙ୍ଗ୍ଲାରୀକବୁ । ଶାହିରୀକଲାପବ୍ୟାହାଯ ବ'ିଶାଲବୀକଣ ପାଇସ୍ତିଲ୍ପାତ ହୃଦୟାତ କଷ୍ଟିକଷ୍ଟ । ମରଦ । ନିରାଶାତ ହୁନ୍ନାରତ ଲୋକତ୍ତ ଯାତୋତ କରାଲୁଅନ୍ତରାତ ଜୀବିକରଣଟିକେରି କମ ଦେଖାଇମାତ୍ରିରୀକଣ । ହୁତ ବ୍ୟବସମ୍ବାଦ୍ୟାତ୍ମକରେଣ୍ଟ । ବ୍ୟାକ ପତରୁରେଣ୍ଟ । ଏହି ଏହି ପାଇସା ପାଇସାତୁପୋଲେ ଶରୀରାଙ୍କ । ହୁତ କିମ୍ବରଣାପତ୍ରକୁ ଦେଇ । ତରିପୁରିଟିରତ । (କରବସ " ଟେକ୍ନିଶନ୍) କୋଣଡ଼ିଷ୍ଟ ରୋଗରତିକେରିଯି । ପଶ୍ଚାତ୍ତାଶାଙ୍କା ପାଇସାତୁ । ଏହି ରଂଗରତିଲୁଦିଲୁ ହୁନ୍ନାରତ ନାଯକତରତିଲୁ । ଆଶାଯାଇତପରତା ଲୁ । ହୁ " ତରିପୁରିଟିରା ବ୍ୟାଯିମ୍ବିଟ୍ରିକ୍ସଟ୍ । ସନ୍ଦର୍ଭାଯନ୍ତରାକଣ । ରା ପ୍ଲୁଟରାକଣ । ପାଇ୍ଟିପେଟନ ହାଇପ୍ରୋରିଯାଯିକ ଶାନ୍ତିରମଲକୁ ଛାଙ୍କ । ହୁନ୍ନାରତ ମିକି ସନ୍ଦର୍ଭାଯକପାଇସତ୍ରକୁ ଦେଇ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀଯବୁ ରମ୍ଭକୁ ଦେଇ । ଧୂପକାରଣମେଗପାଇସତାରୁ ଆତ ମୁଢିକେ କରିବ ତ୍ରୟାମାଶାଙ୍କ ବିଯିଷ୍ଟାରୁ ଅନୁକ୍ରମ କଟିକରିଲୁ ।

ବିପ୍ରବକାରୀଯୋ ପୁରୋଗନକାରୀଯୋ ଅନୁଵକରେଣାତୁ ହୁନ୍ନାରତ କରାଵଶ୍ୱରେତକଣାର କର ହାତଗାଯି ତିଳ୍କିଟ୍ରିକ୍ସ । କରିବା ବିପ୍ରବକାରୀଯାଯାର ଅବୀର ପୁରୋଗନକାରାରି । ଏ ରୋଗମନକାରାଯାର ବିପ୍ରବକାରାରମାଶାଙ୍କା ପରିକର କର ଯାଇଣିଲୁ । ରିକଣ୍ଟର୍ସଟ୍ରୁଟ୍ ରକ୍ଷଣୀ ପ୍ରକାଶନ (ପ୍ରକାଶନବୀଯାଙ୍କ) ପ୍ଲାଟ୍ କରୁ ଏହାରୀ ବାକିକରି 'ମେସ୍ପ୍ରଟ୍ରାମିଯା' ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପାଇରେତାକ । ସାହେବାଦର୍ଯ୍ୟବସାୟଙ୍କରାତ୍ମକରୁ କିମ୍ବାପିତ୍ରକାରୀ ତଥାରୀକରଣାବୟଙ୍କ ହାରୋଦାଯି' ଲାଗ୍ନ୍ତି ପ୍ରକ୍ଷାପିକଣା । 'ବି ପ୍ରବ' ଏହି ପୁରୋଗନବୁ । ଅନ୍ତର୍ଭାବକାର କଟିରତ କର ବସନ୍ତ ବୈଷଣି କରିଲୁ । ଏତେ ବସନ୍ତରେତାରୁଲ୍ଲେ ଗମାପିକଣାରେଣ୍ଟ ସଂଶ୍ଲେଷି

ക്രൈസ്തിയിരിക്കുന്നു. അവ മിക്കവാടും ഒരു അതിമാത്രത വ്യഞ്ജിച്ചിരിക്കുന്ന റണ്ട് മുഹമ്മദിക്കളായി മിച്ചുകയാണ്. ഈ മുഹമ്മദിക്കൾ നമ്മുടെ പ്രത്യേകിപ്പും അപ്രത്യേകിപ്പുമായ ജീവിതത്തോട് ഏതൊരു വളരെയോളം പ്രകാരത്തിൽ വളരുന്നുകയും വറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവുന്ന കാണ്ണവാൻ വിപ്പുവവും പുരോഗമനവും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരെ ഇവിടെ നാളക്ക് തന്ത്രംതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് ഈ തത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും അവർ പല ക്ഷേമിക്കാരാണ്. പരുവത്തിനും അവരിൽ എല്ലാവകാശങ്ങളും ലക്ഷ്യംമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരെ പരിവർത്തിക്കാരിക്കാം എന്ന പൊതുവെ വിളിക്കാമെങ്കിലും സംഗതികരം തുടക്കത്തിൽ വ്യക്തമായി യേർത്തിരിച്ചു അവരെ വിജേക്കുന്നതെന്ന വെണ്ണം.

അമിതവാദികളും, മിതവാദികളും അവരെ നമ്മക്ക് വേർത്തിരിക്കാം. ഇന്ത്യൻമാരിൽ എക്സൂറിമിസ് ദാക്കാ എന്ന വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നവയും ഉംപ്പെട്ടുന്ന അമിതവാദികളുടെ നയം. അവരുടെ നയം അവരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തെ അപൂട്ടി പരാജയപ്പെട്ടു തുട്ടുവാൻ പോതന്നതാണ്. ‘അധികം കീഴടക്കാട്ടപോയാൽ പട്ടണത്താററുതും, എന്ന പഴമൊഴിയെ അന്തര്മാക്കന്നവരാണവർ, എല്ലായേ കൊല്ലാൻ ഇല്ലോ. ചട്ടന്ന പ്രസ്ഥാനക്കാർ എന്ന പഠനത്താൽമുണ്ടി അവരുടെ സ്വഭാവവും നാലുംാശംഭളം മനസ്സിലാക്കാൻ! ഹേളുവാളുണ്ട് (റാഡിയലേസേഷൻ) തത്തിനും അവരുടെ തുള്ളു സദ്യം കണ്ട് പിടിക്കുന്നതിനും അവരുടെ തുള്ളുവെയ കവിക്കുന്നില്ലോ എന്ന എല്ലാററിനേയും യുക്തിയുടെ അന്ത്യത്തീയമാനത്തിനു വിച്ഛക്കാട്ടക്കന്നവരാല്ലോ റീ അൽബസ് ഹക്കിസലി പറയുന്നു. വിപ്പുവകാരികളിൽ ഭൗമപക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ചും ജീവാഗന കാണിപ്പായം പറയുന്നതിൽ തെററിപ്പു. പുരോഗതിനേക്കാം അവർ വിപ്പുവത്തെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കാതന്നു് അവരുടെ വാക്കുകളും പ്രസ്താകളും.

ശ്രദ്ധകൾ നേരിയുകൾ നൽകുന്നു. തങ്കളുടെ ഉദ്ദീഷ്ടമായ പരിവർത്തനയെ ഏകവയ്ക്കുന്നുവും ഇവരുടെ ഉദ്ദീഷ്ടമായ ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവിതത്തെ പരിപ്പൂരിക്കുവാൻ ചെയ്യാനുമാണെന്നുതന്നൊല്ല. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അവരുടെ സകല സംരംഭങ്ങളും പിന്തിരിപ്പും ശക്തികളായി കാണപ്പെടുന്നു. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ജീവിതത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ വാഴ്ന്നപ്പെടുന്ന അവരുടെ വീണുവബലതിൽ നന്ദിട്ടു സുക്ഷ്മിയിവിതത്തെ ഏതുക്കുന്ന സ്വർഖിക്കുന്നവും നോക്കാം. ജീവിതത്തിന്റെ സുക്ഷ്മവശങ്ങൾ അലക്കോലപ്പെട്ടതും എക്സിസ്റ്റാച്ചുനു ആവശ്യിക്കുന്ന ആവശ്യിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ സാമ്പൂദ്ധം. പ്രത്യുക്തിയിലൂടെ പ്രവർത്തന ഔദ്യോഗിക്കളിലും മാത്രം അടയ്ക്കുന്നവയല്ലോ ജീവിതവും ജീവിതപരിപരാഗതിയും. ജീവിതക്കൂടാം പരിത്യജിക്കാപ്പെടുവാൻവാനുള്ളതാണ്¹ ഇന്നത്തെ പുരോഗമനപര്യായമാക്കലെ സംബന്ധിച്ച പറയാനുള്ള നൃനക്കളും ലോറും. ഈ പരാതി ഇന്നത്തെ പല പുതുമകാക്കം നൈപുണ്യാഗമയും ഒരു പണ്ണയൻ കാര്യമായി തോന്നാവുന്നതാണ്. അവർ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വശത്തെ കണ്ണാട വിശ്വാസിക്കുവരാണുന്ന സമാധാനം പറയാനുള്ളൂ. വിപ്പുവാധികാരത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കൂടുതലെല്ലപ്പറ്റതിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും വാക്കുകളും ഇവരുടെ ഉല്ലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. “ആ കിന്ധാനിസം, കമ്മുനിസം അല്ലെങ്കിൽ ഭേദമീയ സപാതശാഖയും ഇതരരത്തിലൂടെ ഒരു പതിയ വിശ്വാസപബലത്തിനെ അബദ്ധിക്കിൽ കാര്യപരിപാടിയെ അല്ലെങ്കിൽ സെൻറിമെൻറിനെ അഡ്കാറം ആരുക്കിക്കുവെം അതു വിപ്പുവകരമായ അധികാരമാണെന്നു തോന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നു.”¹ വിപ്പുവാധികാരത്തെ

I. Bertrand Russel: Power (A new social analysis P. 41)

ഉമാഹരിക്കവാൻ റസ്സൽ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് നാലു കാര്യങ്ങൾ
എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. അവ 1. പൂർവ്വകാലത്തെ കുസ്തമതവും 2.
നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളും 3. പ്രജയവിപ്പവവും ദേശീയതയും
4. സോഷ്യലിസ്റ്റും റഷ്യൻ വിപ്പവവും ആകുന്നു. നവീകരണ
ദശയ്ക്കാണ് 1848 വരെ പാശ്ചാത്യലോകത്തു ഉത്തരവരമായ
ഉദ്യമങ്ങൾ തുടരെ നടന്നാകൊണ്ടിരാ. , 1848-ൽ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാന
നം എന്നു് കീഴക്കെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനമായി തുച്ഛന്തരപ്പെട്ടതു
ഈ. ഫ്രാൻസിൽ ജയാരംഭം , 192-നു ശേഷവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
അതിനേൻ്റെ മുരംഭന്തെല്ലും അടോറിക്കയീൽ 1776-ലും നിലനി
ല്ലെ കയ്യണ്ണായി. വിപ്പവകരമായ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനത്തിനേൻ്റെ ചരി
തു ചരമായ വളർച്ചയേയും അവസ്ഥയാൽ ഒരുദ്ദേശ്യം റാംകിക്കിക്കു
യല്ല നടക്കു് മുവീറെ ചെയ്യുവാനെല്ലുതു്

മെനും ദിനജീവിതത്തെയും പ്രായോഗികജീവിതത്തെക്കു
രൂപീക്കുന്ന സാധ്യതയെ സംബന്ധിച്ചു മുഖ്യമായെല്ലായും വിചു
ക്കാണ്ടുള്ള പാത്രിലുകൾക്കു് ഇന്നനാജ പരിഗണനയീല്ല. ബാ
ഹരിജനങ്ങളുടെ അപ്പേക്കിൽ ജനസാമാന്യത്തിനേൻ്റെ ഉയരത്തു
നേപ്പിനു ഉതകാത്ത കന്നിനെയും കൈകൈക്കാളിവാൻ പാടി
പ്പേന ഒരു ഗാംഗുപോലും ഇന്നത്തെ ഒരു ത്രിട്ട് പ്രചരണക്കാരു
ടെ ഇടയിൽ കടന്നതുടിയീടുണ്ട്. ഒരീതിത്തരിനേൻ്റെ സ്ഥലവ
ശഭ്ദങ്ങളും പ്രധാനമായ അതിനേൻ്റെ സുക്ഷ്മവശങ്ങളുംപുറി
പറയുന്നവർ ജീവിതം എന്നാണെന്നു അറിയുന്നവരല്ലെന്നാം ജീ
വിത്തത്തിനേൻ്റെ നടവിലേക്കു ഇരഞ്ഞിവരാത്തവരാണെന്നും മൂ
ക്കിട്ടു പ്രചരണക്കാർ വാദിക്കവാൻ അഭാന്തിക്കാരില്ല. മുവരോ
ട വാദിക്കവാൻ നില്ക്കുന്നവരാണു് മംയക്കാരായി തീരുന്നു
ഈവരുടെ മക്കടമുണ്ടി ഏററുവും വഷലായ മതദ്രാന്തിനേക്കാരം
മോഷകരവും സകച്ചിതവും ആകുന്നു. പുണ്ണാഹിതനും തണ്ട

മാരായ അജന്തകാർപ്പോലും ഇവരെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ പുരാഗമിച്ചിട്ടിള്ളവരല്ലേ എന്ന ഫോറിക്കാൻ തോന്തിപ്പോകിം. യമാസ്യാതികത്പരതിന്റെ ബലവെവരികളിൽ ദേഹം ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം കാസ്തീയചരിത്കന്നാക്കുന്നും ഗണനയിൽ പെട്ട ഒരാൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “മനഷ്യരംഗം ഏററവും മെഴലിക്കമായ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയുന്നും ആ സാധിപ്പാനപരമായ അവരംഗം ആവശ്യം മുഖ്യമായിട്ടും ആവശ്യമായ ആവാരമോ പാപ്പിടിലോ ആഭ്യന്തരം താൻ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. മനഷ്യനെന്ന നിലയ്ക്കും അവരംഗം ഏററവും പ്രധാനമായ ആവശ്യം ചിന്താ ശക്തിയും, വിചാരണിലവും ആത്മബോധവുമാണെന്നും താൻ വിശ്വസിക്കാം.”². വല്ലിച്ചുകാണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസായവ ക്ലിനിക്കുന്നതിന്റെ പ്രശ്നവിനും ഏടുള്ളകാണിച്ചിട്ടും അതു വൃഥാ പരിപ്പിക്കുന്ന ദാഹിനാളിലോന്നു വെളം ശൈത്യകരുളിയാണെന്നും മതവെവരിയായ റസ്സുകൾ പ്രവൃദ്ധിക്കുന്നു.

അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏല്ലാ നിയമങ്ങളും ദിഡാ പന്ത്രങ്ങളും നില്ക്കേണ്ടം നിക്കാജജനം ചെയ്യണമെന്ന നിലയെ അവലംബിച്ചിട്ടിള്ളു അരാജകവാദികളായ വിപ്പുവാരികളെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടിള്ളുതു് ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഭാഷിച്ചുനാടുന്ന സാമൂഹികവിതവ്യവസ്ഥകളും മലിനസമായ പുരാഗിത്തു കുറഞ്ഞു. ഭർഭരണത്തു കുറഞ്ഞു മാകുന്നു. സഭാചാരങ്ങളെല്ലാം കൂടുതലും രിൽ ഇന്നു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഭരാചാരങ്ങൾ വിപ്പുവചെതന്നു തന്ത്രപിപിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു പക്ഷ വഹിക്കുന്ന അരാജകവാദികളുണ്ടായ വിപ്പുകാരികളായ ചാനകക്കാർപ്പോലും ഇന്നത്തെ മാതൃകാപരനായ ഒരു നല്ല മനഷ്യർ നെ ചീതിൽ മനഷ്യനായിത്തന്നു പരിഗണിക്കുന്നു. പൊതുവെ പറയപ്പെട്ടുന്ന ഭരാചാരമാണു് അവർ സ്ഥാപിക്കവാൻ ശ്രമിക്കു

ന സദാചാരം. “ആദർപ്പണായ മനഷ്യൻ ‘കടീ’ക്കരയോ പുകവലിക്കരയോ ചെയ്യുന്നില്ല അയാൾ ചീതഭാവം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. സുകൃതിയില്ലപ്പേട്ട രഹംക്രമിക്കുന്നതിൽവരു അയാൾ വളരെ മാനുഷ്യമായ റൈതിയിൽ സംഭാഷണംചെയ്യുന്നു. അയാൾ പരിവാരി ദേവാലയത്തിൽ പോകുന്നു. ഏട്ടാളംപരിശീലനത്തോടുകൂടി ദേശാദിമാനത്തോടുകൂടി. അയാൾ ഫ്രാസാഫിപ്പിക്കുന്നു.....മെല്ലാണ്ടു തന്ത്രിലുള്ള ഒരു നല്ല മനഷ്യൻ ഒരു ചീതിനു മനഷ്യൻ ചെയ്യുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു കൂട്ടതൽ നന്ദചെയ്യുന്ന സോ എന്ന സംശയിക്കുന്നും. പ്രസ്തുത നല്ല മനഷ്യൻറെ വിപരിതമായിട്ടാണു് ഒരു ചീതി മനഷ്യനെ താൻ ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്”³. അധികാരിയിൽപ്പാസംഭളിലും ബുദ്ധിമൌനമായ മാറ്റുകളിലും അധികാരിയുടെ നന്ദിയും ഏതിന്ത്യക്കാണ്ടിലും വിശ്വാസം പറയുന്നു. “അധികാരം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളവ വരെ തുപ്പരാക്കാരു പ്രവർത്തിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്ന വരാണു് നല്ല അഴികൾ. അടിച്ചുമത്തലിലും, നീറോധനയും ദിവം അധികാരിയുടെ സദാചാരമല്ല, ജീവിതസ്ഥലവരത്തിലും വളരും അഭിരുചിക്കുന്നതിലും. അധികാരിയുടെ സദാചാരമാണു് നും കും വേണ്ടും”⁴. സാമ്പാദികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മുരാചാരം അഭിരുചിക്കുന്നതു വിധംസക്കായകമാരിൽ രഹാളായ ഇന്നത്തെ മരിറാക ചിന്തകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതെന്നെന്നു നോക്കുക. “മുരാചാരപരവും സാധാരണജനവിശ്വാസപദാക്കണം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വികലുമായിട്ടുള്ളതുമായ നാടകമെഴുത്തിൽ താൻ ഒരു പ്രസ്തുതിപ്പിറ്റുണ്ടു്. തങ്ങളിടെ സദാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പാര്ത്തിച്ചുവരുന്നും അവയുടെമേൽ ശക്തിചെലുത്തുന്ന തിരന്തരയതാംകൊണ്ടുണ്ടു് താൻ പ്രശ്നപ്പെടുന്നതു്. സാമ്പ

3. Bertrand Russel: Sceptical Essays

4. Ibid P. 114

തതികമായും ലഭിച്ചവസ്യപരമായും ഇന്ന് നിലനിഗമവകന്ന സദാചാരം അപകടകരമാവെന്നും അബ്യാസമാണെന്നും എൻ വീ ചാരിക്കുന്നു. വിശ്രദാസാചാരങ്ങളുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനെ തിരായുള്ളതെല്ലാം ഭരാചാരമാകുന്നു. ‘ഭരാചാര’പരമായ ഒരു പ്രവർത്തിയോ സിലബാന്തമോ പാപകരമായിരിയ്ക്കുന്നുമെന്നീല്ല. നേരേരംില്ല ചിന്താമന്യാലത്തിലെ ഓരോ പുരോഗതിയും അതു ഭരിപക്ഷത്തെ പരിപരത്തിക്കുവോളും ഭരാചാരമെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഭരാചാരം സംരക്ഷിക്കാ പ്രൗഢണംതാണു്. ഭരാചാരമല്ലെ, സദാചാരമാണു് നിയന്ത്രിക്കാ പ്രൗഢണംതാണു്’’. 5

വിപ്പുവക്കാർ പുരോഗമനക്കാരാണു്; പുരോഗമനക്കാർ വിപ്പുവക്കാരാണു്. വിപ്പുവാം പുരോഗമനവും ഇന്ന് രണ്ട് സാക്കതികസംഘാക്കളായിതു നിന്നിരിക്കുന്നു അതിനാൽ ഇന്നു് അം വയ്ക്കു നൽകപ്പെടുന്ന അത്മം അവയ്ക്കു പൊതുവെ നൽകപ്പെടുന്ന അത്മത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. ഇന്നതെത്തു മതപ്രോഹിതനും പറയുന്ന പുരോഗമിക്കണമെന്നു. ഇവയുടെ കൂട്ടുംണിൽ പെട്ടാൽ ഓരോ അക്കാദമിം പോരെക്കിൽ ഒരു കക്ഷിയുമില്ലോ തയവും പറയുന്ന പുരോഗമിക്കാൻ. എന്നാൽ ഇവരിൽ ആരും പറയാത്ത പുരോഗമനമാണു് ഒരു ‘ജീനിയസു്’ പറയുന്ന പുരോഗമനം. ചുരുക്കത്തിൽ വ്യക്തികളുടെയും കക്ഷികളുടെയും വ്യത്യസ്തമായ ആരുംയായജോഴ്ക്കും അഭിപ്രായങ്ങളും അനുസരിച്ചു അവർ പറയുന്ന പുരോഗതിയും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരു പറയുന്നതു ശരീരി, ആരു പറയുന്നതു തന്റെ ദി ആരുടെ പുരോഗമനമാണു് ശരീരായ പുരോഗമനം? ഇങ്ങനെ മഹാക്ഷേപം നിരംതര കണ്ണാണു് പുരോഗമനപ്രയോഗം. ഒരു പുരോഗതിനെന്നോ ഒരു തുലിവേലക്കാരനെന്നോ അവയുടെ വിശ്രദാ

സംശയിൽ നിന്നും ധാരണകളിൽ നിന്നും പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ ഒരു തപദാനക്കോ, ശാസ്ത്രത്തോ എത്ര പണിപ്പെട്ടിലും സാധാരണമല്ലോ വരും. ഇക്കാര്യം ചാതുമല്ലോ ജീവിതത്തിലെ എത്ര വിധചപ്പേരും വാങ്ങാനും അവ ചുല്ലപോലെ ഗണിക്കേപ്പേരും കാരിക്കാനും ചുട്ടുകൂടിലും മെഡി ഫ്രാന്റ് ലോകത്തിലെ സാധാരണതകളിൽ കണാക്കാ. പുരോഗത്തുന്നതുന്നതുപോലീ വേദാതപരമോ തപദാനിനാവരമോ എത്ര ചുമ്പില്ല ഇവിടെ ഒരു ദിവസമന്നു്

സംശയായത്തിനെന്നും രാജ്യത്തിനെന്നും വളരുമ്പെയ കാൻ താന്നിന പ്രവാശലാമശക്തികളെ പ്രവാശരാധിപ്പി അവാജാട മാന സിക്കും ഭേദഗൈക്കുമായ വാക്കാ സത്തിനാളും സുകരുന്നുണ്ടു്. 'വഴികളും ഉന്നന്നകാട്ടക്കന്ന ഉദ്യമങ്ങളിലാണ്' പുരോഗത നോമുവമായ മുഖ്യത്തിനാലും അടയാളിയിരിക്കുന്നു്. ലജ്ജിത മായ സത്യത്തെ നന്ദിലും നീംഷയിക്കുകയില്ല. ഇത്തരം മുഖ്യത്തിനാലും അധിക്ഷാനമായി ചിലർ മാർക്കു് എൻറ അപ്പീളിക്കിൽ കമ്മുട്ടിനാസരത്തെന്നു മെലബിക്കുതപ്പെത്തു. മറ്റൊരു മന്ത്രപരമെന്നും വേറു ചിലർ ആധുനികവിജ്ഞാനം വെട്ടി എത്തലിക്കുന്ന അറിവിനും മാറ്റുങ്ങളും അവലംബിക്കുന്നു. ഇവരിൽനാശില്ലും ഭിന്നിച്ചു ഒക്കെ തുട്ടി മാർക്കു് സംശയിക്കുന്നും മര തെരുതും ഇന്നന്തെ വിജ്ഞാനാലുന്നിനാലും ഒക്കെ തുട്ടിലും ഒക്കെ വിജ്ഞാനാലും ലൈക്കിൽ മരറായ വിധത്തിൽ തുട്ടിക്കുലെത്ത് | അവയിൽനാം ഒക്കെ പുതിയ മാലിക്കുതപ്പെത്തെ സ്വയ്യീകരണം. ഇന്ന് പുരോഗത പാരമായ ചിന്തകളും മുപ്പുത്തികളും നയിക്കുന്നവർ പ്രധാനമായി നീലവിലിരിക്കുന്ന ഒക്കെ മതതെരുതും കൊമ്പുന്നതുവരും ഏന്നാൽ ദാതിനും അപൂട്ടി തശ്ശാന്തവാദംപ്രീതി പറയുമ്പുടാവുന്ന നീക്കത്തിന്മായ അഗ്രോദ്ധീക്കരണ മാർക്കു് സംശയിൽനാം ചിന്തിക്കുന്ന ഒക്കെ ജീവിതപരമായ സിലുംബത്തെ അംഗീകാരിക്കുന്നും ഒക്കെ

തികവാദികൾ ശ്രൂപ്പടികൾ⁹ എന്ന പേരിൽ വിളിക്കുമ്പെട്ട് ടന്ന വൈദാക തഹക്കാർ എന്നവിവരാണ് ഇവരിൽ മാർക്കീ സക്കാരാഴിച്ചു മററ രണ്ട് കക്ഷികളിൽ. മതമനോഭാവ തെരും ശാസ്ത്രിയമനോഭാവത്തെരും രജിപ്പിച്ചുക്കൊണ്ട് അവ രണ്ടുമല്ലാത്ത ഒരു പ്രാഥ്യക പദ്ധതിലൂടെ ചരിക്കാവാണ്. ഇന്നത്തെ സാമ്പാദ്യക്കുലടക്കമായ ടട്ടിപ്പുാളിച്ചു ലോകപ്പരാഗ തിക്കഡാണീ ഒരു നബിന്റെലോകസ്ഥായാരത സ്ഥാപിക്കുമ്പാൻ സമുദ്ദായത്തെയും രാജ്യത്തെയും എതരിക്കാന് അധികാരാദശക്തി കുള്ള തുലയുള്ളവാനുള്ള ഒരു ലോകപരിപ്പടിയാണ് ശാസ്ത്രിയമായ ഗോഡ്യലിസം (കമ്മുനിസം) എന്നിങ്ങന്നാലും അതു മനസ്യനേയും പ്രപഞ്ചത്തെയും സംബന്ധിച്ചു തുച്ചവൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ള തത്പര്യം സിലബാന്തമാളിം ചീനക്കാരിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗത്തെ അഭിന്നർ ശരൂക്കലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രത്തിന്നും തത്പര്യം ഉത്തരവും ഉത്തരവും കൂടുതലായ റൂപുകൾ മാർക്കീ നൊ ഏതുകിട്ടുന്നതു ശാസ്ത്രത്തിൽക്കൂടിയും തത്പരിയിൽക്കൂടിയും അതുകൊണ്ട്. രാജ്യിയമായി ഒരു കമ്മുനിസ്റ്റാണ്ണന്ന പ്രവൃംബിക്കുന്ന നാഡി, ഡാർവിന്നോയിം മാർക്കീന്നോയിം മെഡിക്കസിലബാന്തമാളിം ലോകത്തു ഭ്രാന്തനാക്കിം മാജിക്കാക്കിം മാത്രമേ താമസിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളവോ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തുനാക്കാനു വ്യവസായികളിൽ ഉംപെട്ട നോയിരിക്കുന്ന ലോകരണ്ടുള്ളിട്ട് എന്ന¹⁰ സിലബാന്തിക്കുന്ന ഏച്ച്¹¹ ജി. വെൽസ് മാർക്കീസ്റ്റിന്റെയും റഷ്യയേയും സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന അനേകം കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നും ഇവിടെ കാണിയ്ക്കും. “സാമ്പാദ്യികനിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഏകഭാഗമായി മാർക്കീ” ചരിത്രത്തെസംബന്ധിച്ചു ഭാരതീക്കു ലഭ്യത്തെയും വർദ്ധിച്ചതെന്നും പ്രവൃംബിച്ചു. വർദ്ധിച്ചതെന്നും വിജയത്തെ തുടർന്നുവുന്ന സമാധാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു. അംഗീകാരത്തിന് യാതായ ആരാധയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുനാ

തു?ല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നാൽകന്നതിനു അദ്ദേഹം അപ്രാപ്തനായി അനു. അറിവിപ്പേൻറും ഇപ്പറമുടേഴും പുതിയൊരു ശക്തമായ സംഘടനയും സ്വന്തമായ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയെ നയിക്കും എത്തുണ്ടോ അദ്ദേഹം അതിനുചീളിപ്പിലും.....കഴിത്തു കാർ ശതാബ്ദിയിന്റെ ഏല്ലായിടങ്ങളിലും അവജനണമുള്ള ചീ നയെ വളരുന്നുന്നതിനു രഹ്യ വലിയ പുകവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.....കമ്മുണിസ്റ്റ് പാർട്ടി രഹ്യങ്ങൾ വിപ്പുവകരമായ പുരോഗതിയുടെ ചെവതന്നുതെത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതു വിപ്പുവകരമായ പുരോഗതിയുടെ ചെവതന്നുമല്ല. തുണ്ടും പൊതുവിലും ചീനയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും ലോകത്തിനവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിനും കനാം കീടയിലും അ കൂക്കളും ഉല്ലാഡിപ്പിക്കുവാൻ കഴിത്തുകൊല്ലുന്നതാണ് രഹ്യങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ വൈക്ഷണത്തപ്പറ്റി പരിധിവാനുള്ള ഏററവും സകട കരമായ കാഞ്ചം. മരദമിക്ക രാജ്യങ്ങളുടും രഹ്യ അതി നീറ കനാംതരം അക്കൂക്കളുണ്ടായിരുന്നുതുന്നു. അവ ഒരു ഏപ്പെന്നതാണ് കണ്ടപീടിക്കേണ്ടതെന്നും ഏപ്പെന്നതാണ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നും രഹ്യക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നി ല്ലി.....കമ്മുണിസ്റ്റുമെന്തെല്ലാം രഹ്യക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നി ല്ലി.....കമ്മുണിസ്റ്റുമെന്തെല്ലാം രഹ്യക്ക് അതു അതിനീറ പേരിൽ ഒരു സ്ഥലം യല്ല. കാറൽ മാർക്ക്കിനെയും യുവാക്കളുടെ ഇട്ടും ഒരു അനുഭവമായ കമ്മുണിസ്റ്റുമെന്തെല്ലാം (ഡാഗ് മാററിക്ക കമ്മുണിസ്റ്റ്) താൻ എത്ര തീപ്പുമായി പ്രതിഭേദ്യിക്കുന്നവും താൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും വിപ്പുവത്തിനശേഷം രഹ്യ വകതയിൽ കൂടുതലും പുരോഗതിയെ താൻ അംഗീകരിയ്ക്കുന്നതെന്ന ചെയ്യുന്ന. പ. അംഗീകാരിക്കുന്നതു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏല്ലാററിനേയും അദ്ദേഹത്തുണ്ടും യുക്തികൊണ്ടുതന്നു അതു

ന്റു ദായി യും സിക്കണം. പ്രോളിറോറിയൻ സംസ്ഥാരത്തെ സ്ഥാപിക്കബാനും വിപ്പുവകാരികളുടെ പദ്ധതികൾ പരിപ്പരി ക്കൊപ്പുടങ്ങുമ്പോളും അവർ വാദിക്കുന്ന വിപ്പുവും പുരോഗതിയും ശരീരായ വിപ്പുവമോ പുരോഗതിയോ ആയിരിക്കുന്നതല്ല.

കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും ഈ പുരോഗമനവാദവും വിപ്പുവും ഇക്കാലത്തു വളരെ ബഹുപ്രക്രിയക്കുന്നു. ‘ലിറററേ ആർ’ (സാഹിത്യം) എന്ന പേരിൽ മീലിപ്പു ഫൈന്റേഴ്സിൽ ഒപ്പിച്ചിട്ടും ഗ്രാമത്തിൽ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെ അ ദ്രോകസപ്രഭാവങ്ങളെ ചിന്താർഹമായ വിശദത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും വിചാരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം ഹാരോറി ഡീ നിക്ഷേപങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടും “സാഹിത്യത്തിലെ പുരുഷേയും മാർക്കും” (നൂൽ സ്കൂളിന്റെ സുരഖാ ഉൾപ്പെടെയുള്ള) മാർക്കും ഇംഗ്ലീഷിലും ദിവ്യാദിമാന്തരം “ദി ലിററററീ മെജന്റ്സ്” എന്നീ പ്രസ്തുതികൾ സാഹിത്യത്തിലെ പുരോഗമനപ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ചാലോപിക്കുന്ന കൂതികളുടെ ഗണനയിൽ മികച്ചവയാകുന്നു. വിന്റെ ഹാം ലൈഭിയർ, മീസിൽട്ടൺ മറി, റീഡർ, ടി. എസ്. ഇലിയട്ടു, മാക്കാത്രീ മുതലായ സാഹിത്യ-കലാനി തുപകക്കാർ, ‘ജീനിയസ്’ എന്ന നിലയയിൽ നീനുകൊണ്ടാണു സംഗതിക്കുന്ന നീരീക്ഷിക്കുന്നതും വിമർശിക്കുന്നതും. ‘ജീനിയസ്’ അപകടത്തിൽ എന്ന ലൈഭിയർ നിലവിലുക്കുന്നു. ‘കല ക്ഷിക്കാത്ത മന്ത്രാലയർ’ (മെൻ വിതെന്റക്കും ആർട്ടു്) എന്ന തന്റെ ഒട്ടവിലത്തെ കൂതിയയിൽ ലൈഭിയർ മാർക്കുംസംബന്ധം അവഹേളിക്കുന്ന വിധങ്ങളും നൃായയുക്തമാണെന്നു പറഞ്ഞുള്ളൂ. ക്രിസ്തമതവെച്ചനും അടിയറംതുനീള്ളുന്ന മറിയുടെ വിപ്പുവം ഒരു പിന്തുംബീപ്പും വിപ്പുവമായിട്ടു പരിഗണിക്കുപ്പുകുന്ന കൂളി. നോറ്റേറൂവസ്സിയുടെയും റഷ്യൻ നോവലെഴുത്രകാരന്ദേയും ആത്മയൈനായിപ്പുശത്കരെ വിവരിക്കുകയും വ്യാവ്യാനിക്കുകയും

ചെജ്ഞുവെക്കാണ്ട രംഗത്തു വന്ന മറീ ഒരു മതസ്ഥൻറെ നീയമവല അതിനു പുരുഷനിന്നുംകാണ്ടപ്പു വിപ്പുവം വിളിക്കുന്നത്. “ക മുട്ടണിസ്വന്തരിന്റെ ആവശ്യം” എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം “ബുർഡാ”വഎത്തെ അടയിരിക്കുട്ടി സ്പാഗ്തംമെ മുള്ളു. കമ്മുണിസ്വന്തരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. “നിങ്ങൾക്കു മാനഷികമല്ലാത്ത കമ്മുണിസ്വം ആവശ്യമില്ലെ കും തീച്ചുഡായും നിങ്ങൾക്കു മാനഷികമായ കമ്മുണിസ്വം തുടിയേ തീരു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾക്കെഴും സംബന്ധിച്ച വിപ്പുവം ലോകത്താവശ്യമില്ലെങ്കിൽ ആന്തരമായ ഒരു വിപ്പുവത്തിനു നിങ്ങൾ വിശ്വയരാവണം.....”

സമകാലിനസമുദായത്തെ പ്രവിപ്പിക്കുന്ന ഭാക്ഷണതകളെ വിവരണംചെയ്യുകയും വേഡക്കാരുടെ വർദ്ധനയിന്റെ സർവ്വാധിപ ത്വരണത സ്ഥാപിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണു അമാത്മ വിപ്പുവത്തിനേറിയും പ്രശ്രാഗതിചുണ്ടും പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്ന നമ്മിൽ ഒരു വിഭാഗം ദ്രശ്യമായി വിശ്രസിക്കുന്നു. ഇതു പുരോഗക്കിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാങ്കേതികമായ സന്തത്മജ്ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗത്തിൽ ആയുന്നീകസാഹിത്യം വന്നിച്ചു ഒരു പ്രതിഫലിക്കുന്നീയാണു. ലയംണൽ ബുിട്ടൻ, ജൈയിംസ് ഹാംലി, വാൾട്ടർ ഗ്രീൻബുൾ്ഡ് മുതലായവരുടെ നോവലുകൾ ജനക നൈസാഹിത്യത്തിൽ എറിവും മന്ത്രിട്ടനാില്ലെന്നതിന്റെ കാരണം അവർ ശ്രദ്ധാന്വേഷിക്കുന്നതു ദിനമിതികളിടെ നേക്കം തീപ്പച്ചിത്രരായി കയ്ക്കാണവെന്നതാണു. വെറും പണ്ണത്തെ മാത്രം ആത്രുതിച്ചു ജീവിക്കുന്നതുകു നീലയിൽ മനഷ്യജീവിക്കു സദാചാരപരമായി അധികാരിക്കുന്നതിന്റെ ദേഹം നക്കയെഴും മറരം വെളിപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ട ബുിട്ടൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള “വിശ്വം പ്രേമവം” (ഹക്ക് ആൻഡ് ലവ്) ആയുന്നീക സാഹിത്യത്തിലെ എറിവും ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു സംഖ്യം ആകു

വന, വികാരം മുതലായവയാണ്. അങ്ങനെന്നായിരുന്നാലും ഇംഗ്രേസ്റ്ററോപേരിൽ നോറംകളുംയാണുണ്ട് ഒരു കാലമല്ലെങ്കിൽ ഒരു തൊഴിലുമെല്ലെങ്കിൽ ഒരു അലസമാർ, വ്യാകുലചിത്രകാർ എന്നുംരോഗികൾ പിന്തിരിപ്പുമാർ മുതലായവക്കുള്ളവയാണ് ഇംഗ്രേസ്റ്റാം മതവും അഭ്യാസം പേരിൽ നടത്തപ്പെട്ടുന്ന സകല തു.....ഈംഗ്രേസ്റ്റുന്ന ശാസ്ത്രത്തപ്പററിയും വലിയ അധികാരിക്കാർക്കാവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും കാരോ അഭിപ്രായം തട്ടിവീഴ്ച ശാസ്ത്രവിരോധികളുണ്ട്' നാമുടെ ആര്ഥാവിനെ ചൗരായുള്ളൂടുകയും മതത്തെയും ഇംഗ്രേസ്റ്ററുന്നും അപകടത്തിലാക്കുകയും മനസ്സുപുരോഗതിശേഷ മുന്നിയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിയുടെ കപടങ്ങാലമാണ് ശാസ്ത്രമന്നപറഞ്ഞ അതിനെ ശക്താർക്കിനാ പതിവു ഇന്നത്തെ അഭ്യസവിദ്യയുടെ ഇടയിൽപ്പോലുണ്ട്'. ഇംഗ്രേസ്റ്റൻ എന്നത്' ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അദ്ദോഹരവും ഏക റവും വല്ലത്തുമായ കൂദിക്കാനുണ്ടാം മതം മനസ്സുന്നീറ ബുദ്ധി ദൈ മയക്കിക്കുള്ളുന്ന ഒരു മനുഷ്യാനുണ്ടാം ശാസ്ത്രം (മഹയിത്ത്) വിശ്വാസത്തോടുള്ള പിംഗ്‌ചിന്റെ വെല്ലുവിളിയാനുണ്ടാം ഉള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇന്നും ജീവിക്കാണും' ശാസ്ത്രമേ ശരണം; മതക്കു ശരണം എന്നും ആദ്യാവാക്യങ്ങളുംകൊടുത്തിൽ നാാം ജീവിക്കേണ്ടോ.

മനസ്സുന്നീറ പുഃരാഗമനത്തപ്പററി പറയുന്നോരും മതത്തെയും ശാസ്ത്രത്തെയും ഏകുദ്ദീഡിത്തിലെക്കിലും വലിച്ചുകൊണ്ടു വരാതിരിപ്പുന്ന കഴികയില്ല. ഇവ സംഭിന്നേയും വിട്ടുകൊണ്ടുള്ള പുരോഗതിഡൈ നടക്കി വിഭാവനയിൽപ്പോലും ദർശിക്ക വാൻ സുഖിക്കുന്നതല്ല. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പുരോഗതി, വിശ്വാസവും വികാരവും ഭാവനയുമെല്ലാത്ത പുരോഗതി കോട്ടും കിടവും തീരുത് പുരോഗതിയായിരിക്കുവില്ല. ഈ മുന്നാശഭേദങ്ങൾ ശാസ്ത്രം മതവും ഉദാഹരണാദ്ദീനത്. ശാസ്ത്രം, മതം

ഇംഗ്രേസ് എന്നിവയുടെ നൽകപ്പട്ടികളും അനേകം നിർവ്വചന തുല്യതയുള്ള നിരത്തി അവധിടെ സാധുതയേയും അസാധുത യേയും കാണാവാൻ ഇവിടെ വിശദമായ തോതിൽ ഗ്രൂമീങ്ങ വാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ശ്രദ്ധിക്കാനുണ്ടാക്കേണ്ടും ഗണ്ഠിക്കാനും പരമായ തത്പരി ചിന്തയും എത്തവികാസം ചിന്തകമാറിൽ ഒരു തരകാരെ യുക്തിവാദികളായും മരിായ തരകാരെ ആത്മവാദികളായും വേരായ കൂട്ടരെ റാംക്രിസ്ത്യാന്മായും തീരിച്ചവിട്ടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതോ്. എന്നാൽ യുക്തിവാദവും ആത്മവാദവും ഒരു നവീന ബോധവരത്തിന്റെ ഉദ്ദീപ്പിരിവുകൾപോലെയും കാണപ്പെട്ടുന്നും. ഇന്നത്തെ യുക്തിവാദത്തിൽ ആത്മവാദത്തിന്റെയും ആത്മവാദത്തിൽ യുക്തിവാദത്തിന്റെയും അംഗങ്ങൾ കലന്നിരിക്കുന്നു. മുലുമായ യുക്തിയുടെ നടപടി ഒരിക്കൽക്കഴിവുവെന്നുള്ളതാണു് ഇന്നത്തെ ശാന്തിപാളിടെ കണ്ടെപിടിത്തങ്ങൾ പാഠപ്പീഡന പ്രധാനകാര്യ താഴെയിൽ ദാണം.

“എൻകാലബണ്ണലീൽ മന്യുർ മാനുക്കരക്കിക്കാ കരസമ മാക്കവാൻ അവർ അവരെ ചെക്കിത്താൻ വീറു. ഇക്കാലത്തു അവർ ഇംഗ്രേസ്ക്കിടെ സയൻസിൽനിന്നു കരസമമാക്കുന്നും ചെക്കിത്താനായിത്തീരുവാൻ സ്വയം ഫ്രൂതിതരാക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. അഡിക്കാരത്തെ ഇണക്കി എടുക്കുന്നതുവരെ ലോകപുരോഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാത്താരാശക്കും വഴിയില്ല. ഇംഗ്രേസിനും ദാരാക്കാരത്തെ കുട്ടിയുടെ ആവശ്യത്തിനവേണ്ടിയും; വണ്ണഭേദവും വർജ്ജഭേദവും കൂടാതെ മന്യുസമഭാരതിനവേണ്ടിയാണു് വിനിയോഗിക്കേണ്ടതോ്. കൗക്കിൽ എല്ലാവരും ജീവിക്കാ

என் அல்லைக்கிற என்பாவது மரிகளை ஏன் நிலை காலை
கூடாக பாட்டிலூரத்தாள்ளை சுயன்ஸ் தெல்லைக்களை.7”

மதமோ குறையோ செய்யுள்ளதுபோலே ஜீவிதத்தின்கீர்த் துலை
கூலையை ஒட்டபொருத்த வேதகிக்கார்ணம் பூப்பூச்சுத்தீப்புரி
அல்லையான் இரண்டாக்காட்டுக்கூட்டு புதிய அளிவிக்கும் வாதாய
காலைக்குத்துடி கடக்கவோர் மாதுமெ அவு நம்முடை அதுமைவோ
யதை எடுத்தொலை விகஸிப்பிக்களைவேங உந்தூரை
காலைக்குத்துடி. ஶார்மூ வழங்கவழங்க மதமாயும் குறையாயும் ப
ரினமிப்புத்தோலைவேங ஈதுசெய்யுள் மலதெத்தீப்புரி சிரிப்
ஆகோண்⁷ கை ஶார்மூயை சிரிக்குத்தெங அடிப்புராய்பூத்தை.
என்னால் ஹூ அடிப்புராய் ஶாலையாளக்கிற ஶார்மூமாயை நீ
நாகோள்ளுத் தோற்றுத்தீக்கீர்த் தெல்லைவேங மந
லூரைக்கவோா.

மனஷுக்கீர்த் தெப்பத் தீப்புக்காளை ஸஂவெங்கை நீயனு
கவோா காலையமைன்— அதாயத்து முத்திரையை நீயனுக்கவோ
ா காலையமைன்— அவற் விஶப்புசிப்புக்கை கை மூ (stage of
animism) உள்ளதைக்கை. மனஷுக்கீர்ப்புலையுடை அடிமையாத
கை நீலகிளைக்கை ஹூ பெய்க்கை அதுராயிக்கைப்புக்கை
பூரீட்டுக்கையும், தெவத்தைக்கையும் அதுகை இடங்கவைந் து
ஸ்ரூத்திக்கை பாரிஷூரிப்பு. ஹூ மாத்துக்கை லோகதை நீ
யனுக்கை கார்யத்தை ஜீவிப்புக்குத்தீப்புக்கை விஶப்புக்கை
பூத்து. பெவத்தோரிசுக்கையும். அல்லைக்கைப்புக்கையும்
மாது முவோய்க்கைக்கைப்புக்கையும். கோப்புக்கைக்கை⁷ கோப்புக்கை
கூட வழாபாரமைக்கையும் வெய்க்கைப்புக்கையும். வெல்லைப்புக்கையும் வழக்கை
வை, முத்திரைப்புரி’ அதுவரை மனஷுக்கையைக்கை விஶப்பு
கைத் தெவத்தைப்புக்கை. முத்திரையூங்கையும் யானு

കവിവരണങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞതാണ് ആധുനികശാസ്ത്രത്തോട് നേരം പ്രത്യേകതകളിലോനും. അങ്ങാടച്ചുടിയാണ് ശാസ്ത്രത്തോട് നേരം നീല മുതൽ വിനിതിവും ചിന്താഫലവുമായിത്തീർന്നാം. ഒപ്പ് രാത്രനയവനർ ഇങ്ങനെയുള്ള ധാരാളികവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകാതിക്കൊടീല്ല. പ്രത്തിയിടുന്ന വ്യാപാരങ്ങളെ ഒരു യന്ത്രത്തിനേരം വ്യാപാരരംഭങ്ങളാപോലെ വിവരിക്കുവാൻ അനുസ്ഥിതി ശാരാസിന കഴിഞ്ഞിക്കൊഡുന്ന പ്രേരിംഗ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതു എത്ര ദേഹ മുന്ഹപറഞ്ഞ ഒരു കാൽമാണം. നൃട്ടം, വഹനസ് മുഴ ലായവർ പോലും ധാരാളികവിവരണമാണ് പ്രത്തിഭയെല്ലാം ബന്ധിച്ച ശരീരായ വിവരണമെന്ന വിശ്രദിപ്പിക്കുവരാണ് മാറ്റുന്നവും വെല്ലിനേരിയും സിഖാന്തങ്ങളാൽ പ്രോത്സാഹിതമായ നൃട്ടനേരം ധാരാളികവിവരണമാണ് ഇത്തരം വിവരണങ്ങളിൽ ദാനാം സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതും. ഇന്ന ഇങ്ങനെയുള്ള ധാരാളികവിവരണങ്ങളെല്ലാം തോറു പിന്നെങ്ങിയെന്ന സംശയങ്ങൾം കൂടാതെ പ്രസ്താവിക്കാം. ശാസ്ത്രത്തിനേരം ഇന്ന തെരു അഭ്യന്തരപൂർവ്വമായ അഭ്യന്തരപൂർവ്വി ധാരാളികവ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം തോറുവെന്നാമാത്രമല്ല മേലിൽ അവയ്ക്ക് “ഉയരവും കഴികയില്ലെന്നുള്ളതുണ്ട്” എന്നു അഭ്യന്തരപൂർവ്വമായ തെളിവുകൾ നൽകുന്നു. ഏറ്റവും മുൻപിനേരം ആട്ടപ്രക്ഷീകരിക്കിയിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രത്തിനേരം ഇന്ന തെരുവുകളിൽ പെടുന്നവയാണ്.

ആധുനികശാസ്ത്രം നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ സുക്ഷ്മവർക്കരിച്ചു നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷരണവെത്തു വിപുലമാക്കുന്നവെങ്കിലും അതിനു പ്രത്യേകിയമായ പല പരിമിതികളുണ്ട്. നിജങ്ങിവവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച പദ്ധതിമുഖിയങ്ങാനിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നവോം അതിനേരം പ്രസ്താവങ്ങൾ നടക്കുന്നു എറിവും വിശ്രദിപ്പാനയുമായി അഭ്യന്തരപദ്ധതിനും. എന്നാൽ ജീവനേയും ജീവിതത്തിനേരം മുല്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെയും സമിച്ചിക്കുന്നവോം ശാ

സുഖത്തിന്റെ സമ്പദായങ്ങൾ എത്ര അപക്ഷ്യാപ്തമായീ പരാജയ ഫലമാവാനു കാണാൻ കഴിയും. തത്പരിനിന്തക്കൂർ മാതൃമണ്ഡ് ശാസ്ത്രങ്ങളുംപോലും ഈ സംഗതി ആവർത്തിച്ചുവര്ത്തിച്ചു അന്നപൂർണ്ണിക്കണം. യുക്തിയുടെ സമ്പദായങ്ങൾ ജീവിതത്തെ യും പരമമായ ധാർമ്മ്യത്തെയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ പാക്ഷിക മായ പരിജ്ഞാനമേ നൽകുന്നുള്ളിവാനു ശാസ്ത്രത്തെന്ന പ്രവർഗ്ഗ പിച്ചിട്ടും ചിലക്ക് മതിയാവുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ കന്നാറത്തോ ശാസ്ത്രിയചിന്തക്കൂട്ടും തത്പരിനിന്തക്കൂട്ടുമായ വൈററുമെയ്, ബർട്ടാർഡ്'സ്റ്റീൽ, അലൈറ്റ്സ്‌ഫെൽ, ബ്രൂഡ്, മുൻ മുൻ മുതലായ വക്കും, ശാസ്ത്രിയചിന്തക്കൂട്ടും ശാസ്ത്രങ്ങളുമായ ജീന്സ്, എസ്'ഓ'ടണ്ട്, മാസ്റ്റ്'പൂസ്ക് മുതലായവക്കും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തത്പരിനിന്തകളുടെയും വ്യാവസ്ഥാക്കളും ചിന്തക്കൂട്ടുമായ മീസ്റ്റിക്കൺ, സപ്ലീവൻ, വിൽസ്കാർ നീഡ്'ഹാ. മുതലായവക്കും യുക്തിയുടെയും ധാരാക്കിവൈത്തെത്തിന്റെയും പോരായ്ക്കലെ കാരാ പ്രകാരത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജ്യോതിസ്ത്രാം പരമായ ജീന്സിന്റെയും എസ്'ഓ'ട്രണ്ടും പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു ദാഖികവാദത്തിനു എററിട്ടുള്ള അക്കാദമിക്കത്തുമായ ആ ഹരിദാഹിട്ടുപോലും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്നും വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞുള്ളടാത്ത ജീവശാസ്ത്രവും മനസ്സാം ശുഭവും നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനങ്ങളെല്ലാംവെല്ലാം യുക്തിയെ മുൻനിന്തുക സാധ്യമല്ല. ജീലിയൻ മുക്കുലിയും മാൻഡി യീനംകുട്ടി എഴുതിയിട്ടുള്ള അതുശാസ്ത്രത്തിൽ ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചെറുപ്പുത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും പെയിജ്ഞാനശാഖാവകളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാംവും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള അന്തിമാണ്ഡി റാക്സലി ഡിഷ്ട്രിബ്യൂട്ടുടെ മേധാവി പ്രത്യേക ഡിഷ്ട്രിബ്യൂട്ടുക്കാണ്ടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

പോക്ക ബുദ്ധിയുടെ മീറ്റുസിസ്റ്റിലേക്കാണ്. ഒരു സ്ഥാനം ഡേർഡ് മതത്തിന്റെ അവഗ്രഹകതയെ എടുത്തുകാണി കണ്ണ ജി. ബി. ഹാ, ബർഗ്ഗ്‌സൺ ടൈപ്പ് “സ്ല്യാത്തുകപരിണാമം”മാണ് തന്റെ മതമെന്ന ഫ്രഡ്യാപ്പീക്കണ്ണ. ഫ്രഡ്യുകൾ തതിൽ ഹാ ഒരു നിരീക്ഷപരമന്നേം അനാത്മവാദിയെന്നോ തെററിലുരീക്കപ്പെട്ടാണെന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ണാം കരം മതപക്ഷവാദിയാണെന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നൊരു അന്ന സ്പരശം തെളിയിക്കണ്ണ. വെൽസിന്റെ ഗതി ഇതു തന്നെയാണ്. യുക്തിയെ പിന്നിലാക്കുന്ന ഒരു ചേരുവയെ അദ്ദേഹം സ്വീച്ഛമായി അംഗീകരിക്കണ്ണ. ഗണിതശാസ്ത്രപരമായ തന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുടെ തത്പര്യിനുകൊണ്ടു വെററു എഡ്യു ചെന്നകയുണ്ടും മീറ്റുസിസ്റ്റിന്റെ ഫ്രദയത്തിലാണ്. ജോധ് തന്റെ കുതികളിൽ സായൻസിന്റെ അനേകം അപഞ്ചാപ്തികളേയും സീമകളേയും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

‘പുരോഗതിയെ’പ്പറാ ചീനീക്കുന്ന ജൂലീയൻ റാഫ്ലീ ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും തൻസംബന്ധപ്രശ്നങ്ങളും തന്റെ ചീനകൾ വളരുക്കുന്നവേങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇം റാം സ്കൂത്തിന്റെ ചെരുപ്പുത്തെ സമ്മതിച്ചു പറയുന്നു. “പുരോഗതി ഒരു ആശയത്തെ സംബന്ധിച്ചേടുമോളോ ജീവശാസ്ത്രത്തിനു സുവൃക്ഷമായ സേവനങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ജീവശാസ്ത്രത്തിനു വരുപ്പുപരമായ മനസ്സും അല്ലെങ്കിൽ വളർന്നിട്ടുള്ളി. അവന്റെ പരിണാമം വളരെ കുറപ്പുണ്ടും നിരണ്ടതും വിവിധതരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നും. മനസ്സുണ്ടും മാത്രം ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു പഠനംകൊണ്ടു നാശക നിശ്ചിതമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെ ഒരു അഭാന്തരിച്ചിവരുത്തുക ഫ്രാസ്മാണും.”⁸

മതവും ഇംഗ്രേസം മനഷ്യൻറെ സാമൂഹ്യമായ ഇൻസ്⁹ ടീംസ് ടീംസ് റിംഗും ടോറിയേം കണ്ണപടിടിത്തമാണെന്നു അദ്ദേഹം പരിശാമത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനീടുള്ള വളർച്ചയും അടിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എത്രപീഡിക്കമായി ഒരു അംഗീകാരപ്രകടനത്തിനു തൊന്തു ഒരു ഒരു ജീവശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നു നിലയ്ക്കും ദയാഗ്രന്ഥാണോ എന്ന് അദ്ദേഹം സംശയിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ശാസ്ത്രത്തിനു അധികതയ്ക്കും എല്ലാറീതേയും വളർച്ചയും പിന്നോ കൂടുതലും താഴ്ക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. മതത്തെയും ശാസ്ത്രത്തെയുംപറ്റി ചിന്തിക്കണമ്പാണ് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “യുക്തിയുടെ വൈദിച്ചത്താൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടാൽ മതം ഒരു തിന്നയാണു്”. മതം പ്രക്രിയാലും ഒരു പ്രവർത്തനവും സാമാന്യമനഷ്യൻറെ മനസ്സിലും ഉംബാവശ്യവും ആകുന്നു മതത്തിനീറു പുരാതനമായ വശങ്ങൾ അതിനെ ഭരിക്കാൻ അനുഭവിക്കുമ്പെട്ടും, അതിലെ സഹജാവബന്ധാധിപരവും അഭ്യുക്തിക്കവും ആയ അംഗങ്ങരെത യുക്തിപൂർക്കമായ ചിന്തകൊണ്ട് തടങ്കാതിരിക്കുന്നാൽ, മതം തുറ ചും പ്രതിസന്ധിക്കരുമായ ഒരു ശക്തിയായിത്താണുന്നതാണു്.”¹⁰ ശാസ്ത്രിയസസ്യദായത്തിനുമാത്രമല്ല മതത്തിൽ സ്വശ്രീ പരമായ ഒരു അടിസ്ഥാനം കെട്ടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളില്ലവെന്നാണു് വളർച്ചയുടെ വാദസാരം, അദ്ദേഹം മാനസികാനഭവ അടിക്കുന്ന എല്ലാ വശങ്ങളേയും ദർശകാത്മകരുകൊണ്ടാണു് ഇംഗ്രേസിക്കൊണ്ട് മാത്രം തുപ്പനായിരിക്കുന്നതു്.

ശാസ്ത്രിയവിഷയങ്ങളിലെന്നപോലെ മറ്റൊക്കെങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയിൽ വളർച്ചയുടെ അഭ്യാസമായും മനോഹരവും ചിന്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു ബിംഗം, ബി. എസ്. മാർബെയിൽ വിഷയ തത്തിൽ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള നില എവരന്നും കാണുക. “മത പരവും സദാചാരപരവും ആയ അനുഭവങ്ങൾ പരമാത്മിക്കളാ

ണോ അവരെ വ്യാവധാനിക്കാതിരിക്കുന്നതു അധിക്ഷപാർഹ മാക്കും. എന്നാൽ ആ വ്യാവധാനം ഇപ്പോഴും റാസ്സു കൈപ്പെട്ടുള്ള പുള്ള ഒരു ദശയിലുംതാക്കും. മതത്തിൽ കുറെ സത്യമുണ്ടോ അതു സദീദപ്പെട്ടികളിലേക്കു നമ്മു നയിക്കുന്നു. മനഷ്യാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചതെന്തിൽ ഡിവരിക്കാൻ വിശ്വമായ കാര്യ ക്രാഞ്ചെ ഡിവരിക്കാൻ മതം സഹായിക്കുന്നു. ചീല കാര്യങ്ങൾ ഇരിം മതം ഭജ്യമെന്തിലേക്കു മനഷ്യനു നയിക്കുന്നതിനാൽ അതിൽ അസ്ഥാപനമുണ്ടോ.....മതാന്ത്രക്രി ഒരു യാമാത്മ്യ മാക്കും. മതത്തെ നാം ഷുണ്ട് മായി പരിത്യേജിക്കയാണെങ്കിൽ നാം നമ്മു സർവ്വാധിപതികളാക്കിവെയ്യും .....മതപരമായ അനാവേം ഒരു യാമാത്മ്യമാണോ. പ്രപഞ്ചത്തെല്ലാബന്ധിച്ചു ശരതു നിശ്ചിതമായ ചീല ആന്തരംഭാഗങ്ങളം നൽകുന്നു. മതം ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗവും പ്രപഞ്ചത്താട്ടജീവി മനോഭാവവും ആ കുന്ന യാമാത്മ്യത്തിനേരി ആന്തരംസ്വഭാവവുമായി “അതു മന ഷ്യനു കൂടുതൽ അടച്ചപ്പെടുന്നു.”¹⁰ ഹാൻഡേയയിൽ മതത്തെ മരിച്ച പലവിധത്തിലും ശക്തമായി എതിര്ത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും കാണേണ്ടതാണോ. ഒരു മതത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെന്നും ഒരു കൂടുതലും അംഗീകൃതമന്ത്രങ്ങളില്ലും മാനേജപോവണമെന്നും ആലു മീ കണ്ണായാളുമായ റസ്സൽ യുക്തിയെ കടന്നപോവുന്നതെങ്കിൽ നേരനു നോക്കുക.

‘ജീവിതത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തത്പരിനയുടെ ഫോ മതത്തിനേരുന്നു ആവശ്യംലോകത്തുണ്ടോ’. എന്നാൽ ജീവിതത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു വെറും ജീവിക്കുമ്പോതു ഒന്നിനു നാം വിലക്കളിക്കണം; മുല്ലും നൽകുന്നും. ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുപ്പെട്ടുന്ന ജീവിതം ധമാത്മം മാനഷി

കൂല്യമില്ലാത്ത മുഹിയജീവിതമാണ്. ജീവിതം പൂശ്നമായി മനസ്സിക്കായിരിക്കേണ്ടെങ്കിൽ അതു മനസ്സുജീവിതത്തിന് പൂർത്തി വർഷിക്കേണ്ടതും വ്യക്തിഗതമല്ലാത്തതും മനസ്സുവർത്തി അപരിയായിട്ടുള്ളതും ആയ കനികെ, ഇംഗ്രേസെൻ, സത്യത്തെ ഏറ്റവും ഭംഗിയായി പ്രഥാഗമില്ലിക്കേണ്ടവൻ ജീവിതത്തിൽ വേണ്ടിമാത്രും അതിനെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടവനല്ല. അവൻ അംഗീരമായ കനികൊ മനസ്സുജീവിതത്തിൽ കടത്തിക്കാണ്ടു വരുന്ന ഗ്രൂമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കും.....”¹¹

മനസ്സുനേയും അവൻറെ ജീവിതത്തേയും അവൻറെ പരീ സഹതിലിട്ട് അടയ്ക്കുന്ന മാതിരിയിലുള്ള ബുദ്ധിയുടെ ആധിപത്യത്തിനു മുമ്പിൽ നമ്മകൾ മുകരായി നില്ക്കുന്ന കഴിക്ക ലിഡ്. “ഉക്കാലത്തെ വിനകളിൽനിന്നും വ്യമയിൽനിന്നും സദാചാരപരമായും ദിശാനാപരമായും ഉള്ള ഒരു നവോത്തരാം—മതപരമായ ഒരു നവോത്തരാം—സംഭവിച്ചേക്കാം. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിനേൻ അടഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന വാതാധനത്തെ അടിച്ചുള്ള റംകോണ്ടു മഹാപരമായ ഒരു വികാരം ജീവത്തിൽകൂടി ഒരു ഉഹാസമീറണ്ണനേപ്പാലെ സംഭവിച്ചേക്കാം.”¹²

ഈ ചടങ്ങ് ആന്തിനേക്കാരാ മതം മനസ്സിനേൻ അതു ഗാധാര ഒരു അനുഭവമാണ്. അതു മനസ്സിനേൻ ഏറ്റവും മുഖമായ ഒടംതെയാഴക്കാണ്. ബുദ്ധിക്കു അതിനെ ചെറുക്കാണ് കഴിയുകയില്ല. അതിനേൻ ഏറ്റവുള്ളലിൽ യുക്തി പല സ്പോഴം നോക്കുത്താത്ത അകലാത്തിൽ തെരിച്ചുപോകുന്നു. ശേഖരണാസൂപരമായോ മനസ്ശാസ്ത്രപരമായോ ഉള്ള ഇന്നത്തെ വ്യാവസ്ഥാനാശങ്ങൾ വിഹാരഗതിക്കും മതത്തിനേൻ യാമാ

11. B. Russel: Principles of Social Reconstruction. P. 145.

12. Quoted from Ing's Things New and old. P. 20.

முழுதெடு ஹடிசூதகச்வாஸ் கஷின்தீட்டிழை. விகாரங்பூளை
ஸஹாரமாஸ் மதமொன் அல்லோவையில்லர் அடிப்பாய்.,
அதில்லர் புதுதிரை ஸமீபிக்கவான் நமை ஸஹாயிக்கன்.
கு வழக்கி ஏகாகியாயிரிக்கவேரா அயால்கள்ளாவுன
அதூராயமாய அனாதீகலையாஸ்' வெரர்'வெவை' மதமெ
ன விழிக்கன்று'. ஹதைய அன்றையால்மிழூத்த அடிப்பாய
மென் தோன்றா. வெற்றி'ஸன் ஜாஸ் வெவிழ். விள் ஹன்
ஹ் மரிடு அக்டிவாடிக்கலை ஏதிரிட்டுத் திட்டிஸிஸ்தை
க்கீர் யாமாத்மைதெடு தெல்லியிக்கன வசீயித்துக்கொன்று'.
அதைக்கரணர்டீக்கீர் வேவாயதெடு நயூப்புகாதெதெனை மதவை
ரமாய கரைவை' உள்ளாக்க ஏற்கன்று'. கு வழக்கித்தப்பெற்றப்புரோ
வேவாயத்ஸையிரிக்கன அவசமயித்தெனை ஹஷப்ரகைப்புரோ
அரையுவான் கஷீயுக ஏற்கன்று'. ஸாயுமாஸ்'''.13

മതരാറിന്റെ വൃത്തരഥിൽ നാല്ക്കാത്തവയും മതസ്ഥരാരായി പിന്തുക്കണ്ണവരല്ലാത്തവയും ആയ ചീല പിന്തുക്കണ്ണാട്ടം മനോഭാവഘട്ട കുറിക്കുന്ന ചീല സൂചനകളാണ് മേൽ നൽകായിട്ടുള്ളത്. മതവൈരിക്കളുന്നപോലും വിളിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഇവർ മതപ്രശ്നങ്ങൾത്തെ എഴുപറയുന്ന സമാപിക്കുന്നവുന്ന അറിയവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവരുടെ കാര്യാ അടിസ്ഥാനത്തെയും ഉദ്ദരിച്ചത്. ആധുനികദശയ്ക്കു മുൻപുള്ളവയുടെ ചിന്താഗതിയെ ഇവിടെ കാംക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇതു വെറും ബുദ്ധിയുടെ ഉയ്യാശാനം അട്ടിക്കാസിക്കുന്നവർ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയെപ്പറ്റി അല്ലെങ്കിൽ അറിയുന്നാണ്.

யാത്രികസംസ്ഥാരത്തിന്റെ അടിത്തരം ഇടിയ്ക്കുവോളിയുണ്ട് എങ്കിലും കാലമാണിതെന്നും അതിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പുരോഗമന വാദങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടവിക്ഷ്യാവക്കുടെ വായ്ക്കണ്ണയുപാക്കാവേണ്ടം എന്നും ഇവിടെ ഒന്നുക്കണ്ണാം.

ആധിക്രമകലക്രിയ

പുതിയ സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി നിന്മക്കരിക്കാൻ ചൗക്കാളാണ് വച്ചുകൂടി. വിവാദങ്ങളിൽ നടന്നകാണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണീരു് മരൊല്ലാവിഷയങ്ങളിലെമെന്നപോലെ സാഹിത്യകലകളിലും ഒരു നവീനയുഗത്തെന്നാണ് നാം തരണംചെയ്യുന്നതു.

ഇക്കാലം ഇതരകാലപഥത്തിലെവാനിനോടും ഇന്നും നില്ലുന്നില്ല. ആധുനികപ്രശ്നങ്ങൾ സ്വഭാവത്തിനു പല പ്രത്യേകതകൾ നൽകുന്ന കാര്യങ്ങളേയും നാം കാണുന്നില്ലു്: മനസ്യവർദ്ധം മരൊരു കാലത്തും അന്നവേണ്ടിട്ടില്ലെന്നതു അവസ്ഥയാണു് ഇന്നം നാം അന്നവേണ്ടിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ ചീനക്കാരിൽ ഒരാൾ ആധുനികകാലത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ഈതാ ഒരു കാലം, അതിനു മത്തതിൽ വിശ്വാസമില്ലു്. സദാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു തോതുമില്ല; രാജ്യത്തുന്നതിൽ ഉച്ചവിശ്വാസങ്ങളില്ല; കലയിൽ അതിനു മുല്ലുങ്ങളില്ലു്. ഇങ്ങനെ താതുകളോ, മുല്ലുങ്ങളോ ഇല്ലാതിക്കുന്നിട്ടുള്ള ഒരു കാലപഥതും നമ്മുടെ കടന്നപോരായിട്ടാണു് അഥവാ സംശയിക്കുന്നു. വാ ശ്രീസത്യത സംബന്ധിച്ചു ഒരാവശ്യത്തെ അഭ്യർത്ഥിവെച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ പോഷണങ്ങളെ തുണ്ടാക്കുന്ന അന്നവേണ്ടിക്കുന്നു. അതീ ന്റെ മതവിജ്ഞാനമനോഭാവം വ്യാപക മായിരിക്കുന്നവും മാത്രമല്ല വ്യാപകമാണു് ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാണു് ചീനത്തിനേക്കും തെന്നം എന്നുംനേന്നും അനുഭവിക്കുന്നു് ഫുസ്തിക്കേണ്ടതെന്നം പറഞ്ഞു തരികു്(1)”

ആധുനികപ്രശ്നങ്ങൾ പ്രാഥംഭം എവിടെനുണ്ടു്? അതീ നെ വേർത്തിരിക്കുന്ന ഏററാവും പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ എന്നെന്നു

ക്കുയാണ്. ഈ പരിവർത്തനങ്ങളെ സ്വപ്നിച്ചത് സയൻസ് പ്ലാറ്റ് മരിറാനമല്ല. വിപ്പവകരമായ സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പാഠ്യക്കയററവും മഹാ പരിവർത്തനത്തോടൊപ്പം വാതാധനങ്ങളെ തുംബിത്തുറന്നു. ഈ സംഭവത്തിനേറിയും സയൻസിനേറിയും ഗതി നമ്മുടെ വികാരവിചാരങ്ങളെ അട്ടി മറിയ്ക്കാൻ പറ്റാപ്പുമായി. നമ്മുടെ മുൻപറഞ്ഞ വിചാരങ്ങളും ദേശവാസങ്ങളും അചാരങ്ങളും വഴി തെററാ എന്നു തുന്ന നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ സന്തുഡായങ്ങളിൽക്കൂടിയില്ലെങ്കിൽ അവയും കൊണ്ടുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും. ഈ നമ്മുടെ പ്രവർത്തിമണ്ഡലത്തിലും പരിവർത്തനവഹിക്കുന്നതിനേരി തിരമറിയുന്ന തിട്ടക്കവും ബലഘ്പാട്ടം അനുഭവാണ്. ഏതൊണ്ട് 1895 ദില്ലാണ് ആധുനികമായും പ്രാരംഭമെന്ന് പറയാം. പദാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച സിഖാന്തത്തെയും ശതീക്കണ്ണാസുത്തിനേരി അതും, പ്രയോജനം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളേയും ക്കോടു പരിവർത്തിപ്പിച്ച ഗവേഷണങ്ങൾ 1895_നും 1910_നും ഇട ജൂഡാനാണായതു്. ഭാഗി സുര്യനെ, ചുറ്റുമെല്ലാ കാപ്പർന്റീസ്സു് തെളിയിച്ചതിനാശേഷം ഇതുനേരാളിം മഹത്തായ ഒരു വിപ്പവം ശാസ്ത്രിയവിചിന്തനതിനേരി ചരിത്രത്തിൽ ഉള്ളവരെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ. മലികമായി പരിജ്ഞരിച്ചുകൊണ്ട് മുംഗാട്ടുകേരിയ ശാസ്ത്രത്തിനേരി സേവനങ്ങളും മനസ്യങ്ങരു മരിറ്റും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അപ്രതിക്രിയമായ സ്വാധീനങ്ങളും ചെലുത്തി അവക്കു പരിവർത്തിപ്പിച്ചു്. “ശാസ്ത്രലോകത്തെ ഇരുന്നുരുക്കാലുന്നതാളിം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നൃക്കണ്ണൻ സിഖാന്തം അപഞ്ചാപ്പുമാനുന്നു തെളിയിച്ചു് പരമാത്മ തത്തിലാണ് സഖൻസിലെ ആധുനികവിപ്പും അടങ്കിയിരുക്കുന്നതു്. നൃക്കണ്ണൻ സിഖാന്തത്തിനുപകരം മരിറാകു വ്യത്യസ്ത

മായ സിഖാന്തം നൂഹപിള്ളിപ്പട്ടകകാണ്ഡിരീക്കയാണ്. അതു നേര പുന്നസ്ഥിതി പുതിയായിട്ടില്ലെങ്കിലും നവീന ശാസ്ത്രി യവിക്കണ്ണരതിനേരം തത്പചിന്താപരമായ സ്വദാവം പഴയതി നേരത്തിനെ അപേക്ഷിച്ച വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്.”²

ആദ്യത്തോടുകൂടി സിഖാന്തങ്ങൾക്കും വൈക്കണ്ണങ്ങൾക്കും തമിലുള്ള സാരമായ അഭ്യന്തരക്കുവും സമരവുമാണ് ആധുനിക കാലത്തിനേരം മുഖ്യാനന്ദക്ഷിണങ്ങളിലേബാനും. എല്ലാക്കാരുടും ഇല്ലെങ്കിലും കടന്തുടടിയിട്ടുള്ള ബലക്ഷയമാണ് ആധുനികദശയുടെ മുഖ്യാനന്ദ ഒരു മുത്രേകതയെന്നു റസ്ത ചീറ്റിക്കുന്നു. ഈ ബലക്ഷയം സയൻസ്, സാഹിത്യം, കല, മതം, രാഷ്ട്രത്തും മുതലായവയിലേല്ലോ. ഭരായികാരത്തിൽക്കൂടി കലന്നിരീക്കയാണ്. ആധുനികകാലം പൂർണ്ണകാലങ്ങളിൽ നേരഞ്ഞുള്ള പ്രതിഫലങ്ങൾ മാണാനിരന്നാലും അതിനു നീംചുവിത്തങ്ങളായ മലവികതപ്രങ്ങളും അംഗീകൃതമായ മാനദണ്ഡങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. എന്നാൽ പരിവർത്തനപരമായ കരഭിനിവേശ ചും, മുഖ്യാനന്ദം ജീവിതത്തിനേരം സകല രംഗങ്ങളിലും അതു കൈക്കുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ചീതകക്കാരം ഈ പരമാത്മത്തെ പല പ്രകാരത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. ‘അഭിനവനാഗരീകരിക്കുന്ന അതിനേരം ശാസ്ത്രീയമനോഭാവവും മാനസികവെച്ചതുവും ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭേദകിവിക്കുന്നവുംകൊണ്ട് ലോകത്തെ കീഴുമേൽ മറീക്കയും അസ്പദാന്വയ തതിനേരം ചലനത്തെ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യുന്ന.....എല്ലാവരുടും സ്വന്നായങ്ങളിൽ. ആചാരങ്ങളും എല്ലാവരുടും ബോധമായിത്തന്നീറിക്കുന്നു. ഒരു നവീനമനസ്ത്വത്തോ ജീവിത ചാത്തവാളത്തിൽ ഉദയംചെയ്തുടങ്ങിയിരീക്കുന്ന.....എന്നാലും നാം ആദ്യവർദ്ധപ്പെട്ടമാറ്റ ലോകം അനാമവും അയാളമാത്മവും

മായീരിക്കുന്നും. അതിന്റെ മനസ്സു കുഴഞ്ഞുവരിത്തെ കീടക്കുന്നു. അതിന്റെ മസ്തിഷ്ടും സ്ഥാനംപോലീചുരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളേൽ അപേക്ഷപീഡിക്കുന്ന ലോകം ഈന്ന ക്രിക്കറ്റ് ടീമിന്റെ പുരുഷരും ദേശവാസികളും ബാധിതമായിരിക്കും. ചെയ്യുന്ന.”³ ഇതുകാലവും നമ്മുടെ അറിവിനേയും ബോധത്തേയും നീയത്തിലീന്നു അവധിദൈ മാലിക്കതപ്പൊരുവും ഈന്ന പരിത്യക്കരിക്കുന്ന മായീട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വികാരവിമാരണങ്ങളും വിശ്രാംപാസങ്ങളും പുതിയ ആലോചനകൾ ആരായുന്നു. ചിന്തക്കരിക്കുന്നവരെ പരിഗോളിത്താക്കുന്ന ഒരു അനുശ്രദ്ധപ്രവൃത്തം, അസ്ഥിരതയും നമ്മുടെ വേദ ധാരകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഭാവികാലം ഈന്നത്തെ നമ്മുടെ കായികവും മാനസികവും ആയ ഭറിത്തൊളേയും വ്യമകളേയും ശമിപ്പിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടും പ്രത്യാഗ്രയോടും തുടർന്നുണ്ട് നാം കഴിയുന്നത്. നബീനതയോടു നൃക്കിരുത്താലും താല്പര്യം തോന്നാത്തതിന്റെ ഫൂറവും പ്രധാനകാരണം ഈതാക്കുന്നു. “പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഈന്നത്തെ സയൻസിൽ മാതൃമണ്ഡലം കലയിലും കൗൺസില്ലും പുതിയ ആചാരങ്ങളെ ഭേദിച്ചു പുതിയതിനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻമുണ്ട് ആ മനോഭാവം സയൻസിലും കലയിലും പ്രവേഗിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ കലയുടെ താല്പര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കാലങ്ങളിലെ ഗോപക്കളിൽ എന്നതിനേക്കാണ് ഭാവിയിലെ സാധ്യതകളിലാണ് ക്രിക്കറ്റലായി പതിനേതിരിക്കുന്നത്.”⁴ അധുനാകാല വാദി ആ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന നീയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും കാണാതെ അടക്കണം മുറയുമില്ലാതെ ഏതിലും എവിടെയും നാം ഈന്ന അവധിനുണ്ടാണെന്നുണ്ട്. ഉള്ള നീയമങ്ങളേൽ നാം ഒക്കെക്കാണുമ്പോൾ. പുതിയ നീയമത്തേയും

3. S. Radhakrishnan:—The Eastern Religion and Western Thought
P. 7.

4. G. E. M. Joad:—Guide to Modern Thought P. 24,

വ്യവസ്ഥയെയും സ്വഭാവികവാനം സ്വഭാവികാതിരിക്കവാനം കഴിയാതെ നാം എങ്ങനെന്ന്; പരഞ്ഞുന്നു.

പുതിയ സാഹിത്രവും കലയും

ഈതികശാസ്ത്രങ്ങളടെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കണ്ണപാടിത്തം ഒരു അവധിയും ഗണിതശാസ്ത്രത്തെയും അവലംബിച്ചുവളർത്തുന്ന പുതിയ സില്പാന്ത്രജ്ഞാനം, സാമൂഹ്യവും റാഷ്ട്രീയവുമായ സമരങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന നവീന താഴീരുത്തുകൾ അധികാരിക്കേണ്ടതു അഭ്യന്തരം ഉണ്ടാക്കുന്നതും മന്ത്രിത്വവേക്കത്തിന്റെ ദീനതകളും വ്യാപരിപ്പിക്കുന്ന മനോഭാവങ്ങൾ എന്നിവക്കാണ്, സാഹിത്യകലകളും സംഖ്യാഗിത്തും പ്രത്യേകതും നാലിക്കുന്നതും. സ്കാസിസത്തിന്റെയും രാജാക്കാൻറീസത്തിന്റെയും കുറൽപ്പാട്ടകൾ സാഹിത്യകലകളും അഭ്യന്തരം ദേശത്തുമാണുവോക്കുന്ന ഘട്ടമാണുന്നതും. എന്നാൽ എന്നെല്ലാം മാറ്റുമ്പെട്ടും മരിപുകളും വന്നാലും സാഹിത്യകലകളും അധിക്ഷൂന്മായ വികാരം, ഭാവന, സംഗമം മൊത്തം ഏറ്റവും പുതിയ അവയിൽനിന്നും വജ്ജിക്കപ്പെട്ടുകയില്ല. വികാരപരമോ ഭാവനാപരമോ അല്ലെങ്കിൽ അനുയാരിക്കാൻ യോഗ്യതയില്ല. നൃായവാദത്തിന്റെ തന്മാത്രാരംഭത്തും യുദ്ധത്തില്ലെങ്കിൽ അതു ജീവിക്കുന്നതും. ദർശനത്തിലും അനുഭൂതിയിലും ഡിജിഷണാപരമായ (Intellectualism) അപ്രാപ്യമായ അനുയായിരിലാണ് കല വിഹരിക്കുന്നതും. വികാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവല്ലക്കരണവും ഭാവനയ്ക്കും ഉള്ള പ്രയോഗവും ഉജ്ജപ്പലതയും നൽകാത്ത യാതൊന്നും കലയല്ല. സർജ്ജനക്കു തന്മാത്രാരംഭം സംശയമോ ധാരാരത്തു യാതൊന്നും കാവുത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപോലും എത്തുകയില്ല. വികാരത്തുന്നതുമായ, ഭാവനാരഹിതമായ നൃായവാദത്തിന്റെയും വസ്തുസ്ഥിതിക്കമാരംഭി

നേരിയും മുകളിൽ ഡിപ്പണശുട്ട് സൈമൺപുറത്ത്, അചലുമനാ തീരമായി മുഴക്കുന്ന ആരംഭത്തിയുടെ സാമ്പത്തികമാണ് കാവ്യം. സാഹിത്യത്തിൽ എത്ര കാര്യവും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടാം, എത്ര കാര്യവും പര്യാലോചിക്കപ്പെടാം. ആ സന്ദർഭായം സാഹിത്യപരമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കല പ്രതിപാദന രീതിയോ ആവിഷ്ടരാണസന്ദർഭായമോ ആണെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ട ന്ത്. ഏക്കുവോബകൾ എടുത്തകാണിക്കുന്ന ഫോറ്മാവണ്ണം (Significant form) എത്ര പാരിവർത്തനമായ കലയുടെയും ലക്ഷണംതന്നെയായിരിക്കും. പ്രസിദ്ധ ഒരുപ്പസാഹിത്യനിത്ര പക്കായ മെൻഡിന സാഹിത്യലോകത്ത് സാഖോദിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ കേളിളക്കണ്ണഭേദങ്ങളും സാഹിത്യത്തിലെ സന്ദർഭായങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളുമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് ഡാർവ്വിൻറു പരിണാമവാദസ്ഥാനങ്ങളിൽ (Principles of Natural Selection) കലാപരിവർത്തന നീതിമണ്ഡലം വിവരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയെ അഭ്യർഥം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കല ഐശ്വര്യീയ സന്ദർഭായത്തെ കൈക്കൊള്ളിവാൻ കഴിയുമെന്നോ കഴിയാതെന്നോ ഒരു സാഹിത്യചിന്തകനും വാദിച്ചിട്ടില്ല. നീർവ്വികാരമായ പരിചിന്തനത്തിൻറെ മലമായി ജനീക്കുന്ന ഒന്നിലും കലാപരമായ സ്വഷ്ടി, അതു വികാരപരമായ അനുഭവത്തും നീൻ സുക്ഷ്മവർക്കാണമാണ്. കലാകാരന്മാർ മുഖ്യലച്ചിത്തങ്ങാരാണ്. ഒദ്ദേശ്യപ്രോപ്പാലെ അവൻ വലിയ സൃഷ്ടിപ്പാണങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിപ്പാംശങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ഒദ്ദേശ്യങ്ങളാണില്ല.

പ്രതിപാദനസന്ദർഭായത്തിൽ ശാസ്ത്രകാരന്മാരനോട് കലാകാരൻ കലയിൽനിന്നും അകലുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവ നീൻ ചിന്താവിഷയം എന്നെങ്കിലും ആയിരക്കാളുടെ. അവ നീൻ രീതി ആയിരിക്കുന്നു, മരിറാനിനീൻ രീതി ആയിരുന്നു

കൂടാ. പഴയ കലയേജും പുതിയ കലയേജും വേർത്തിരിക്കുന്ന അ താല്പര്യങ്ങളും പ്രവണതകളുമാണ്. അഭിരച്ചുകളിലും ചീ നൊവിപ്പയങ്ങളിലുമാണ് അനുന്നതയും തുന്നുന്നതയും സാഹി ത്രകലകൾക്കുള്ള അന്തരം അടങ്കിയിരിക്കുന്നത്. അവയുടെ വികസനകോടുക്കാക്കണമെങ്കിലും മാഡിക്കലായ വിഭിന്നതയുണ്ട്. പുതിയ സാഹിത്യകലകളിൽ വികസനകോടു സാമൂഹ്യമായിട്ടുള്ളതാക്ക നു. നവീനസ്ഥിതിയുന്നതയും നവീനലോകത്തുന്നതയും സംവിധാ നംബേയും വാനിളും ശ്രദ്ധാരം പുതിയ സാഹിത്യകലകളിൽ പരി പാടിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിപാദനപരമായ മനോ ഹാരിതയില്ലാത്ത ഒരു കൃതിക്കും കലാകൃതിയാകാൻ കഴിയുക അല്ല. “വിശാലമായ തോതിൽ ഫലത്തെ ഉൺപാഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഹാമനസ്സിന്റെ പ്രതിപാദനസ്രൂത്യമാണ്” സാഹിത്യ കല, ഒരാളിൽ നിന്നും മരീറാരാളിലേക്കും ആശയങ്ങളേയും അ നല്കിക്കളേയും സംകുമിപ്പിക്കുവാനുള്ള എറിവും ഉന്നതമായ സ്രൂത്യമാണ് കല. ഈ സംകുമന്സ്രൂത്യത്തിന്റെ ഫലത്തെ വിപുലരമാക്കുന്ന വ്യക്തിപരം ഏതു കൂടുതൽ ആകർഷക ശക്തായിരിക്കുന്നവോ അതുനേരാളും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം വീ ആയപ്രദമായിരിക്കും. പ്രതിപാദനവിഷയം എന്നുണ്ടെന്നു ഇക്കാ ഞ്ചത്തിൽ അപ്രധാനമാണ്.”¹⁶

അപ്രധാനികസാഹിത്യവും കലയും സഖ്തായോന്നേജിനും സാധിക്കുന്ന വസ്തുപ്പും അ ചരണാധ്യയങ്ങളായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന യാക്കാഡിമി. കമ്മ്യൂണിറ്റിലെത്തും മനോഭാബങ്ങളുന്നതയും അവ പരിപ്പാരിക്കുന്ന നവീനമനസ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്ന സേവനങ്ങളാണ്. അവ അംഗീകാരിക്കുന്നതും സമകാലീനസ്ഥായത്തെ പ്രവിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാത്തരം ഭരകളോടും അവ ചൊരാടുന്നു.

കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും ‘ചോഗമനവാദം’ ഇക്കാല
ത്തു വളരെ പ്രധാനിക്കുകയും പ്രഖ്യാപനപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
ആധുനികസാഹിത്യത്തിലെ നവീനതാല്പര്യങ്ങളെ മീലിപ്പി
ചെയ്യേണ്ടിനും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.†

ഈപ്രകാരം ഹാരോഡിയും നിക്കൽസൺ മാസ്റ്റ് ഇംസ്റ്ററിലും
എത്തലായവരും നവീനസാഹിത്യകലാല്പര്യിനാതകങ്ങളും ചിന്ത
ർഹമായി വിവരിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്.
ആധുനികയുരോപ്പിലെ എഴുത്തുകാരന്ദ താല്പര്യഗതിയേയും ചാ
ന്താസപ്രഭാവങ്ങളേയും ജാണകിയും സമർത്ഥായി വിവരി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനികസാഹിത്യം ഭൗതികജ്ഞന നേരംഭൂ
സ്വഭാവങ്ങളും ഒരു പ്രതിഃഖാധ്യപത്രിയായി മുഴങ്ങുകയാണ്
ലായിണണ്ണൻ ബ്രീട്ടിന്, ജേയാംസ് ഹാൻലി, വാൾട്ടർ ഗ്രീൻവു
ഡ് എത്തലായവരുടെ നോവലുകൾ ജനകീയസാഹിത്യത്തിൽ
എറാറും മുന്നിട്ടിനില്ലെന്നതിനും കാരണം അവർ ഇന്നത്തെ ദ
സ്ഥാത്തികളുടെ നേരങ്ങൾ തില്പുചിത്രങ്ങളായി കയ്ക്കുവാവനാണ്
കമ്മ, നാടക്കാവ്യം വിമർശനം ഉപന്യാസം ഏന്നിവയും പുതി
യ മനുഷ്യലോകത്തിനും സ്വഭാവങ്ങളും ഉറുസമരം ചെയ്യ
നാ സാഹിത്യകാരന്മാരും കച്ചാകാരന്മാരും ഇന്ന ഏല്ലാ രാജ്യങ്ങൾ
ഒരുംകൂട്ടാണ്. അവർ ഒരു സംഘടിതശക്തിയായി പ്രവർത്തിച്ച
കൊണ്ടിരിക്കുവാണ്

ബ്രീട്ടിഷ് സാഹിത്യം.

പാതയാൻപതാം ശതാല്പുത്തിലെ മീക്ക സാഹിത്യസ്രവ
ഭായങ്ങളും ഇന്നത്തെ ബ്രീട്ടിഷ് സാഹിത്യത്തിൽ വജ്ജിക്കു
പ്പെട്ടിരിക്കുവാണ്. സാഹിത്യത്തിലെ ശാസ്ത്രീയ മനോഭാ

† Literature.

വക്കാങ്ങം തത്പരിനിലനാജം വിമർശകമായും പഴയ സാഹിത്യമറകളെ നിപ്പിച്ചാസനംചെയ്യുന്നു. വിക്രൂറിയൻ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സമ്പത്തുകൾ മിക്കവാറും നാമാവശ്യമുണ്ടായി. അശയങ്ങളുടെയും, സാരൂഹ്യപരിപ്പിരണ്ടപദ്ധതികളുടെയും പിന്നാലെ അത്യാകാംക്ഷയോടെ പാണ്ഡിതനക്കുന്ന ഹായ പ്ലോബുളും സാഹിത്യസമരനായകമാർ ജീവിതപരിപ്പിരണ്ട് തന്ത പരിത്യജിച്ച പാടിനടക്കുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മേധാവിത്പരത വിധംസിച്ചകാണ്ടയൻവനു. റോമാൻറിസി സത്തിനേറയും സ്കാസിസത്തിനേരയും വൈക്ഷണകോടികളെ അവർ കൈവെടിഞ്ഞു. കലയേയും സാഹിത്യത്രയും സമരായ ധനങ്ങളായി വിനിയോഗിക്കുന്ന ഗാർസപത്രി, ഹാ, സാമർസൈറ്റുമോ, ഗ്രാൻമില്ലി ബുക്കൾ, ജാൺഥൻമീൻ, ഹണ്ഡാഡഡ് വെല്ലുറി ഹൗസ്, അൻനോഡ്യു വൈനീറൈ്— ഡോഗ്രേഡ് ലി ലിഹാട്ടൺ, ജാൺഹാൻമീൻ, നോമെൽ കപേർഡ് മുതലായ നാടകക്രമങ്ങൾ നാടകീയസാഹിത്യത്രയും പരിവർത്തിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ പദ്ധതിസാഹിത്യത്രയും നോവൽസാഹിത്യത്രയും നീതുപണസാഹിത്യത്രയും പഴയ പദ്ധതിലത്തിൽനിന്നും പുതിയതിലേക്കു നീക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ അനേകമുണ്ട്. വിൽഹോൾഡ് കാവെൻ, ആഭ്യൻ, ഡോചയിസ്, ഗൂഡ്മൻ സ്കൂൾ സ്കൂൾ, എസ്. പണ്ട് നൈലും നോവലും നീക്കൽസാഹിത്യവാൻ തോമസു മുതലായവർ പുതിയ കവികളുടെ ഗണനയിൽ പെടുന്നു. റെഡ്ബർട്ട് റീഡ്, ഹാരോഡഡ് നീക്കൽസാംഗളസുറൈമാൻ, ഡി. എസ്. സാവേജ്, ഹാരുൺമല്ലായവീമർശകമായും.

അരുമെരിക്കവൻ സാഹിത്യം..

തന്മുഖം പുസ്തകാരണങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷാനേട്ടവാൻ അരുമെരിക്കവൻ സാഹിത്യലോകം 1910_നും 11_നും മദ്ദേശ്യാണ്

നുമം തുടങ്ങിയതോ. അവർ കൂടുതൽ ആര്ഥിക്ക്യോടു അനുരാധി ചുത്തുടങ്ങിയതു ഫപലാവസ്ഥയെത്തുയല്ല, അനുരാധിയും പറിപ്പാടികളുമാണ്. വാരിക്ക് വിറക്കാൻ, മാക്സിസ്റ്റ് എന്നും നീവരെ ഒഴിച്ചു അക്കാദമിയും എറണാട്ടുജുഡിൽ കേരളവിപ്പുട്ടി അന്ന സാഹിത്യകാരന്മാർ അമേരിക്കയിൽ ദർബ്രഭാഗമയിരുന്നു. മഹായുദ്ധം (1914—1918) യുറോപ്പൻ സാഹിത്യത്തെ കണ്ണാടു ചലിപ്പിച്ചുവെക്കിലും അമേരിക്കൻ സാഹിത്യത്തെ നിന്ന് അവസ്ഥ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. 1920 ദത്തൻകാണും അവർ അവരെപ്പറ്റി കാര്യമായി വിശദിച്ചുതുടങ്ങിയതും. അതിനു മുമ്പ് 1914 ദത്തൻകു അമേരിക്കൻ സാഹിത്യത്തിന്റെ നീറവും, സ്പരശവും ദേശപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയെക്കിലും പ്രാണക്കോറിസു, ജാക് ലണ്ഡൻ, സിന്റൈയർ ലൂയി, അപ്പ് ടൺ സിന്റൈയർ എന്നിവരുടെ പ്രവേശനമാണ് അവരുടെ പരിവർത്തനത്തിനു വഴിതെളിച്ചുതും. കാർബേറ്റോൺ, എച്ച്. എൽ. മെൻകീൻ, മാർക്ക് പാൾ ഡോറൻ മുതലായ നീതുപക്കന്മാർ നീതുപണിസാഹിത്യത്തെയും, എർഡൻ ഗ്രേ ഹെമിഗ്രേവേ, പേരാബക്സ് മുതലായ നോവലേഴുത്തുകാർ നേരം സാഹിത്യത്തെയും യൂജിൻ കൈലിഖിനപ്പോലും നാടക കൂത്തുക്കാരും നാടകകീയസാഹിത്യത്തെയും പരിവർത്തിപ്പിച്ചു.

രഷ്ട്രന്മ സാഹിത്യം.

ചെഹോവിന്റെയും മിസ്റ്റുക്കവികളായ റോസാനോവും ഷൈസ് ഫ്രൂവും എന്നിവരുടെയും, കാലത്തിനുശേഷം അനുഭവിച്ചു പുതിയ സാഹിത്യം തുടങ്ങുന്നതും. എന്നാൽ കമ്യാസാഹിത്യത്തിലും നാടകകീയസാഹിത്യത്തിലും ചെഹോവും അടുത്തുള്ള പരീഷ്ണിണ്ണുന്നും സംശയിച്ചുവെക്കിലും അപ്രേക്കത്തി

ടുക്കി. ഇത് ചരമത്തിൽനിന്ന് പോത്തിൽ നവജീവൻറെ സ്വത്തുമായ അലകൾ മറ്റൊരുജ്യങ്ങളിലും അടിച്ചുകയറി. എന്നാൽ പുതിയ സ്പരശത്തിൽ, പുതിയ യേജ്ഞത്തിൽ പുതിയ ഭാവത്തിൽ വീപ്പുവത്തിൽനിന്ന് പുരപ്പുട്ട് കലകളയുടെ സാമ്പത്തികചൈതന്യത്തോടെ പല കട്ടംകൈകളിൽ പ്രവത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1917-ലെ ഒക്ടോബർ വിപ്പവം ഭരണകൂട്ടരെ മാത്രമല്ല സ്വകാര്യസ്വത്തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥകളെയെല്ലാം തട്ടിരതകമുത്ത്; അതിൻറെ കംിനമായ ആദ്യം താഴെകളയുടെ ആത്മാവിലും പതിനേരു. ദശാദ്ധൃതപ്രത്യേകത നോക്കിക്കാണ്ടുള്ള മുച്ചുരിസ്വത്തിൻറെ അട്ടഹാസം അതിവരുത്താശാക്കിലും തൊഴിലാളിലോകത്തോടുള്ള അതിൻറെ പ്രവൃത്തിയം സാരമായ നിത്യപണ്ടത്തിനു വിധേയമാണ് രഹമറി, ടിഷ്യവ് ശ്രൂണ്ടോവ്, ബാൽമണ്ഡ് ബുംജാക്ക് മുതലായ കവികളുടെ സംഘാരപ്പായയുംതുടർന്നു കിടന്നിരുന്ന പഴയ മനസ്മീതിക്കായുടെ നേക്കളും ഒരു കൊച്ചംകാറായിട്ടാണ് മുച്ചുരിസും റഷ്യയിൽ ഒരുപാത്രം. അതിൻറെ സിഖാനാശങ്കളും സ്വശ്ശിച്ച വിഴുർ ബോവിൻ, വിഴുർ ഷാലോവ്‌സ്കീ എന്നിവർത്തനെ അവയും വിശദമായി പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്

മനസ്യസമ്പദായോദ്ധാരണത്തിനായി സാഹിത്യകലകളും വിനിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കഴിന്തയ തലമറക്കാക്കുന്നു ശാന്തയിൽ ഗ്രോക്കി ആക്രയേബ്, ചെഹോവ്, ടാംസൂയ്, ഡ്യാസ്കോവ്‌സ്കീ മുതലായവകളും പേരുകൾ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നു. ആധുനികദശയിലെ നവീനമുന്നുസാഹിത്യനായകരും രഹമകൾ ഷോലോവോ, ഫീഡർ ഷോലോഗ്രബ് ഗ്രാഫോറം, അലക്സി ടാംസൂയി, ഇലയാ ഇഹ് രഹമവർഗ്ഗം എന്നിവരാണ്. ഇന്നത്തെ റഷ്യൻ ഭരണകൂട്ടരുടെ നീകളിൽ വളരുന്നപാർട്ടിസാഹിത്യം എത്ര പുരോഗമനോന്നും മാണണനിക്കുന്നാലും അതിനു സാരമായ പരിമിതീകളാണുള്ളത്.

ഇറ്റാലിയൻ സാഹിത്യം

ഈ പെതാം ശതാമ്പു തിന്നീൻ ഫ്രാറംഡത്തിലാണ് ഇറ്റാലിയൻ സാഹിത്യത്തിലെ ഏഴു തുടക്കാർ പരിവർത്തനാസൂക്ഷ്മ യത്. പഴയ നിയമങ്ങളെല്ലാം പ്രതിപാദനരീതിയെല്ലാം അവർ പരിപ്രേക്ഷിച്ച് സാമൂഹ്യഘടകപരമായ ഉന്നമാക്കിക്കൊണ്ട് നൂതനസാങ്കേതികമായും ഒരു അനുഭവമായി നാശിപ്പിച്ചത് മുഴുവിസമാണ്. (1918 നേരം) ഇറ്റാലിയൻ മുഴുവിസത്തിനു അനേകം പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഒരോ നാശിപ്പിച്ചതും മുഴുവിസത്തിനു അനേകം പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഏഴു തുടക്കാരുടെ മേൽ പതിനേക്കണ്ട ഉണ്ടെന്നീയും ഒരു ശക്തിവാദമായിരുന്നു. കെട്ടിക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവർ വെച്ചിത്തുറന്നവിട്ടു. വിമർശനസാഹിത്യം അവിടെ തന്നീടെന്നും തശ്ചത്വലപബാക്കി. കൊഴുതുക്കിടന്നി അനു മുഴുവിനു ഭാഗത്തിനുകൂടി കുറഞ്ഞായിരുന്നു. കുഴിച്ചുമുട്ടു വാൻ ശ്രമിച്ചു. ദൈവനയ്യിറോ കുറഞ്ഞായിരുന്നു. ഏന്നീ വകുങ്ക് ചരിത്രപരമും തത്പരചിന്താപരമും ആയ സാഹിത്യവി മർന്നും വിചുചമായ പുതിയ വിചാരവീമികളെല്ലാം വെച്ചിത്തുറന്നു.

അത്രം മഹാരാജാ, ഓറീയാനി, കാർബോഡ്യോസി മുതലായ കഴിന്തു തലമുറക്കായടെ കാലം ഇറ്റാലിയൻസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും നീഡ്രേഷണം നീഡ്രിഫ്രായി. കമ്പാക്തതുക്കളും നാടകകളും തന്ത്രകളും വിമർശകളും സമുദായോത്തജനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സേവനങ്ങളും സാഹിത്യത്തിൽ കടന്നിക്കൊണ്ടവരാണ് അധ്യാത്മികമന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടു കമ്പാക്തതുക്കളും ലൂസിയാനോ, സുക്കോളി, വെർജിലിയേ, ഭോച്ചി, അന്നോണിയേ, ദൈവികമാലി മഹായാവത്തു പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. മഹായാവും വന്ന ഇറ്റാലിയൻ സാഹിത്യത്തിലെ കുടുംബായ പ്രാഭേദ്യികത്തെ ഓഴിച്ചു. ശൈഖാവാനി, പാപ്പിനി, ഗി

യേസക്ക മുതലായ കമാസാഹിത്യകാരന്മാർ വിചുലതരമായ ശേരിയപ്പെട്ടെത അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. പീരാൻഡ്രോ, റോസോ ഡിസ്‌റൻ, സൈക്കൽഡോ, ഫെഡറിക്കോ, വാലേറി ഫോ എന്നിവർ നാടകീയസാഹിത്യത്തിൽ നായകത്പരം വരിക്കുന്നവരാണ്.

ഫോറഞ്ചു സാഹിത്യം

എഞ്ചിനീയർ സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനികപരിവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നത് 1889 മുത്തീണാണ്. അതുവരെ നാച്ചുറലിസം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സാഹിത്യരിതി അവിടെ വളർന്ന വന്നിരുന്ന നാച്ചുറലിസത്തിന്റെ മാലികസില്ലാത്ത വെദം ദാഖലിക്കപ്പെട്ടതും, ഡിപ്പണാപരതയ്ക്കു അന്ത്യക്രമമല്ലാത്ത കമ്മിറേഷൻ, 'നാച്ചുറലിസ' കാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. കമാസാഹിത്യത്തിൽക്കൂടിയാണ് ഈ നാച്ചുറലിസം അലച്ചുകയറിയത്. സോള്ലാ അതിന്റെ നായകനായിയാണ്. ശാസ്ത്രപക്ഷ മുത്തിനാം അദ്ദേഹം വ്യതിചലിച്ചില്ല. എന്നാൽ 1889 മുതൽക്കും ഈ നാച്ചുറലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതാണ്. കാവ്യം, തത്പരി, വിമർശനം, നോവൽ എന്നിവയിൽ മഹത്തായപരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. സയൻസ് കലയും പരസ്പരം വേർപ്പെട്ടതാടക്കാടി(1911)സാഹിത്യം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പാടിയിൽനിന്ന് പിൻവാദാണ്. നോവലേഴ്സ്റ്റുകാരിൽ പാരബ്രഹ്മ ജീവി, ബാറീസ് എന്നിവയും കവികളിൽ മഹാശിരജി, വിമർശകനാരിൽ മെരീ, ടിഹ്രമാൻ? ഹാറൽസ് മുരാസാ, ആറുഗ്രാഡി എന്നിവയും നാച്ചുറലിസത്തെ അകററിക്കുള്ള വാക്ക് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ബൊർഗ് സന്നദ്ധ തത്പരി, ഫ്രൈസാഹിത്യത്തിൽ വന്നിച്ചു ചലനത്തെ സ്വീജ്ഞിച്ചു. ഈ ചല

നം അവക്കട. പരിവർത്തനയിനു കാരണമായി. നവീനമായ ആര്ഥിക അവക്കട. അവിടെ പ്രചരിച്ച. 1910നും 1925നും ഇംഗ്ലീഷ് സ്റ്റേറ്റ് സാഹിത്യത്തിൽ മനസ്സാനുപരമായ അനോക്കം വിശ്വിഷ്ട കൃതികൾ ആവിർഭവിച്ച. അതോടൊപ്പിനും സാമ്പത്തിക ഉൽപ്പുല്ലതയെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന നോവലുകളും നാടകങ്ങളും വെളിക്കുവന്നു. റബർ ജമീൻ കാണ്ട്രിയും, സ്റ്റീൻഡാൾ എന്നീവ ഒട്ടകെടുത്തു നോവലുകൾ നോവൽസാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാനസംഭവ സൗഖ്യായി ഗണ്യമാക്കപ്പെട്ടു. യുദ്ധാവസ്ഥയിൽ അതിന്റെപ്പേരു മാറ്റം സ്റ്റേറ്റ് സാഹിത്യത്തിലെ മനസ്സാനുപരമായ അവക്കട. കന്നടക്കാരം അപഗ്രാമാദിക്കാരം പ്രാധാന്യം വലിച്ചുതു്. വ്യക്തിയുടെയും സ്ഥാനാധികാരിയും ജീവിതത്തിന്റെ അനുത്രക്കൾ വരുത്തുകയും വെളിപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ടാണു് മനസ്സാനുപരമായ നോവലുകളും സാമ്പത്തികപരിവർത്തനയെത്തു സഹായിച്ചുതു്. വികാരാപഗ്രാമനയ്ക്കിലും ആ സ്ഥാനാധികാരിയും അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു സാഹിത്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നയാളും അന്ത്യത്താലെ ഫോറ്റോസിക്കുകയും, അധിക ഫോറ്റോസിക്കുകയും ആവിഷ്ടമായ നോവലുകളും കാരിയിൽ ഫോറ്റോസിസ് കുക്കോ ജീന് റൈറ്റേഴ്സ് എന്നീവക്കട. പേരുകൾ മനസ്സിനിട്ടുന്നു.

ജമ്മൻ സാഹിത്യം

ജമ്മൻസാഹിത്യത്തിലെ വിപുവകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവയുടെ പാരമ്പര്യത്തെ പ്രാപിച്ചുതു് 1919-ൽ ആണു്. അവിടെ ധാരാസമിതികസാഹിത്യത്തിന്റെ കെട്ടപാടുകൾ 1914 ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ റാണ്ടിനുടൻഡാം. ഒഴി. ആൻ നേവകൾ അംഗ

സുറൈസ് ടാം എന്നിവർ കാവ്യപ്രസ്ഥാനത്തിന് പുതിയ വഴി തെളിച്ചു. അപഗ്രഡിനപരമായ നാടകകീയ സാഹിത്യത്തിലോരോ മാതൃകപ്പെട്ടിച്ചു നാടകക്കാരൻ സുന്ദരീസ് ബംഗാരം ഫോർ റോം വാൺ അനുഭവ് ദ, റീഡിഫാൾസ് ഗേററിങ്ങ്, പാര കാണ്ട ഫോർസ് മരിയും മരിയും കവികൾ പുതിയ പ്രതിപാദന തത്ത്വം നവീനയായജോലിയും പ്രവരിപ്പിച്ചു. ലീഡാണ്ടോമാ റം ഫോർസ് ക, റാഡ് ഫോർസ് ബെൽ, കാസ്റ്റിൽ, എൽഫോ റേഡ് ഡബ്ല്യൂഎൽ മരിയും നവീനയായ നവീന നോവൽസാഹിത്യത്തെ സ്വീച്ചിച്ചു. 1920ഓട്ടുടർന്നു അക്കാദിയിൽ പഴയ സാഹിത്യത്തു നേരുക്കപ്പെട്ടാട്ടുണ്ട്. ഫോർസ് കവിയിൽ മനസ്ത്രാസ്പദരമായ സഖാനിജം അക്കാദിയിൽ വലിയതോതിൽ മലപ്പള്ളിപ്പാക്കി. ഇപ്പുംഗാംസത്തിൽനിന്നും സിംഗാളിസത്തിലേക്കും, സിംഗാളിസത്തിൽനിന്നും എക്സ് സുപ്രശാനിസത്തിലേക്കും കടന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ പലക്കും മനസ്ത്രാസ്പദവിനീരം റിറ്റിസേ വകുമാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. ജോസഫ് പോട്ടേന്റപ്പാലുള്ള നോവൽ സാഹിത്യകാരന്മാർ റാസ്പുത്രതിൽനിന്നും ധിഷണാധനയും കലാ ഘടക മുദ്രയന്ത്രയും കൂടിയിന്നക്കവാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് സാസ്ക്രാന്തികമായ എത്തുശക്തിയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവലിലോകത്തെയും ആകുകൾക്കിടന്ന റീതിയിൽ തോമസ് മാരന ചുപ്പാലെ മുവർത്തിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യം

ഈയീടെയായി ഇന്ത്യൻസാഹിത്യത്തിലും പരിവർത്തന താണ്ടിൽനിന്നും അപകടം അടിച്ചു തടക്കായിട്ടുണ്ട്” 1936-ൽ ലെക്ക് നോവിൽ സമേളിച്ചു ഇന്ത്യൻ പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കാണ്ടപ്പറമ്പിന്നിന്നും ഇന്ത്യയിലെ പല മുണ്ടോക

പ്രൂതിക്കന്ന അവൻ കുറമായ പെശാച്ചികത്രണത് തുരത്തി
പ്രായിക്കവാൻ മുമിക്കും.

പുരോഗതിയും കേരളിയും

പുരോഗതിവേണ്ടബന്ധിച്ച കേരളിയ സാഹിത്യലോക
ആം കേരളിയച്ചിന്താലോകത്തും നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചാൽക്കളിലും
പരിചിതനന്നാളിലുംകൊണ്ട് പുരോഗതിയെക്കറിച്ചുള്ള പരിമിത
വും വികലവുമായ ദേശാദ്ധ്യത്തിന്റെ ഭാഗമേ ഒക്കരിപ്പിക്കുന്നുള്ളി.
നമ്മുടെ ചിന്താലോകവും സാഹിത്യലോകവും ആദ്യക്ഷീകരാ
യിന്നോക്കാദ്ദേശവാദ മുണ്ടത്തിലും പര്മിംഗാനത്തിലും വളരെ പരി
മിതവും അപര്യാപ്തവും ആകിന്നു. ഇല്ലിടസാഹി കേരളത്തിലെ
ആനകാലിക പത്രങ്ങളിൽ കണ്ണടവരാധരുള്ള പുരോഗമനവരമായും
ചാൽക്കൾ, വിമർശനങ്ങൾ, ഉപര്യാസങ്ങൾ എന്നിവ പുരോഗത
യെ സംബന്ധിച്ചു നാക്കുന്നു അശുശ്രവും പലപ്പോഴിലും വികലവും
ആയ വികാരവിച്ചാരങ്ങളെല്ലാണും വെളിപ്പെട്ടിരുന്നതും.

ജീവിതത്തെ അഞ്ചുമുണ്ടുമാറ്റും നോക്കിക്കണ്ണുകൊണ്ട് അ
തിന്നുന്ന പുരോഗമനവരത്തുപരി പരിയന്നവകുടെ നില രാഖിക്കും.
അശാസ്യമല്ല. അതായതും, ജീവിതത്തിന്നുന്ന ചീല വശങ്ങൾ
ഉള്ളാതെയും കാണുക, ചീല വശങ്ങളെല്ലാം കാണാതിരിക്കുക, മറ്റു
ചീല വശങ്ങളെല്ലാം വിശ്രാന്തിക്കുക, വേരു ചീല വശങ്ങളെല്ലാം അപ്പു
ധാനമായി തള്ളിക്കള്ളുക, കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള മുഖാനന്തരയെ അപ്പു
സക്തമായി തുട്ടുകയും കിരുളികയും ചെണ്ണ മതലായവ ഇവിടെ
തെരു പുരോഗതിക്കാരുടെ പതിവുണ്ടോ. പുരോഗതിയെ സംബ
ന്ധിച്ച ചാൽക്കും നമ്മുടെ എഴുപ്പുകളും കൈക്കണ്ണുള്ളൂ ജീവി
തപരമായ മാനസികവും പദ്ധതിലെവും എററവും സംഭവിത
മായിട്ടാണും കാണപ്പെട്ടിന്നതും. നീക്കുപ്പത്രാല്പരുജാളിലും കക്ഷി

തപാരത പുലത്തുന സിഖാന്നമെഴും പുരാഗതിഡയ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ അന്യശ്രദ്ധയെഴുവിക്കലവും വിക്രമവുമാക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പുന്നജിവിതത്തിൻറെയോ മനച്ചുത്തത്തിൻറെയോ വികാസത്തിനു അന്വേഷണിയമായ ഭാവനയെയും വികാരനെയും സംഘര്ഷഭോധയെതയും നീഹാകരിച്ചുവകാണും അപ്പുകിൽ വിഗ്രഹിച്ചുവകാണ്ടം പുരാഗതിക്കവേണ്ടി നമ്മിൽ ഒരു തൃട്ടർ സംവിധാനംചെയ്യുന വിചാരപദ്ധതി അപര്യാപ്തവും കീഴത്തെപ്പുംഭേദങ്ങളുമാണു്. പട്ടിണിപ്പാടും മറ്റ പരവ ശതകളുമുണ്ടും നീക്കവാനെല്ലു ഒരു പരിപാടിയിൽ ഒരുക്കുവാൻ മാത്രം ചെരുതല്ല മനച്ചുപുരാഗതനപദ്ധതി. മാനസികവും ശാരീരികവുംഭായ മനച്ചുപുരാഗതിഡയസംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ഇന്നവരെയും സിഖാന്നമെഴുയും അഭിപ്രായങ്ങളേയും വിക്കണ്ണങ്ങളേയും നാം കൂടുന്നിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കാം കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനമെഴും തൊഴിൽപരവും സാമൂഹ്യവുമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും ചുജ്ഞാനത്തിൽ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള വിപ്പുവകരായ സംരങ്ങലെഴും പുരാഗതിക്കണ്ണ സാങ്കേതികമായ ഒരുമം വജ്രതിഡവച്ചിട്ടുണ്ടു് ഈ അത്യുണ്ടിൽമാത്രം പുരാഗതിഡയ നുകൾ അംഗീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയീല്ല. യാത്രു കൂപ്പത്തിൽ ജീവിതമോ ജീവിതത്തിൽ യാത്രു കൂപ്പമോ ഉം കൊള്ളിണബുക്കലും ജീവിതരെ യാത്രു കൂപ്പിൽക്കൂടി വിവരിച്ചുപെട്ടവാൻ കഴിയുകയീല്ല. യാത്രെത്തുകാം മഹത്തരമായ ഒന്നാണ് മനച്ചുൻ. അവന്റെ ജീവിതം യാത്രു കൂപ്പത്തെത്തിൻറെ പര്യായമല്ല.

മനച്ചുജിവിതത്തെ അതിർത്തിക്കെടുക്കളിൽ അടയ്ക്കുന്നതിൽപരം നുകൾ ഒരു തൊട്ടെ ചെല്ലുന്നില്ല. അതു വർദ്ധിപ്പാക്കുന്നു

ടെന്തോ അന്തകളിടെന്തോ കാലദേശങ്ങളിടെന്തോ കുത്തകയ്പ്. നമ്മുടെ ചുറവപാടുകളിൽ ഒരിവിതത്ര നിരീക്ഷിക്കണ്ടു നമ്മൾ ആ ചുറവപാടുകൾക്കില്ലോ. കാണാൻ കഴിവില്ലാത്തവരാണെ കുറഞ്ഞ നമ്മുടെ കമ്പ ദയനിയമായിരിക്കും. കേരളയത്പരതയോ കേരളസംസ്കാരത്തെന്തോ പ്രത്യേകമായി കെട്ടിപ്പുടക്കാവാൻ അ ക്ഷമതകാളിയും നമ്മൾ ആഡ്യു. ചെറുജൂണ്ടു മനഷ്യത്പരത കെട്ടിപ്പുടക്കയും അതിനാനുസരണമായ ആശയങ്ങളേയും ആഡർ താളേയും തഴപ്പിക്കയും ആകുണ്ട്. നമ്മുടെ ഇട്ടങ്ങളിയ മ്രാദേശി കത്പവും ദേശീയതപവും നമ്മു പരിമിതരാക്കുന്നതും. വീക്ഷണപരമായ വിശാലതയെ ഹനിക്കുന്നതും. ആധുനിക നാഗരികതപത്രയും ആധുനിക സംസ്കാരത്രയും അപഹരണിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തെ ഹീംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാലികഹോത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഭാരതരാജ്യക്കാരം ദേശക്കാരം. വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേശീയവും രാഷ്ട്രീയവും വർദ്ധിയവും ആകു പരിമിതിക്കരി. പൊതുക്കാരം ഗാംഡിര്യമുള്ള നബികളും. സഹ്യനൈക്കാരം ഉന്നത്യഫളി പ്രവർത്തനങ്ങളും വേദനാട്ടകായലി നൈക്കാരം വിശാലതയ്ക്കുള്ള ജലാശയങ്ങളും. മാണവാനുമുള്ള കേരളയന്ത്രിപ്പള്ളിനാം? കേരളയത്പരത മേൽക്കൂരെക്കു ദ്വീപുക്കേണാമകിൽത്തന്നു നാം കേരളയന്ത്രിന്റെ ആപ്പുറും കാണണം, അറിയണം. വിജ്ഞാനത്തോടും ചീനത്തോടും അവ ആകുടെതായിക്കൊണ്ടും എവിടുത്തതായിക്കൊണ്ടും, നാം കീഴെലാ ചരിക്കാക്കും. വിജ്ഞാനം ജീവിതജ്ഞാനം; ജീവന്റെ ജീവ നാണം. ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഭാവവും പ്രഭാവിലാസവമാണെന്നും നാം സാദിമാനം. വിചാരിക്കാവുള്ളതുപോലെ പാശ്ചാത്യൻ വെറും പരിഹാസ്യത്തോ പാരസ്യുന്ന ആരാധ്യത്വം അണ്ടു.

കേരളത്തിലെ ഇന്നന്നുന്ന പുരോഗമനപരമായ വാദങ്ങൾ മുഖ്യാന്തരായി രണ്ടിനാക്കാരാണും നാണ്ഡാണും പുരപ്പുടക്കാണനും.

ഇവരിൽ ഒക്കുട്ടർ ധാർമ്മാസ്ഥിതികളായം മറ്റൊക്കുട്ടർ വീപ്പ വക്കാക്കമാക്കാം. ഇവരെ പഴമക്കാരെന്നാം പുതുമക്കാരെന്നാം ദേവരാക്കപ്പകാരത്തിൽ പറയാം, ഈ ഉദ്ഘട്ടങ്ങൾക്കേയും നില ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ അവബന്ധത്തിലും അധികന്തരിലുമാണ്. “ഈതു പഴ ധനാശാം”; ശ്രീകൃഷ്ണ ആളുവാക്കാം എന്നാം ഇതു പതിയ കാശാം”; അതിനാൽ ജൂഡ്യസ്ഥിക്കരൽ നല്ലതാണെന്നാം പറയുന്ന റണ്ട് തരം വീഘ്നക്രമങ്ങൾ യാകും ഇൻഗ്” മുന്നോവാച്ചിട്ടിട്ടുള്ളാണ് ഇവിടെ കാംത്യയിൽ വരുന്നതും, ഈ പഴമക്കാർ പുലത്തുന്ന ധാർമ്മാസ്ഥിതികപ്രതിംം പുതുക്കാർ പുലത്തുന്ന ഗുരുത്വത്തെ തെറിം എന്തുവരുത്തിവരുത്തിംം പരിക്കബന്ധത്തിൽ വരിയ മും നിലയും മുഖലൈ രേഖയിൽക്കുഴിഞ്ഞു. ഈ പരശാത്മം തന്മൂലിലാക്കാതെ നബ്ദാട ധാർമ്മാസ്ഥിതികയും വീപ്പവക്കാക്കം അവകാട നിലയെ തുടർന്നു തുടർത്തു ഉറപ്പീക്കവാൻ ഉദ്യമിക്ക നാളുകൊണ്ടു അന്തർമ്മിണ്ടും കിഴപ്പുണ്ടും വർദ്ധിക്കയോണും ചെയ്യുന്നതും. അതു മാത്രമല്ല അവർ എററുവും പ്രാഥാണികമായ അംഗം വിശ്വരീ തീരുമാനമാണെങ്കിൽ അംഗാദരിക്കരും ചെയ്യുന്നു. ബർട്ടാൻഡ് റസ്സലിനേപോലുമല്ല പ്രാഥാനായക്കൂർ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീപതി സീസിന്റെന്നുദ്ദേശിയിൽ ജൂനാത്തേ മറ്റൊക്കും കിട്ടു അവലുംവാക്കുന്ന അറവിവിശ്വരീ പദ്ധതിയെല്ലാം പരമാത്മാവാം പീഠിന്റെ പൊവാതിരിക്കുന്നില്ല റസ്സൽ പ്രവരിപ്പിക്കുന്ന ശ്രീപതിസി സത്തിശ്വരീ സ്വപ്നാവം എന്നതാണെന്നുനോക്കാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിശയത്തെപ്പറ്റിപ്പാശ്ചാത്യ വിശദമാർ ദയാജിപ്പാർ അവ അടു അക്കിപ്പായം അംഗീകാരുമാണും. അവർ വിശ്വാജിപ്പാർ അതു അംഗീകാരുമല്ല. വിശദമാർ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ദയാജിക്കാതെകാലഭ്രതാളിം ഒരു സാധാരണക്കാരൻ അക്കാരു തെപ്പറ്റാം ഒരു തീരുമായം വരുത്തുന്നതു ശരീയായിരിക്കുമല്ല, ശ്രദ്ധയിക്ക ശ്രീപതിസിസത്തിശ്വരീ സ്വപ്നാവം ഇതാണും.

ഭൗതികപരമ്പരയോ അത്യുയരത്തുനിന്നും സംബന്ധിച്ച്
പ്രസ്തുതിക്കും വിദ്യാഭ്യാസം അവലംബിക്കുന്ന നിലയെവെച്ചു
ഒക്കാണ്ടുനോക്കുവാൻ ഇന്നുണ്ട് മിക്ക ഭൗതികവാദികളുടെയും
അത്യുഖ്യവാദികളുടെയും അഭിപ്രാധാരം ദിന്മാറമായി അവഗണിക്കുന്നു.
എത്തപ്പീഡിക്കുമായ ഒരു തീർഘ്യപരിപ്രീതന്ത്രനിന്നും
ഇവിടെ ഒരുപ്പെടുന്നീല്ല.

സാഹിത്യപുരാഖ്യാനത്തിലുണ്ട് ഇന്നു കേരളത്തിൽ ഡാരാ
ഈ വിവാദങ്ങളും വഴക്കുകളും നടക്കുന്നവും⁹. ‘പുരോഗമനസാ
ഹിത്യകാരനാർ’ എന്നവേറിൽ അവരിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരുക്കണ്ണി ഫ
ശ്രൂക്കമായ ഒരു നിലയെല്ലാം¹⁰ അവലംബിച്ചുപോകുന്നതും¹¹.
ജ്ഞാനം അഭിർഭാവം കേരളത്തിൽ സാധിത്യത്തിൽ നവീനമാ
യായണംവിനു കാരണമായ ട്രിംഗിക്കിലും യാത്രാസ്ഥിതിക സാ
ഹിത്യകാരനാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഈ പുരോഗമനസാരാഡിത്യ
കാരനായം¹². അധികം പരിശീലനം പരിശീലനം ചെയ്യുവാൻ
നൂ, ഇവിടെ വളരെ ചുജകം ചിലകൾക്കും മുഖ്യമായും ചെയ്യുവാൻ
പൂരാഡിത്യവാർ എന്നുകൊണ്ടും പരിശീലനം ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞതിലും
ഒപ്പെടുത്തിരാസുരണം¹³. സാഹിത്യകലകളിലെ ആചാരവിശ്വാ
സംജ്ഞയുള്ള പരിവാർത്തിപ്പിക്കുവാനുള്ള പരിത്രണങ്ങളിലുണ്ട്¹⁴ നമ്മു
ടെ പുരോഗമനക്കാരിൽ പലതുണ്ടും പുരോഗാമിത്വം സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നതും¹⁵. തീർഘ്യായം സോഖ്യപരിപ്രീതിയിൽനിന്നും ക്രമീകരിക്കുന്ന
ണിസ്തതിശീര്ഷത്വം താഴ്ചയും വിചാരണയുള്ളൂ മുഖ്യാഗ്രാഹികമാ
ക്കുന്നതുകാണ്ടും¹⁶ ആശ്രാസ്യവും¹⁷ ആശ്രപാസ്യപ്രാഭവും¹⁸ ആയ പരിവ
രത്നത്തെ നടക്ക ആസ്പദിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ റാഷ്ട്രീ
യസാവത്തികപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഗതിക്രാന്തിയോടുകൂടി മറ്റൊരു
പ്രാറംഭിക്കുന്നും¹⁹ പരിശീലനിക്കാരനെന്ന നിശ്ചയവും²⁰ അനുശ്രാന്തവും²¹

അസപ്പീകാര്യവും ആകുന്നു. സോഷ്യലിനീറ്റിലും കമ്മ്യൂണിസ്‌ടിലും പരിധാക്ഷപ്പെടാത്ത സ്ഥിച്ചുതകളും വൈകല്യങ്ങളും ഇന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ മീറ്റ നടത്താൻ ചീതുകളായിരുന്നു. ക്ഷമിത്രത്തിന്റെയോ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയോ അടിമകളായി വർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതും.

“പുരോഗമനസാഹിത്യം * എന്തിനു” എന്ന പേരിൽ മലയാളത്തിൽ പ്രസാധനമെച്ചയ്ക്കിട്ടും പുസ്തകം ഇതു അവന്നു ത്തിൽ ഒന്നിക്കപ്പെടുത്താണ്. പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിന്റെ നിലയും സംരക്ഷന്മാരും അതിനെപ്പറ്റാവാനില്ലെന്നും ആരോപണം അഡിക്ഷണം അഡിക്ഷണം മറ്റപട്ടി നല്കുവാനും സംശയം കാരണം പ്രസംഗമാരം പ്രതിരുദ്ധത്തിലുണ്ടെന്നും ആരോഗ്യം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“.....പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മഞ്ചാഭാവം എന്നുണ്ടെന്നുണ്ടോക്കാം. അയാൾ സംസ്കാരത്തിന്റെ നീതിപച മായ മാഹാത്മ്യം അനാരിക്കാണണോ? ഇല്ല. എന്നാൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആ മഹനീയമായ പാരമ്പര്യത്തിൽ തഴച്ചവളർച്ചാത്മകയും മാതൃകൾ കെട്ടപാടും അനുഭവിച്ചപാസവും അയാൾ കാണുന്നുണ്ടോ. അവരെ അയാൾ ശേഷിപ്പുത്തും പ്രതിശേഖരിക്കാണെന്നോ. സംസ്കാരത്തിലുള്ളതുമാത്രമല്ല ലോകത്തുള്ള സംസ്കാരസ ബന്ധത്രായും തന്റെയും തന്മീകരണാശീയത്തുമാണെന്നും അയാൾ അവകാശപ്പെടുന്നും. അയാളുടെ ഭാഷ സർവ്വലോക ഭാഷയും ബന്ധത്വവും കരംഗമായി ഏറ്റവുംപൂർവ്വവാൻ അയാൾ ആരുഹിക്കാം. സംസ്കാരത്തിൽവരുന്ന അനുഭാവങ്ങളിലും അനേകം

---

* 1945 ഫേബ്രുവരി 19 മാസത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചു നടന്ന പരിത്രിയ അവലീകേരം പുരോഗമനസാഹിത്യസമേളനത്തിലെ പ്രസംഗമാരാ.

നും കൊട്ടക്കാനില്ലാതെ എഴുപ്പോഴും ഇത്തോട്ടവാസിക്കോണ്ടിരീ കമ്മൻഭാഷ വെരും തെണ്ണിഡോഷയാണോ അയാം വിചാരി കണും.....സാഹിത്യത്തിൽ എത്തക്കിലും ഉദ്ദേശം കിരതിരേഖയ തത്തിയാൽ അതു വെറും പ്രചരണാസാഹിത്യമാക്കുമെന്നു ഒരു അതു കേൾപ്പും ഉണ്ട്?. പാരാക്ഷിഫായിട്ടക്കിലും പ്രചരണം നടത്താ തുഞ്ഞ സാഹിത്യം എത്താണോനാണു് എന്നുകുറഞ്ഞു ചോദിക്കുവാനു ഒള്ളും. ഉദ്ദേശം മിച്ചുനില്ലെന്നാക്കിൽ അതു നല്ല സാഹിത്യ മല്ല, സമത്വമായ പ്രചരണവും അല്ല. സാഹിത്യം നല്ലതാ എന്നുകും പ്രചരണവും ശക്തിയുള്ളവുമായിരിക്കും.

സദാചാരം, ധർമ്മം എന്നീങ്ങനെന്നയുള്ള ശബ്ദത്തോടു കൂടായില്ലിത്വും നിഷ്ഠീകൂദാശയും ആയ കരത്തം കല്പിക്കേണ്ടിയീ രിക്കണം. പുറ്റിക്കൂർ വ്യവസ്ഥക്കുവെച്ചും കേന്ദ്രത്തോടും സദാചാരവും തിരുത്തുക്കുവും മുഖ്യാചാരവും അതുണ്ണു വക്കുവെച്ചു കൊട്ടക്കുവാൻ ഇന്നുള്ളവർ തന്ത്രാർ അല്ല.....ചുങ്കക്കിപ്പും എന്നുകും പുരാഗമനസാഹിത്യത്തിന്റെ മനോഭാവവും വിശ്വാസം എന്നതിയും സാമ്പ്രദായകക്കമായിരിക്കുണ്ടും. വിശയത്തിലും അ തിപാദനത്തിലും അതിനു പുസ്ത്രസ്പാത്രങ്ങൾ വെണ്ണം. അതു സാമാന്യജനതയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ സഭിന്നാംഗമായിരിക്കുണ്ടും. അതു മാശ്ചൂഡയങ്ങളിൽ മുഖ്ലോദകമായ പരിവ ത്തന്നുണ്ടാക്കി സംസ്കാരത്തിന്റെ ജയക്കാട്ടിയേന്തീ സമൃദ്ധി ദത്ത മുഖ്യവാട്ടനയിക്കുണ്ടും. പുരാഗത്തിക്കുപകരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര നിശ്ചിയുമായ സദാചാരങ്ങാധാരിക്കുണ്ടും. അതിനെ ഒരു ജനം ചെങ്ങുണ്ടാക്കും. സത്യത്തെയും സാമ്രദ്ധ്യത്തെയും ഭിന്ന ലോകങ്ങളിൽ അകററിന്നാറുത്താക്ക അവ രണ്ടിന്നേയും പരസ്യം സമീപിക്കുണ്ടും. പ്രത്യും പരിവർത്തനവിധവനായ മനസ്യനെ കത്തവ്യനിരതനം, അമേരാലച്ചിന്തകനം പുരാഗമനച്ചും പരിവർത്തനാക്കാൻ അതു സമത്വമാകുണ്ടും.....

‘‘ഇത് പ്രസ്താവനം കമ്മുണ്ടിസ്റ്റ് കാര്യക്രമ റഹസ്യാധികാരിയാണ്, വ്യാപിച്ചാരവും പട്ടിണിയും നശാഖയ ആംഗീസ്റ്റിൽ കാണിക്കേണ്ടതാണ്’’ അതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നോ എന്നുണ്ടിക്കഴി അവധേളിക്കിയാണ് അതിന്റെ പ്രധാന തൊഴിലെന്നോ പറയുന്നവക്കും അപ്പോൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് വല്ല തുകാത്മകയുള്ളണം കുംഭ അവർ അതനെവിളുത്തുകാഞ്ഞുടെ’’ *

പുരോഗമനസാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭില്പം യഥാർത്ഥ നാടക എന്നറവും വിരളമായിട്ടും ലഭിക്കാറുള്ളൂ. മീ. പോരാ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ആര്യഹാഗ്രഹപ്രദമായ വിചാരങ്ങളെ ആവിഷ്ണുരാമാവാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ എഴുത്തുകാർ എത്രയോ ചുരുക്കമൊന്നും ഇവിടെത്തെ ത്രാവാദികളും താട്ടാസ്ഥിതികൾം അവക്രെട്ടെ നിലവിൽ സംസ്കൃതിക്കാരത്ത് കാലാന്തരാളം. നാടകം അഞ്ചീ കാമ്യമായ ഒരു സാമാന്യപുരോഗതിയെ അനുഭവിക്കാൻ കഴിക്കാം. അക്കാദിക്കാരിയും വികാരങ്ങളും ഓവന്റെയും അവയുടെ ധമാത്മപദവികളിൽ ആനപാതികപ്രാധാന്യം ദിനോ കണ്ണബാൻ നാം കഴിവുള്ളവരുവണ്ണം. സംഗാതത്തിനും സംഗമരൂപത്തിനും ജീവിതയാമാത്മ്യങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ പദവികളും കാരാഗ്രഹങ്ങളും. പ്രതിസാമ്യപരമായ പുരോഗതി വാനിക അപരാജിതമായിരിക്കും. നമ്മുടെ കോമളവികാരങ്ങളുണ്ടും. മുളിലാസനകളുണ്ടും. ഇന്നത്തെ പ്രചരണക്കാർ അധികേഷപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അവക്രെട്ടെ സങ്കച്ചിതത്പരമയ വെള്ളിച്ചുടക്കത്തുകയാണ്’’ ചെയ്യുന്നതും മനഃപ്രാണ കേവലം മാംസപാണ്യമല്ല; അവൻവെറും ബുദ്ധിശക്തിയല്ല. വിശ്വപ്പം കാര്യക്കാരായ മനുഷ്യത്തിനും ശമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തനാക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരം

* എം. പി. പാരം: ‘മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ കുറവുകൾ’

നല്ല മനഃപ്യൻ. ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്നപോലെ അനുസ്ഥിതം ആവശ്യങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ നിറവേറലിനെ ആഗ്രഹിക്കാതെ പുരോഗമനവാദം വികലമായിരിക്കുന്നതിൽ സദ്ഗ ഹമില്പ്.

“സോഷ്യലിസം മനോഹരമാണോ; മഹത്താജാണോ അഡികാമുമാണോ”. എന്നാൻ സോഷ്യലിസത്തിലെത്തിയതു തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലുടനെയല്ല. ഡ്യൂലക്ടിക്കൻ മെററിരീയലിസം എന്നാണോ കാടാണോ. അതിരെക്കു കടന്നബച്ചാൻ എന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടിയാണോ. പെട്ടിയാണോ ജീവിതത്തിന്റെ ഏകുദ്ദേശം കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നതിനേത്താട്ടിൽ അവീടെ എത്തി; ഒരാററ....
..... മനഃപ്യന്നിലിനും മുത്തിന്റെ അംഗങ്ങളുണ്ട്. സീംഹത്തിന്റെ കൂർദ്ദമുള്ളിയും പുലിയുടെ ഭീകരവശങ്ങളും, ചൊന്തായുടെ അരാത്ത വിശദ്ധും അവൻ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകൊടും്പുണ്ട്. മനഃപ്യന്നിൽ ഇതൊന്നും പറഞ്ഞേക്കുംവന്നാണോ.....ഇങ്ങിനെയുള്ള മനഃപ്യൻ സപ്തരണപ്പെട്ടു; അവനിന്നാരെതു സാമൂഹ്യസംഘടനയ്ക്കിമയാണോ.

“ഈ അടിമന്ത്രം പോയി മനഃപ്യൻ സപ്തരണം സമനം ആകണം. അപദാനയോദ്ധ പരിത്സമിതിയിലേ നാമക്കു കലാരംതന്നെ ശരിക്കു കാണുന്ന കഴിയുകയുള്ളത്. അതു സാഹമിത്യകാരൻറെ ഇന്നാത്ത ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നും; അപ്പുകും നമ്മുടെ കലയും ജീവിതവും ആകെ ജീന്നിച്ചു നശിച്ചുപോവും” *

കേരളയക്കവികളിലാണു പുരോഗമനസാഹിത്യത്തെ ഇതു ചിന്താഫലായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. സാങ്കതീകമായ ഒന്തമ്പത്തിന് പുരോഗമനസാഹിത്യത്തെ വിവരിക്കാമെങ്കിൽ ശ്രീ. ശങ്ക

* ശ്രീ. ശങ്കരകുമാർ : കലാശം ലക്ഷ്യം. മനഃപ്യസമത്വം. (പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്തിനോ ?)

രക്ഷപു” അതയിൽ ഒരു പുരോഗമനകവിയാണെന്ന് തോന്നന്നില്ല ഇൻഡൈറ്റ വ്യക്തിഗതവും സാമൂഹ്യവും ആയ ഭംഗി തീക്കളിട കാരണങ്ങളിൽ കണ്ണായ ഇന്നത്തെ ഭംഗിതീകളിൽ അധിക്കരിക്കായ സാമൂഹ്യവ്യബന്ധങ്ങൾപുറി നിപുണമായും ഉത്തരവകമായും ചിന്തിക്കാം നമ്മുടെ കവികരംക്ക ശ്രീ. കെ പു” അവർക്കു ഫേറണ നൽകാം. ഭരതിക്കപ്പത്തിന്റെയും അഭേദ്യക്കപ്പത്തിന്റെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള സമചിത്രങ്ങൾ എ ഇത്തേഴ്സിം സമത്മായാടെ നീരീക്കുകാം കഴിഞ്ഞു കൂട്ടു കേരളീയകവി ശ്രീ. കൈരക്കുപ്പവർക്കളാണ്.

“അനുഭൂക്തി വിശദമിച്ച നമ്മുടെ പുർണ്ണികൾ (ഭാരതീയർ) ഇതുവരുമ്പോൾ പ്രതിഷ്ഠയിച്ചിരുന്നില്ല. അനുഭവിക്കാനീ ടാജ്ഹൻ ടിംബാക്കാളില്ലോ. വിഭിന്നങ്ങൾ മലപ്പാളുന്ന വ്യാവസ്വാനി ചു അവർ സമാധാനപ്പെട്ടിരുന്നു. സഹീക്കവാനാകാനയ ടിംബാ ഓഡാ വനക്കിയുന്നും ദക്കിത്തൊപ്പും ബംഘാജലികളായി അവരുടെ അവർ അഗന്നിയന്നാവിനോട് പ്രാത്മിച്ച. അനുനാഃ ഇന്ന ജീവിതത്തെപ്പുറിയും വീക്ഷണാഗതി മാറി. മനഃചൂന മുറിന്തില്ലായികും ഇന്നന്നായ സാമ്പത്തികജീവിയാണ് അവൻ. ജീവിതത്തെപ്പുറി വിയത്രപ്പണ്ണായ ചീല അഭിപ്രായ ഔദ്ധീം”. മനഃചൂന മനഃചൂനല്ലാതാക്കണ നടപടികളെപ്പറി പ്രതിഷ്ഠയുണ്ട്. അവൻ സന്നിശ്വമായ പാരാതുക്കത്തി നും സകല്ലുപുത്തിൽ വ്യാഴശബ്ദാവാം തയാറില്ലെ. അസന്നിശ്ചലനം ഏറ്റവും കത്തിന്റെ സക്കിണ്ണപ്പുംനാണെന്നും അവനു നാശിപ്പിക്കാതെ. അതിന്റെ അസന്തുഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും പൊതു പിലതു പറയുവാണെന്നും....”† ഏറ്റവും മാനസികമായിരുന്നു പുരോഗമനക്കാരന്നും ഇന്നത്തെ നീലയോട് പുണ്ണ്യമായിരോധിക്കാതെ അഭിലഘണിയലാ

† ഏറ്റും മാനസികമായാണ്.

യാ ചീനിക്കവാൻ നീറിക്കുക്കവാനും കെൽപുള്ള മീ. റൂഫുൾ നായർ പ്രസാദിക്കുന്നു.

“.....പുരോഗമാ സാറിതൃകാരങ്ങാർ ജീവിക്കുന്നതു ദേശത്തിനും കാലാന്തരത്തിനും ഉള്ളിലാണ്”. അവിയുടുപോലും വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയിരുന്നുകൂടിയാണ് അംഗീകാരപ്പറ്റിയിരുന്നതു എന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചു വാദിച്ചു സമയം കളിയും ഒക്കെഴിയു പ്രായോഗികജീവി താരതപ്പറ്റിയുള്ള ചീനത്താന്നവക്കുടെ. ദേശത്തെയും കാല ത്രൈയും അതിനും ശാസ്ത്രതയിലേക്കു ഒരു സകലപൂരുത്തു ചെയ്യുന്നതു കാരണമാണ് സാധിത്യമായാണുള്ള പുരോഗമനസാഹിത്യ കാരണാർ. നഗരപള്ളായ ജീവിക്കുന്നാമാത്മ്യങ്ങളെ സാഹിത്യമാക്കു കൂട്ടാടിയിൽക്കൂടി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു അവശ്യം നൂറ്റക്കു ഒളം പരിഹാരക്കാനതിനുള്ള ഉണ്ടാവും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും നാലുക്കു, മരിറായവിയത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ മത്തുജീവിതശാസ്ത്ര ത്രിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാണങ്ങളേയും നീറക്കട്ടകളേയും ചീതുകരിച്ചു അവരെ ശ്രദ്ധക്രിയക്കാണട്ടു ശ്രദ്ധപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ബോധവും ബഹുവും പ്രദാനം ചെയ്യുക ഇരാൻ പുരോഗമയാണു ഹിതുഡാം ”*

ഇത്തരത്തിലുള്ള വൈക്കിനിങ്ങളും വിചാരങ്ങളും കരിക്കലും ആരോഗ്യമുള്ള പുതാഗച്ചന്തര സ്വഷ്ടിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുതവാക്കു അളളിലെ ആശയപരവും വിചാരപരവും ആയ ദൗർഘ്യവും അസാധ്യതയും അന്തല്ലുമാക്കുന്നു. ഈ വകുക്കായിട്ടു സംരക്ഷിക്കുന്നു, സംഹാരംഭാനും. ഒരു പാർട്ടിയിട്ടു ചീനതാഖ്യനും സക്കാറിതബുദ്ധികളുമായ അടിമകരക്കല്ലാതെ ഇത്തന്നെന വിചാരിക്കുവജ്ഞാനം ‘പ്രായോഗികജീവിത’ത്തിനെന്നില്ല. നഗരപള്ളായ ജീവിതം ചാമാത്മ്യങ്ങളും’ എന്നും പേരിൽ ഇവർ പറഞ്ഞുള്ളൂ

* കരിപ്പുചുഡാപിള്ള

ന വച്ചുത്തുണ്ടാക്ക കണക്കില്ല. ദേശ്യമോ, പ്രത്യക്ഷമോ എ ജീവിതകാര്യങ്ങളിൽനാരും ഗാനിഥ്രാകാണ്ട ഇവർ ജീവി തന്ത്തപ്പറ്റി പറയുകയും ചിന്തിക്കുകയും മുഖ്യത്തിക്കുകയും ചെയ്യാംവാനും ഭാവിക്കുന്നു. സുക്ഷ്മമായ ജീവിതമാത്രമുണ്ടാക്കുന്ന നേർക്ക് ക്ലാസ്സേഴ്സ് ഇത്തരം ധമാത്മരതിൽ ചിന്തിക്കൊന്ന വരെനോ കാണാനവരെനോ വിളിക്കുമ്പുട്ടുകൂടാ. ഇംഗ്രേസ്, മതം ആരു മൈത എന്നീ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവക്കുള്ള ടൈമുമായ തെററിലുംഡായും അജ്ഞത്തയും അവരെ അസംബന്ധം പ്രലഹിക്കുവാൻ എപ്പോഴും ഫ്രെംപ്രീക്കുന്ന മനഃപ്രാണിയും വിത്തന്തിൽ സുക്ഷ്മ ഒളിയ കാര്യങ്ങൾ കടത്തുന്ന സ്പാധിനശക്തിയയും അതിനു ജീവിതമാരത്തിലുള്ള സാരമായ പ്രാധാന്യത്തെത്തയും മനസ്സിലാ കുവാൻ കെന്തപ്പുള്ളിവരുള്ള ഇത്തരം. മനഃപ്രാണിയും പ്രചബു ദത്തയും അധികരിച്ച ഇവക്കുട സിലുാന്തങ്ങൾക്കുന്ന ആധുനിക വിജ്ഞാനങ്ങളാൽ പല പ്രകാരങ്ങളിലും പൊതുതമില്ലാത്തവ യാകുന്നു. ഇത്തരം നവീനക്കാരും ഭാവിക്കുന്നവുകളിലും ഇവർ അസ്ഥിരപ്പുട്ടതാപ്പേരും സിലുാന്തങ്ങളിൽ പററിപ്പിടിച്ചുനില്ല ന പഴഞ്ചുംബാണു്. ഇരാക്കെട നീല ശപകടകാരികളായ ധമാസ്ഥിതികനായടേളുപോലെ അധികേഷപാർഹമാണു് സാമുത്യകലകളായും പുരോഗതിയയും സംബന്ധിച്ച ഇത്തരം ക്രിക്കറ്റ നീല നീശരിതമായ വിമർശനത്തിനും എതില്ലെന്നും വീഡേയുമാണു്.

ഈ അഖ.സരത്തിൽ ബുക്കാട പുരാഗമനസാഹിത്യക്ക്രമം റാഡി അഖിലകേരള പുരാഗമനസാഹിത്യസമ്മേളന (പെരി യം) തതിനു അയച്ച സന്ദേശം വിസ്തരിക്കുമ്പുട്ടുകൂടാ.

“.....ബുക്കാടിൽ നേരംകു മഹാനായ ടാഗാറിന്തി യം അസ്ഥാനയിലെ അസ്ഥാനമഹാകവിയായ ചാലകമായ്ക്കു

യി ചിന്തിക്കുവാനും നിരീക്ഷിക്കുവാനും കൈൽപ്പുള്ള മി. ഗ്രൗണ്ട് നായർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

“.....പുരോഗമനു സാഹത്യകാരന്മാർ ജീവിക്കുന്നതു ഭേദഗതിനും കാലത്തിനും ഉള്ളിലാണ്”. അറബിപ്പുറപ്പറ്റി വല്ല തും ഉണ്ടുകും അവിടെയിരുന്നുകൊള്ളുമ്പേ. അഞ്ചുജീവിതവു മാണി അബോദ സ്വന്ധവും ഇല്ലാത്ത ഒരു ഏറ്റു ദന്തിനുപുറാം വാദിച്ചു സമയം കളിയും ഒക്കെലിപ്പി പ്രായോഗിക്കിവി താത്തപ്പുറാംയുള്ള ചിന്താശാഖവകുടക്ക. ഭേദഗതിയും കാല ഭേദയും അതിനും ശാശ്വതയിലേക്ക് ഒരു സങ്കല്പമായും ചെയ്യുന്നതു മഴുക്കിലൂടെ മരിക്കുന്ന സാധിത്യകാരന്മാർ. നിന്നും ജീവിക്കാനുമാത്രമ്പുണ്ടെങ്കിൽ സാഹത്യമാ കുന്ന കണ്ണുടിയിൽക്കിട്ടി പ്രതിഫലപ്പിച്ചു അവശ്യം നൃനായക ഒളിപരിഹാരക്കാരിനുള്ള ഉണ്ടുവും ഉണ്ടുകുന്നവും നിന്നും, മരിക്കാവിധിത്തിൽ പറയുകയാണുകും മന്ത്യജീവിതശാസ്ത്ര തനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രജന്മഭേദങ്ങൾം നീക്കെടുക്കേണ്ടും പറിക്കരിച്ചു അവക്കെ ശ്രദ്ധക്രിയക്കാണ്ടു ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്നേഹവും ബലവും പ്രാന്തംചെയ്യുക ഇതാണു പുരോഗമനു വിതൃസ്ഥിരമായി പെട്ടെന്നും”*

ശ്രദ്ധാനന്തരത്തിലുള്ള വകീഷണങ്ങളും വിചാരങ്ങളും ഒരിക്കലും ആരോഗ്യദായകളും പുരാഗചന്തനതെ സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതവാക്കു ഒളിപരെ ആശയപരവും വിചാരപരവും ആയ ഒള്ളപ്പല്ലവും അശാഖയും അനന്തപ്രാണിക്കാനും ഇരു വക്കാരുകൾ സംബന്ധിക്കുന്ന സംരക്ഷയല്ല, സംരഹാരമാണു. ഒരു വക്കാരുകൾ ചിന്താശ്രൂന്നു എം സക്കാറിതവും കളിമായ അടിമകരാക്കിപ്പുന്നതെ ഇപ്പോനു വിചാരിക്കുവാൻ ‘പ്രായോഗിക്കിവിത’ തനിനെന്നിയും, ‘നിന്നും യ ജീവിതശാമാത്രമ്പുണ്ട്’ എയും പേരിൽ ഇവർക്ക് പറഞ്ഞുള്ള

* കുറിപ്പും കൂട്ടുപാളി

ന വച്ചളിത്തുണ്ടാക്കു കണക്കില്ല. പ്രധാനമാ, പ്രത്യക്ഷമോ അംഗം ജീവിക്കാരുണ്ടായിൽമാത്രം ശാന്തിച്ചുംകാണ്ട് ഇവർ ജീവി തന്ത്രപ്രാറി പറയുകയും ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും ഭാവിക്കുന്നു. സുക്ഷ്മമായ ജീവിതങ്ങാത്മ്യങ്ങൾ ഒക്കെ കണ്ണടക്കാരും ഉള്ളടക്കം ധമാത്മംതീൽ ചിന്തിക്കുന്ന വരദനോ കാണണമെരുനോ വിളിക്കുപ്പുള്ളത്രം. ഇംഗ്രേസ്, മഹം ആര്യമൈയര ഫ്രാൻസ് കാന്ഡാസംബളപ്പറാറി ഇവക്കുള്ള ദീര്ഘമായ കൈററിലുണ്ടായും അജന്തതയും അവരെ അസംബന്ധം പ്രലഹി കഥവാൻ എഴുപ്പാഴം ഫ്രാൻസിക്കുന്ന മനസ്യജീവിതത്തീൽ സുക്ഷ്മ സംഭായ കാനുംഡാ കുട്ടത്രം സ്പാഡിനശക്തിയും അതിനു ജീവിതസമരത്തിലുള്ള സാരമായ പ്രാധാന്യത്തെയും മനസ്സിലാ കഥവാൻ കൈപ്പുള്ളിവരല്ല ഉള്ളടക്ക. മനസ്യരേയും പ്രവശ്യ തന്ത്രം അധികരിച്ച് ഇവക്കുട സിലുാന്തങ്ങൾക്കുന്ന ശ്രദ്ധനിക വിശ്വാനാന്തത്വം പല പ്രകാരങ്ങളിലും പൊതുത്തമില്ലാത്തവ യാകും. ഉള്ളടക്ക നവീനനാരേഖ ഭാവിക്കുന്നവെക്കിലും ഇവർ അസമിരപ്പുട്ടത്താപ്പുട സിലുാന്തങ്ങളിൽ പററിപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന പഴന്തുരാണം^o. ഇരാക്കെട നീല ശപകടകാരികളായ ധമാസ്ഥിതികനാഡേതുപോലെ അധികേഷപാർവ്വതാണം സാഹിത്യകലകളായും പുരാഗത്തിയേയും സംബന്ധിച്ച് ഉള്ളടക്കുട നീല നീഡിത്തമായ വിമർശനത്തിനും എതിപ്പുനും വിശ്വാനാണം.

ഈ അവസരത്തീൽ ബക്കാറ പുരാഗമനസാഹിത്യക്കുമു റാറി അവിലകേരള പുരാഗമനസാഹിത്യസമേളന (പ്രാഥി യം) തത്തിനു അയച്ച സന്ദേശം വിസ്തരിക്കുപ്പുള്ളത്രം.

“.....ബക്കാറിൽ നേരംഡാക്കു മഹാനായ ടാഴഗാറിന്റെ യം അസ്ഥാനിലെ അന്യമഹാകവിയായ ചാലകമാരക നീര

സിംഹത്തിന്റെയും നേരുപും കീടിയത്രപോലെ, സംശയം കേരളകാശോറൻ'നു വിളിക്കുന്ന വജ്ഞത്രാളിന്റെ അന്തരുമും നേരുപും നിങ്ങൾക്കണ്ടുണ്ട്....”*

ടാഗ്രാനേയും വജ്ഞത്രാളിനേയും പുരോഗമനകവികളായി ബബകാരം പുരോഗമനസാഹത്യക്കൂദ്ധരിററി ക്രത്തുന്നതിൽനിന്നും അവകാട പുരോഗമനത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നാണെന്നു ദാഴക്ക് മനസ്സുലാക്കാം. പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രധാനം പാശ്ചാത്യരാഖ്യത്തിന്റെ സന്താനമാണെന്നു വിശ്വസിക്കാവുക്കും ബാംഗാരാ പുരോഗമനസാഹത്യക്കൂദ്ധരിററിയുടെ പ്രസ്തുതസന്ദേശം സാങ്കേതികമായ പുരോഗമന രത്നിനു എറ്റവേണ്ടാളും അനാധിക്രമായിരിക്കുന്നവും നീറ്റപിങ്കണ്ണതുണ്ട്. ടാഗ്രാദം, വജ്ഞത്രാളി. ലൗതികവാദികളോ വിപ്പുവകാരികളോ അല്ല. അബകാട വികാരവിചാരണകളോ പ്രതിപാദനരീതിയോ ജീവിതത്രാട്ടം ശ്രദ്ധാലോവദ്വും ‘പുരോഗമന’പ്രസ്ഥാനത്തിനേറ്റതാണെന്നു ഫ്രൈഡ്രിക്ക് പറയാം? പുരോഗതിക്കും നിശ്ചയിത്തും സാങ്കേതികവുമായ ഒരത്ത്‌വും വിവരണവും നൽകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെന്ന സമീപിക്കുവാൻ പല വിഷയത്തുകളുണ്ട്. പുരോഗമനക്കാരെയും പുരോഗമനക്കാരല്ലും എന്നായും നാം വെർത്തിരിക്കുമോ? ഇന്നത്? അബകാട വേർത്തിരിക്കുന്ന സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാം? പുരോഗമനപരമായ എത്തെങ്കിലും ഒരായും നൽകിയിട്ടുണ്ടോ? അതും ഒരാഗമനക്കാരെന്ന വിളിക്കാമോ? ഇംഗ്ലീഷ് ദാഖലം ഇന്നവും സന്ദേശമാതൃത്വത്വായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും ജീവിതത്രാട്ടുണ്ടും മനോഭാവത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കാണുണ്ടും പാബിത്തംനാശത വെച്ചുകൊണ്ടില്ലാതെ പുരോഗ

* പുരോഗമനസാഹത്യും എന്നിനു? *

മനക്കാരനോളം മറ്റൊരുവഴയും തന്മീൽ വേർത്തിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഈ സംഗതിയെ വിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ന് പലയം ധാമാസ്ഥിക്കിക്കരെ പുരോഗമനക്കാരെനും പുരോഗമനക്കാരെ ധാമാസ്ഥിതിക്കരെനും വിളിച്ചുവരുണ്ട്. ഇതു ലജ്ജാകരമാണ്. പശയിപ്പിച്ചാനത്തിനീൻറെ പുതിയ വിജ്ഞാനത്തിനീൻറെ സ്വന്ദര്ഭത്തെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയാലല്ലാതെ ഇങ്ങനെന്നയും വേർത്തിരിക്കുവിനു ഒക്കെൻ പ്രാപ്തനായിരിക്കുവില്ല.

പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാർ കലയെയും സാഹിത്യ ഭരതയും വികസിക്കുന്ന ചില സമ്പ്രദായങ്ങളോട് യോജിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. കല കലക്കുവേണ്ടിയല്ല ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ധാന്യനാ വാദപും ഡായി നീല്ലുന്ന അവർ കലയുടെ വേലയെ പ്രാറി അംഗമാനത്തു നിന്നുക്കൊണ്ടും പലതും പ്രസ്താവിക്കാണെന്ത്.

ഹാംപ്രാം വജ്ഞാപാല്യായ “കരളപുരാഗമനസാഹിത്യസ്ഥമളന്തൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ നൃക്കണ ഇവിടെ പാരിശ്രായിക്കാം. അംഗഹം പറയുന്ന; ‘‘കലയുടെ ഉദ്ദേശമാണുണ്ടോ? പ്രവർത്തിക്കൊക്കിനാവശ്യമായ പ്രചോദനം നേരം നേരം നൽകുവെന്നതുതന്നെ.....’’ എന്ന ധ്യാത്മകലാകാരനു കുമാരിംഗാം ഒരു പട ഖാളിയായിരിക്കും.....കൃഷ്ണപുരിക്കു നീറുതു മനസ്സിലിവിത്തുകുറിക്കുന്നുണ്ടോ” സാഹിത്യകാരനു പ്രശ്നം പറയുന്നതെന്തെന്നുണ്ടോ”

കലയുടെ ആനന്ദ സ്വഭാവകത്തുമാണോ അതിനീൻറെ ഏറ്റവും പ്രഥമായ ലക്ഷ്യാവും സ്വന്ദര്ഭവും. ആനന്ദപ്പുരിക്കാൻ അഞ്ചു അമ്മായ ധാന്യനാം കലയല്ല. അതുകൊണ്ട് കല ജീവിതത്തു നീൻ ചാരിപ്പുവക്കുല്ലുന്നതുമല്ല. കല ജീവിതത്തിനീൻറെ ഏപ്പു രക്ഷക്കുതിയും ഉത്തേജനശക്തിയുമാക്കാം. പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും വശ്യമായ പ്രചോദനം നൽകുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം കല കലയാക-

യില്ല. കുഴ്ച്ചപ്പാട്ടകൾ നീറ്റത്തെ മനസ്യജീവിതത്തിൽക്കൊന്ന് ഒരു സാമൂഹിക്കരണ പ്രാവാദനം ലഭിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം അടക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു വശ്വരത്തെ മാതൃമെ കുറങ്കണ്ടാൽ ആണ്. കുചാരാവിലാസത്തെ ക്രിക്കറ്റ് വികസിതമായ എത്തുംരക്കാണ്ട് നാം വീക്ഷിക്കണം.

A SHORT BIBLIOGRAPHY.

<i>John Drink wenter</i>	An outline of Literature.
<i>L. Magnus</i>	A History of European Literature
<i>Ford Madox Ford</i>	The March of Literature
<i>G. Murray</i>	A History of Ancient Literature.
<i>Emile Legouis</i>	A History of English Literature
<i>Beritington</i>	Literasy History 8th Middle Ages
<i>J. C. Dunlop</i>	History of Prose & Fiction
<i>G K. Chesterton</i>	The Victorian Age in Literature
<i>Frank Swimarton</i>	Georgian Literary Scene
<i>B Croce</i>	European Literature in 19th century
<i>A. C Lyull</i>	Studis in Literature and History
<i>Arthur Quilter Couch</i>	Studis in Literature.
<i>Arthur Symons</i>	Studis in Prose and verse
<i>George Brandez</i>	Main currents with 19th century Literature
<i>H. M Posnet</i>	Comparitive Literature
<i>L. Abercrombie</i>	Progress in Literature.
<i>J G Robertson</i>	The Literature of Germany
<i>L. De Vesicour</i>	Modern French Literature

<i>Manrice Baring</i>	Landmarks in Russian Literature.
<i>Carlvan Doren and Markvan Doren</i>	American and British Literature Since 1819
<i>E G Brown</i>	Persian Literature in Modern Times.
<i>R A Nicholson</i>	Literary History of Arabs
<i>A B Keith</i>	A classical Sanskrit Literature.
<i>L L. Shirking</i>	The Sociology of Literary Faste
<i>Arnold Bennett</i>	Literary Taste.
<i>Dorothy M Hoare</i>	Some Studis with Modern Novel.
<i>Bennet H Clark</i>	A Study with Modern Drama.
<i>Robert Lynd</i>	Books and Authors
<i>Syton Strachy</i>	Books and Characters
<i>K Masefield</i>	Novels and Novelists
<i>L Abercrombie</i>	The Idea of Great Poets.
<i>Harold Nicholson</i>	New Spirits in Literature.
<i>M Murry</i>	Aspects of Literature
"	Problems of Style
<i>Herbert Read</i>	Meaning of Art.
"	Reason and Romanticism
<i>Max Eastman</i>	Science and Poetry
"	The Enjoyment Poetry
<i>Trobsky</i>	The Literary Mind.
<i>Philip Henderson</i>	Literature and Revolution
	Literature

<i>Bell</i>	Art
<i>A C Bradley</i>	Oxford Lectures on Poetry.
<i>R G Collingwood</i>	Outlines of a Philosophy of Art
<i>B Croce</i>	Aesthetic
<i>B Gentile</i>	The Philosophy of Art.
<i>T Lipps</i>	Aesthetic.
<i>Fry</i>	Vision and Design.
<i>Prall</i>	Aesthetic judgment.
<i>Ducasse</i>	The Philosophy of Art.
<i>J A Smith</i>	The Nature of Art
<i>Laurel</i>	General Theory of value.
<i>S Alexander</i>	Beauty and other Forms of value

